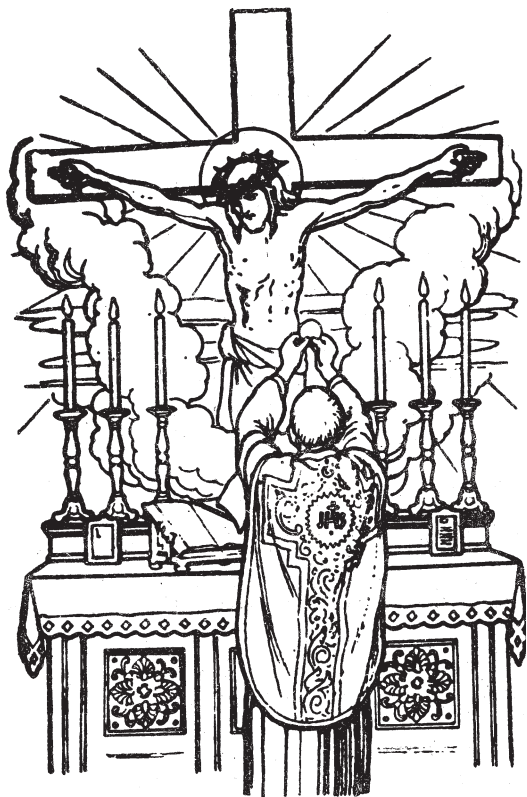

TEICIT KUNGU

TEICIT KUNGU

**1186 –1986
Kristticeibas 800 g. pīmiņai
Mōras zemē**

**2015
RĒZEKNES - AGLYUNAS DIECEZES KŪRIJA**

LITURGISKŌ KOMISIJA

APROBACIJA

Prīsteru un ticeigū vajadzeibom teik apstyprynōta un izdūta lyugšonu un dzīsmu grōmota katōlim «Teicit Kungu», veļtēta kristeigōs ticeibas 800 godu jubilejas pīmiņai Mōras zemē. Bazneicas oficiālī liturgiskū lyugšonu teksti, kas atrūnami šamā grōmotā, uzskotami par normatīvim vysūs publiskajūs dīvkolpōjumūs, kas nūteik latgaliski.

Reigā, 1985. g. 15. augustā, Mōras zemes Karalīnes svātkūs.

+ Kard. Julijans Vaivods

Reigas arhidiecezes
un Līpōjas diecezes
Apostoliskais Administrators,
Liturgiskōs komisijas vadeitōjs

Mons. Jōns Pujats

Liturgiskōs komisijas sekretars

IKDĪNAS LYUGŠONAS

REITA LYUGŠONAS

+ Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.
Amen.**

Apgaismoj mani, Dīvs, ar ikšējās gaismas spūdrumu. Vodi munas dūmas un munu grybu, lai es varu Tevi cīneigi gūdynōt un Tev pasateikt, jo Tu esi muns Radeitōjs un Tāvs.

Es pīlyudzu un mīloju Tevi, muns Dīvs, Tova bezgaleigō lobuma un svātuma dēļ.

Es Tev pasateicu par vysom žēlesteibom, bet sevišķi par tū, ka maņ un vysim ticeigīm esi parōdejis lobu un taisnu ceļu uz Tovu myužēigū valšteibu.

Styprynoļ mani, Dīvs, lai ikdīnas dorbūs un gora sausumā napagurst muna dvēsele. Atbreivoļ munu sirdi nu vysom navajadzeigom ryupem un ilgom, lai uz vysu pasauleigū es raudzeitūs kai uz pōrejūšom lītom. Dūd maņ, Kungs, dabasu gudreibu, lai es īsamōceitu vyspyrms Tevi meklēt un atrast, Tevi arvīn vairōk mīlēt un gūdynōt.

Kungs, es nūvēleju Tev vysu, kū vīn es dareišu

šudiņ, reit un vysā sovā dzeivē. Taipat nu Tovom tēviškom rūkom es grybu pījimt vysu, kū sovā diviškajā apredzeibā maņ esi nūlēmis. Vodi mani, Kungs, un uzturi sovā žēlesteibā, jo Tev es grybu pīdarēt tagad un myužam.

Tāvs myusu, kas esi debesīs, svēteits lai tūp Tavs vārds, lai atnōk Tova vaļsteiba, Tova vaļ lai nūteik kai dabasūs, tai ari vērs zemes. Myusu ikdīniškū maizi dūd mums šudiņ un atlaid mums myusu porōdus, kai ari mes atlaižam sovīm porōdnīkim, un naīved myusus kārdynōšonā, bet atpestej myusus nu ļauna.

Esi sveicynōta, Marija, žēlesteibas pylnō, Kungs ir ar Tevi. Tu esi svēteita storp sīvītem un svēteits ir Tovas mīsas auglis Jezus. Svātō Marija, Dīva Mōte, lyudzīs par mums, grēcīnīkim tagad un myusu nōves stuņdē. Amen.

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, un Svātajam Goram, kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, un myužēigi myužam. Amen.

Es tycu uz Dīvu, vysuvarenū Tāvu, dabasu un zemes Radeitōju un uz Jezu Kristu, Jō vīneigū Dālu, myusu Kungu, kas ir ījimts nu Svātō Gora, pīdzimis nu Jaunovas Marijas, cītis zam Poncija Pilata, krystā pikolts, nūmiris un

apglobōts, nūkōpis eļnē, trešajā dīnā augšan-
cēlis, uzkōpis dabasūs, sēd pi Dīva, vysuvarenō
Tāva, lobōs rūkas, no kurīnes Jys atnōks tīsot
dzeivūs un myrušūs. Es tycu uz Svātū Goru,
svātū katōliskū Bazneicu, Svātūs sadraudzeibu,
grāku atlaisšonu, mīsas augšanceļšonūs un
myužēigū dzeivōšonu. Amen.

*(Jo vēlejās, var pīvīnōt kaidu nu litanijom, pīm.,
litaniju Jezus Vōrda gūdam 116. lpp.)*

EISAS GOLDA LYUGŠONAS

Pyrms ēššonas:

Svēteļ, Kungs, myusus un šōs sovas dōvonas,
kū nu Tovas deveibas asam sajēmuši. Caur Jezu
Kristu, myusu Kungu. Amen.

Pēc ēššonas:

Vysuvarenaiss Dīvs**, mes Tev pasateicam
par vysom dōvonom, kū asam sajēmuši nu
Tevis, kas dzeivoj un voldi myužēigi myužam.
Amen.

VOKORA LYUGŠONAS

**+ Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.
Amen.**

Dīvs, vysulobais dabasu Tāvs, es slaveju Tevi, jo Tovai žālširdeibai nav rūbežu. Es pasateicu par vysu, kū Tova apredzeiba maņ syuta. Tu vīns esi lobs, taisneigs un svāts. Tōdēļ kūpā ar vysim ticeigajim es pīlyudzu un gūdynoju Tevi.

Es naasu peļnejis, ka Tu, Kungs, mani īpri-cynōtu voi apmāklātu, jo daudzķōrt asu grākōjis pret Tevi. Maņ pīsanōk Tovā priškā pazemeigi atzeit un apraudōt sovus grākus, lai izlyugtu pīdūšonu. Kungs, esi maņ grēcīnikam žēleigs! Dori maņ, Kungs, pēc sovas labsirdeibas un na pēc munu grāku daudzuma. Pīšķir maņ žēlesteibu, lai es uzvarātu sovas vōjeibas un lai canstūs pēc tō, kas Tev ir pateikams un meils.

Es nūvēleju Tev, Kungs, vysus munus paveiktūs dorbus, kaut gon tū ir moz un tī poši ir napīlneigi, lai Tu tūs izlobōtu un svēteitu, lai Tu tūs žēleigi pījīmtu un dareitu lobōkus, bet mani, nadereigū Tovu kolpu, lai vadeitu ceļā uz pešteišonu.

Es nūvēleju Tev, Kungs, ari vysu dīvbejeigū cylvāku ryupes, munu vacōku, munu brōļu,

draugu un tūs cylvāku vajadzeibas, kas maņ voi
cytim Tovas mīlesteibas dēļ ir lobu darejuši.

Es lyudzu ari par tim, kas maņ ir pōri dare-
juši un ari par tim, kurus es pats asu apbā-
dynōjis voi īlaunōjis – lai Tu mums vysim atlais-
tu myusu grākus un sovstorpejūs apkaitynōju-
mus.

Raugis, Kungs, uz sovu svātū Bazneicu, dōvoj
vysim ticeigajim sovu aizsardzeibu un žēles-
teibu, lai jī palyktu Tev uzticeigi un sasnāgtu
myužēigū dzeivī. Amen.

Tāvs myusu...

Esi sveicynōta, Marija...

Gūds lai ir Tāvam...

Es tycu...

*(Jo vēlejās, var pīvīnōt kaidu nu litanijom, pīm.,
litaniju Vysusv. Jaunovas Marijas gūdam 130. lpp.)*

KUNGA EŅĒĻS**

V. Kunga eņģeļs pasludynōja Jaunovai
Marijai,

R. Un jei ījēme nu Svātō Gora.

Esi sveicynōta, Marija...

V. Raug, es asu muna Kunga kolpyune,

R. Lai maņ nūteik pēc tova vōrda.

Esi sveicynōta, Marija...

V. Un Vōrds kliva mīsa,

R. Un dzeivōja storp mums.

Esi sveicynōta, Marija...

V. Lyudzis par mums, svātō Dīva

Dzemdeitōja!

R. Lai mes Kristus apsūlejumu toptu cīneigi.

Lyugsimēs. Mes Tevi lyudzam, Kungs, ilej myusu sirdis sovu žēlesteibu, lai mes, kas eņģeļa sludynōšonā asam pazynuši Kristus, Tova Dāla cylvāktopšonu, ar Jō cīsšonom un krystu tyktu īvasti augšancelšonōs gūdeibā. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

DEBESS KARALĪNE**

(Leldīnu laikā)

Debess Karalīne, liksmojīs, alleluja,

Tys, kū Tu kai bārnu nesi, alleluja,

Augšancēlis ir, kai teicis, alleluja,

Lyudz(is) Dīvu par mums, alleluja.

V. Prīcojīs un liksmojīs, Jaunova Marija,

alleluja,

R. Jo Kungs ir patiši augšancēlis, alleluja!

Lyugsimēs. Dīvs, Tev ir labpaticis ar sova Dāla, myusu Kunga Jezus Kristus augšancelšonūs īprīcynōt pasauli: mes Tevi lyudzam, aizbyldūt Jō Mōtei Jaunovai Marijai, ļaun mums īmontūt myužēigōs dzeives prīcu. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

SVĀTDĪNAS DĪVKOLPŌJUMS SVĒTEIBA MISES SŌKUMĀ

Prīsters: **Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.**

Vysi (*kūpā ar prīsteri apzeimej sevi ar krysta zeimi un atbiļd*):

Amen.

P. **Dīvs Kungs lai ir ar jums.**

V. **Kungs ir ar tevi.**

P. **Brōli un mōsas, nūžālōsim sovus grākus, lai mes varātu cīneiģi pīsadaleit svātajā Mises upurī. Mises sōkumā yudiņa svēteišona mums atgōdynoj, ka asam kristeiti ļaudis un ka mums ir jōdzeivoj Dīva žēlesteibā.**

Ōrpus Leldīnu laika:

Lyugsimēs.

Vysuvarenaiss myužeigais Dīvs, Tu esi līcis, lai yudiņš uzturātu dzeiveibu, kolpōtu teireibai un byutu leidzeklis ari dvēseļu svātdareišonai un pesteišonai, mes Tevi lyudzam, svētej ☩ šū yudiņi myusu goreigam styprynōjumam, atjaunoj

myusūs sovū žēlesteibu un pasorgoj nu ļauna myusu dvēseli un mīsu, lai mes varātu ar teirom sirdīm nōkt pi Tevis un nūpeļneit myužēigū dzeivi Tovā vaļsteibā. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

V. Amen.

(Asperge me...)

voi:

Mes lyudzam, Kungs, mozgoj myusus teirus nu grāku traipim un uzturi myusus vysod sovā žēlesteibā.

Lai ir slaveits Dīvs, myusu Kunga Jezus Kristus Tāvs, * kas sovā lelajā žālsirdeibā ir licis mums atdzimt dzeivai cereibai, * ka īmontōsim naveistūšu montōjumu, kas mums ir uzglobōts dabasūs * un tiks atklōts pādejā dīnā. (sal. 1 Pīt 1, 3–5)

Mes lyudzam, Kungs...

Leldīnu laikā:

Lyugsimēs:

Kungs, vysuvarenais Dīvs, pīmynūt Tovū breineigū dorbu, ar kuru Tu radeji un atpesteji pasauli, mes Tevi lydzam, svētej ☩ šū yudini.

Kungs, Tu esi radejis yudini, lai zeme byutu augleiga, lai cylvāka mīsa byutu teira un vasala un lai cylvāks sajimtu ari Tovas pōrdabiskōs

dōvonas, jo:

– caur yudini Tu izvedi nu vērdzeibas sovu izradzātū tautu un dzēsi tai slōpes tuksnesi;

– yudiņš beja pravītiska zeime Jaunajai Dereibai, kuru Tu nūslēdzi ar cylvākim;

– ar yudini, kū Jordanā ir svētejuse Pesteitōja kristeiba, ari myusu samaitōtō daba ir kristeibā dzīdynōta.

Tōdēļ dori, Kungs, lai svēteitais yudiņš mums atgōdynoj, ka mes kristeibā asam klivuši Tovi bārni un varim prīcōtis leidza vysim, kas atdzy-muši Tovā žēlesteibā. Caur Jezu Kristu myusu Kungu.

V. Amen.

(Vidi aquam...)

voī:

Kai dzeivu yudini Kungs sovu žēlesteibu syuta vysim ticeigim, alleluja; un tī, kas nōk pi žēlesteibas olūtīm, tūp teiri dvēselēs un slavej Kungu: alleluja, alleluja.

Slavejit Kungu, jo Jys ir lobs, * tōdēļ ka Jō žālsirdeiba pastōv myužam. (Ps 118)

Gūds lai ir Tāvam un Dālam * un Svātajam Goram, * kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod * un myužeiigi myužam. Amen.

Kai dzeivu yudini...

Nūbeigumā ikreizes teik pīvīnōta šei lyugšona:

**Mes Tevi lyudzam, vysuvarenaiss Dīvs, atlaid
mums myusu grākus un ar šo Euharistiskō
Upura žēlesteibom sagatavoj myusu dvēseles
dabasu vaļsteibas gūdeibai.**

V. Amen.

Sekoj sv. Mise.

SV. KRYSTA ZEIME

Prīsters: Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.

Vysi (kūpā ar prīsteri apzeimej sevi ar krysta zeimi un atbīld): Amen.

LITURGISKAIS SVEICYNŌJUMS

P. Myusu Kunga Jezus Kristus žēlesteiba un Dīva mīlesteiba, un Svātō Gora klōthbyutne lai ir ar jums vysim.

voi:

Divs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar tevi.

GRĀKU NŪŽĀLŌŠONA

P. Lai mes varātu cīneigi pīsadaleit svātajā Mises upurī, nūžālōsim sovus grākus, lyudzūt nu Dīva pīdūšonu. (*Eiss klusuma breidis*).

V. Es atsazeistu vysuvarenajam Dīvam un jums, brōli un mōsas, ka es daudz asu grākōjis

ar dūmom, vōrdim, dorbim un nūlaideibu.
Muna vaine, muna vaine, muna vysulelōkō
vaine. Tōdēļ es lyudzu Vysusvātōkū Jaunovu
Mariju, vysus eņģeļus un svātūs un jyusus, brōli
un mōsas, aizlyugt par mani Kungu, myusu
Dīvu.

P. Lai apsažāloj par mums vysuvarenaiss Dīvs
un, pīdevis myusu grākus, lai myusus aizvad
myužēigajā dzeivē.

V. Amen.

P. Kungs, apsažāloj par mums.

V. Kungs, apsažāloj par mums.

P. Kristu, apsažāloj par mums.

V. Kristu, apsažāloj par mums.

P. Kungs, apsažāloj par mums.

V. Kungs, apsažāloj par mums.

(*voi ari*):

P. Kyrie, eleison. V. Kyrie, eleison.

P. Christe, eleison. V. Christe, eleison.

P. Kyrie, eleison. V. Kyrie, eleison.

GLORIA

(*Prīsters īsōc un vysi turpynoj laseit voi dzīdōt*):

Gūds Dīvam augstumūs, * un mīrs vērs zemes
lobas grybas cylvākim.

Mes Tevi slavejam, teicam un pīlyudzam, *
mes Tev pasateicam un Tevi cyldynojam,

jo lela ir Tova gūdeiba, * Kungs, dabasu Karali, Dīvs, vysuvarenaiss Tāvs.

Dīvs Vīnpīdzymušais Dāls, * Jezu Kristu, Tu – Kungs Dīvs, Dīva Jārs, Tāva Dāls, * Tu nūceļ pasaūļa grākus, apsažāloj par mums;

Tu nūceļ pasaūļa grākus, uzklausi myusu lyugšonu. * Tu sēdī pi Tāva lobōs rūkas, apsažāloj par mums.

Vīneigi Tu esi svāts, * vīneigi Tu esi Kungs. Tu – vysuaugstōkais, Kungs Jezu Kristu * ar Svātū Goru, Dīva Tāva gūdeibā. Amen.

LYUGŠONA

Prīsters: Lyugsimēs. – Dīvs, Tu esi sagatavōjis mums naizsokamu sovas mīlesteibas bogōteibu Tova Dāla Sirdī, kas ir īvaiņōta myusu grāku dēļ, paleidzi, lai mes, Jam dīvbejeigi kolpōdami, reizē snāgtu Jam ari cīneigu gondarejumu. Mes Tevi lyudzam myusu Kunga Jezu Kristus, Tova Dāla vōrdā, kas ar Tevi dzeivoj un volda Svātō Gora vīneibā, Dīvs vysūs myužu myužūs.

V. Amen.

DĪVA VŌRDA LITURGIJA

Prīsters: Lasejums nu svātō apostola Jōņa pirmōs vēstules. (4, 7–16)

Miļōsim cyts cytu, jo mīlesteiba nōk nu Dīva, un kotrs, kas miļoj, ir dzimis nu Dīva un pazeist Dīvu. Kas namīļoj, tys nav pazinis Dīva, jo Dīvs ir mīlesteiba. Dīva mīlesteiba uz mums ir pasarōdejuse ar tū, ka Dīvs sovu vīnpidzumušū Dālu ir syutejis pasaulē, lai mes dzeivōtu caur Jū.

Un mes redzējom un licynojam, ka Tāvs syuteja sovu Dālu pasaulam par Pesteitōju. Kas atzeist, ka Jezus ir Dīva Dāls, tymā palik Dīvs un jys Dīvā. Un mes, kas iticējom, asam ipazynuši Dīva mīlesteibu uz mums. Dīvs ir mīlesteiba. Un kas palik mīlesteibā, tys palik Dīvā, un Dīvs palik jymā.

Tys ir Dīva vōrds.

Vysi: Pateiceiba Dīvam.

103. Psalme (1–4. 6–8. 10)

Refrens: Kunga žāļsirdeiba palik myužam pōr tim, kas Jō beistās.

Teic, muna dvēsele, Kungu, * un vyss, kas ir manī, lai teic Jō svātū vōrdu.

Teic, muna dvēsele, Kungu, * un naaizmērsti, kū Jys tev darejis lobu. (R.)

Jys pīdūd vysas tovas vaines * un dzīdej vysas tovas vōjeibas.

Jys izglōb nu nōves tovu dzeiveibu, * un

apveļtej tevi ar žēlesteibu un žāļsirdeibu. (R.)

Kungs ir taisneigs sovūs dorbūs, * vysim apspīstim sprīž taisneigu tīsu.

Jys Mozum dareja zynomus sovus ceļus, * Izraeļa dālim – sovus dorbus. (R.)

Kungs ir žāļsirdeigs un labvēleigs, * lān-prōteigs un ļūti saudzeigs.

Jys nadora mums pēc myusu grākim, * un naatmoksoj mums pēc myusu vainem. (R.)

Dzīdōjums:

(Alleluja). Lai Tev pasateicam, Tāvs, kas esi Kungs pōr dabasim un zemī, jo dabasu vaļsteibas nūslāpumus Tu esi atklōjis mozajim. (Alleluja.)

Evangelijis:

P. Dīvs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar tevi.

Prīsters: Lasejums nu Jezus Kristus Evangelija, kū uzrakstejis svātais Matejs. (Mt 11, 25–30)

Tymā laikā: Jezus, sōkdams runōt, saceja: «Tāvs, dabasu un zemes Kungs, es Tevi slaveju, ka Tu esi tū apslēpis nu gudrajim un prōteigajim, bet atklōjis mozajim. Jā, Tāvs, jo tai tev beja labpaticis.

Vysu maņ ir devis muns Tāvs. Un nivīns

napazeist Dālu, kai tikai Tāvs; un nivīns napazeist Tāvu, kai tikai Dāls un tys, kuram Dāls gribēs tū atklēt. Nōcit pi manis vysi, kas strōdojat un cīšat gryuteibas, un es jyusus atspērdzynōšu. Jemit munu jyugu uz sevis un mōcītēs nu manis, jo es asu lānprōteigs un paze-meigu sirdi, un jyus atrassit mīru sovom dvēse-lem, jo muns jyugs ir maigs un muna nosta ir vīgla.»

Tys ir Kunga vōrds.

Vysi: Slava Kristum.

CREDO

(Prīsters īsōc un vysi turpynoj laseit voi dzīdēt):

Es tycu uz vīnu Dīvu, vysuvarenū Tāvu, *
dabasu un zemes, vysu radzamū un naradzamū
lītu, Radeitōju.

Es tycu uz vīnu Kungu Jezu Kristu, Vīnpīdzy-
mušū Dīva Dālu, * pyrms vysim myužim nu
Tāva dzymdynōtu,

Dīvu nu Dīva, gaismu nu gaismas, * patīsu Dī-
vu nu patīsa Dīva,

dzymdynōtu, na radeitu, * byuteibā leidzeigu
Tāvam, un caur kuru vyss ir radeits,

un kurs myusu dēļ un myusu pesteišonas lobā
* ir nōcis nu dabasim,

īmīsōjis caur Svātū Goru nu Jaunovas Mari-

jas * un klivis cylvāks,
krystā pīkolts par mums Poncija Pilata laikā,
* cītis un apglobōts,
trešajā dīnā augšancēlis, * kai pravītōts
Rokstūs,
uzkōpis debesīs, * sēd pi Tāva lobōs rūkas
un otkon gūdeibā atnōks tīsōt dzeivūs un
myrušūs, * un Jō valdeišonai nabyus gola.
Es tycu uz Svātū Goru, Kungu un Atdzeivy-
nōtōju, * kas nu Tāva un Dāla izīt,
kas ar Tāvu un Dālu teik leidzeigi pīlyugts un
slaveits, * kas ir runōjis caur pravišim.
Es tycu uz vīnu, svātu, katōlisku un apos-
tolisku Bazneicu. * Es atzeistu vīnu kristeibu
grāku pīdūšonai,
gaidu myrušūs augšanceļšonūs * un dzeivi
nōkamajā myužēibā. Amen.

*Svātdīnōs un svātku dīnōs, pēc Credo voi pēc
mōceibas dzīd voi losa vyspōrejū lyugšonu. Uz
prīstera invokacijom tauta atbiļd: Mes Tevi
lyudzam, Kungs un Dīvs.*

EUHARISTISKŌ LITURGIJA

Upurdōvonu sagatavōšona

*(Ticeigī var dzīdēt pīmārōtu dzīsmi voi ari
pīsadaleit lyugšonōs, kū losa prīsters.)*

Prīsters (*upurejūt maizi*): Mes slavejam Tevi,

Dīvs, vysas pasaules valdņik, jo nu Tovas deveibas asam sajāmuši maizi, kū Tev upurejam. Šys zemes un cylvāku dorba auglis kļyus mums par dzeiveibas maizi.

Vysi: Lai Dīvs ir myužam slaveits.

Prīsters (*īlejūt bikerī veinu un dažus pilīņus yudiņa*): Dori, Kungs, lai ar šō yudiņa un veina konsekraciju mes varātu jimt daleibu Kristus diviškeibā, kurs ir vēlējis pījimt myusu cilvēciskū dobu!

Prīsters (*upurejūt veinu*): Mes slavejam Tevi, Dīvs, vysas pasaules Valdņik, jo nu Tovas deveibas asam sajāmuši veinu, kū Tev upurejam. Šys veinakūka un cylvāku dorba auglis kļyus mums par goreigū dzērīni.

Vysi: Lai Dīvs ir myužam slaveits.

Prīsters: Kungs Dīvs, uzjem myusus, kas nōkam pi Tevis, pazemeibas gorā un ar satriktom sirdim lyugdami, lai šudiņ myusu upurs ir Tev pateikams.

Prīsters (*mozgojūt rūkas*): Mozgoj mani, Dīvs, teiru nu nūzīdzeibas traipa un škeistej mani nu grāka.

Prīsters (*grīžūtīs pi cylvākim*): Lyudzitēs, brōli, lai Dīvs vysuvarenais Tāvs, pījam šū munu un jyusu upuri.

Vysi: Lai Dīvs pījam šū upuri nu tovom rūkom par gūdu un slavi sovam vōrdam, par

lobu mums un vysai Jō svātajai Bazneicai.

Prīsters (*losa upurēšonas lyugšonu*): **Mes Tevi lyudzam, Kungs, raugīs uz sova Dāla Sirds naiz-sokamū mīlesteibu, lai tys, kū upurejam, Tev ir pateikama dōvona un gondarejums par myusu grākīm. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.**

Vysi: Amen.

Pateiceibas dzīsmē (prefacija)

P. Dóminus vobíscum.	Dīvs Kungs lai ir ar jums.
V. Et cum spiritu tuo.	Kungs ir ar tevi.
P. Sursum corda.	Uz augšu sirdis.
V. Habémus ad Dóminum.	Myusu sirdis ir pi Kunga.
P. Grátias agámus Dómino	Pasateiksim Kungam,
Deo nostro.	myusu Dīvam.
V. Dignum et iustum est.	Tys ir labi un taisneigi.

P. Patiši tys ir labi un taisneigi, pareizi un svēteigi, ka Tev, dabasu Tāvam, varenajam un myužīgajam Dīvam, mes vysod un vysur pasateicam caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

Jys sovas lelōs mīlesteibas dēļ pacalts krystā, ir atdevis par mums pats sevi, un, izlejūt asni un yudini nu pōrdūrtō sōna, ir dōvōjis Bazneicai svātūs Sakramentus, lai pi atvārtōs Pesteitōja sirds vysi nōktu un nu pesteišonas olūtim vysod smaltu ar prīcu.

**Tōdēļ leidz ar svātajim un vysim eņgelim mes
Tevi slavejam, teikdami tagad un vysod:**

V. Sanctus, sanctus,
sanctus Dóminus Deus
Sabaoth. Pleni sunt coeli et
terra glória tua. Hosánna
in excélsis. Benedíctus qui
venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Svāts, svāts, svāts ir
Kungs, debesspulku Dīvs.
Debess un zeme ir Tovas
gūdeibas pyla. Hosanna
augstumūs. Svēteigs, kas
nōk Kunga vōrdā.
Hosanna augstumūs.

I EUHARISTISKŌ LYUGŠONA (ROMAS KANONS)

**Tevi, vysužēleigais Tāvs, mes pazemeigi
lyudzam caur Jezu Kristu, Tovu Dālu, myusu
Kungu: pījem un svētej šos dōvonas, šū svātū,
teirū upuri. Mes Tev upurejam tū, vyspyrms,
par Tovu svātū katōliskū Bazneicu: dūd tai
mīru, sorgoj tū un vīnoj, voldi tū vysā pasaulē
leidz ar sovu kolpu, myusu pāvestu N. un myusu
veiskupu N., kai ari vysim, kas aplicynoj eistū,
katōliskū un apostoliskū ticeibu.**

**Pīmini, Kungs, sovus ļaudis N. N. Pīmiņi ari
vysus klōtasūsūs, kuru ticeiba Tev ir pazeistama
un dīvbejeiba zynoma, par kurim mes Tev
upurejam un kas ari poši Tev snādz šū slavas
upuri par sevi un vysim sovejim. Meklejūt**

atpesteišonu sovom dvēselem, cereibā uz glōbšonu un aizsardzeibu jī nōk ar sovom lyugšonom pi Tevis, myužēigō dzeivō un patisō Dīva.

Vīnōti ar vysu Bazneicu, mes gūdynojam Tovus svātūs, vyspyrms pīmynūt slavejamū, myužam Jaunovu Mariju, Dīva, myusu Kunga Jezus Kristus, Mōti kai ari svātū Jezupu, Jaunovas Marijas leigavaini, Tovus svātūs apostolus un mūcekļus Pīteri un Pōvulu, Andreju (Jākubu, Jōni, Tomasu, Jākubu, Filipu, Bartolomeju, Mateju, Seimani un Tadeju; Linu, Kletu, Klementu, Sikstu, Korneliju, Ciprianu, Laurenciju, Hrizogonu, Jōni un Pōvulu, Kozmu un Damianu) un vysus Tovus svātūs. Jūs nūpalnu un aizlyugumu dēļ snēdz mums vysod sovu paleidzeibu un sorgoj myusus. (Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.)

Mes Tevi lyudzam, Kungs, pījem ar labvēleibu šū upura dōvonu nu mums, Tovim kolpim, un nu vysas Tovas saimes. Vodi myusu dīnas sovā mīrā, pasorgoj myusus nu myužēigōs pazusšonas un pīskaiti sovu izradzātū pulkam. (Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.)

Mes Tevi lyudzam, Dīvs, svētej un pījem šū upurdōvonu, padori tū piļneigu un sev pateikamu, lai tei mums toptu par Tova mīļotō

Dāla, myusu Kunga Jezus Kristus, Mīsu un Asni.

Sovu cīšsonu priķšvokorā Jys jēme maizi sovōs svātajōs un cīnejamōs rūkōs un, pacēlis acis uz dabasim, uz Tevi, Divu, sovu vysuvarenū Tāvu, Tev pasateikdams, svēteja, lauze un deve sovīm mōceklīm, saceidams:

Jemit un ēdit nu tōs vysī, jo tei ir muna Mīsa, kas par jums tiks atdūta.

(Prīsters paceļ Hostīju.)

Taipat pēc vakareņom Jys jēme ari šū cyldonū bikeri sovōs svātajōs un cīnejamōs rūkōs un, vēļreiz Tev pasateikdams, svēteja un deve sovīm mōceklīm, saceidams: Jemit un dzerit nu tō vysī, jo tys ir muna jaunōs un myužēigōs dereibas Ašņa bikers, kas par jums un par daudzīm tiks izlīts grāku pīdūšonai. Dorit tū munai pīmiņai.
(Prīsters paceļ bikeri.)

P. Lyuk, ticeibas nūslāpums.

V. Mes vēsteisim par Tovu nōvi, Kungs, un licynōsim par Tovu augšanceļšonūs leidz pat Tovai atnōkšonai.

Tōdēļ, Kungs, mes, Tovi kolpi, kai ari Tova

svātō tauta, pīmynūt Kristus, Tova Dāla, myusu Kunga, svēteigōs cīššonas, kai ari augšancelšonūs nu myrūnim un gūdeibas pylnū uzķōpšonu dabasūs, snādzam Tovai gūdojamai majestatei nu Tovom dōvonom teiru, svātu un naaptraipeitu upuri, myužēigōs dzeives svātū Maizi un myužēigōs atpesteišonas Bikeri. Uzlyukoj tū žālsirdeigi un labvēleigi, un pījem, kai Tev labpatyka pījimt sova kolpa taisneigō Abela dōvonas, myusu patriarha Abrahama upuri un tū svātū upuri, naaptraipeitū dōvonu, kū Tev snēdze Tovs augstais prīsters Melhizedeks.

Dzilā pazemeibā mes Tevi lyudzam, vysuvarenaīs Dīvs, lic sovam svātajam enģeļam aiznest šū upuri uz Tova dabasu oltora Tovas dīvišķōs majestates priškā, lai mes vysi, kas pi oltora pījimsim Tova Dāla svātū Mīsu un Asni, nu dabasim sajimtu ikvīnu žēlesteibu un svēteibu. (Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.)

Pīmini, Kungs, ari sovus ļaudis N. N., kas ar ticeibas zeimi pyrms mums ir aizģōjuši un dus mirā. Kungs, mes Tevi lyudzam, jīm un vysim, kas dus Kristū, ļauņ ūt īprīcynōjuma, gaismas un mīra vaļsteibā. (Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.)

Ari mums, grēcinīkim, Tovim kolpim, kas

cerejam uz Tovu lelū žāļsirdeibu, lai ir ļauts byut kūpā ar Tovim svātajim apostolim un mōceklim: ar Jōni, Stepōnu, Mateju, Barnabu (Ignatu, Aleksandru, Marcelinu, Pīteri, Felicitu, Perpetuju, Agatu, Luciju, Agnesi, Ceciliju, Anastasiju) un ar vysim Tovim svātajim. Mes Tevi lyudzam, uzjem myusus jūs sadraudzeibā, navys myusu nūpalnu, bet Tovas žāļsirdeibas dēļ. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu, caur kuru vysas šōs dōvonas Tu vīnmār rodi, dzeivynoj, dori svātas un snēdz mums.

Caur Jezu Kristu, ar Jū un Jymā Tev, Dīvam, vysuvarenajam Tāvam vīneibā ar Svātū Goru ir vyss gūds un slava vysūs myužu myužūs.

Vysi: Amen.

II EUHARISTISKŌ LYUGŠONA

Kungs, tu esi patīši svāts, vysi svātuma olūts. Tōdēļ mes tevi lydzam, dori svātas šōs dōvonas ar sova Gora dvēsmu, lai tōs myusim kļyutu par myusu Kunga, Jezus Kristus, Mīsu un Āsini.

Kod Jys labprōteigi atsadeve cīššonom, jys pajēme maizi, pasateicās, lauze un deve sovīm mōceklim, saceidams:

Jemit un ēdit nu tōs vysi, jo tei ir muna Mīsa, kas par jums tiks atdūta.

(Prīsters paceļ Hostiju.)

Taipat pēc vakareņom, jis pajēme ari bikeri, pasateice vēļreiz un deve sovim mōceklim, saceidams:

Jemit un dzerit nu tō vysī, jo tys ir muna jaunōs un myužēigōs Dereibas Ašņa bikers, kas par jums un par daudzim tiks izlīts grāku pīdūšonai. Dorit tū munai pīmiņai.

(Prīsters paceļ bikeri.)

P. Lyuk, ticeibas nūslāpums.

V. Mes vēsteisim par tovu nōvi, Kungs, un licynōsim par tovu augšanceļšonūs leidz pat tovai atnōkšonai.

Tōdēļ, pīminūt Tova Vīnpīdzimušō Dāla nōvi un augšanceļšonōs, mes upurejam tev, Kungs, šū dzeiveibas Maizi un pestēšonas Bikeri un pasateicam, ka mums esi ļōvis stōvēt tovā priškā un tev kolpōt. Mes pazemeigi lyudzam, lai Svātais Gors vīnoj myusus vysus, kas pījemsim Kristus Mīsu un Asni.

Pimini, Kungs, sovu Bazneicu vysā pasaulī un lic tai pīaugt milesteibā leidz ar myusu pāvestu N. un myusu veiskupu N., un ar vysim gareidznīkim.

Pimini, Kungs, sovas simes lūcekli N., kuru Tu (šudiņ) esi aizsaucis nu šō pasaulā pi sevis.

Jam (-ai), kas beja vīnōts (-a) ar Tovu Dālu nōvē, ļauņ byut ar vīnōtam Jū ari augšanceljūtis.

Pimini ari myusu brōļus un mōsas, kas ir aizmyguši ar cereibu uz augšancelšonūs, kai ari vysus, kas ir myruši tovā žālširdeibā un ļauņ jim redzēt tovu vaigu.

Apsažāloj par mums vysim, mes Tevi lyudzam, lai leidz ar svātū Dīva Mōti Jaunovu Mariju, ar svātū Jezupu, jōs Leigavaini, svātajim apostolim un vysim svātajim, kas Tev ir bejuši pateikami nu myužim, ari mes kļyutu myužēigōs dzeives cīneigi, un varātu tevi teikt un slaveit caur Tovu Dālu, Jezu Kristu.

Caur Jezu Kristu, ar Jū un Jymā Tev, Dīvs, vysuvarenais Tāvs, Svātō Gora vīneibā ir vyss gūds un slava vysūs myužu myužūs. Amen.

III EUHARISTISKŌ LYUGŠONA

Kungs, Tu esi patiši svāts un Tev pīsanōk gūds nu ikvīnas radeibas, jo caur Tovu Dālu, myusu Kungu Jezu Kristu un Svātū Goru Tu vysu dzeivynoņ un dori svātu, un namiteigi pulcynoņ sev tautu, lai nu saules lākta leidz pat rītam tyktu upurāts Tovam Vōrda par gūdu teirs upurs.

Dzilā pazemeibā mes tevi lydzam, Kungs, svētej šōs myusu upurdōvonas tō poša Svātō Gora spākā,

lai tōs myusim kļyutu par tova Dāla, myusu Kunga Jezus Kristus, Mīsu un Asni, jo pēc Jō pavēles mes svinam šū nūslāpumu.

Tymā vokorā, kod jū nūdeve, Jis pajēme maizi, Tev pasateikdams, svētēja, lauze un deve sovīm mōceklim saceidams: Jemit un ēdit nu tōs vysi, jo tei ir muna Mīsa, kas par jums tiks atdūta.
(*Prīsters paceļ Hostiju.*)

Tai pat pēc vakariņom Jis jēme bikeri un, Tev pateikdams, svētēja, un deve sovīm mōceklim, saceidams: Jemit un dzerit nu tō vysi, jo tys ir muna jaunōs un myužēigōs Dereibas Ašņa bikers, kas par jums un par daudzim tiks izlīts grāku pīdūšonai. Dorit tū munai pīmiņai.

(*Prīsters paceļ bikeri.*)

P. Lyuk, ticeibas nūslāpums.

V. Mes vēsteisim par Tovu nōvi, Kungs, un licynōsim par Tovu augšancelšonūs leidz pat Tovai atnōkšonai.

Tōdēļ, pīminādami, Kungs, Tova Dāla cīšsonu, kas nese mums pesteišonu, pīminūt Jō breineigū augšancelšonūs un uzkōpšonu debesīs, kai ari gaidūt Jō ūtrreizejū atnōkšonu, mes pateiceibā Tev upurejam šū dzeivū un svātū upuri.

Uzlyukoj, lyudzam, sovas Bazneicas upudōvonu, tū Upuri, kas myusus samīrynōja ar Tevi, lai mes, pījimdami Tova Dāla Mīsu un Asni, sajimtu Jō Svātū Goru un kļyutu vīna mīsa un vīns gors ar Kristu.

Jis lai myusus padora par myužeigu dōvonu Tev, ļaunūt mums sajimt montōjumu kūpā ar tovim izradzātajim, ar Vysusvātōkū jaunovu, Dīva Mōti Mariju, ar svātū Jezupu, jōs Leigavaini, ar tovim svātajim apostolim un mōceklīm (ar svātū N., kura dīnu šudiņ svynam) un ar vysim svātajim, kas mums paleidz, pastōveigi aizbyldynūt pi Tevis.

Mes tevi lydzam, Kungs, lai šys izleiguma Upurs nas vysam pasaulam mīru un pesteišonu.

Styprynoj ticeibā un mīlesteibā vysu sovu Bazneicu šos zemes gaitōs, sovu kolpu, myusu pāvestu N. un myusu veiskupu N., vysus veiskupus un gareidznikus, kai ari sovu tautu, kū esi atpērcis.

Esi labvēleigs sovai saimei, kas ir nōkusi pi Tevis ar lyugšonom. Ved pi sevis, lobais Tāvs, ari tūs sovus bārnus, kas ir tōli nu tevis. Bet myusu nūmirušūs brōļus un vysus, kas Tovā želesteibā aizgōjuši nu šo pasaula, uzjem sovā valsteibā, kur ari mes ceram nūkļut, lai vysod skateitu Tovu vaigu. Caur Kristu, myusu Kungu, caur kuru Tu pasaulam dūd vysu lobū.

Caur Jezu Kristu ar jū un jimā tev, Dīvs, vysuvarenais Tāvs, Svātō Gora vineibā ir vyss

gūds un slave vysūs myužu myužūs. Amen.

SV. KOMUNIĀS RITS

P. Paklausūt Pesteitōja vōrdim un Jō diviškū lykumu pyldūt, mes ar paļōveibu sokom:

V. Pater noster, qui es in coelis: sanctificetur nomen tuum; advēniat regnum tuum; fiat volūntas tua, sicut in coelo, et in terra.

Panem nostrum cotidianum da nobis hōdie; et dimitte nobis débīta nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris; et ne nos indūcas in tentationem; sed libera nos a malo.

Tāvs myusu, kas esi debesīs, svēteits lai tūp Tōvs vōrds, lai atnōk Tova vaļsteiba, Tova vaļa lai nūteik kai debesīs, tai ari vērs zemes. Myusu ikdīniškū maizi dūd mums šudiņ un atlaid mums myusu porōdus, kai ari mes atlaižam sovīm porōdnīkim, un naīved myusus kārdynōšonā, bet atpestej myusus nu ļauna.

P. Atpestej myusus, Kungs, nu vysa ļauna, dūd, lyudzam, mīru myusu dīnōs, lai ar Tovu žēlesteibu mes byutu pasorgōti nu kotras nalaimes un grāka, drūšā cereibā gaidūt atnōkam myusu Pesteitōju, Kungu Jezu Kristu.

V. Quia tuum est regnum, et potestas, et glōria in saecula.

Jo Tev pīdar vaļsteiba. Tev gūds un vara myužēigi.

P. Kungs Jezu Kristu, kas esi sacejis sovīm

apostolim: «Es jums atstōju mīru, es jums dūdu sovu mīru», raugīs navys uz myusu grākim, bet uz sovas Bazneicas ticeibu un styprynoj vysā kristeigūs saimē sovu mīru un vīneibu. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj un voldi myužeiģi myužam.

V. Amen.

P. Pax Dómini sit semper vobiscum.

Dīva mīrs lai ir ar jums vīnmār.

V. Et cum spíritu tuo.

Dīva mīrs lai ir ar tevi.

Prīsters (*laužūt Hostiju*): Myusu Kunga Jezus Kristus Mīsas un Ašņa Sakraments, kuru pijimsim, lai paleidz mums sasnēgt myužeiģu dzeivi.

V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Dīva Jārs, kas nūceļ pasauļa grākus, apsažāloj par mums.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Dīva Jārs, kas nūceļ pasauļa grākus, apsažāloj par mums.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Dīva Jārs, kas nūceļ pasauļa grākus, dūd mums mīru.

Prīsters (*klusom*): Kungs Jezu Kristu, dzeivō Dīva Dāls, kas, pyldūt Tāva grybu, Svātō Gora spākā ar sovu nōvi izglōbi myusus jaunai dzeivei, atbreivoj mani ar sovu vysusvātū Misu

un Asni nu vysim munim grākim un nu vysa ļauna, lic maņ vysod turētis pi Tovom bausleibom un naļauņ maņ nikod nu Tevis škērtis.

Prīsters (*rōdūt Hostiju tautai*): Lyuk, Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus. Svēteigi tī, kurus Dīvs aicynoj pi sova golda.

Vysi: Kungs, es naasu cīneigs, ka Tu nōktu pi manis, bet soki tikai vōrdu, un muna dvēsele kļus vasala.

Prīsters (*pījamūt sv. Komuniju*): Kristus Mīsa lai pasorgoj mani myužēigajai dzeivei. Kristus Ansis lai pasorgoj mani myužēigajai dzeivei.

Prīsters (*dūdūt ticeigim sv. Komuniju*): Corpus Christi.

Ticeigais atbiļd: Amen.

Prīsters (*pēc sv. Komunijas atsagrīzis pi oltora*): Kungs, lic mums vysod ar teiru sirdi pijimt šū Sakramentu, kū esi devis par dzīdynōjumu myusu dvēselem.

(Vysi *klusumā voi ari dzižūt pasateic Dīvam.*)

Prīsters (*losa Komunijas lyugšonu*): Lyugsimēs. Ar Vysusvātōkō Sakramenta žēlesteibom, īdedz, Kungs, myusu sirdis svātu milesteibu, lai, pastōveigi vīnōti ar Tovu Dālu, mes Jū saskateitu ari sovūs leidzcylvākūs. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

Vysi: Amen.

MISES NŪSLĀGUMS

- P. Dīvs Kungs lai ir ar jums.
 V. Kungs ir ar tevi.
 P. Lai svētej jyusus vysuvarenais Dīvs, Tāvs
 un Dāls ☩ un Svātais Gors.
 V. Amen.
 P. Dīva žēlesteiba lai jyusus pavoda.
 V. Pateiceiba Dīvam.

VYSUSVĀTŌKŌ SAKRAMENTA
GŪDYNŌŠONA

Esi gūdynōts un slaveits,
 Pesteitōjs, Tu myusu dōrgais,
 kurs zam maizes zeimem paslāpts,
 eistais Dīvs un Cylvāks eistais.

(Trejs reizes)

O salutāris Hóstia,
 quae caeli pandis óstium,
 bella premunt hostília,
 da robur, fer auxílium.
 Uni trinóque Dómino
 sit sempitérna glória;
 qui vitam sine término
 nobis donet in pátria.
 Amen.

Kungs Dīvs, vyssvātā
 Hostijā,
 Tu ved uz debess laimeibu.
 Šōs dzeives ceīņu ilejā
 mes lyudzam Tovu
 svēteibu.
 Kungs, Trejadeibā
 vīneigais,
 Tev slava vysā myužēibā.
 Kod ceļš mums beigsīs
 laiceigais,
 myus pījem sovā valsteiba.
 Amen.

Tantum ergo Sacramentum**

Tantum ergo
Sacramentum
venerémur cernui,
et antiquum documentum
novo cedat ritui;
praestet fides
supplementum
sensusum defectui.

Genitori Genitroque
laus et iubilatio,
salus, honor, virtus
quoque
sit et benedictio;
procedenti ab utroque
compar sit laudatio.
Amen.

V. Panem de caelo
praestitisti eis (Alleluia).

R. Omne delectamentum
in se habentem
(Alleluia).

Orémus.

Deus, qui nobis sub
sacramento mirabili pas-
sionis tuae memoriam
reliquisti, tribue quae-
sumus, ita nos Corporis et
Sanguinis tui sacra mys-
teria venerari, ut redemp-
tionis tuae fructum in
nobis iugiter sentiamus.

Vysusvātū Sakramentu
gūdbejeigi pilyudzam.
Maizes zeimēs klōtasūsū
Kungu Dīvu slavejam –
ticeibā un paļōveibā
Viņa vōrdam svātajam.

Dīvam Tāvam, Dīvam
Dālam
lai ir slava myužeiga
debesis un vysā zemē
nu ikvīnas radeibas.
Goram Svātajam lai vysod
pilyugšona leidzeiga.

Dīvs, Tu esi mums
dōvōjis dabasu maizi
(Alleluja).

Jei nas mums Tovu
žēlesteibu (Alleluja).

Lyugsimēs.

Kungs Jezu, kas esi
mums atstōjis Vysusvā-
tōkū Sakramentu par
pīmiņu sovom cisšonom,
dori, lai mes Tovas Mīsas
un Ašņa svātū nūslāpumu
tai gūdynojam, ka varātu
pastōveigi sajimt Tovas

**Qui vivis et regnas in pesteišonas augļus, kū
sāecula saeculorum. lyudzam nu Tevis, kas**

R. Amen.

**dzeivoj un voldi myužēgi
myužam.**

R. Amen.

**Vysusvātōkō Jezus Sirds, apsažāloj par
mums. Bezvaineigō Marijas Sirds, lyudz(īs)
Dīvu par mums.**

(Trejs reizes)

**Lai tūp cīneits un gūdynōts Vysusvātōkais
Sakraments, eistyna Misa un Asnis myusu
Kunga Jezus Kristus.**

(Trejs reizes)

SVĀTAIS DĪVS

**Svātais Dīvs, svātais varenais Dīvs, svātais
myužēgais Dīvs, apsažāloj par mums!**

(Trejs reizes)

**Nu mēra, boda, kara un guņsgrāka pasorgoj
myusus, Kungs un Dīvs!**

**Nu ļaunas un nagaideitas nōves izglōb
myusus, Kungs un Dīvs!**

**Sovu svātū Bazneicu valdej un uzturi, mes
Tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!**

**Eistas grākuvaidēšonas žēlesteibu dūd(i)
mums, mes Tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!**

**Sovā svātajā kolpōjumā myusus stypryno un
uzturi, mes Tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!**

**Myusu tāvu zemi sorgoj un svētej, mes Tevi
lyudzam, Kungs un Dīvs!**

**Zemei augļus dūd(i) un uzturi, mes Tevi
lyudzam, Kungs un Dīvs!**

**Mes grēciniki Tevi žēleigū Dīvu lyudzam, uz-
klausi myusus, Kungs un Dīvs!**

Jezu, Jezu, Jezu, apsažāloj par mums!

**Marija, Marija, Dīva Mōte, lyudz Tu Dīvu
par mums!**

VESPERES

V. Deus in adiutórium
meum inténde.

R. Dómine, ad adiuván-
dum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui Sancto. Sicut erat
in principio, et nunc et
semper, et in saecula
saeculórum. Amen.
Allelúia.

Dīvs, mes Tovu palei-
dzeibu lyudzam.

Kungs, nasakavej
mums paleidzēt.

Gūds lai ir Tāvam un
Dālam, un Svātajam
Goram, kai beja nu isōku-
ma, tai tagad un vysod, un
myužēigi myužam. Amen.
Alleluja.

(Gavēņa laikā Alleluja nateik dzīdōts.)

110. PSALME

Saceja Kungs munam Kungam: * sēdis maņ,
pa lobai rūkai,

Koleidz es paguļdeišu Tovus inaidnīkus * par
Tovu kōju pamēsli.

Sovas valdeišonas reiksti Kungs tur izstīptu
nu Siona: * voldi sovu inaidnīku vydā.

Tova tauta labprōt īt ar Tevi spūžōs drēbēs; *
Tovi jaunī karōtōji ir (daudzeji) kai reita rosa.

Kungs zvērēja un tō nažālōs: * Tu esi prīsters
myužam pēc Melhizedeka kōrteibas.

Kungs ir pi Tovas lobās rūkas, * sakaš sovās
dusmas dīnā kēneņus.

Tisōs tautas, byus daudzi krytušū, * satriks
vodūņus daudzi zemēs.

Dzers nu strauta uz ceļa: * tōdēļ ari paceļš golvu.
Gūds lai ir Tāvam...

111. PSALME

Es slaveišu Tevi, Kungs, nu vysas munas sirds
* taisneigū pulkā un padūmē.

Leli ir Kunga dorbi, * vēlējami vysim, kas jūs
mīļoj.

Špūžums un skaistums – Jō dorbi, * un Jō
patiseiba pastōv myužam.

Dareja sovīm breinumim pīmiņu labsir-
deigais un žēleigais Kungs: * bareibu dūd tim,
kas Jō beistās.

Myužeiģi pīmiņ sovū dereibu: * sovus
breineigūs dorbus parōdeja sovīm ļaudim.

Lai ģim dūtu tautu maņteibu, * Jō rūku dorbi
ir patiseiba un tīsa.

Uztycamas ir vysas Jō bausleibas, pastōveigas
vysod un myužam, * padareitas patiseibā un
taisneibā.

Jys syuteja pešteišonu sovīm ļaudim, * sovū
dereibu dōvōja uz myužu laikim.

Svāts ir Jō vōrds un gūdā turams: * gudreibas

īsōkums ir Kunga bejeiba.

Lobs prōts ir vysim, kas tū pylda; * Jō slava
pastōv myužam.

Gūds lai ir Tāvam...

112. PSALME

Svēteigs ir veirs, kas Kunga beistās; * Jō
bausleibas lūti jam pa prōtam.

Styprs vērs zemes byus Jō dzymums; * tais-
neigū cilts tiks svēteita.

Tureiba un bogōteiba byus jō nomā, * un jō
taisneiba pastōvēs myužam.

Taisneigajim uzlāc tymseibōs gaisma; *
Kungs ir žēleigs, labsirdeigs un taisneigs.

Laimeigs ir cylvāks, kurs apsažāloj un aizdūd,
un sovus dorbus kōrtoj pēc taisneibas, * tōdēļ ari
nikod nabyus pakustynōts.

Taisneigais byus myužam pīmiņā, * nanū-
sabeis ļauna trūkšņa.

Jō sirds mīreigi uzatic Kungam, jō sirds
nauzatrauc; * jys nanūsabeis, koleidz nāirau-
dzeis sovu naidniku nagūda.

Jys bōrsta, izdola nabogim; jō taisneiba
pastōv myužam; * jō spāks pacalts augši gūdā.

Bezdivēigs šytū redz un apskauž, zūbus grīž
un kolst; * grēcinīku kōreibas izgaiss.

Gūds lai ir Tāvam...

113. PSALME

Teicit Kunga kolpi, * teicit Kunga vōrdu.

Lai Kunga vōrds ir slaveits * nu šō laika un myužam.

Nu saules lākta leidz jōs rītam * lai Kunga vōrds ir slaveits.

Augsts ir Kungs pōri par vysom tautom; * vērs dabasim ir Jō gūdeiba.

Kas ir, kai Dīvs, myusu Kungs, kurs augstumūs dzeivoj * un raugōs uz vysu, kas ir dabasūs un vērs zemes?

Mozeņū Jys izvalk nu puteklīm, * nabogu paceļ nu māsliem.

Lai pasādynōtu jū ar tautas lelveirim, * ar sovas tautas lelveirim.

Tū, kuras mōja beja naaugleiga, * Jys dora pār mōti, kas prīceiga ar bārnim.

Gūds lai ir Tāvam...

117. PSALME

Teicit Kungu vysas tautas, * slavejit vysi ļaudis.

Tōdēļ, ka Jō žālširdeiba ir ļūti stypra pōrums; * un Kunga patiseiba pastōv myužam.

Gūds lai ir Tāvam...

EISS SV. ROKSTU LASEJUMS

(2 Kor 1, 3–4)

Benedíctus Deus, et
Pater Dómini nostri Iesu
Christi, Pater misericor-
diárum, et Deus totíus
consolatiónis, qui consolá-
tur nos in omni tribu-
latiÓne nostra.

R. Deo grátias.

Lai ir slaveits Dīvs,
myusu Kunga Jezus
Kristus Tāvs, žālsirdeibas
Tāvs un ikvīnas īpri-
cynōšonas Dīvs, kas
myusus mīrynoj vysōs
myusu bādōs.

Pateiceiba Dīvam.

HIMNA

Vyslobais gaismas Radeitōjs,
Kas dīnai devi gaišu seju:
Ar pyrmū jaukas gaismas spaitu,
Tu sōci radeit pasauli.

Tu reitu leidz ar vokoru
Par dīnu nūsaukt pīsoki:
Raug, matās otkon mikrēslis,
Klaus' myusu korstōs lyugšonas.

Pi tovom dur'vom gaideisim,
Leidz dabasus mums atvērsi.
Nu traipim sirdi sorgōsim
Par vacim grākim raudōsim.

Tū dūd mums, Tāvs vysmīleigais
Un Dāls, tu Tāvam leidzeigais,
Un Gors, kas prōtus apgaismoj,
Kas voldi pōri myuždinom. Amen.

V. Dirigátor, Dómine,
orátio mea.

R. Sicut incénsum in
conspéctu tuo.

Lai pasaceļ muna
lyugšona uz Tevī, Kungs.

Kai kyupynōjuma
smarža Tova vaiga priškā.

MAGNIFICAT**

(J. MARIJAS SLAVES DZĪSME) (Lk 1, 46–55)

Muna dvēsele augsti slavej Kungu * un muns
gors prīcojās Dīvā, munā Pesteitōjā.

Jo Jys ir skatejis uz sovas kolpyunes zemeibu: *
un, raug, nu šo laika vysas paaudzes mani sauks
par svēteigu.

Jo lelas lītas maņ ir darejis Varenais, * un Jō
vārds ir svāts.

Un Jō žālsirdeiba ir nu paaudzes leidz paaudzei
* tim, kas Jō beistās.

Jys veice varūndorbus ar sovu rūku, * izkaiseja
lepneigūs sirds dūmōs.

Jys nūgryude styprūs nu krāsla * un paaugs-
tynōja zemeigūs.

Olkonūs Jys piļdeja ar lobumim, * bet
maņteigūs atstōja tukšus.

Izraeli Jys pījēme par kolpu, * pīmynādams
sovu žālsirdeibu.

Kai beja runōjis myusu tāvim: * Abrahamam
un Jō dzymumam uz myužim.

Gūds lai ir Tāvam...

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, in te sperántium fortitúdo, invocatió nibus nostris adésto propítius, et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas, grátiae tuae praesta semper auxiliúm, ut, in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

V. Dóminus det nobis suam pacem.

R. Et vitam aetérnam. Amen.

Dīvs Kungs lai ir ar jums.

Kungs ir ar tevi.

Lyugsimēs.

Dīvs, ticeigū styprums, uzklausi žēleigi myusu lyugšonas, un, tai kai bez Tevis nikō naspējam, paleidzi mums ar sovu žēlesteibu, lai mes, pyldūt Tovas bausleibas, byutu Tev pateikami sovōs dūmōs un dorbūs. Mes Tevi lyudzam myusu Kunga Jēzus Kristus, Tova Dāla, vōrdā, kas ar Tevi dzeivoj un volda Svātō Gora vīneibā, Dīvs vysūs myužu myužūs.

Amen.

Dīvs Kungs lai ir ar jums.

Kungs ir ar tevi.

Slaveisim Kungu.

Pateiceiba Dīvam.

Ticeigū dvēseles ar Dīva žālsirdeibu lai dus mīrā.

Amen.

Dīvs Kungs lai dōvoj mums sovu mīru.

Un myužēigū dzeivi. Amen.

SALVE REGINA**

Salve, Regina, mater misericórdiae: vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules filii Evae, Ad te suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc éxsilium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

ORÉMUS

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósae Vírginis Matris Maríae corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur Spíritu Sancto cooperánte, praeparásti: da, ut, cuius commemoratióne laetámur; eius pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per éúndem Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

ESI SVEICYNŌTA, KARALĪNE**

Esi sveicynōta, Karalīne, žālsirdeiba Mōte, kas mums Pesteitōju devi, esi sveicynōta. Mes, Īvas bārni, svešumā saucam uz Tevi. Mes Tevi lyudzam, sārojūt un raužūt šamā osoru ilejā. Tōdēļ, myusu aizstōve, verīs uz mums sovā žālsirdeibā. Un pēc šos dzeives ved myusus pi Jezus, pi Tova dīviškō Dāla. Tu, želeigō un laipnō, Vysusvātōkō Jaunova Marija.

V. Lyudzīs par mums, svātō Dīva Dzemdei-tōja!

R. Lai mes Kristus apsūļejumu toptu cīneiģi.

Lyugsimēs.

Vysuvarenaīs myužeiģais Dīvs, kas Svātajam Goram dorbojūtīs leidza, esi sagatavōjis slavejamōs Jaunovas un Mōtes – Marijas mīsu un dvēseli sovam Dālam par cīneiģu mōjūkli, dori, lai mes, kas prīcojamēs, jū pīmynūt, ar jōs laipnū aizlyugumu tyktu atbreivōti nu laiceigō ļaunuma un nu myužeiģos nōves. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

R. Amen.

Leldīnu laikā:

REGINA CAELI**

(latgaliski sk. 11. lpp.)

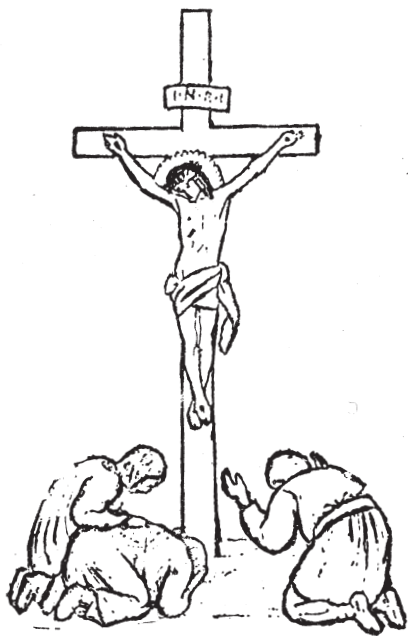
**Regína caeli, laetáre, allelúia,
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurréxit sicut dixit, allelúia;
Ora pro nobis Deum, allelúia.
V. Gaude et laetáre, Virgo María, allelúia.
R. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.**

ORÉMUS

**Deus, qui per resurrectionem Filii tui Dómini
nostri Iesu Christi mundum laetificáre dignátus
es: práesta, quaésumus, ut per eius Genitrícem
Vírginem Maríam, perpétuae capiámus gáudia
vitae. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.**

Vesperes nūslādzūt:

V. Divínium auxílium	Díva paleidzeiba lai ir
máneat semper nobíscum.	ar mums vīnmār.
R. Amen.	Amen.

**«Un raudōs par Jū, kai mādž
raudōt pi pyrmdzymtō nōves». (Zah 12, 10)**

RYUGTŌS SŌPES

**Ryugtōs sōpes, osu šautri
Myusu sirdim durit cauri. (Divkōrt.)
Jautrōs sejas, skumēs neikstit
Un osorōs, vaigi, sleikstit.
Spūdrō saule ūmai tymsoj,
Jo tai žālums vaigu aizklāj.
Pat eņgeli prīcas nabaud',
Gaudu dzismēs sōpes izraud.
Cītōs kliņtis pušu škeļās,
Svātū mīsas augšancelās.
Kas nūtyka, kas tam vaines?
Kōpēc nūteik tōs pōrmaiņas? –
Kristus sōpes un cīsšonas,
Vysus spīž pi nūskumšonas!
Atgrīz, Jezu, citsirdeīgūs,
Pador jūs Tev paklauseīgus.
Un caur tovu ryugtū nōvi,
Nikam naļauņ pazust veļti.
Lai mīleibā īsalīsmoj,
Kas par tovom sōpem dūmoj.**

PYRMŌ DAĻA

**Pōrdūmōsim myusu Pesteitōja cīsšonas – nu
lyugšonas Olivu dōrzā, leidz Jō nataisneigai**

**apsyudzēšonai tīsas priškā. Kunga Jezus cīššonu
nūpalnus upurēsīm Dabasu Tāvam par svātū
Katōļu Bazneicu, par myusu vysaugstōkū
ganeitōju – Pāvestu un vysīm goreidznīkim, lai
izlyugtu Dīva svēteibu jūs dorbam.**

HIMNA

**Lai žālums rūnās, sōpes sirdi nūmōc,
Kad lobais Jezus sōpu gaitas īsōc,
Olivu dōrzā ašņa svīdrim apklōts,
Mōcekļu atstōts.**

**Viļteigais Judass nūdūdams Jū skupsta,
Un karaveiri Jū ar vērvem saista.
Tai Vysusvātōkū kai slapkovu sagyun,
Zaimojūt sasin!**

**Syt, gryusta Jezu beņdes nažēleigi,
Uz vysom pusem rausta Jū brīsmēigi;
Uz tīsu aizvad lēneigū Jēreņu –
Augstū kēneņu.**

**Jō svātais vaigs ar dyurem rupi sasysts,
Vyss bryucem apklōts, kai ar asni aplīts;
Bet lobais Jezus ni vīnu naapsyudz,
Klus un Dīvu lyudz.**

**Kaut tagad muna sirds gauži raudōtu
Un nu šo laika nikod nagrākōtu!
Es nūžāloju munu oplomeibu
Un cītsirdeibu.**

DVĒSELES SŌPES PAR JEZUS CĪŠŠONOM

Jezus, brīsmēgai krysta nōvei

Tautas vacōku nūlamts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, par trejdsdesmit grašim

Napateiceiga mōcekļa nūdūts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, pi lyugšonas Olivu dōrzā

Naizsokamom nōves bailem padūts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, nūskumeigs leidz nōvei,

Ar ašņa svīdrim applyudis.

Muns meilais Jezus!

Jezus ar vīlteigu bučōšonu

Nalīteigō Judasa nūdūts.

Muns meilais Jezus!

Jezus ar rasnom vērvem

Karaveiru rūkom sasīts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, Annasa nomā

Sulaiņu pyūļa pīsmīts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, pa tīsas pogolmu

Uz Kaifasa nomu aizvasts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, jūdu tīsas prīškā

Bez vaines ļaužu pulkā plikōts.

Muns meilais Jezus!

Jezus, diveju licinīku
Pi tīsas nataisneigi apsyudzāts.
Muns meilais Jezus!
Esi sveicynōts, esi gūdynōts,
Par mums smōdātais un pazamōtais!
Esi slavynōts, vysur daudzynōts,
Dīvs bezgaleigais!

DVĒSELES SARUNA AR JEZUS MŌTI

Ak, es Mōte nūskumeigō!
Sōpe mani spīž brīsmēiga,
Zūbyns sirdi cauri dur. (Divkōrt)
– «Kōpēc, Mōte nūmiļōtō,
Poša Dīva izvālātō,
Esi ļūti satrikta?»
– «Ak, kū vaicoj? Asu skuma,
Tikkū dzeiva nu žāluma:
Sirds nu sōpem pageibst maņ.»
– «Pasok, svātō vald(i)neica,
Kōpēc esi nūskumuse,
Kōpēc osorōs sleiksti?»
– «Radzu ļaužu Pesteitōju,
Munu Dālu nūmiļōtū,
Ašņa svīdrim apklōtu.»
– «Svātō Dīva Dzemdeitōja,
Žēlesteibas izlyudzēja,
Dūd maņ ar tevi raudōt.»

ŪTRŌ DAĻA

Ūtrajā daļā pōrdūmōsim, kŭ myusu Pesteitōjs izcīte nu Jō nатаisneigōs apsyudzēšonas tīsā leidz Jō krūņōšonai ar ērškim. Pesteitōja cīššonu nūpalnus upurēsīm dabasu Tāvam par vysim kristeigajim ļaudim, lyudzūt jim mīru, sa-saprasšonu, kai ari eistu Dīva un tyvōkō milesteibu.

HIMNA

Verīs, ak cylvāk, kai Dīvs tevi mīļoj,
Ka sevis poša tevis dēļ nažāļoj;
Un tu arvīn vēļ ļauni Jam moksōsi,
Grākus dareisi?!

Stōv tīsas priškā vyspasauļa kēneņš,
Naatbild vōrda, leidz kai lēneigs jēreņš,
Ar boltu drēbi apsmīkļam teik apgārēts,
Kai nagudrs smōdāts.

Par myusu grākim Jū ar reikstem šausta.
Plyust svātais asnis, mīsa bryucem klōta.
Mums, grēcīnikim, svātō ašņa straumē
Ir mīrs un dzeive.

Lepneigais pasauls sovu golvu krūņoj,
Pats, niceigs byudams, Dīvu Kungu zaimoj.
Tys Kungam Jezum ēršku krūni pyna
Un golvā lyka.

**Kaut tagad muna sirds gauži raudōtu
Un nu šō laika nikod nagrākōtu!
Es nūžāloju munu oplomeibu
Un ļaunprōteibu.**

DVĒSELES SŌPES PAR JEZUS CĪŠŠONOM

**Jezus, ļaužu pulkā
Par nūkaunamū ļaundari nūklīgts.
Muns meilais Jezus!**

**Jezus, ļauneigu beņžu
Nagūdeigi vaigā apsplauts.
Muns meilais Jezus!**

**Jezus, tīsas pogolmā trejskōrteigi
Sova mōcekļa nūligts.
Muns meilais Jezus!**

**Jezus, nažēleigu karaveiru
Uz Pilata nomu aizvasts.
Muns meilais Jezus!**

**Jezus, nu Heroda mōjas sulainim
Kai naprōteigs smōdāts.
Muns meilais Jezus!**

**Jezus, lelōkam izsmīkļam
Boltā svōrkā apgārbts.
Muns meilais Jezus!**

**Jezus, pi stoba pīsīts
Un ar reikstem brīsmēigi šausteits.
Muns meilais Jezus!**

Jezus, ar ēršku vainagu
Karaveiru nūdaļas krūņōts.
Muns meilais Jezus!

Jezus, vacā sorkonā sveitā
Lelōkai izzūbōšonai apvyļkts.
Muns meilais Jezus!

Jezus, ar vāzom syts golvā
Un smīklam saukts par kēneņu.
Muns meilais Jezus!

Esi sveicynōts, esi gūdynōts,
Par mums smōdātais un pazamōtais!
Esi slavynōts, vysur daudzynōts,
Dīvs bezgaleigais!

DVĒSELES SARUNA AR JEZUS MŌTI

– «Ak, radzu es munu Dālu,
Pisītu pi stoba, kailu,
Un ar reikstem šausteitu.» (Divkōrt)

– «Dīva Mōte, lyudzu, tevi,
Tova Dāla bryuču zeimes
Dzili munā sirdī spīd.»

– «Radzu, dzalūnaini ērški
Nūspiž golvu nažēleigi
Munam Dālam mīleigam.»

«Tova Dāla, nūšausteitō
Un ar ērškim apkrūņōtō,
Sōpes ar mums sadoli.»

– «Ak, kaut tagad atļauts byutu
Tovu, muns Dāls, krystu gryutu
Maņ uz placim pošai nest!»
 «Lic maņ, Jaunova Vysusvātō,
 Lai es tova Dāla krystu
 Leidz ar tevi nosōtu.»

TREŠŌ DAĻA

Trešajā daļā pōrdūmōsim, kŭ myusu
Pesteitōjs izcītē nu Jō krūņōšonas ar ērškim
leidz krysta nōvei. Kunga Jezus cīsšonu nūpal-
nus upurēsīm dabasu Tāvam par vysim
cylvākim. Lyugsim, lai lobais Pesteitōjs pamu-
dynoj grēcinikus uz atsagrīzšonu pi Dīva, lai
mozynoj dvēselem cīsšonas škeisteišonas gunī,
un mums vysim lai dūd patīsōs grāku
nūžālōšonas goru un laimeigu nōves stuņdi.

HIMNA

Ak, muna dvēsel', kam tu namīl', natveikst?
Kōpēc nu sōpem, muna sirds, tu nageibst'?
Izmet jai, Jezu, nu tovas sirds degsmes
Mileibas dzērkstes.

 Raug milesteibā dagdams kai ar guni,
 Jys smogū krysta kūku jam uz placim;
 Tikkū dzeivs byudams, it ar gryutu nostu
 Uz nōves vītu.

Ļaundarim, beņdem pasadūd bez bailem,
Uz sōp'u krysta labprōteigi gulstās,
Ļaun pōrdūrt rūkas un kōjas ar noglom
Par myusu grākim.

Ak, krysts, tu esi dōrgōks mums par vysu,
Pi sevis turi Pesteitōja mīsu.
Ļaun, mes Jū kopā cīneigi īliksim
Un apraudōsim!

Kaut tagad muna sirds gauži raudōtu,
Un nu šo laika nikod nagrākōtu!
Es nūžāloju munu oplomeibu
Un nagūdeibu.

Tev pīdar, Jezu, gūds ar pateiceibu
Par tū breineigi lelū labdareibu,
Ka myusus bēdeigus, cīsdams krysta nōvi,
Nu eļnes glōbi.

DVĒSELES SŌPES PAR JEZUS CĪŠŠONOM

Jezus napateiceigō ļaužu pyuļa
Zamōks par Barabasu nūskaiteits.
Muns meilais Jezu!

Jezus, uz nōvi pi krysta
Pilata nataisneigi nūtisōts.
Muns meilais Jezu!

Jezus, smogu krysta nostu
Uz Kaļvarijas kolnu nest pīspīsts.
Muns meilais Jezu!

Jezus, pi nagūda krysta
Ar noglom šausmeigi pikolts.
Muns meilais Jezus!

Jezus, storp divim slapkovom
Ar krystu uz augšu pacalts.
Muns meilais Jezus!

Jezus, apleik stōvūšū
Un garumejūšū zaimōts.
Muns meilais Jezus!

Jezus, naizsokamōs slōpēs
Ar ryugtu žūlti un etiki dzirdeits.
Muns meilais Jezus!

Jezus, sova Tāva rūkōs
Goru atdūdams, nūmiris.
Muns meilais Jezus!

Jezus, nu krysta nūjimts
Un kopā cīneigi ilykts.
Muns meilais Jezus!

Esi sveicynōts, esi gūdynōts,
Par mums smōdātais un pazamōtais!
Esi slavynōts, vysur daudzynōts.
Dīvs bezgaleigais!

DVĒSELES SARUNA AR JEZUS MŌTI

– «Ak, maņ, Mōtei nūskumeigai,
Stōvūt raudūšai pi krysta,
Žālums sirdi pōrdyure.» (Divkōrt)

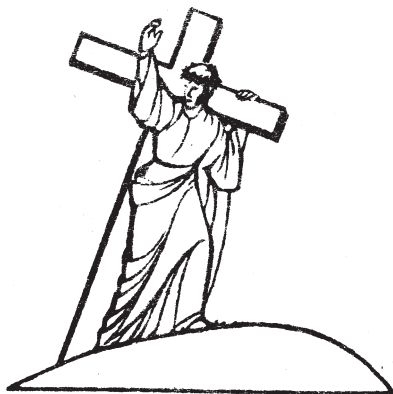
«Svātō Mōte, lai es vysod
Jezus krystu prōtā turu,
Sovus grākus apraužu.»
«Jau muns Jezus nūmīlōtais
Mērst par ļaudim, krystā pikolts.
Ak, kaut es Jam leidz mērtu!»
«Grybu, Mōte, leidz ar Tevi
Stōvēt uzticeigs pi krysta,
Jezus sōpes gūdynōt.»
Pādejū Jys soka vōrdū
Un uz placim nūlic golvu.
Palik Mōte vīneiga.
«Dīva Mōte, Tevi lyudzu,
Izmōc' mani krystu mīlōt,
Krystu vysod nest labprōt.»

TU, KURS PAR MUMS ESI CĪTIS

Tu, kurs par mums esi cītis,
Jezu Kristu, myusu Tu Kungs,
Apsažāloj par mums,
Apsažāloj par mums!
Un Tu, kura reizē esi cītuse
O Marija, Dīva Mōte,
Lyudz(is) Dīvu par mums,
Lyudz(is) Dīvu par mums!

JEZUS KRISTUS, KUNGS DĪVS MEILAIS

**Jezus Kristus, Kungs Dīvs meilais,
Dīva Jēreņš pacīteigais,
Krystā, krystā izstīp sovas rūkas,
Cīšūt, cīšūt par mums lelas mūkas.
Jezu paceļ krysta kūkā,
Zaimōtōji apstōj lūkā.
Ryugtōs, ryugtōs cīšsonōs Jū skota
Mōte, Mōte, dzili sōpynōta.
Raudi gauži, cylvāk grēceigs,
Radzādams, cik Dīvs ir žēleigs!
Jezus, Jezus mērst par mums pi krysta,
Vysu, vysu apjam dzīļa tymša.
Pōrpleist aizkors Dīva nomā,
Zeme plaisoj drabādama.
Simtnīks, simtnīks Dīva Dālu pazeist,
Ļaudis, ļaudis sovu vaini atzeist.
Pīlyudz Jezus Sirdi svātu,
Par mums pōrdūrta ar škāpu!
Jezu, Jezu, Tev mes grākus syudzam,
Vysi, vysi pīdūšonu lyudzam.**

I KRYSTACEĻŠ**

*Krystaceļu ejūt kūpeigi, var pīsatūrēt pi šaidas
kōrteibas:*

- 1) Krystaceļa dzīsmē (dzīd, ejūt nu vīnas nūstōšonas
leidz ūtrai);
- 2) V. Mes pilyudzam Tevi, Kristu, un Tevi slavejam.
R. Jo ar sovu krystu pasauli atpērki.
- 3) Atteiceīga apdūmōšona un lyugšona;
- 4) Tāvs myusu... Esi sveicynōta, Marija...
- 5) V. Kungs, apsažāloj par mums.
R. Apsažāloj par mums.

NŪDŪMS

Krystaceļu idami, apdūmōsim un pagūdūnōsim myusu Kunga Jezus Kristus cīsšonas, lyugdami sev grāku pīdūšonu un cytas vajadzeigōs žēlesteibas.

Lyugsimēs:

Svēteļ Kungs, šū sovū tautu, kuras dēļ myusu Pesteitōjs Jezus Kristus naatsateice sevi nūdūt grēcinīku rūkōs un uzajimt krysta cīsšonas. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj un voldi myužu myužūs.

PYRMŌ NŪSTŌŠONA

Muns lobais Jezu, tīsas priškā stōvi,
Grēceigō tauta meklej Tovu nōvi.
Īnaidā oklā beņdes klīdzūt prosa:
Tevi kaļt krystā!

Pēc tam jī Tevi, Kungu Dīvu augstū,
Ar osom reikstem nažēleigi šausta.
Tu atdūd sevi ļaunim īnaidnīkim
Par grēcinīkim!

KUNGU JEZU NŪTĪSOJ UZ NŌVI

Augstī prīsteri un tautas vacōkī nūsprīde Jezu nūnōvēt. Jī, sasējuši Jū, aizvede un nūdeve zemes pōrvaļdnīkam Pilatam. (Mt 27, 1. 2)

– Kas maņ doroms ar Jezu? – jautāja Pilats (Mt 27, 22) – es pi tō cylvāka naatrūnu nikaidas vaines. (Lk 23, 4) Bet vyss ļaužu pyuļš klidze... Pikaļ Jū krystā! (Lk 23, 18. 21)

– Lykuma sorgi Mani napazyna, tautas vadeitōji atkryta nu Manis – soka pravīts. (Jer 2, 8)

Lyugsimēs:

Dīvs, Tu nivīnu naatraidi, bet laipni pīdūd pat vyslelōkajim grēcinikim, kas gondarej; uzklausi žēleigi myusu pazemeigōs lyugšonas un apgaismoj myusu sirdis, lai mes spātu Tovus lykumus izpildeit. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

ŪTRŌ NŪSTŌŠONA

Cik nažēleigi Jezus zaimōts tyka,
Ērškēžu krūni kad Jam golvā lyka
Un uz Jō placim mete gryutu krystu,
Lai Jys tū nastu!

Par myusu vainem Jezum nōvi lēme.
Pasauļa grākus Jys uz sevi jēme,
Jo vysus aizvest debess svātlaiimeibā
Ir Dīva gryba!

**KUNGS JEZUS JAM SMOĢŪ
KRYSTU UZ PLACIM**

**Mes vysī maļdejomēs kai vuškas, kotrs
raudzejōs uz sovu ceļu. Bet Kungs vysu myusu
nataisneibas uzlyka Jam – soka pravīts. (Is 53, 6)**

**– Myusu grākus Jys aiznese sovā mīsā pi kry-
sta, lai mes, grākim myruši, dzeivōtu taisneibai.
(1 Pīt 2, 24)**

Lyugsimēs:

**Kungs Dīvs, ilej myusu sirdīs Svātō Gora
žēlesteibu, lai mes varātu ar nūžālas osorom
nūmozgōt sovu grāku vaines un nu Tovas lab-
vēleibas sajimt pīdūšonu. Caur Jezu Kristu,
myusu Kungu. Amen.**

TREŠŌ NŪSTŌŠONA

**Zam krysta nostas Jezus kreit bez spāka –
Jū smogi nūspīž vysu ļaužu grāki.
Bet beņdes lik Jam tyuleņ, otkon ceļtis
Un tōlōk dūtis!**

**Trejs godus Jezus lobu dorūt gōja,
Ni atpyutas, ni dusas nazynōja,
Bet tagad sōpu ceļā systs un neivōts,
Nu vysim atstōts!**

**KUNGS JEZUS PYRMŪ REIZI
PAKREIT ZAM KRYSTA**

**Mes uzskatejom Jū kai par spitaleigu, nu Dīva
sasystu un pazamōtu – soka pravīts. Bet Jys
myusu pōrkōpumu dēļ ir ivaiņōts un myusu
grāku dēļ ir satrikts. (Is 53, 4, 5.) – ... Caur Jō
bryucem mes asam dzīdynōti. (Is 53, 5)**

Lyugsimēs:

**Vysuvarenaiss Dīvs, mes Tevi lyudzam, lai
caur Tova vīnpīdzymušō Dāla cīšsonu nūpalnim
mes tyktu styprynōti, kam daudzōs gryuteibōs
pītryukst spēka. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj
un voldi myužu myužūs. Amen.**

CATŪRTŌ NŪSTŌŠONA

Pesteitōjs sastūp sovu Mōti svātū.

Kas gon jōs sōpes vōrdūs izteikt spētu:

Jōs Dāls vyslobais, nataisneigi tīsōts,

Tūp systs un zaimōts!

Ak, sōpu Mōte! Ļauņ ar Tevi raudōt

Un krysta ceļu Jezum leidza staigōt!

Kod dzeives beigōs pagurs myusu kōjas,

Ved debess mōjōs.

KUNGS JEZUS SATEIK SOVU SVĀTŪ MŌTI

Tev pošai caur dvēseli zūbyns cauri īs – soka pravīts. (Lk 2, 35) Kam lai Tevi pileidzynoju, lai Tevi īprīcynōtu...? Tovas bādas ir lelas kai jyura. (Lam 2, 13).

Lyugsimēs:

Dīvs, kura cīšonōs pēc Simeona pravītōjuma Vysusvātōkōs Jaunovas Marijas dvēseli pōrdyure sōpu zūbyns: dori, lai mes, gūdynojūt jōs sōpes, īmontōtu svēteīgūs Tovu cīšonu augļus. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj un voldi myužu myužūs. Amen.

PĪKTŌ NŪSTŌŠONA

**Kur gon ir tī, kū Jezus dzīdynōja?
Kam deve maizi, bādōs mirynōja?
Nav vairs nivīna, kas Jū aizstōvātu
Un paleidzātu!**

**Ak, Dīva Jārs, kas upurēji sevi,
Par myusu grākim sevi beņdem devi
Laun, lai ar Tevi smogū krystu nasu,
Tev atbolsts asu!**

**SEIMANS CIRENĪTS PALEIDZ
KUNGAM JEZUM NEST KRYSTU**

**Kad Jū vede, jī sajēme kaidu cylvāku, kas
gōja nu teiruma, un uzlyka jam krystu, lai jys tū
nastu pēc Jezus. (Lk 23, 26)**

**– Nagrybu lapnōtis ar kū cytu, kai tikai ar
myusu Kunga Jezus Kristus krystu. (Gal 6, 14)
Tim, kas it pazusšonā – soka apostols – krysta
vōrds likās muļkeiba, bet mums, kas teikam
pesteiti, tys ir Dīva spāks. (1 Kor 1, 18)**

Lyugsimēs:

**Paleidzi mums, Kungs, myusu Dīvs, un sorgoj
vīnmār sovā patvārumā tūs, kas prīcojās par
Tova svātō Krysta gūdu. Caur Jezu Kristu,
myusu Kungu. Amen.**

SASTŌ NŪSTŌŠONA

**Snādž Veronika Jezum drēbi svaigu,
Lai nūsauceitu dīviškeigū vaigu.
Par tū Kungs Jezus atstōj drēbē skaidru
Sovu attālu.**

**Kungs, lai es Tevi vysur redzēt spātu,
Īspīd maņ dvēs'lē sovu vaigu svātū!
Lic maņ pi Tevis uzticeigi stōvēt
Dzeivē un nōvē!**

**VERONIKA PASNĀDZ KUNGAM JEZUM
SVĪDRU LOKOTU**

**Mes redzējom Jū – soka pravīts – Jam nabeja
nikaida izskota, ni ari kaida skaistuma, lai mes
Jū ar labpatyku uzlyukōtu... Veirs, kam nabeja
svešas sōpes un kas beja nūryudeits cīsšonōs. (Is
53, 2. 3)**

**...Jys nese daudzējū grākus un par grēcinikim
lyudzēs. (Is 53, 12)**

Lyugsimēs:

**Vysuvarenaiss Dīvs, mes Tevi lyudzam, lai, ar
svātdareitōju žēlesteibu īmontōjuši leidzeibu
Kristum, mes tai nastu sevī šū Dīva attālu, kai
leidz šam bejom spīsti nosōt Oduma bārnu
zeimi.**

Caur Jezu Kristu, myusu Kungu, Amen.

SEPTEITŌ NŪSTŌŠONA

**Jau ūtru reizi Jezus kreit zam krysta,
Jo ļūti smoga ļaužu grāku nosta.
Bet grēceigs cylvāks steidzās dareit ļaunu
Otkon nu jauna!**

**Uzlyukoj, cylvāk, sovu Pesteitōju;
Jō mīlesteiba dora Jū tik vōju!
Žālōdams myusus, Jezus mūkas cīte
Pats myusu vītā!**

**KUNGS JEZUS ŪTRŪ REIZI PAKREIT
ZAM KRYSTA**

Kungs beja nūlēmis Jū satrikt ar cīššonom – soka pravīts. (Is 53, 10)

Cik naizpētejami ir Dīva lāmumi un cik naizdybynojami ir Jō celi! (Rom 11, 33). Jys nasaudzēja sovu vīneigū Dālu, bet myusu dēļ Jū atdeve. (Rom 8, 32)

Lyugsimēs:

Pastōveigas grāku nostas nūspīsti, lyudzam Tevi, vysuvarenaiss Dīvs, lai mes tyktu atbreivōti caur Tova vīnpīdzymušō Dāla cīššonom, kas ar Tevi dzeivoj un volda myužu myužūs. Amen.

OSTOITŌ NŪSTŌŠONA

**Mūcekli svātū, kuru nōve apdraud,
Sīvītes dažas leidzjyuteibā apraud.
Jom Jezus soka: raudit tik par sovīm
Un bārnu grākim.**

**Lyudzam, o Jezu, svētej vysus bārnus,
Sorgoj jūs sovā žēlesteibā svātus:
Ticeibā dzeivā, mīlōdami Tevi,
Lai jī glōb sevi.**

KUNGS JEZUS MĪRYNOJ RAUDŪŠŌS SĪVĪTES

Naraudit par mani – soka Jezus, – bet gon raudit par sevi un sovīm bārnīm; (Lk 23, 28) t. i., par bārnīm, kas vairōk īmīļōja ļaužu gūdu nakai Dīva gūdu. (Jņ 12, 43)

Lyugsīmēs:

Vysuvarenaīs Dīvs, mes Tevi lyudzam, lai Tovas žēlesteības mīrynōjums styprynoj myusus, kas sovu grāku dēļ cīšam peļneitu strōpi. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

DEVEITŌ NŪSTŌŠONA

**Kreit Jezus otkon, klusu panas mūkas.
Tur cīši krystu nūgurušōs rūkas,
Jo ar šū krystu teikam atpesteiti
Un svātdareiti.**

**Sūlamēs, Jezu, staigōt Tovōs pādōs
Glōbtīs pi Tevis vysōs dzeives bādōs.
Tik lyudzam Tovas žēlesteības spāku
Ceiņā ar grāku.**

**KUNGS JEZUS TREŠŪ REIZI
PAKREIT ZAM KRYSTA**

**Apdūmojīt par tū, kas pōrcīte nu grēcīnikim
tik lelu vojōšonu, lai jyus napagurtu – soka apos-**

tols. (Ebr 12, 3)

Lyugsimēs:

**Dīvs, Tu ar sova vīnpīdzymušō Dāla pacīteibu
satrici ļaunō gora lepneibu: paleidzi mums ar
cīnu apdūmōt tū, kū Jys par mums lānprōteigi
izcīte, lai ari mes pēc Jō parauga vysas
gryuteibas mīreigi panastu. Caur Jezu Kristu,
myusu Kungu. Amen.**

DASMYTŌ NŪSTŌŠONA

**Golgotas kolnā Jezum nūvalk drēbes.
Stōv, ļaužu apsmīts, tys, kū pilyudz debess:
Ēršku krūņs golvā, mīsu apklāj rātas,
Mirdz Asnis svātais.**

**Jo kas grib sovu grāku skrondas nūmest
Un žēlesteibas tārpa sevi īgērbt,
Ar skaidru sirdi lai jys Jezum sekoj,
Jō gūdam dzeivoj.**

KUNGAM JEZUM NŪVALK DRĒBES

**Ļaundaru bors ir mani aplencis... jī sadola
sovā storpā munas drēbes – saceits pravītōjumā.
(Ps 22, 17. 19)**

**Kristus pats sevi atdeve, lai myusus izpesteitu
nu ikvīnas nataisneibas un sagatavōtu sev teiru
tautu – soka apostols. (Tit 2, 14) Īsagērbt jaunā**

cyļvākā, kas pēc Dīva ir radeits. (Ef 4, 24)

Lyugsimēs:

**Vysuvarenaiss myužeigais Dīvs, kas lyki
Pesteitōjam izcīst krysta nōvi, lai Jys dūtu cīļvē-
cei cyldonu pazemeibas paraugu: mes Tēvi
lyudzam, lai, sekōdami Jō paciteibas priķš-
zeimei, mes varātu daleitīs ar Jū arī augšān-
ceļšonōs gūdeibā. Caur Jezu Kristu, myusu
Kungu. Amen.**

VĪNPADSMYTŌ NŪSTŌŠONA

**Cik skaudras sōpes Dīva Dāls tod juta,
Kad rūkom, kōjom noglas cauri syta!
Par mums Jys cīte mūkas nažēleigas
Aiz mīlesteibas!**

**Tu, lobais Jezu, sōpu dzeļmē grimi,
Lai glōbtu grākūs pagrymušū zemi,
Lai dvēselem reiz austu lelō laime –
Byut svātūs saimē!**

KUNGU JEZU PĪKAĻ, PI KRYSTA

**Na ar zaltu voi sudrobu asat atpērkti, bet ar
dōrgū Jezu Kristus asni – soka apostols. (1 Pīt 1,
18, 19) Upurāts ir, jo pats tū vēlejōs un naat-**

dareja sovu muti. (Is 53, 7)

Lyugsimēs:

Vysuvarenais myužeigais Dīvs, kas esi syutejis pasaulē sovu vīnpīdzymušū Dālu, lai ar jō Asni mes tyktu atpesteiti, Tevi lyudzam, paleidzi mums, lai mes gūdynojūt Jō cīšsonu nūslāpumu, tyktu pasorgōti nu vysa ļauna un īmontōtu myužeigū olgu debesīs. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

DIVPADSMYTŌ NŪSTŌŠONA

**Cylvāki ļauni zaimoj Pesteitōju,
Jam nūmērt krystā lik storp laupeitōjim.
Lai debess mōjōs vysim byutu vīta,
Jys mūkas cīte.**

**Žēleigais Jezu, esi tod pi manis,
Kad šytōs dzeives atvodaš maņ zvaneis.
Lic maņ uz lyupom Tovu svātū vōrdu,
Muns lobais Jezus!**

KUNGS JEZUS MĒRST PI KRYSTA

Nu sastōš leidz deveitai stuņdei – soka Sv. Roksti – tymša apklōja vysu zemī... un zeme nūdrebēja. (Mt 27, 45. 51) Kristus nūmyra par myusu grākim. (1 Kor 15, 3) Tī, kas sorgōja Jezu, ļūti nūsabeida un saceja: Patiši, Jys beja Dīva

Dāls. (Mt 27, 54)

Lyugsimēs:

**Kungs Jezu Kristu, dzeivō Dīva Dāls, kurs
pasaulā pesteišonas dēļ ļōvi sevi krystā pīkaļt,
izlejūt savu vysudōrgū Asni myusu grāku
atlaisšonai: ļauņ mums pēc nōves prīceigim ūt
Tovā vaļsteibā. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj
un voldi myužu myužūs. Amen.**

TREJSPADSMITŌ NŪSTŌŠONA

Dus Jezus mīsa Dīva Mōtes klēpī.

Ļauņ mums, o Mōte, raudōt leidz ar Tevi

Par Tovu Dālu, myusu dēļ kas cīte

Un gōja nōvē.

Kad mums byus jōmērst, naatstōj, ak Mōte,

Tu, sorgōtōja, esi mums tod klōtu!

Pi sova Dāla ved myusus vysus maigi

Redzēt Jō vaigu.

KUNGA JEZUS MĪSU NŪJAM NU KRYSTA

Pi Jezus krysta stōvēja Jō Mōte (Jņ 19, 25)...

**Un raudōs par Jū, kai mādz raudōt pi
pyrmdzymtō nōves – soka pravīts (Zah 12, 10).**

Lyugsimēs:

Vysuvarena is un žālširdeigais Dīvs, kas

grēcinīkim patvārumu un paleidzeibu esi licis meklēt Vysusvātokajā Jaunovā Marijā: mes ar Jūs aizbiļdeibu lyudzam, parōdi mums, Kungs, sovu žālširdeibu un atbreivoj myusus nu grāku vainem. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

ČETRUPADSMYTŌ NŪSTŌŠONA

Lik svātū Mīsu klinšu kopā klusā,
Leidz trešai dīnai Jezum tur byus dusa.
Tod Jys, kai saule myrdzūt, gūdā ceļsis,
Nu kopa izīs.

Tai myusu gaitas kopa molā beigsīs,
Pōr soltū mīsu smiļšu saga klōsīs,
Bet tīsas dīnā taisneigūs Dīvs pīceļs
Un gūdā īceļs.

KUNGA JEZUS MĪSU ĪLĪK KOPĀ

Taisneigū dvēseles ir Dīva rūkā – soka Sv. Roksti (Gudr 3, 1). Atnōks stuņde, kad vysī, kas guļ kopūs, dzērdēs Dīva Dāla bolsu. Un tī, kas lobu dareja, pīsaceļs uz dzeivī; bet tī, kas dareja ļaunu – lai stōtūs tīsas priškā (Jņ 5, 28. 29).

Lyugsimēs:

Dīvs, Tu, grybādams atbreivōt myusus nu

ļāunō gora varas, esi vēlējis, lai Tōvs Dāls
uzajimtu krysta cīššonas; ļaun mums, Tōvim
kolpim, sasnēgt augšancelšonōs žēlesteibu. Caur
Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

BEIGŌS

Tu, lobais Jezu, nōvi uzvarēji,
Ar sovu krystu myusus atpestēji.
Tev pateiceibā dūdam sevi vysu:
Dvēseli, mīsu.

Mes Tōvā gaismā dzeives ceļu īsim,
Ar krysta zeimi ļaunu uzvarēsīm,
Jō svātais krysts vad debess Tāva mōjōs –
Myužēigā dzeivē.

Lyugsimēs:

Mes Tevi lyudzam, Kungs, lai nōk bogōteiga
svēteiba Tōvim ļaudīm, kas dīvbejeigi ir
apdūmōjuši Tova Dāla cīššonas un nōvi; lai jīm
teik atlaisti grāki, dūts īprīcynōjums, styprynōta
ticeiba un nūdrūšynōta myužēigō pesteišona.
Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

II KRYSTACEĻŠ**

*(Krystaceļu ejūt kūpeigi, jōizavēlej vīns nu
dūtajim četrīm variantim)*

ĪVODS

Diviškais Pesteitōj, idami šū krystaceļu, mes ar dziļu cīnu un mīlesteibu gribim apdūmōt Tovas ryugtōs mūkas un nōvi, kū Tu izcīti myusu pesteišonas dēļ.

Gūdynojūt Tovas cīššonas un nūžālōdami sovas vaines, mes pazemeibā lyudzam sev grāku pīdūšonu un atlaidu žēlesteibas.

I

KUNGU JEZU NŪTĪSOJ UZ NŌVI

(1) Pilats nataisneigi nūtisoj Kungu Jezu uz nōvi. Tū jys dora, lai izpatikt cylvākim un lai nazaudēt keizara labvēleibu. Pesteitōjs turpre-tim mōca myusus augšōk par vysu vērtēt Dīva grybu. Lyuk, Jys dūdās pat nōvē, lai izpeļneitu mums Dīva žēlesteibu.

(2) Nūtisōjis Kungu Jezu uz nōvi, Pilats mozgoj rūkas, saceidams: «Naasu vaineigs pi šō taisneigō ašņa» (Mt 27, 24). – Cylvāks ari

gryuteibu priškā nadreikst atstōt taisneibu un sovu pinōkumu. Asam vaineigi vysi. Ir jōmozgoj na tikai rūkas, bet vēl vairōk – sova sirdsapziņa.

(3) Jezum sprīž tīsu na tikai Pilats, bet arī ikvīns, kas nataisneigi tīsoj sovus leidzcylvākus. Pesteitōjs soka: «Kū jyus asat darejuši kaidam nu munim vysmozōkim brōlim, tū jyus asat darejuši maņ» (Mt 25, 40). Jys, pazeidams kotra cylvāka dvēseli, mōca mums īcīteibu: Naasu nōcis tīsōt, bet atpesteit (Sal. Jņ. 3, 17).

(4) Lai gon Kungs Jezus ir Dīva Dāls, tūmār pasadūd cylvāku nataisneigajam sprīdumam. Kōdēļ? Tōdēļ ka Dīvs šū sprīdumu izmontoj cylvāka atpesteišonas lobā. – Kungs, mōci arī myusus pacīst nataisneibu, kad tys nōk par lobu myusu voi tyvōku pesteišonai.

Lyugsimēs. Kungs Jezu, mes gūdynojam Tovu svātumu un atsazeistam sovūs grākūs. Tu, kas tyki tīsōts myusu pesteišonas dēļ, esi mums žēleigs, kad nōksi iztīsōt myusu grākus.

II

KUNGS JEZUS JAM SMOGŪ KRYSTU UZ PLACIM

(1) Dīva Dāls jam krystu, kuru Jam sagatavōjuši cylvāki. Leidz ar šū krystu Jys jam

uz sevis arī cylvāku grākus (sal. 1 Pīt 2, 24). Tai Jys myusus atbreivoj nu vyssmogōkōs nostas, kas nūspīž myusu sirdsapziņu.

(2) Ari mes asam saisteiti ar Kunga Jezus krystu. Tikai mums tys nav nōves reiks, bet gon kristeigū pīnōkumu simbols, myusu ticeibas un pesteišonas zeime. Sovu pīnōkumu nosta mums ir jōnas vīnōteibā ar Kungu, lai glōbtu sovas dvēseles.

(3) Kungs labprōt jam krystu, ar tū mōcūt, ka arī cīššonom cylvāku dzeivē ir jāga. Mums gon ir atļauts nu cīššonom izavaireit, bet nadreikstim aizmērst, ka tom ir vērteiba. Cīššonas jōveļtej Dīvam taipat kai lyugšona, tōdēļ ka tōs ir vīns nu leidzeklim dvēseles svātdareišonai un pesteišonai.

(4) «Kas gryb maņ sekōt..., lai jam sovu krystu...», soka Pesteitōjš (Mt 16, 24). Jys apsūla, ka Jō «nosta ir vīgla» un Jō «jyugs ir pateikams» (Mt 11, 30). Par tū ikdīnas pōrsalicynoj ar Dīvu vīnōti ļaudis, kas redz sovu pōrdabiskū mērki un dzeives gryuteibom jāgu.

Lyugsimēs. Kungs, Tu pazeisti krysta smogu-mu, styprynoj myusu pošaižlidzeibu un mōci myusus tai dzeivōt, lai mes nabyutu par apgryutynōjumu un krystu sovīm leidzcylvākim.

III

KUNGS JEZUS PYRMŪ REIZI PAKREIT
ZAM KRYSTA

(1) Kungs Jezus ir na tikai Dīvs, kas dareja breinumdorbus, bet Jys ir ari cylvāks, kam nabeja svešas cīsšonas, nūgurums un naspāks. Myusu dēļ Jys nese vysus ciļvēciskōs dzeives tryukumus, izjamūt grāku, lai ari mes, ticeibas pylņi, uzajimtu dzeives ceļa gryuteibas.

(2) Cylvāku ceļš ir gryuts kai Golgotas ceļš. Uz dabasu vaļsteibu jī it kryzdami un klupdami, tōdēļ ka jūs grāki un natykumi ir kai akmini ceļā. Bet voi ceļā pakritis gulēsi? Kungs, mōci myusus, ka lelas lītas prosa ari lelas pyules. «Ceļšūs un išu pi Tāva» soka pazudušais dāls. (Lk 15. 18).

(3) Kungs Jezus pakreit tikai aiz fiziska nūguruma, bet mes kreitam moraliski – kreitam grākūs. Un tys parōda, cik vōji mes patiseibā asam. Mums pastōveigi jōmeklej Dīva paleidzeiba, kas var myusus goreigi atjaunōt.

(4) Kungs Jezus fiziski pakreit myusu grāku dēļ – kai gondareitōjs. Bet voi myusu dēļ napakreit ari leidzcylvāki? Voi mes varim paredzēt myusu nūlaideibas voi īlaunōjuma sekas? «Kungs, vodi munu ceļu Tovā priškā»? (Ps 5, 9)

Lyugsimēs. Kungs, mōci myusus naapsastōt, kad pītryukst mums dedzeibas lobūs dorbūs. Nōc mums paleigā pōrbaudejuma laikā, lai myusus pacaltu un styprynōtu tōlōkam ceļam.

IV

KUNGS JEZUS SATEIK SOVU SVĀTŪ MŌTI

(1) Diviškajam Pesteitōjam un Jō Mōtei tys ir ciļvēcisku sōpu pylns breidis. Jī obi zyna, kam jōnūteik, un jū cīšsonas ir šō augstōkō mērka apgorōtas. – Ari mums ir jōbyun gotovim cīst un upurētīs pōrdabiska mērka dēļ.

(2) Jezus Mōte ir kūpā ar sovu diviškū Dālu daudzūs svareīgūs gadejumūs un gryb byut pi sova bārna ari Jō dzeives gryutōkajūs breižūs. Jei saprūt sovu Dālu lobōk nakai cyti un klu-seibā pasakļaun Jō grybai. – Kungs, mōci ari myusus vysod meklēt Tevi un pasakļaut Tovim lāmumim.

(3) Pesteitōjs saskateja sovu mōti naideigajā pyulī, kas jūs ilence. – Ir labi, kad gryutā breidī var sastopt lobu, saprūtūšu cylvāku. Pat jo paleidzēt nav īspējams, sirds leidzjyuteiba nadreikst izpalikt. Bez tōs cylvāki nav ciļvēciski. Ir pīnōkums ciļvēciskīs jyutas audzynōt un ari valdeit pōr tom.

(4) Myusu grāku dēļ nateiši jōcīš ari Pesteitōja Mōtei (un varbyuť vēļ daudzom mōtem!). Jei pavoda sovu Dālu leidz Golgotai. Ari mums jōit tys ceļš, kū aizsōce Pesteitōjs, tōdēļ ka krysta ceļš nasabeidz. Nasūt sovu krystu, kotram ir jōit pretim pesteišonai. Gryuteibōs lai myusus pavoda Dīvmōtes lyugšona.

Lyugsimēs. Kungs, Tu sovai Bazneicai ceļā esi syutejis sovu Vysusvātōkū Mōti par sevišku aizbiļdni, dori, lai mes, izmontojūt jōs paleidzeibu, uzticeigi ejam myužēigōs dzeives ceļu.

V

SEIMAŅS CIRENĪTS PALEIDZ KUNGAM JEZUM NEST KRYSTU

(1) Seimaņam, kas nōk nu teiruma, lik nest Pesteitōja krystu. Voi jys zyna, ka pīsadola tik svareigā litā? Jō vōrds teik īraksteits Evangelijā, un pyrmū kristeigū draudzē Seimaņa gimine ir gūdā. Par jō pakolpōjumu prīcojās kotra ticeigū paaudze. Napaej garum cylvākam, kuram vajadzeiga paleidzeiba, tōdēļ ka dzeivē nav nikō svareigōka par Dīva un tyvōkō mīlesteibu.

(2) Evangelijā losom, ka Seimani pīspīde nest Jezus krystu. (Mk 15, 21) Cylvāks īt nu dorba nūguris, naēdis un, raug, jam lik nest cyta nostu. Tys ir parostais īmeslis kūrnēšonai un

dusmem. Byutu tūmār slikti, kad ticeigūs ar varu vajadzātu spīst, lai paleidz tyvōkam nalaimē. Voi Kristus nav sacejis: «Kū jyus asat darejuši vīnam nu munim vysmozōkim brōlim, tū jyus asat maņ darejuši. (Mt 25, 40) Vairōk ticeibas!

(3) Nest krystu storp divim laupeitōjim nav nikajds gūds. Seimaņš tam pretōjōs. Bet cik tagad ir taidu, kas labprōt pajimtu uz sevis tyvōkō krystu? Pi tam tys ir pesteišonas krysts – lobū dorbu krysts, kas sagōdoj Dīva žēlesteibu! Lai mōca myusus poša Pesteitōja paraugs, kas nažāloj cylvāku lobā pat sovu dzeiveibu.

(4) Kaidis ir myusu īguļdejums cylvāku pesteišonas litā? Kai Seimaņš mes asam spīsti tam voi cytam paleidzēt ari tad, kad vysmozōk tō gribim. Nalabprōt snāgtū paleidzeibu ir gryuši pījimt, bet Kungs Jezus ari tū pījam nu Seimaņa. Mes vysi asam cyts cytam vajadzēigi gon snādzūt, gon pījamūt paleidzeibu.

Lyugsimēs. Dīvišķais Pesteitōj! Ir tikai vīns krysts. Tys ir Tovs pesteišonas krysts. Kam vīn mes nalaimē paleidzam, ar tū mes paleidzam Tev atpesteit cylvākus. Tōdēļ mōci, lai mes labprōt paleidzam cytim, un gryutā breidī ļauņ ari mums sajust loba cylvāka atbolstu.

VI

VERONIKA PASNĀDZ KUNGAM JEZUM
SVĪDRU LOKOTU

(1) Dīviškō Pesteitōja vaigs, ceļa puteklīm klōts, mērkst svīdrūs un asnī. Tōs ir cylvāku ļaunuma pādas. Jī ir gotovi ari cyts cytu apmest ar dublim. Bet voi ir kas nūsastōj vojōtō pusē, kam ir taisneiba? Cik daudz gōdeigu rūku un sirds syltuma ir vajadzeigs, lai nūmozgōtu cīsšonas nu zemes vaiga! Mīļojīt cyts cytu «dorbūs un patiseibā», soka apostols (1 Jņ 3, 18).

(2) Lai tyvōkam paleidzātu, napīteik lobas sirds, bet bīži vajadzeiga ari drūsme. Veronika spēj vīna izīt nu naideigō pyuļā, lai nūslauceitu Pesteitōjam vaigu. Jei ir drūssirdeiga, tōdēļ ka mīļoj Kungu un ari dorbūs tū parōda. Krītnī un darbeigi ticeigī ir tī, kas ikdīnas nūslauka Kristus Bazneicas vaigu. Kristeigō Bazneica ir Pesteitōja attāls. Mīļoj tū un gūdoj!

(3) Sīvīte izasprauc cauri pyuļam un apsardzei, lai paleidzātu Jezum. Par lobū dorbū Pesteitōjs jū atolgoj. Nūslaukūt Kunga vaigu, kai dōrga pīmiņa jai palik uz drēbes dīviškō vaiga attāls. Ari šudiņ jōprūt izaspīst cauri vīnaldzeigūs pyuļam, lai tyvōtūs Jezum – na ar drēbes gobolu, bet ar sovu dvēseli, lai Kungs īlītu

tamā sovu žēlesteibu un īspīstu myusu sirdīs sovu patiseibu.

(4) Krysta ceļā ir na tikai cīsšonas un pazamōjumi. Ir ari prīcas breiži par lobajim dorbim. Kad cylvāks dora lobu, kļūst radzams, ka jys radeits pēc Dīva veida un leidzeibas. Šei leidzeiba mums jōsagloboj, bīži atteirejūt sovu dvēseles seju un grāka puteklīm.

Lyugsimēs. Kungs, mōci myusus lyugšonā un grāku nūžālā mozgōt sovas dvēseles un pavairoj mums drūsmi lobim dorbim, lai mes vysā dzeivē kļūtu leidzeigōki Tev.

VII

KUNGS JEZUS ŪTRU REIZI PAKREIT ZAM KRYSTA

(1) Pesteitōjs pakreit, jo na tikai krysts ir smogs, bet ari Jō fiziskī spāki ir izseikuši. Mes asam spīsti nest na tikai fiziskōs gryuteibas, bet ari cīlvēciskū vōjeibu un pat grāku nostu. Pastōveiga ceīņa ar sovīm tryukumim ir nūgurdynūša, bet, kas iztur leidz golam, teik izpesteits.

(2) Dzeives ceļūs cylvāki pastōveigi kaut kur pakreit. Nanycynoī pakrytušū! Ari klupdams var sasnēgt mērki, kad ceļā naapsastōj. Nadreikstam zaudēt cereibu cylvāka īspējom un

Dīva žālsirdeibai! Dūd, Kungs, kotram spāku
ceļtis tōlōkam ceļam!

(3) Mes naspēsīm dzeivōt tai, lai nikur
napakrystu, tōdēļ ka cylvāks ir vōjs. Šei atziņa
mums jōuzjam pazemeibas un gondareišonas
gorā. Lai gon krisšona ir gryuši atvairama, tys
naatbreivoj myusus nu pīnōkuma otkon nu
jauna ceinētis ar sovom vōjeibom.

(4) Pesteitōjs pīsacēle pats, kad fiziskō naspā-
ka breidis beja garum. Bet cylvāks bez Dīva
žēlesteibas nu grākim pasaceļt naspēj. Tōdēļ
lyudzis un meklej grāku atlaisšonu nu Dīva, lai
rostu sevī jaunus spākus.

Lyugsimēs. Kungs Jezu, kas ar smogu krystu
placūs gōji Golgotas ceļu, lai myusus atpesteitu,
paleidzi ari mums izturēt, ejūt Tovōs pādōs.

VIII

KUNGS JEZUS MĪRYNOJ RAUDŪŠŌS SĪVĪTES

(1) Na vysī atkryta nu Kunga, kad pīnōce Jō
cīsšonu laiks. Izturēja daudzējī, lai gon tys nabe-
ja vīgli – redzēt, kai pazeistamais breinumdarei-
tōjs teik pazamōts un reizē ar laupeitōjim vasts
uz nōvi. Ticeigī mīlōja Kungu un, navarādami
Jam paleidzēt, cīte Jam leidza. – Kristus cīsšonu

apdūmōšona ari mums ir dereiga, jo tei paleidz atrast goreigōs vērteibas.

(2) Sīvītes raud, radzūt Pesteitōju ejam uz nōvi. Bet izmysumam nav vītas. Kungs Jezus sevi saleidzinoj ar zaļojūšu kūku. Tys naīs būjā. Īsōktais pesteišonas dōrbs ir jōpabeidz, un Jys drūši it sovu ceļu, saceidams: «Naraudit par mani...». (Lk 23, 28) – Naraudit par Jū ari tagad, bet styprynojit sevi ar Jō pīmāru un Jō žēlesteibu.

(3) Jezus naatraidā leidzjyuteibu, bet gryb, lai cylvāki reali skateitūs uz sovīm tryukumim. «Raudit par sevi», Jys soka. (Lk 23, 28) Grēcīnīka stōvūklis ir slyktōks nakai mūcekļa, kas mērst par taisneibu.

(4) Nav jōlej osoras par tū, kas cytīm nas atpesteišonu. Mōcītēs pazeit, kur ir patisō nalaime. Tukšas un grēceigas dzeives beistītēs vairōk nakai cīsšonu. Lyuk, «raudit par sevi un sovīm bārnim», soka Kungs. (Lk 23, 28) Na tikai raudit, bet vyspyrms dorīt vysu, lai bārnus īvadeitu ticeigas dzeives ceļā un īmōceitu jūs meklēt dvēseles pesteišonu.

Lyugsīmēs. Kungs, mōci myusus nūžālōt sovas vaines un dōvoj mums gryuteibu breižūs gaišu ticeibu Tev, lai mes spātu pazeit un izpīldeit Tovū grybu.

IX

KUNGS JEZUS TREŠŪ REIZI PAKREIT
ZAM KRYSTA

(1) Nōve ceļā byutu atsabreivōšona nu cīsšonom, bet Kungs Jezus ceļās, lai itu tōļok, jo pasaula Pesteitōjam jōmērst pi krysta, lai upurs byutu pīpīļdeits. – Lai ari cik gryuts byutu cylvāka stōvūklis, jam vēļ ir īspēja paveikt pošu golvonū, t. i., izpesteit sovu dvēseli, tōdēļ sovs krystaceļš kotram ir jōnūit leidz golam.

(2) Lels spāks ir tam, kas ceinejās par lelu un cyldonu litu. Na vairs fiziskī spāki, bet grybasspāks pīceļ Kungu Jezu, lai pabeigtu krystaceļu, jo Jys zyna, ka nas ļaudim atpesteišonu. – Nivīns cylvāks nav tik styprs, lai nūitu sovu ceļu napakreitūt, bet ticeiba uz Dīvu un cereiba īmontōt myužēigū dzeivi dūd spāku, lai varātu ceļtis un izturēt.

(3) Vīneigi Kungs ir myusu cereiba, jo kas gon cyts īs par mums mērt un kas gon cyts spēš paceļt šū krystu un myusus atpesteit. Mes Tev pasateicam, Kungs, par mīlesteibu un pašaizlīdzēibu, kas Tev lik upurēt sevi par myusu pešteišonu.

(4) Ari pēc trešō kritīņa Kungs Jezus turpynoj ceļu. Cik reizes kreit, tik reizes ari jōsaceļ – tai

mōca Kunga pīmārs. Myusu dedzeiba lai nav kai sākla, kas ōtri uzdeigst, bet ōtri ari nūveist, kad nav zemes un mytruma. Ari nu beidzamō kritiņa jōpīsaceļ!

Lyugsimēs, Kungs, pīdūd mums un naskaiti myusu kritiņus, tōdēļ ka mes asam vōji un myusu ceļš ir tōls. Dōvoj mums iztureibu, lai, sekojūt Tev, mes sasnāgtu dvēseles pesteišonu.

X

KUNGAM JEZUM NŪVALK DRĒBES

(1) Ļaudis ir nūsprīduši, ka Jys ir jōpīkaļ krystā un tōdēļ pat ciļvēciskō cīna Jam naparōda. Jam nūraun pat drēbes. Nūlaupeit kaidam ļaužu simpatijas, uzticeibu un cīnu – tys ir zemiski. Un cylvāki tai arvīn dora sovam Pesteitōjam. – Kungs, mes pīlyudzam un gūdynojam Tevi, gondorūt par ļaužu grākim. Myusu acis ari uz Golgotas Tu esi diviškā gūdeibā itārpts.

(2) Beņdes sadola Pesteitōja drēbes sovā storpā. Kungam Jezum palik tikai krysts. Un tys Jam ir svareigōkais, tōdēļ ka krystā Jys pabeidz sovū Pesteitōja syuteibu. – Ari mums nūmērštūt, vysu, kas mums pīdar, sadaleis sovā storpā cyti. Bet kas paliks mums? Kungs, Tova želesteiba

tod lai ir myusu vīneigō bogōteiba. Vyss cyts var zust, tikai Tu, Kungs, palic ar mums!

(3) Kū cylvāks dūmoj pyrms nōves, kas radzami tyvojās? Tod nav vairs svareigs ni apgērbs, ni ļaužu īskoti, ni cytas pasauleigas lītas. Cylvāks palik vīns ar savu dvēseli, ar savu ticeibu, ar lobajim voi slyktajim dorbim. Kristus uz Golgotas kolna stōvēja mīreigs par vysu paveiktū – kai ceineitōjs, kas jau ir tyvu pi mērka. Kungs, paleidzi ari mums tymā stuņdē byut taidim kai Tu!

(4) Cylvāks nav tys pats, kas kaila mīsa. Jymā svareigōkais ir goreigō, namērsteigō dvēsele. Škaistōkī un cyldonōkī dorbi ir tī, kurus veic cylvāka gors. Un tūmār: voi mozums cylvāku atsadūd mīsas kalpeibā? Pasorgoj, Kungs, lai mīsa napazudynōtu munu dvēseli!

Lyugsimēs. Dīviškais Pesteitōj, paleidzi mums izasorgōt nu smogim grākim, lai, svātdorūšā žēlesteibā itārpti, mes vysu varātu veļteit Tovam gūdam.

XI

KUNGU JEZU PĪKAĻ PI KRYSTA

(1) Kungs Jezus atļāun pīnoglōt pi krysta

sovas rūkas un kūjas. Jys naspēj kustētīs, bet ari tai Jys turpynoj myusu atpesteišonas dorbu. – Kaida laime ir kusteibas breiveiba! Myusu rūkas un kūjas ir breivas, lai dareitu lobu. Bet jo myusus ari saisteitu slimeiba voi pīnōkums tū dareit, kō nagribim, pīminēsīm Pesteitōju uz krysta, lai cīššonōs byutu vīnōti ar Jū.

(2) Osas noglas saista Pesteitōju pi krysta. Par mums Jys upurej sōpes un sovu breiveibu. – Ari mums ir tai, kai sacejis apostols Pōvuls: «Ar Kristu es asu pīkolts krystā». (Gal 2, 19) Tys ir myusu ticeibas krysts, myusu pīnōkumu krysts, ar kuru asam saisteiti vysā dzeivē. Dažkōrt tys ir ļūti gryuts, bet tūmār meils, jo ar tū mes teikam atpesteiti.

(3) Šausmeigū krystā pīkaļšonu Pesteitōjs panas, cīšūt klusu, tōdēļ ka šū upuri Jys ir iza-vēlējis labprōteigi. «Kai jārs, vasts uz nūkaušonu, tai Jys naatver sovu muti», soka pravīts. (Is 53, 7) – Ari mums dzeives un atpesteišonas krysts ir jōpījam bez kūrnēšonas. Kaut ari sōpes kai noglas pōrdūrtu lūcekļus, aizver, Kungs, myusu lyupas, lai tōs nasasyudz un nakūrnej, jo mes gribim Tev sekōt labprōt un vysur.

(4) Golgota – tei ir na tikai cīššonu simbols.

Tei ir ari cylvāku atbiļde Dīvam – vīta, kurā jī pīkola krystā sovu Pesteitōju, lai Jys nastaigoj vairs, lai namōca, lai natraucej. «Nagribim, ka Jys pōr mums valdeitu», jī soka. (Lk 19, 14) – Bet voi myusu dzeivē Jam ir pīnōceiga vīta? Voi mes mīlojam Jū tai, kai pīsanōk mīlōt Dīvu?

Lyugsimēs. Kungs Jezu Kristu, kas par mums esi ļōvis sevi pīkaļt krystā, dōvoj mums īdvēsmi, lai vyslelōkū pōrbaudejumu breidī mes vēļ vairōk maklātu Tovu žēlesteibu.

XII

KUNGS JEZUS MĒRST PI KRYSTA

(1) Krystā pīkoltais Pesteitōjs trejs stuņdes korojās pi krysta, cīkom pīsapylđa atpesteišonas dorbs, izabeidz cīsšonas, un Jys atsagriž pi sova Tāva. – Kungs, mes Tev pasateicam par tū, ka gribēji vērs zemes dzeivōt un cīst myusu dēļ. Dori, lai mes byutu Tev uzticeigi kai apostols Jōns un Tova Vysusvātōkō Mōte, kas spēja palīkt pi Tova krysta leidz beidzamam breižam.

(2) Krystā Pīkoltū ļaudis zaimoj, saceidami: «Jo Tu esi Dīva Dāls, nūkōp nu krysta». (Mt 27, 40) Ari tagad skaņ leidzeigi: «Jo Tu esi Dīvs, tad padori tū un tū...». Bet ļaundars pi krysta,

nūžālōdams grākus, soka: «Jezu, pīmini mani, kad īisi sovā valsteibā». (Lk 23, 42) Kaida atšķireiga nūstōja! Pīdūd, Kungs, tōdēļ ka mes bīži nazynom, kū dorom. Dōvoj mums grāku nūžālas un atpesteišonas žēlesteibu kai laupeitōjam pi krysta.

(3) «Kad es byušu pacalts nu zemes, es pīvilksu pi sevis vysus», saceja Kristus. (Jņ 12, 32) Kas pīvalk cylvākus? Tei ir Dīva mīlesteiba, tei ir myužēigō dzeive, kū Jys dōvoj ticeigim. – Vīnōti ar Kungu, ari Jō ticeigī, izejūt cauri cīsšonom un nōvei, īit dzeivē. Pi Pesteitōja krysta rūn īprīcynōjumu tī, kas saprūt, ka nōve ir atsagrīzšona pi Radeitōja, pi Tāva.

(4) Cylvāki sovā laikā ir uzstōdejuši daudz krystu, un vīnā nu tim pīkola Dīva Dālu. Jys pats upurējōs, atdūdams sevi cylvāku reiceibā: «Šys ir muns Asnis, kas par daudzajim izlīts grāku atlaisšonai». (Mt 26, 28) Svātajā Misē ticeigī ir šō atpesteišonas nūslāpuma daleibnīki leidz pat šam laikam.

Lyugsimēs. Dīvs, Tu gribi, lai vysī cylvāki pazeitu patīseibu un byutu atpesteiti, raugīs uz sovu Vīnpīdzymušū Dālu, kas upurej pats sevi par vysim ļaudim. Dori, lai Tovs vōrds kļyutu pazeistams un gūdōts vysīs tautīs.

XIII

KUNGA JEZUS MĪSU NŪJEM NU KRYSTA

(1) Pēc Jezus nōves pulceņš uztycamu cylvāku vēļ palik pi krysta. Storp tīm ir ari Jezus Mōte, kas pajam sovā klēpī Dāla myrušu mīsu. Jei redz, cik dziļas bryuces Jezum cērstas, cik osi ērški apvej Jō golvu, un jōs sirds ciš, lai gon Jezus cīsšonas jau beigušos. Dīva Mōte, aizstōvi myusus nōves stuņdē!

(2) «Tāvs, Tovōs rūkōs es atdūdu sovu goru». (Lk 23, 46) Tī ir pādejī Jezus vōrdi uz krysta. Jō gors atsagrīze pi Tāva, bet cylvāku rūkōs palyka tikai izmūceitō mīsa, kuru Jō tyviniki nūjēme nu krysta. – Pādejā breidī mums nōksīs atstōt na tikai montu, bet ari sovu mīsu. Svareigōkais tikai: kō rūkōs nūnōks myusu dvēsele? Kungs, naatsasoki nu mums tymā stuņdē!

(3) Jezum vēļ dzeivam asūt, zaimōtōji klīdze: «Nūkōp nu krysta». (Mt 27, 40) Bet mes pasatei-cam Tev, Kungs, ka palyki pi krysta leidz golam, cikom Tevi nūjēme jau myrušu. Taidai vajadzē-ja byut myusu atpesteišonas moksai, kas mums nav ni izprūtama, ni aptverama. Lyugšona un lobs dorbs lai ir myusu ikdīnas pateiceiba Kungam par ļaužu pešteišonu.

(4) Jezups nu Arimatejas un Nikodems paleidz nūjimt Jezus mīsu un sagatavot Jū apglobōšonai. Šaidūs gadejumūs ir vajadzeigas paleidzeigas rūkas. Taidas ir tim klusajim lobas sirds cylvākim, kas varbyut tyvōk ari napazeist Kunga, bet sovā laikā izpylda vajadzeigu pīnōkumu Kristus Bazneicā. Jī ir šōsdīnas Jezupi un Nikodemi, kas gotovi paleidzēt tyvōkam.

Lyugsimēs. Dīvišķais Pesteitōj! Kad nūsaslēgs myusu laiceigō dzeive, Tu sovā naizmārojamā žāļsirdeibā pījem myusu namērsteigū dvēseli, lai varim Tevi mīlēt un gūdynēt myužei.

XIV

KUNGA JEZUS MĪSA TEIK GUĻDEITA KOPĀ

(1) Kad Jezups nu Arimatejas izcērta sev kliņtī gimines kopu, jys nazynōja, ka tymā dusēs pasaūļa Pesteitōjs un ka šys kops paliks par svātceļōjuma vītu vysim kristeigajim. Kad pīnōce laiks, šys jūdu padūmes lūceklis (kluseibā ari Jezus mōceklis) nasabeida pīdōvōt sovu jaunū kliņts kopu krystā Pikoltajam. – Nasabeisti dareit lobu cytu atstōtam cylvākam. «Tev byus atmoksōts, kad taisneigī tiks augšan-

calti». (Lk 14, 14)

(2) Pesteitōja apglobōšonā pīsadaleja tikai daži Jō draugi. Kristus beja vīnkōršs un nabadzeigs nu dzeives sōkuma leidz beigom, pats izpīļdeidams tū, kū mōceja cytim. Un Jō sekōtōji napazeist bezcereibas un izmysuma pat atvārta kopa priškā. Krysta ceļa golā jim sōcās jauna dzeive.

(3) Kunga mīsa palyka kopā leidz trešajai dīnai. Kad ļaudim lykōs, ka uz Jezu vairs nav kō cerēt, Jū apmirdzēja augšanceļšonōs gūdeiba. Uzvara par nōvi ir apsūleita vysim, kas tic uz Kungu. Vīnōti ar Jū, mes ceļsimēs nu zemes, kaut ari myusu putekļus byutu vējs iznosōjis.

(4) Mes slavejam Tevi, Pesteitōj, par vysu, kū Tu esi paveicis. Vyss, kū Tu esi pōrdzeivōjis, pīdar mums – gon cīsšonas, gon augšanceļšonōs gūdeiba. Ari mes, sovukōrt gribim Tev veļteit sovu dzeivi: pījem tū kai upuri sovam gūdam.

Lyugsimēs. Kungs, Tovi apostoli, īdami pasaulē sludynōt Evangeliju, prīcōjōs, ka var cīst Tevis dēļ, ļauņ ari mums pīsadaleit šymā apostoliskajā dorbā, nasūt sovu ikdīnas krystu, kuru ir svētejis Tovs pīmārs.

NŪSLĀGUMA LYUGŠONA

Krystā pikoltais Pesteitōj! Pijem šos lyugšonas, kuras mes upurejam, gūdynojūt Tovu cisšonu un nōves svātū nūslāpumu, un dōvoj myusu dvēselem sovu žēlesteibu. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj un voldi myužu myužūs. Amen.

DĪVA ŽĀĻSIRDEIBAS KRŪNEITS

Sōkumā:

**Tāvs myusu..., Esi sveicynōta, Marija..., Es
tycu...**

Uz rūžukrūņa lelajom zeileitem (1 reizi):

**V.: Myuzeigais Tāvs, es upureju Tev Tova
meilō Dāla, myusu Kunga Jezus Kristus Misu
un Asni, Dvēseli un Dīviškeibu...**

**R.: Kai pōrlyugumu par myusu un vysa
pasauļa grākim.**

Uz rūžukrūņa mozajom zeileitem (10 reizes):

V.: Jezus sōpeigū cīsšonu dēļ...

R.: Esi žāļsirdeigs mums un vysam pasaulām.

Nūslāgumā (3 reizes):

**Svātais Dīvs, svātais varenais Dīvs, svātais
myužeigais Dīvs, apsažāloj par mums un par
vysu pasauli!**

(3 reizes)

Jezu, es uzatycu Tev!

LITANIJA VYSUSVĀTŌS JEZUS SIRDS GŪDAM**

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kristu, klausī myus!

Kristu, uzklausī myus!

Dīvs Tāvs nu dabasim,

Dīvs Dāls pasaulei Pesteitōjs,

Dīvs Svātais Gors,

Svātō Trejādeība vīns Dīvs,

Jezus Sirds, myužēigō Tāva Dāla,

Jezus Sirds, Mōtes Jaunovas mīsā

Svātō Gora veidōta,

Jezus Sirds, ar Dīva Vōrdu byuteigi

vīnōta,

Jezus Sirds, bezgaleigō Majestate,

Jezus Sirds, Dīva svātō svētneica,

Jezus Sirds, Vysuaugstōkō mitekļis,

Jezus Sirds, Dīva noms un dabasu

vōrti,

Jezus Sirds, korstais mīlesteibas

gunkurs,

Jezus Sirds, taisneibas un mīlesteibas

krōtuve,

Jezus Sirds, lobuma un mīlsteibas pylna,

apsazāloj par mums!

Jezus Sirds, vysu tykumu dzeļme,
Jezus Sirds, ikvīnas slavas vysucīneiga,
Jezus Sirds, kēneņš un vysu siržu
vīnōtōjs,
Jezus Sirds, kurā ir vyss gudreibas
un zineibu monts,
Jezus Sirds, kurā ir dīveibas pylnums,
Jezus Sirds, kurā Tāvam ir ļūti
labpaticis,
Jezus Sirds, nu kuras pylnuma mes
vysi asam sajāmuši,
Jezus Sirds, myužēigu pasaulā ilgu
mērkis,
Jezus Sirds, pacīteiga un ļūti
žālširdeiga,
Jezus Sirds, bogōta vysim, kas tevi
pīsauc,
Jezus Sirds, dzeiveibas un svātuma
olūts,
Jezus Sirds, pōrlyugums par myusu
grākim,
Jezus Sirds, ar neivōšonom seitynōta,
Jezus Sirds, satrikta par myusu grākim,
Jezus Sirds, paklauseiga leidz pošai
nōvei,
Jezus Sirds, ar škāpu pōrdūrta,

apsažāloj par mums!

Jezus Sirds, ikvīnas īprīcynōšonas olūts,
Jezus Sirds, myusu dzeiveiba
un augšanceļšonōs,
Jezus Sirds, myusu mīrs un izleigšona,
Jezus Sirds, asneigais upurs par
grākim,
Jezus Sirds, pesteišona tim, kas uz
Tevi cerej,
Jezus Sirds, cereiba mērstūšim Tevi,
Jezus Sirds, vysu Svātū laimeiba,

apsažāloj par mums!

Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, atlaid
mums, Kungs un Dīvs!
Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, uzklausi
myus, Kungs un Dīvs!
Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, apsažāloj
par mums!

V. Jezu, lānprōteigs un pazemeigu Sirdi!

R. Dori myusu sirdis leidzeigas Tovai Sirdei!

Lyugsimēs:

Vysuvarenais myužēigais Dīvs, raugīs, uz sova
ļūti nūmīlōtō Dāla Sirdi un uz tū slavi un
gondareišonu, kū Tev snādz jei grēcīniku vōrdā,
un tim, kas lyudz Tovu žālširdeibu, dōvoj pīdūšonu
tō poša Jezus Kristus, Tova Dāla, vōrdā, kas ar
Tevi Svātō Gora vīneibā dzeivoj un volda myužu
myužūs. Amen.

**CIĻVĒCES NŪVĒLĒŠONA
VYSUSVĀTAJAI JEZUS SIRDEI**

**Vysudōrgais Jezu, Tu ciļvēces Pesteitōjs
raugīs uz mums, kas dziļā pazemeibā kreitam
Tova oltora priķšā. Mes asam Tovi un Tovi
gribim palikt. Raug, šudiņ ikvīns nu mums, gry-
bādams vēļ cīšōk vīnōtīs ar Tevi, vysā labprōtei-
gi atvēleļ sevi Tovai Vysusvātōkajai Sirdei.**

**Raug, daudzeji Tevis napazeist pavysam;
daudzeji otkon, īneisdami Tovas bausleibas, ir
Tevis aizaliguši.**

**Apsažāloj, o lobais Jezu, kai par vīnim, tai par
ūtrim, pīveļc vysus pi Tovas Svātōs Sirds.**

**O Kungs, esi Karalis na tikvīn tīm ticeigim,
kas nikod nav Tevis aizmērsuši, bet ari tīm
pazudušajim dālim, kas Tevi atstōjuši. Dori, ka
viņi jū ōtrōk atsagrīztu Tāva mōjōs un napazus-
tu nabadzeibā un bodā.**

**Esi Karalis ari par tīm, kas voi maļdeigu īsko-
tu pīkrōpti, voi nasadareibas dēļ šķērti; ved jūs
pi patiseibas un īved jūs ticeibas vīnōteibā, lai
ōtri vīn tyktu panōkts vīns gonomais pulks un
vīns ganeitōjs.**

O Kungs, pasorgoj sovu Bazneicu un dūdi Jai

drūšu breiveibu. Dūdi vysom tautom kōrteibu un miru. Dori, ka pa vysu zemi nu jōs gola leidz golam, skanēt skanātu vīns bolss: Gūds lai ir dīviškai Sirdei, caur kuru nōkuse mums pesteišona.

Viņai lai ir slava un gūds myužeigi myužam. Amen.

GONDAREIŠONAS LYUGŠONA
VYSUSVĀTAJAI JEZUS SIRDEI

Vysužāļsirdeigais Jezu, kura bezgaleigō milesteiba uz mums, cylvākim, teik atmoksōta ar taidu lelu vīnaldzeibu, nūlaideibu, nycynōšonu un napateiceibu, mes kreitam ceļūs šeit Tova oltora priškā, lai ar sevišku dīvbejeibu gondareitu par cylvāku vīnaldzeibu un tū nagūdu, kū jī nūdora Tovai milesteibas pylnajai Sirdei. – Tūmār zynūt, ka ari mes poši reiz pīdarējom pi nacīneigūs skaita, korstas nūžālas sōpu pōrjimtī, mes lyudzam vyspyrms Tovu žāļsirdeibu mums pošim. Mes asam gotovi labprōt gondareit na tikai par sovīm grākim, bet ari par tūs grākim, kas ir tōli nūsamaļdejuši nu pesteišonas ceļa, kas, naticēibā nūsacītynōjuši, nagryb sekōt Tev kai sovām Gonam un Vodūnam, voi ari kas ir lauzuši sovas kristeibas sūlejumus un atsasoka nest Tovu bausleibu vīglū

ījugu. – Mes stingri apsajemam gondareit par vysim šim nūžālojamim pōrkōpumim, bet sevišķi mes gribim lobōt vysu nagūdeigū un natykumeigū dzeives veidā un apgērbā, ar kū teik īvyļkts samaitōšonā tik daudz navaineigu dvēseļu; mes gribim gondareit par svātdīnu un svātku dīnu nasvēteišonu, par rībeigim lōstīm pret Tevi un Tovim svātajim, par Tova Vītņika un prīsteru kōrtas zaimōšonu, par Tovas dīvišķōs Milesteibas Sakramenta apgōneišonu ar nūlaideibu voi apkaunojūšom svātzadzeibom, beidzūt par tautu atklōtīm pōrkōpumim, kas pretojās Tovas Bazneicas lykumim un mōceibai. Lai kaut cik vārstu par lobu Tova dīvišķō gūda aizskoršonu, mes kūpā ar Tovu Jaunaveigū Mōti, ar vysim svātajim un ar vysim dīvbejeigim ticeigim upurejam Tev tū gandarejumu, kuru Tu pats pi krysta snēdzi sovam Tāvam un kuru Tu ik dīnas atjaunoj uz oltorim. Tovas žēlesteibas styprynōti mes Tev nūpītņi apsūlom ar dziļu ticeibu, ar dzeives škeisteibu un ar evaņģelija bausleibu, it sevišķi ar milesteibas lykuma izpildeišonu, cik tys nu mums atkareigs, nūvērst tū ļaunumu, kuru mes voi cyti asam izdarējuši, atstōdami nūvōrtā Tovu lelū milesteibu. Vysim spākim mes gribim turpmōk nūvērst nu Tevis vysus apvainōjumus un pamu-

dynōt pēc īspējas vairōk cylvāku, kas Tev sekōtu. – Mes Tevi lyudzam, Vysulobais Jezu, aizbyldūt par mums Vysusvātōkajai Jaunovai Marijai, pījem žēleigi šū myusu labprōteigū gondarejuma pīdōvōjumu un ar sovu žēlesteibu padori myusus leidz nōvei uzticeigus dīvbejeigā Tev kolpōšonā, lai mes beidzūt vysi sasnāgtu eistū Tēvijū, kur Tu ar Tāvu un Svātū Goru dzeivoj un voldi nu myužēibas myužēibā. Amen.

**PRIVĀTŌ SEVIS VEĻTĒŠONA
VYSUSV. JEZUS SIRDEI**

(Sv. Marg. Alakok)

Es veļteju un atdūdu myusu Kunga Jezus Kristus Vysusvātōkajai Sirdei sovu personu, sovu dzeiveibu, sovus dorbus, sovas gryuteibas un cīššonas, lai nōkūtnē es pilneigi atsadūtu dīvišķōs Sirds mīlesteibai un jōs gūdynōšonai. Muna nūpītnō un naatsaucamō apsajimšona ir pīdareit Jai pavysam, dareit vysu aiz mīlesteibas pret Jū un nu vysas sirds atsateikt nu vysa, kas napatyktu dīvišķajai Sirdei. – Tōdēļ es izavēleju Tevi, Vyssvātōkō Sirds, par sovas mīlesteibas vīneigū priķšmatu, par sovas dzeiveibas aizsorgōtōju, par sovas pesteišonas drūšeibu, par

atspaidu sovā vōjumā un par vysas sovas dzeives gondareišonas upuri. Tu, maiguma un žēlesteibas pylnō Sirds, esi maņ drūšs patvārums ari munā nōves stuņdē, esi muna attaisnōtōja Dīva priškā un nūvērs nu manis jō taisneigū dusmu strōpi. Tu mīlesteibas pylnō Sirds, uz Tevi es liku vysu sovu cereibu. Sovā ļaunuma dēļ es beistūs vysa, bet ar Tovu žēlesteibu es ceru uz vysu. Iznycynoj manī vysu, kas Tev napatyktu, voi Tev pretōtūs. Lai Tova svātō mīlesteiba tik dzīļi īsaspīž munā sirdī, ka es nikod Tevis naaizmērstu un nikod natyktu nu Tevis atškērts. Dīviškō Sirds, Tovas bezgaleigōs žāļsirdeibas dēļ, es Tevi lyudzu, dori, lai muns vōrds tyktu īraksteits Tevī, jo Tovā kolpōšonā es grybu dzeivōt un mērt. Amen.

HIMNA JEZUS SIRDS GŪDAM

Pretim Vysuaugstōkam
Paceļ rūku zvārastam!
Latv' u tauta, svāts lai mums
Palīk seņču montōjums!
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužēigū!

**Sovas tautas Aizstōvis –
Dīvs vysaugstais debesīs:
Myusus leidz pat laikim šim
Vodi cauri nagaisim.
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužēigū!**

**Dīvs, pi Tevis mes patiš'
Gribim stypri turētīs.
Ticeiba, kas dūta mums,
Skaistōkais ir greznōjums.
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužēigū!**

**Saites, kuras vīnoj myus,
Saraut nivīns napagyus.
Svāts ir vōrds, kas Dīvam dūts,
Uzticeiba – myusu gūds.
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužēigū!**

**MYUSU KUNGA JEZUS KRISTUS
VYSUDŌRGŌ AŠŅA LITANIJA****

**Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kristu, klausī myus!
Kristu, uzklausī myus!**

atpestej myus!

Kristus Asnis, mērstūšū mīrynōjums, Kristus Asnis, siržu mīrs un prīca, Kristus Asnis, myužēigōs dzeives nūdrūšynōjums, Kristus Asnis, kas atbreivoj dvēseles nu škeisteišonas guņs, Kristus Asnis, kotras slavas un gūda vysucīneigs, Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, atlaid mums, Kungs un Dīvs! Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, uzklausi myus, Kungs un Dīvs! Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, apsažāloj par mums!	atpestej myus!
--	-----------------------

V. Kungs, Tu esi myusus atpērcis ar sovu Asni.

R. Un esi myusus padarejis par vaļsti myusu Dīvam.

Lyugsimēs:

Vysuvarenaiss myužēigais Dīvs, kas esi syutejis pasaulē sovu vīnpīdzymušū Dālu, lai ar Jō Asni mes tyktu atpesteiti: mes Tevi lyudzam, dori, lai gūdynojūt Jō cīsšonu nūslāpumu, mes tyktu pasorgōti nu vysa ļauna un īmontōtu myužēigu prīcu debesīs. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

**VYSUSVĀTŌ JEZUS VŌRDA
LITANIJA****

**Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Jezu, klausī myus!
Jezu, uzklausī myus!
Dīvs Tāvs nu dabasim,
Dīvs Dāls, pasaule Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs
Jezu, dzeivō Dīva Dāls,
Jezu, Tāva spūžums,
Jezu, myužēigōs gaismas skaistums,
Jezu, gūda kēneš,
Jezu, taisneibas saule,
Jezu, Jaunovas Marijas Dāls,
Jezu, mīlojamais,
Jezu, apbreinojamais,
Jezu, varenais Dīvs,
Jezu, nōkamō myuža tāvs,
Jezu, lelōs padūmes eņģeļs,
Jezu, vysuvarenais,
Jezu, vysupacīteigōkais,
Jezu, vysupaklauseigais,
Jezu, lānprōteigs un pazemeigu sirdi,
Jezu, škeisteibas mīlētōjs,
Jezu, myusu mīlētōjs,**

apsažāloj par mums!

Jezu, mīra Dīvs,
Jezu, dzeiveibas devējs,
Jezu, tykumu paraugs,
Jezu, dedzeigais dvēseļu maklātōjs,
Jezu, myusu Dīvs,
Jezu, myusu patvārums,
Jezu, nabogu tāvs,
Jezu, ticeigū dōrgmonts,
Jezu, lobais gons,
Jezu, patīsō gaisma,
Jezu, myužēigō gudreiba,
Jezu, bezgaleigais lobums,
Jezu, myusu ceļš un dzeiveiba,
Jezu, eņgeļu prica,
Jezu, pātriarhu kēneņš,
Jezu, apostolu veidōtōjs un vodūņs,
Jezu, evangelistu mōceitōjs,
Jezu, mūcekļu styprums,
Jezu, izzinēju gaisma,
Jezu, jaunovu škeisteiba,
Jezu, vysu svātū krūnis,
Esi mums žēleigs, atlaid mums, Jezu!
Esi mums žēleigs, uzklausi
Jezu!

Nu vysa ļauna
Nu ikvīna grāka
Nu Tovas dusmes
Nu ļaunō gora vīlteibas
Nu naškeisteibas gora

apsažāloj par mums!

myus,

atpestej
myus Jezu!

Lyugsimēs:

Kungs Jezu Kristu, Tu esi sacejis: lyudzit un sajimsit, meklejit un atrassit, klaudzynojit un jums tiks atdareits. Mes Tevi lyudzam, ģēdz myusūs Tovas dīviškōs mīlesteibas guni, lai mes Tevi ar vysu sirdi, vōrdim un dorbim mīļotu un nikod napōrstōtu Tevi gūdynōt.

Kungs, lic mums arvīn Tovu svātū Vōrdu beitis un tū mīļot, jo Tu nikod naatstōj bez sovas gōdeibas tūs, kurus Tu esi nūstyprynōjis sovā mīlesteibā. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj un voldi myužu myužūs. Amen.

RŪŽUKRŪŅŠ**

Vysusv. Jaunovas Marijas gūdam

**✠ Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.
Amen.**

**Tāvs myusu..., 3 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

PYRMŌ DAĻA – PRĪCEIGŌ

PYRMAIS NŪSLĀPUMS

Eņģeļa sludynōjums (Lk 1)

**Eņģeļs pasludynoj Jaunovai Marijai, ka Dīvs
jū ir izredzējis pasaūļa Pesteitōjam par Mōti.
Vysusvātōkō Jaunova pazemeibā atbiļd: «Lai
maņ nūteik pēc Tova vōrda».**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

V. Marija, bez īdzymtō grāka ījimta,

**R. Lyudzis par mums, kas pi tevis steidza-
mēs.**

ŪTRAIS NŪSLĀPUMS**Apmeklēšana (Lk 1)**

Vysusvātōkō Jaunova Marija pēc eņģeļa sludynōjuma apmeklej sv. Elizabeti, sv. Jōna Kristeitōja mōti, lai jai paleidzātu. Šei apraudzeišona palik par žēlesteibas olūtu sv. Jōnam un jō mōtei.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez idzymtō grāka ijimta,...

TREŠAIS NŪSLĀPUMS**Kunga Jezus dzimšana (Lk 2)**

Kungs Jezus pīdzymst Betlemē, kaidā staleitī. Lai gon Jezus ir bezgaleigi bogōts, tūmār Jys dzymst vyslelōkā nabadzeibā myusu dēļ.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez idzymtō grāka ijimta,...

CATURTAIS NŪSLĀPUMS**Upurēšana (Lk 2)**

Četrudasmytā dīnā pēc pīdzimšonas Jezups un Marija nas Bārnu Jezu uz Jeruzalmi, lai

Dīva svētneicā Jū veļteitu dabasu Tāvam.

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

PĪKTAIS NŪSLĀPUMS

Jezus jam daleibu dabasu Tāva litōs (Lk 2)

**Kungs Jezus, divpadsmīt godu Bārns, īt uz
svētneicu un palīk pi Rokstu mōceitōjim. Pēc
treju dīnu meklēšonas te Jū atrūn sv. Jezups un
Vysusv. Jaunova Marija.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

ŪTRŌ DAĻA – GAISMAS

PYRMAIS NŪSLĀPUMS

Jezus kristeiba Jordānā (Mt 3)

**Pēc kristeibas Jezus tyuleņ izkōpe nu
yudīņa, un lyuk, debess atsavēre, un Jys
redzēja Dīva Goru nūsalaizām uz sevi.**

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,

Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

ŪTRAIS NŪSLĀPUMS

Jezus atsaklōšona Kōzōs Kanā (J 2)

**Kungs Jezus pōrvērtē yudiņi veinā. Šū sōku-
mu breinumim Jezus dareja Galilejas Kanā,
atklōdams sovu gūdeibu, un Jō mōcekli ticēja
Jam.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

TREŠAIS NŪSLĀPUMS

**Dīva vaļsteibas sludynōšona un aicynōjums
atsagrīzt (Mk 2)**

**Jezus saceja: «Laiks pīsapīldējs, un Dīva
Vaļsteiba tyvu klōt! Gondarejit par grākim un
ticīt Evgangelijam!».**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

CATŪRTAIS NŪSLĀPUMS

Pōrsameišona Tabora kolnā (Lk 9)

Jezus kūpā ar Pīteri, Jākubu un Jōni uzkāpe kolnā lyugt Dīvu. Un Jō sejas izskots klīva cytaidōks, un apgērbs topa bolts un storōja. Mozus un Elija pasarōdēja gūdeibā; un tī runōja par Jō gola nūrisi, kū Jis pipīldeis Jeruzalemē.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija..., Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez īdzymtō grāka ījimta,...

PĪKTAIS NŪSLĀPUMS

Euharistijas īdybynōšona (Mk 14)

Un Jezus, jīm ādūt, pajēme maizi, svēteja tū, lauze, deve jīm un saceja: «Jemit, šei ir Muna Mīsa.» Un Jys jēme bikeri, pasateice un deve jīm; un tī dzēre nu tō. Un Jys tīm saceja: «Šys ir muns jaunōs dereibas Asnis, kas par daudzīm tiks izlīts.»

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija..., Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez īdzymtō grāka ījimta,...

TREŠŌ DAĻA – SŌPEIGŌ

PYRMAIS NŪSLĀPUMS

Kungs Jezus ašņa svīdrūs (Lk 22)

Pēc Pādejom Vakareņom Kungs Jezus it uz Olivu dōrzu. Skumu un nōves baiļu pōrjimts, Jys korsti lyudzās, saceidams: «Tāvs, na muna, bet Tova lai nūteik vaļa», un svīdri kai ašņa lases kreit nu Jō diviškō vaiga.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija..., Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez idzymtō grāka iĵimta,...

ŪTRAIS NŪSLĀPUMS

Šausteišona (Mt 27)

Pilats nūtisoj Kungu Jezu uz šausteišonu. Bezdivēigī beņdes syt Jū bez žēlesteibas un dreīži Vysusvātōkō Kunga Jezus Mīsa ir vīnūs cēr-tumūs.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija..., Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez idzymtō grāka iĵimta,...

TREŠAIS NŪSLĀPUMS**Apkrūņošona ar ērškim (Jņ 19)**

**Tyulen, pēc naželeigōs šausteišonas karaveiri
lik Kungam uz golvas ēršku krūni un tai smogi
īvaiņoj Vysusvātōkū Golvu.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez idzymtō grāka ijimta,...

CATŪRTAIS NŪSLĀPUMS**Krysta nesšona (Jņ 19)**

**Kungs Jezus, nūtisōts uz nōvi, nas uz Golgotas
kolnu smogu krystu, uz kura Jam byus jōmērst.
Zam šō krysta nostas Kungs Jezus trejskōrt
pakreit.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez idzymtō grāka ijimta,...

PĪKTAIS NŪSLĀPUMS**Pikaļšona pi krysta (Jņ 19)**

**Pēc lelom mūkom un pazamōjumim Kungs
Jezus teik krystā pīkolts un mērst, upurādams
sodus nūpalnus un Āsni par pasaulā atpesteišonu.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez idzymtō grāka ijimta,...

CATURTŌ DAĻA – SLAVEIGŌ

PYRMAIS NŪSLĀPUMS

Augšanceļšonōs (Mk 16)

Trešā dinā pēc nōves Kungs Jezus ceļās augšā
nu kopa un pasarōda Vysusvātōkajai Jaunovai
Marijai un sovīm mōceklīm.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

ŪTRAIS NŪSLĀPUMS

Debesskōpšona (Lk 24)

Četrudasmytā dinā pēc sovas augšanceļšonōs
Kungs Jezus, atsasveicynōjis ar sovu Mōti un
mōceklīm, uzkōp debesis un sēd pa lobai Dīva
Tāva rūkai.

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

TREŠAIS NŪSLĀPUMS

Sv. Gora atnōkšona (Ap. d. 2)

Vosorsvātku dinā Sv. Gors guņs mēļu veidā

**radzami nūsalaiž nu dabasim uz Vysusv.
Jaunovu Mariju un apostolim, kuri, lyugdami
Dīvu, gaideja Jō atnōkšonas.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez īdzymtō grāka ījimta,...

CATŪRTAIS NŪSLĀPUMS

**Vysusv. Jaunovas Marijas uzjimšona
debesīs**

**Pēc Kunga Jezus uzkāpšonas debesīs Vysusv.
Jaunova napōrstōj ilgōtis pēc sova Dāla. Pēc
nōves jei ar mīsu un dvēseli teik uzjimta debesīs.**

**Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,
Gūds lai ir Tāvam...**

Marija, bez īdzymtō grāka ījimta,...

PĪKTAIS NŪSLĀPUMS

Vysusv. Jaunovas Marijas krūņōšona

**Vysusv. Jaunova Marija debesīs teik krūņōta
ar myužēigōs slavas krūni, kai dabasu un zemes
Kēnenīne.**

Tāvs myusu..., 10 Esi sveicynōta, Marija...,

Gūds lai ir Tāvam...

Marija, bez īdzyntō grāka ījimta,...

Es tycu uz Dīvu, vysuvarenū Tāvu, dabasu un zemes Radeitōju; un uz Jezu Kristu, Jō vīneigū Dālu, myusu Kungu, kas ir ījimts nu Svātō Gora, pīdzimis no Jaunovas Marijas, cītis zam Poncija Pilata, krystā pīkolts, nūmiris un apglobōts, nūkōpis eļnē, trešajā dīnā augšancēlis, uzkōpis debesīs, sēd pi Dīva, vysuvarenō Tāva, lobōs rūkas, no kurīnes Jys atnōks tīsōtu dzeivūs un myrušūs.

Es tycu uz Svātū Goru, svātū katōliskū Bazneicu, Svātūs sadraudzeibu, grāku atlaisšonu, mīsas augšancelšonūs un myužēigū dzeivōšonu. Amen.

**LITANIJA VYSUSV. JAUNOVAI
MARIJAI****

Kyrie, eleison!

Criste, eleison!

Kyrie, eleison!

Kristu, klausī myus!

Kristu, uzklausī myus!

Dīvs Tāvs nu dabasim, apsažāloj par mums!

Dīvs Dāls pasaulā Pesteitōjs, apsažāloj par mums!

Dīvs Svātais Gors, apsažāloj par mums!

Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs, apsažāloj par mums!

Svātō Marija,

Svātō Dīva Dzemdeitōja,

Svātō jaunovu Jaunova,

Jezus Kristus Mōte,

Bazneicas Mōte

Dīva žēlesteibas Mōte,

Vysuteirōkō Mōte,

Vysuškeistōkō Mōte,

Nanūzīdzeigō Mōte,

Vysod jaunaveigō Mōte,

Mileigō Mōte,

Breineigō Mōte,

Loba padūma Mōte,

Radeitōja Mōte,

Pesteitōja Mōte,

Vysugudrōkō Jaunova,

Gūda cīneigō Jaunova,

Slavejamō Jaunova,

Varenō Jaunova,

Žēleigō Jaunova,

Uzticeigō Jaunova,

Taisneibas spūguļs,

lyudz Dīvu par mums!

Gudreibas krāslys,
Myusu prīcas īmeslis,
Goreigais trauks,
Cīnejamais trauks,
Sevišķs dīvakolpōšonas trauks,
Goreigō rūze,
Davida tūrnis,
Zylūnkaula tūrnis,
Zalta noms,
Dereibas skreine,
Dabasu durovas,
Reita zvaigzne,
Sliminīku veseleiba,
Grēcinīku glōbēja,
Bēdeigū iprīcynōtōja,
Kristticeigūs paleigs,
Eņģeļu Kēnenīne,
Patriarhu Kēnenīne,
Pravišu Kēnenīne,
Apostolu Kēnenīne,
Mūcekļu Kēnenīne,
Izzinēju Kēnenīne,
Jaunovu Kēnenīne,
Vysu svātūs Kēnenīne,
Bez idzymtō grāka ījimtō Kēnenīne,
Dabasūs uzjimtō Kēnenīne,

lyudz Dīvu par mums!

**Svātō Rūžukrūņa Kēnenīne,
Gimiņu Kēnenīne,
Mīra Kēnenīne,
Mōras zemes Kēnenīne,**

**lyudz Dīvu
par mums!**

**Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, atlaid
mums, Kungs un Dīvs!
Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, uzklausi
myus, Kungs un Dīvs!
Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus,
apsažāloj par mums!**

**ZAM TOVA PATVĀRUMA ** steidzamēs,
svātō Dīva Dzemdeitōja! Myusu lyugšonas
lyudzam nasmōdej myusu vajadzeibōs! Bet nu
ikvīnas nalaimes vysod myus izglōb slaveigō un
svēteigō Jaunova! Myusu Valdneica, myusu
Vyduotōja, myusu Aizbyldātōja! Samīrynoj myus
ar sovu Dālu! Īteic myus sovam Dālam! Stōdi
myus sovam Dālam priškā!**

**V. Lyudzīs par mums, svātō Dīva
Dzemdeitōja!**

R. Lai mes Kristus apsūlejumu toptu cīnei!

Lyugsimēs:

**Kungs Dīvs, mes Tevi lyudzam, dori, lai
myusu, Tovu kolpu, dvēsele un mīsa vysod**

byutu vasala un ar slavejamōs Vysusvātōkōs Jaunovas Marijas aizbiļdeibu mes tyktu atbreivōti nu laiceigō ļaunuma un prīcōtūs myužīgā dzeivē. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

(Privati skaitūt Rūžukrūni, kotra nūslāpuma beigōs pēc invocācijas «Marija, bez īdzymtō grāka ījimta,...» var pīvīnōt: «Mums Jezu, atļaid mums myusu vaines, pasorgoj myusus nu eļnes guņs un aizved vysas dvēseles uz debesīm, it sevišķi tōs, kurom vysvairōk ir vajadzeiga Tova žālširdeiba».)

VEĻTĒŠONŌS VYSUSV. J. MARIJAS BEZVAINEIGAJAI SIRDEI

Vysusvātōkō Jaunova, myusu Kunga Jezus Kristus Mōte, mes īpašā veidā veļtejam sevi Tovai Bezvaineigajai Sirdei.

Ar šū veļtēšonūs mes atjaunojam kristeibas svātsūļejumus un saskaņā ar Evangeliju uzajemam pīnōkumu ikšēji ātsagrīst, atsaraiseit nu patmīleibas un nu lātas pīkōpeibas pasaulei, lai mes byutu pīļneigi Tovā reiceibā, vysod pyldūt dabasu Tāva grybu.

Bez tam mes uzticam Tev, vysulobō Mōte, sovu kristeigū aicynōjumu. Mes gribam veidōt

sovu dzeivi tai, kai Tu vēlejīs: gondareišonas un lyugšonas gorā. Mes gribim ar dedzeibu pīsadalet svātajā Mises Upurī, apostoliski dor-bōtīs, ik dīnas dīvbejeigi skaiteit Rūžukrūni un atbylstūši Evangelijam – priceigi nest dzeives upurus, byut spējeigim atsateikt un gondareit. Mes gribim byut kristeigūs tykumu un škeis-teibas paraugs pasaulei. Mes apsūlam byut uzti-ceigi Svātajam Tāvam un kūpā ar viņu vīnōtīm veiskupim un prīsterim. Tovā Mōtes vadeibā un aizsardzeibā mes gribim byut apostoli, lai veicynōtu šudiņ tik napīcīšamū lyugšonas un milesteibas kūpeibu ar Pāvestu, kas ir Bazneicas Mōceitōjs un Gons. Mes lyudzam Tevi, Bazneicas Mōte, snēgt jam savu īpašu aizsardzeibu.

Taipat mes Tev apsūlam lyugtīs par vysom dvēselem, vest cylvākus pi Tevis un pamudynōt jūs uz Tovas Sirds gūdynōšonu. Tai kai ļaunums un grāks pōrplyudynoj pasauli, mes ar paļōveibu paceļom acis uz tevi, žālširdeigō Mōte, un lyudzam glōbt vysus sovus bārnus. Tu, žēleigō un laipnō, Vysusvātōkō Jaunova Marija!

LYUGŠONA SV. JEZUPAM**

Pi Tevis, svātais Jezup, mes steidzamēs sovōs bādōs, un Tovas Vysusvātōkōs Leigovas paleidzeibu pīsaukuši, ari Tovas aizbiļdeibas mes lyudzam. Tōs mīlesteibas dēļ, kas Tēvi vīnōja ar bezvaineigū Jaunovu, Dīva Dzemdeitōju, un tōs tēviškōs gōdeibas dēļ, ar kaidu Tu ryupējis par Bērneņu Jezu, mes Tēvi pazemeigi lyudzam, pasaver žēleigi uz montōjumu, kas atpērktis ar Kristus Kunga Asni, un myusu vajadzēibōs paleidzi mums ar sovu spēceigū pōrstōvnīceibu. Sorgoj, ryupeigais Svātōs Gimines sorgs, izradzātūs Jezus Kristus bārnus, izglōb myusus, vysudōrgōkais Tāvs, nu ikvīnas sasamaitōšonas un moldim, styprynoj myusus, vysucentēigōkais Aizbiļdni, ar debeseigu spāku šymā karā pret tymseibas goru. Un kai cytkōrt Tu izglōbi Bērneņu Jezu nu draudūšom Jam brīsmem, tai ari tagad sorgoj svātū Dīva Bazneicu nu īnaidnīku uzbrukumim un ikvīnas nalaimes! Uzjem myus vysus sovā pastōveigā patvārumā, lai mes pēc Tova parauga dzeivōdami un Tovas paleidzeibas styprynōti, varātu dīvbeigi dzeivēt, svēteigi nūmērt un īmontēt myužēigū liksmeibu debesis. Amen.

LITANIJA SVĀTŌ JEZUPA GŪDAM**

(skaitama arī novennas dīnās)

Kyrie, eleison!**Christe, eleison!****Kyrie, eleison!****Kristu, klausī myus!****Kristu, uzklausī myus!****Dīvs Dāls pasaules Pestītōjs,****Dīvs Tāvs nu dabasim,****Dīvs Svātais Gors,****Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs,****Svātō Marija,****Svātais Jezup,****Slavas pūlnais Davida ciltsbārns,****Patriarhu gaisma,****Dīva Dzemdeitōjas leigovaiņs,****Škeistais Jaunovas sorgōtōjs,****Dīva Dāla uzturātōjs,****Ryupeigais Kristus aizsorgōtōjs,****Svātōs Gimines golva,****Svātais Jezup, taisneigais veirs,****Svātais Jezup, škeisteibas paraugs,****Svātais Jezup, gudreibas pīmārs,****Svātais Jezup, drūšsirdeigais veirs,****Svātais Jezup, Dīvam vysod****paklauseigais,**apsažāloj
par mums!

lyudz Dīvu par mums!

Svātais Jezup, uzticeigais Dīva kolps,
 Pacīteības priekšzeime,
 Nabadzeības mīļotōjs,
 Rūkpeļņu paraugs,
 Saimes dzeives krōšņums,
 Jaunovu sorgs,
 Gimiņu atbolsts,
 Nalaimeigū ipricynōtōjs,
 Sliminiku cereiba,
 Mērstūšū aizbiļdnis,
 Ļaunū goru baidejums,
 Svātō bazneicas aizstōvis,

lyudz Dīvu par mums!

Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, atlaid
 mums, Kungs un Dīvs!

Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus,
 uzklausi myus, Kungs un Dīvs!

Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus,
 apsažāloj par mums!

V. Jys tū icēle par sova noma kungu.

R. Un par vysa sova īpašuma vaļdnīku.

Lyugsimēs:

Dīvs, Tu sovā naizsokamā gōdeibā esi izvēlējis
 svātū Jezupu par sovas Mōtes, Vysusvātōkōs
 Jaunovas Marijas Leigovaini, mes Tevi
 lyudzam, lai tys, kuru mes gūdynojam vērs
 zemes, byutu mums par aizbiļdni pi Tevis
 debesīs, kas dzeivoj un voldi myužu myužūs.
 Amen.

VYSU SVATŪS LITANIJA**

Tamōs litanijas daļōs, kur teksts īspīsts divejaidi – ar parostīm burtīm un kursīvā, losūt var izvēlētis vīnu voi ūtru tekstu. Turpretīm traknīm burtīm īspīstais jōlosa kotrreiz.

Īkovōs ītvartī vōrdi dzižūt var tikt izlaisti.

Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!

Dīvs Tāvs nu dabasim,

Dīvs Dāls, pasauļa Pesteitōjs,

Dīvs Svātais Gors,

Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs,

Svātō Marija,

Svātō Dīva Dzemdeitōja,

Svātō jaunovu Jaunova,

Svātais Mikel, Gabriēl, un Rafael,

Vysi svātī engeli,

Svātais Abraham,

Svātais Mozu,

Svātais Elij,

Svātais Jezup,

Svātais Jōņ Kristeitōj,

Vysi svātī patriarhi un pravīši,

apsažāloj
par mums!

lyudz (-it) Dīvu par
mums!

**Svātais Pīter un Pōvul,
Svātais Andrej,
Svātais Jōņ un Jākub,
Svātais Tōmas,
Svātais Matej,
Vysi svāti apostoli,
Svātais Lukas,
Svātais Mark,
Svātais Barnaba,
Svātō Marija Magdalena,
Vysi svāti Kunga mōcekli,
Svātais Stepōņ,
Svātais Ignat (nu Antiohijas),
Svātais Polikarp,
Svātais Justyn,
Svātais Laurencij,
Svātais Ciprian,
Svātais Bonifacij,
Svātais Tōmas (Beket),
Svātais Jōņ (Fišer) un Tōmas (Mor),
Svātais Pōvul (Miki),
Svātais Izāk (Žog) un Jōņ (nu Brebefas),
Svātais Pīter (Šanel),
Svātais Kārli (Lvanga),
Svātō Perpetuja un Felicita,
Svātō Agnese,
Svātō Marija (Goreti),
Vysi svāti mūcekli,**

lyudz (-it) Dīvu par mums!

Svātais Leon un Gregor,
Svātais Ambrozij,
Svātais Hieronim,
Svātais Augustin,
Svātais Atanazij,
Svātais Bazilij un Gregor (nu Naziances)
Svātais Jōņ Hrizostom,
Svātais Mōrten,
Svātais Patrik,
Svātais Ciril un Metodij,
Svātais Kārli (Boromej),
Svātais Francisk (Salezīt),
Svātais Pij (Dasmytais),
Svātais Ontōn,
Svātais Benedikt,
Svātais Bernard,
Svātais Francisk un Dominik,
Svātais Tomas (nu Akvinas),
Svātais Ignat (nu Lojolas),
Svātais Francisk (Ksaverij),
Svātais Vincent (nu Paula),
Svātais Jōņ Marija (Vianej),
Svātais Jōņ (Bosko),
Svātō Katrīna (nu Sjenas),
Svātō Terezija (nu Avilas),
Svātō Rūze (nu Limas),
Svātais Ludvig,

lyudz (-it) Dīvu par mums!

Svātō Monika,

Svātō Elizabete (nu Ungarijas),

Vysi Dīva svātī un svātōs,

Esi mums žēleigs,

Nu vysa ļauna

Nu ikvīna grāka

Nu ļaunō gora viļteibas

Nu dusmes, īnaida un ikvīnas ļaunas grybas

Nu myužīgōs nōves

Ar sovas svātōs cylvāktopšonas nūslāpumu

Ar sovu dzimšonu

Ar sovu kristeibu un svātū gavēšonu

Ar sovu krystu un cīsšonom

Ar sovu nōvi un apglobōšonu

Ar sovu svātū augšanceļšonūs

Ar sovu breineigū debesīs kōpšonu

Ar Svātō Gora atsyuteišonu

Ar sovu gūdeibas pynū atnōkšonu

Kristu, dzeivō Dīva Dāls,

Kas esi atnōcis šymā pasaulī,

Kas esi krystā pīkolts,

Kas esi nūmiris myusu dēļ,

Kas esi gulējis kopā,

Kas esi nu myrūnim augšancēlīs,

Kas esi uzkōpis debesīs,

Kas esi atsyutejis apostolim Svātū Goru,

Kas sēdi pi Tāva lobōs rūkas,

Kas nōksi tīsot dzeivūs un myrušūs,

lyudz (-it)
Dīvu par
mums!

atpestej myus Kungs un Dīvs!

apsažāloj par mums!

Tevi lyudzam, uzklausi myus, Kungs un Dīvs!

Kristu, klausī myus!

Kristu, klausī myus!

Kristu, uzklausī myus!

Kristu, uzklausī myus!

*Dīva Jārs, kas nūceļ pasaulā grākus, apsažāloj
par mums!*

*Dīva Jārs, kas nūceļ pasaulā grākus, apsažāloj
par mums!*

*Dīva Jārs, kas nūceļ pasaulā grākus,
apsažāloj par mums!*

Dīvs, myusu patvārums un styprums, kas pats esi
dīvbeibas devējs, uzklausī sovas Bazneicas
lyugšonas un ļauņ mums sajimt tū, kū ar paļōveibu
lyudzam nu Tevis. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.
Amen.

*Dīvs, kas redzi myusu vōjeibas un kļyudas, palei-
dzi mums žēleigi, lai, sekojūt Tovu Svātū paraugam,
mes pīaugtu mīlesteibā uz Tevi. Caur Jezu Kristu,
myusu Kungu. Amen.*

**LITANIJA KONSEKRACIJU
UN SVINEIGU SVĒTEIBU GADEJUMŪS**

Kyrie, eleison!
Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kyrie, eleison!
Svātō Marija, Dīva Mōte,
Svātais Mikel,
Svātī Dīva eņgeli,
Svātais Jezup,
Svātais Jōņ Kristeitōj,
Svātais Pīter un Pōvul,
Svātais Andrej,
Svātais Jōņ,
Svātō Marija Magdalena,
Svātais Stepōn,
Svātais Ignat (nu Antiohijas),
Svātais Laurencij,
Svātō Perpetuja un Felicita,
Svātō Agnese,
Svātais Gregor,
Svātais Augustin,
Svātais Atanazij,
Svātais Bazilij,

lyudz (-it) Dīvu par mums!

**Tevi lydžam, uzklausi
myšus, Kungs un Dīvs!**

(*Leldīnu vigiliā, kod nūteik kristeišona*):
**Ka Tu šūs izvālātūs atjaunōtu ar kristeibas
žēlesteibu, Tevi lyudzam, uzklausi myus, Kungs
un Dīvs!**

(*Prīsteru īsvēteišonā*):
**Ka Tu šūs izvālātūs svēteitu,
Ka Tu šūs izvālātūs svēteitu un
svātdareitu,
Ka Tu šūs izvālātūs svēteitu,
svātdareitu un īsvēteitu,**

**Tevi lyudzam,
uzklausi
myus, Kungs
un Dīvs!**

(*Bazneicas īsvēteišonā*):
**Ka Tu šū bazneicu īsvēteitu, Tevi
lyudzam, uzklausi myus, Kungs un Dīvs!
Jezu, dzeivō Dīva Dāls, Tevi lyudzam,
uzklausi myus!**

**Kristu, klausi myus!
Kristu, klausi myus!
Krisu, uzklausi myus!
Kristu, uzklausi myus!**

GONDAREIŠONAS SAKRAMENTS

Pyrms grāksyudzes ir jōatceras sovi grāki, tī jōnūžāloj, jōlyudz nu Dīva pīdūšona un jōapsajam lobōtīs. Pēc tam grāki ir vaļsirdeigi jōizsyudz prīsteram un jōizpylda jō uzlyktais gondarejums. – Lobā grāksyudzē sajemam grāku atlaisšonu.

Sasagatavōšona grāksyudzei jōīsōc ar Svātō Gora pīsaukšonu, lai mes pareizā gaismā pazeitu sovus pōrkōpumus.

Lyugsimēs:

Dīvs, kas ticeigū sirdis mōci un apgaismoj ar Svātō Gora gaismu, paleidzi mums Tovu patīseibu pareizi saprast un prīcōtīs vysod, sajamūt Svātō Gora žēlesteibas. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

SIRDSAPZIŅAS IZMEKLĒŠONA

Īprīkšeji jautōjumi

Kod pādejū reizi beju pi grāksyudzes? Voi ar pīnōceigu nūžālu un vaļsirdeigi tū izdareju?

**Gondarejumu izpildeju? Voi pa šū laiku asu lobōjis voi kritis vēļ zamōk? Kaidš tam golvo-
nais īmeslis?**

DĪVA LYKUMA PRĪŠKĀ:

**I – Tev nabyus svešus dīvus turēt
leidz ar mani**

**Voi es arvīn vodūs nu pōrlīceibas, ka muns
dzeives mērķis ir Dīvs? Voi ceņšūs pazeit
ticeibas patīseibas (pīm., regulari klausūtis Dīva
vōrdū un Bazneicas mōceibā meklejūt atbīlđi uz
sovim jautōjumim)? Voi asu sorgōjis sovu
ticeibas pōrlīceibu nu navālamom ītekmem? Voi
naasu teišam pīlaidis šaubas, ka ticeibas mōcei-
ba nabyutu patīsa? Voi es prūtu atškērt ticeibas
patīseibas nu cylvāku uzskotim un nu mulķeigas
mōņticeibas? Voi varbyut eistais šaubu īmeslis ir
tys, ka napateik Dīvam kolpōt? Voi es Dīvu
mīļoju un augstōk vērteju kai dzeives ērteibas,
izprīcas, naudu, stōvūkli sabīdreibā u. c. lobu-
mus? Voi gryuteibu un nalaimes breidī naasu
kūrņējis un šaubējis par Dīva Apredzeibu? Voi
naasu lūlōjis sevī maļdeigū cereibu izaglōbt nu
vysom cīššonom un gryuteibom? Voi brīsmu
breidī asu uzavedis tai, kai pīsanōk tam, kurs tic
Dīvam un myužēigai dzeivei? Voi es apzineigi
ceņšūs, lai kļyutu goreigi pīļneigōks? Voi asu jau**

īsamōcejis bīži paceļt uz Dīvu sovu prōtu? Voi prōtu lyugtīs ari sovīm vōrdīm (eisi, sirsneigi grīžūtīs pi Dīva kai pi sev meilas personas)? Voi varbyut asu aizmērsis pat «Tāvs myusu», «Esi sveicynōta» un «Es tycu»? Voi sovas lyugšonas nasalyudzu ar vėlēšonūs, lai vyss nūtyktu pēc muna, bet na pēc Dīva prōta? Voi es upureju Dīva gūdam ari sovus ikdīnas dorbus, kai tys pīsanōk, ejūt myužēigōs dzeives ceļu? Voi naasu ilgōku laiku dzeivōjis bez Dīva žēlesteibas (byudams smogā grākā)? Voi es uzskotu Kristus Bazneicu par Dīva īstōdejumu, kam pīsanōk atteiceigs cīns? Voi asu ticeibas gorā paklausēigs Bazneicas lykumeigai vadeibai? Voi apsazynojū, ka ari Bazneicas bausleibas pōrkōpt ir grāks (pīm., pīktdīn ēst gaļu, izlaist Leldīnu grākisyudzi, svātdīnā napīsadaleit sv. Misē)?

Grāki pret Dīvu Svātū Goru. Voi naasu teišam grākōjis, pasaļaunūt uz Dīva žālširdeibu? Šaubejis, voi Dīvs pīdūs grākus? Pretōjis ticeibas mōceibas patīseibom? Skaudis tyvōkajam, ka Dīvs jū ir svētejis? Nūcītynōjis sirdi pret

dereigom pamōceibom? Ītīpeigi un teišam nasa-
lobōjis?

**II – Tev nabyus Dīva, tova Kunga, vōrdu
nalīteigi lītōt**

Voi naasu zaimōjis Dīvu un svātūs? Izrōdejis
kaut kaidā veidā nacīnu religijai, Bazneicai voi
goreidznikim, voi svātbīldem? Voi naasu lauzis
svātsūlejumu? Nataisnā lītā zvārastu devis voi
Dīvu pīsaucis? Lōdējis?

**III – Tev byus svētejamōs dīnas
svēteit**

Voi naasu svātdīnā darejis navajadzeigu
smogu dorbu? Poša vaines dēļ izlaidis, nūka-
vējis, voi nasekōjis leidza sv. Mīsei, mōceibai?
Voi naasu svātdīni pōrvērtis par «izbraucamū
dīnu» voi papyldu peļņas dīnu? Voi asu izmon-
tōjis svātdīnas, lai veicnōtu kristeigū goru sevi
un sovā giminē?

**IV – Tev byus sovu tāvu un mōti
cīnā turēt**

Voi asu izaturējis pret sovīm vacōkim ar cīnu,
mīlesteibu un paklauseibu? Voi naasu streidējis

pret jūs taisneigom praseibom? Sōpynōjis jūs? pōrmetis jim jūs dīvbejeibu? Slimeibas laikā naaicynōjis jim prīsteri? Nauzturējis ar jim sakarus (vēstules)? Naatbaļštejis materiali? Varbyut pat izpūstejis jūs dzeivi ar dzeršonu? Voi asu klausejis, kad jī aizrōdeja maņ pīldeit ticeigō pīnōkumus? – Voi naasu bejis rups pret priķšniceibu? Voi asu kōrteigi izpīldejis sovus pīnōkumus: kai strōdnīks, kai priķšnīks, kai gimines tāvs (mōte)?

Voi sovus bārnus jau laikus asu sagatavōjis svātū sakramentu pījimšonai (grāksyudzei un sv. Komunijai)?

V – Tev nabyus nūkaut

Voi naasu uz tyvōkō dūsmōjis? Naidu turējis? Apvainōjis? Atrībeibu meklējis? Teišam darejis napatikšonas? Prīcōjis par jō naveiksmem? Lomōjis? Sitis? Apdraudējis jō veseleibu voi dzeiveibu? Pamudynōjis uz kaidu grāku? Naizpaleidzējis tyvōkō vajadzeibōs? Cītsirdeigs bejis? – Voi naasu bejis nasōteigs? Pīsadzēris? nakōrteigs dzeives veidā? Gimines dzeivi sagandējis ar bīžim streidim? Voi naasu dūmōjis par pašnōveibu dzeives gryuteibu breižūs? Voi

naasu mūcejis kustūņus? Voi varbyut pōrōk
pīsakēris sev meilim dzeivinīkim?

VI – Tev nabyus lauleibu pōrkōpt

IX – Tev nabyus ikōrōt sova tyvōkō sīvu

Voi naasu naatļauti apmīrynōjis dzymumdzi-
ņas, ļaunūtis naškeistom dūmom, ikōrem, dor-
bim (vīns pats? ar cytim? cik biži?)? Voi naasu
bez vajadzeibas lītōjis naatteiceigu losomvīlu?
nasavaļdejis fantaziju un acis? Voi nav bejušas
napīklōjeigas sarunas, dzīsmes, jūki? Voi asu
bejis piklōjeigs uzvedeibā, apgērbā, dejōs? Voi
naasu ļaunprōteigi izvairējis nu laulōtū pīnōku-
mim, nu bārnim? Atstōjis laulōtū draugu?
Lauzis uzticeibu? Nūslēdzis lauleibu bez
Bazneicas svēteibas?

VII – Tev nabyus zagt

X – Tev nabyus ikōrōt nivīnu lītu,
kas ūtram pīdar

Voi naasu zadzis (kū? cik daudz?)? Voi naasu
izškērdējis svešu īpašumu? Nataisneigi
pīsavynōtu, atrostu voi aizlīneitu lītu naatde-
vis? Ar dzeršonu voi nakōrteigu dzeivi padare-
jis nabadzeigu gimini? Voi naasu skūps?
Naudas kōreīgs? Pōrōk pīsakēris materialim

**lobumim? Skaudeigs? Arvīn naapmīrynōts?
vēlējis nataisneigā ceļā tikt pi montas?
Atbalštejis zōdzeibu? Uzpērcis zogtas montas?
Nasamoksōjs strōdnīkam nūpeļneitū olgu?
Apspīdis voi izmontōjis bōrini voi cytu nu
manis atkareigu personu?**

**VIII – Tev nabyus napatīsu līceibu dūt
pret sovu tyvōku**

**Voi naasu malōjis? Ar tū sagōdōjis kaidam
zaudējumu? Taisneigā lītā dūtū vōrdu naasu
turējis? Aizskōris ūtra gūdu aprunojūt? Bez
vajadzeibas stōstejis cytim par tyvōkō kļudom?
tyvōkū nataisneigi apsyudzējis? Ar tū kaitējis jō
stōvūkļam dorbā? Likuleigs bejis? Pļōpeigs?
Voi prūtu saskateit pats sovas kļudas? Voi
pīteik veiriškeibas atzeit un pījimt bez streidim
cytu taisneigūs aizrōdejumus?**

Leidzdaleiba svešūs grākūs:

**Voi naasu ļaunūs dorbūs cytam paleidzējis voi
tam pavēlējis? Cytu pamōcejis voi uzslavējis?
uz ļaunu paskubynōjis voi tū atļōvis dareit?**

**Ļaunu nūklusējis voi nūslēpis, voi ari nataisnei-
gi īmontōtū sovā storpā izdalejis?**

**LYUGŠONAS GRĀKU NŪŽĀLAS
UZMŪDYNŌŠONAI**

(pyrms grāksyudzes)

Nūžāla ir sirdssōpes par padareitim grākim, ka ar tim
asam apvainōjuši bezgola lobū Dīvu un zaudējuši jō
žēlesteibu. Nūžālu un grybu lobōtis var izmūdynōt
lyudzūtis.

Lyugsimēs psalmu vōrdim:

**Uzklausi, Kungs, munu bolsu, kad es saucu uz
Tevi, apsažāloj par mani un uzklausi mani.**

**Kungs, es mekleju Tovu vaigu, naapslēp tū nu
manis. (Ps 27, 7. 9)**

**Dīvs, muns Dīvs Tu esi, es mekleju Tevi nu
agra reita.**

**Pēc Tevis slōpst muna dvēsele, muna mīsa
ilgojās pēc tevis kai izkoltuse sausa zeme bez
yudiņa. (Ps 63, 1. 2)**

**Kungs, nastrōpej mani sovā dusmeibā un
napōrmōci mani sovā bardzeibā.**

**Jo munas vaines ceļās pōri munai golvai, un
kai smoga nosta tōs pōrōk mani nūspīž.**

Es atzeistu sovū vaini un muna grāka dēļ es

asu uztraukts. (Ps 38, 2. 5. 19)

Jo Tu, Kungs, gribēsi nūzīdzeibas tīsot, Kungs, kas tad spēs izturēt?

Bet pi Tevis varim pīdūšonu atrast, lai mes bejeibā gūdōtu Tevi.

Kungs, es cereju uz Tevi, muna dvēsele cerej uz Jō vōrdu. (Ps 130, 3–5)

Nūvērs sovu vaigu nu munim grākim, izdzēs vysus munus nūzīgumus.

Dīvs, rodi manī skaidru sirdi un atjaunoj mani styngru goru.

Naatmet mani nu sova vaiga un sovu svātū goru naatjem nu manis.

Dūd maņ otkon sovas pesteišonas prīcu un nūstyprynoļ mani ar dedzeibas goru. (Ps 51, 11–14)

Es staigōšu teiru ceļū: kod Tu nōksi pi manis?

Nakritna sirds byus tōli nu manis, ļaunprōti es nagribēšu pazeit. (Ps 101, 2. 4)

Redzi, Kunga acis ir pōr tīm, kas Jō beistās, pōr tīm, kas cerej uz Jō žāl'sirdeibu;

lai jū dvēseles izglōbtu nu nōves un jūs pabarōtu boda laikā.

Myusu dvēsele gaida uz Kungu, jo Jys ir myusu paleigs un aizstōvis.

Jo myusu sirds prīcōjās jymā, un mes cerejam

uz Jō svātū vōrdu.

Kungs, Tova žālsirdeiba lai myusus pavoda,
kai asam cerējuši uz Tevi. (Ps 32, 18–22)

LYUGŠONA

Divs, vysulobais Tāvs, es ar satriktu un pazamōtu sirdi nōku pi Tevis un atsazeistu vysūs sovūs grākūs. Es ļūti nūžāloju, ka asu nūsazīdzis pret Tevi, munu Radeitōju un Tāvu. Muni grāki kai smoga nosta nūspīž munu dvēseli. Kungs, apsažāloj un pīdūd maņ. Tu esi muns Radeitōjs, tōdēļ es, Tavs bārns, mekleju Tevi un ilgojūs pēc Tova tyvuma un mīlesteibas. Muna sirds ir namīreiga, cikom jei naatsadusēs Tevī, Kungs. Es grybu lobōtīs, lai dzeivōtu pēc Tova prōta. Vodi, Kungs, munus sūļus pi Tevis un sagatavoj mani lobai grāku syudzēšonai. Dori maņ pēc sovas žālsirdeibas un dōvoj maņ otkon sovu draudzeibu, lai es varātu dzeivōt Tovam gūdam šeit un myužebā.

Vysužēleigais Kungs Jezu Kristu, pījem munu grāku syudzēšonu un dūd maņ patīsu nūžālu sirdī, lai es ar osorom acīs pazemeibā apraudōtu vysas sovas nūlaideibas un pōrkōpumus.

Pasauļa Pesteitōj! Tu atdevi sevi nōvē uz krysta, lai atpesteitu cylvākus. Pasaskot uz mani, naboga grēcinīku, kas pīsauc Tovu vōrdu. Jo es ari padareju tū, par kū varātu mani pazudynōt, bet Tu sovā žālširdeibā gribi glōbt grēcinikus. Tōdēļ pīdūd maņ un apsažāloj par munu naboga dvēseli, jo Tu esi muns Pesteitōjs.

LYUGŠONAS

(nu kūpeigō gondareišonas
dīvkolpōjuma)

Mes Tevi lyudzam, Kungs, uzklausi myusu pazemeigōs lyugšonas un natīsoj myusus par grākīm, kurūs atsazeistam, bet sovā labvēleibā dōvoj mums pīdūšonu un mīru. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Es atsazeistu vysuvarenajam Dīvam un jums, brōli, ka es daudz asu grākōjis ar dūmom, vōrdim, dorbim un nūlaideibu. Muna vaine, muna vaine, muna vysulelōkō vaine. Tōdēļ es lyudzu Vysusvātōkū Jaunovu Mariju, vysus eņģeļus un svātūs, un jyusus, brōli, aizlyugt par mani Kungu, myusu Dīvu.

Sovai tautai, Kungs, esi žēleigs,
Eistas grāku nūžālōšonas
 žēlesteibu dūd(i) mums,
Myusu sirdis ilgas pēc dabasu
 litom mūdynoj,
Myusus lobā apsajimšonā styprynoj,
Grāksyudzē mums pīdūšonu dōvoj,
Patīšai gondareišonai laiku mums
 pīšķir,
Sovā žēlesteibā myusus pastōveigi
 uzturi,

mes Tevi lyudzam,
Kungs un Dīvs!

Tāvs myusu, kas esi debesīs, svēteits lai tūp
Tovs vārds, lai atnōk Tova vaļsteiba, Tova vaļa
lai nūteik kai debesīs, tai ari vērs zemes. Myusu
ikdīniškū maizi dūd mums šudiņ un atlaid
mums myusu porōdus, kai ari mes atlaižam
sovim porōdnīkim, un naīved myusu kār-
dynōšonā, bet atpestej myusus nu ļauna.

Paleidz, Kungs, sovīm ticeigajim, kas Tev
atsazeist sovūs pōrkōpumūs, lai jī, grāksyudzē
atbreivōti nu kotras vaines, varātu ar skaidrom
sirdim Tev kolpōt. Caur Jezu Kristu, myusu
Kungu. Amen.

PĒC GRĀKU SYUDZĒŠONAS

Lyugsimēs psalmu vōrdim:

Svēteigs ir tys, kam pōrkōpums ir pīdūts un

kam sagti ir grāki.

Svēteigs ir veirs, kam Kungs nav pīskaitejis vaini un kas sovā gorā ir bez viņteibas.

Cikom es klusēju, izdēdēja muni kauli, maņ pastōveigi vaidūt ikdīnas.

Jo dīnu un nakti pōr mani smogi gulōs Tova rūka, muni spāki zuda kai vosoras tveicē.

Es atsazynu Tev sovā grākā un nanūslēpu savu nūzīgumu.

Es saceju: «Atsazeišu Kungam sovā nataisneibā», un Tu atlaidi muna grāka vaini. (Ps 32, 1–5)

Teicit Kungu kūpā ar mani, kūpā slaveisim Jō vōrdu.

Es meklēju Kungu, un Jys mani uzklauseja un atbreivōja mani nu vysom munom bailem. (Ps 34, 4–5)

Kungs ir žālsirdeigs un labvēleigs, lānprōteigs un ļūti saudzeigs.

Jys nadora mums pēc myusu grākim un naatmoksoj mums pēc myusu vainem.

Kai tāvs žāloj sovus bārnus, tai apsažāloj Kungs par tīm, kas Jū gūdoj.

Jo Jys zyna, nu kō mes radeiti, Jys pīmiņ, ka asam puteklis.

Cylvāka dīnas kai nūplauta zōle, jys nūzīd lei-

dzeigi pučei uz lauka.

Kad vējs jam uzpyuš, jō vairs nabyus un jō vīta vairs jū napazeis.

Bet Kunga žālsirdeiba pastōv myužu myužūs pōr tim, kas Jō beistās.

Jō taisneiba palik paaudžu paaudzēs tim, kas Jō dereibu globoj. (Ps 103, 8. 10. 12–18)

LYUGŠONA

Vysuvarenais myužeigais Dīvs, kura žālsirdeibai un lobumam nav rūbežu, es Tev pasateicu nu vysas sirds par tom žēlesteibom, kuras maņ devi, atlaizdams maņ grākus. Lai ir slaveita Tova bezgaleigō mīlesteiba, kas īstōdeja šū sakramentu grāku atlaisšonai. Es Tev pasateicu kūpā ar vysim tim, kuri taipat kai es ir sajāmuši šū žēlesteibu. Kungs, Tova žēlesteiba lai mani pavoda vysod. Es grybu Tevi mīlēt un Tev uzticeigi kolpōt šeit un myužēibā.

(Kai pateiceibas lyugšonu var laseit ari myusu Kunga Jezus Kristus Vysudōrgō Ašņa litaniju 113. lpp. u. c. lyugšonas).

VYSUSVĀTŌKAIS SAKRAMENTS

Vysusvātōkais Sakraments ir myusu Kunga Jezus Kristus eista Mīsa un Asnis zam maizes un veina zeimem. Svātajā Komuniņā taitod mes pījamam dzeivu Kungu Jezu Kristu – Dīvu un cylvāku.

PYRMS SV. KOMUNIJAS

ILGAS PĒC DĪVA

(psalmu vōrdi)

Cyldonas lītas stōsta par Tevi, Dīva piļsāta.
(Ps 87, 3)

Es prīcōjūs, kad maņ teice: «Īsim uz Kunga nomu». (Ps 122, 1)

Svēteigi ir tī, kas dzeivoj Tovā nomā, jī myužam Tevi slaveis.

Jo vīna dīna Tovūs pogolmūs ir lobōka nakai tyukstūšas cytu. (Ps 84, 5. 11)

Muna dvēsele slōpst pēc Dīva, pēc dzeivō Dīva, kod es īšu un nūsastōšu Dīva vaiga priškā? (Ps 42, 3)

Syuti sovu patiseibu un sovu gaismu, lai tei mani voda un aizvad uz Tovu svātū kolnu un Tovu teļti.

Es īšu pi Dīva oltora, pi Dīva, kas ir munas
prīcas olūts. (Ps 43, 3. 4)

Nōcit, dzīdōsim Kungam ar prīcu, liksmi
gūdynōsim Dīvu, myusu Pesteitōju. (Ps 95, 1)

Zynit, ka Kungs ir Dīvs; Jys myusus ir rade-
jis, mes pīdaram Jam, Jō tauta un Jō ganeibu
vuškas. (Ps 100, 3)

LYUGŠONA

Muns diviškais Pesteitōj, nu kurīnes maņ
taida želesteiba, ka Tu, Kungs, nōc pi manis,
grēcinika, kurs asu tik bīži Tevi apkaitynōjis?
Tu zyni un pazesti sovu kolpu, ka jymā nikō loba
nav, ar kū varātu īmontōt Tovu labvēleibu.

Es atzeistu sovu nīceibu, slaveju Tovu lobu-
mu, pasateicu par Tovu naizmārojamū
mīlesteibu. Raug, Tu, Vysuaugstōkais un
Vysusvātōkais, apmeklej mani, naboga
grēcinīku. Tu mani aicinoj pi sova golda, kur
Tevi pošu, munu Dīvu, varu pījimt zam maizes
zeimem. Cik breineigi Tovi dorbi, Kungs, cik
varens Tavs spāks, cik naizsokama Tova
mīlesteiba!

Uztycādamīs, Kungs, Tovai žālsirdeibai, es
sirds vīnkōršeibā eju pi Tova golda, lai gūdynō-

tu Tevi, sovu Pesteitōju. Es eju ar stypru ticeibu un cereibu, ar gūdu un mīlesteibu, jo Tu pats esi vysus aicynōjis pi sevis, saceidams: «Nōcit pi manis vysi, kas strōdojat un cīšat gryuteibas, un es jyusus atspērdzynōšu». (Mt 11, 28)

Tu zyni, Kungs, cik biži es asu ļaunuma pīmaklāts. Tu zyni, cik tryuceigs es asu sovūs tykumūs. Es lyudzu Tevi, kuram ir atklōta vysa muna dvēsele un kurs vīneigais vari mani styprynōt. Dori maņ, Kungs, pēc sovas žāļsirdeibas. Atlaid maņ munus grākus un apdōvynoj mani ar sovom žēlesteibom, lai es vysod varātu palikt vīneibā ar Tevi, jo Tu esi muns Dīvs un munas dvēseles glōbējs.

SVĀTŌ KOMUNIJA

(lyudzūtīs kūpā ar prīsteri
un ticeigajim)

Prīsters: Myusu Kunga Jezus Kristus žēlesteiba un Dīva mīlesteiba, un Svātō Gora klōtbyutne lai ir ar jums vysim. (Voi ari): Dīvs Kungs lai ir ar jums.

Vysi: Kungs ir ar tevi.

P. Pyrms svātōs Komunijas nūžālōsim sovus

grākus, lai mes byutu Dīva žēlesteibu cīneiģi.

V. Es atsazeistu vysuvarenajam Dīvam un jums, brōli un mōsas, ka es daudz asu grākōjis ar dūmom, vōrdim, dorbim un nūlaideibu. Muna vaine, muna vaine, muna vysulelōkō vaine. Tōdēļ es lyudzu Vysusvātōkū Jaunovu Mariju, vysus eņģelus un svātūs, un jyusus, brōli un mōsas, aizlyugt par mani Kungu, myusu Dīvu.

P. Lai apsažāloj par mums vysuvarenaiss Dīvs un, pīdevis myusu grākus, lai myusus aizvad myužeiģā dzeivē.

V. Amen.

P. Es asu dzeiveibas maize – soka Kungs. Kas nōk pi manis, tys izsaļcis nabyus; un kas tic maņ, tam nikod naslōps. Šei ir maize, kas nōk nu dabasim, lai tī, kas tū ād, nivīns namērtu. Un maize, kuru es dūšu, ir muna Mīsa par dzeivī pasaulei. Kas ād munu Mīsu un dzer munu Asni, tam pīdar myužeiģō dzeive, un es jū pīceļšu postorā dīnā. (J 6, 35. 50. 52. 55)

Tī ir Svātū Rokstu vōrdi.

V. Pateiceiba Dīvam.

P. Lyugsim Kungu Dīvu, lai Jys svētej vysus un it īpaši tūs, kas šudiņ īt pi svātōs Komunijas.

Sovai tautai, Kungs, esi žēleigs,
Vysā kristeigū saimē dzeivu ticeibu

uzturi,

Pi sova žēlesteibu golda ticeigūs
aicynoj,

Slymūs un mērstūšūs ar sovu

klōtbyutni styprynoj,

Sovu mīru un mīlesteibu vysim

dōvoj,

mes Tevi lyudzam,
Kungs un Dīvs!

Atbreivoj myusus, Kungs, ar sovu Vysusvātū
Mīsu un Asni nu vysim myusu grākim un nu
vysa ļauna, lic mums vysod turētis pi Tovom
bausleibom, un naļauņ mums nikod nu Tevis
šķērtis. Mes Tevi lyudzam, kas dzeivoj un voldi
myužu myužūs.

V. Amen.

P. Paklausūt Pesteitōja vōrdim un Jō diviškū
lykumu pyldūt, mes ar paļōveibu sokom:

V. Tāvs myusu, kas esi debesīs, svēteits lai tūp
Tovs vōrds, lai atnōk Tova vaļsteiba, Tova vaļa
lai nūteik kai debesīs, tai ari vērs zemes. Myusu
ikdīniškū maizi dūd mums šudiņ un atļaid
mums myusu porōdus, kai ari mes atļaižam
sovim porōdnīkim, un naīved myusu kār-
dynōšonā, bet atpestej myusus nu ļauna.

**P. Lyuk, Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus.
Svēteigi tī, kurus Dīvs aicynoj pi sova golda.**

**V. Kungs, es naasu cīneigs, ka Tu nōktu pi
manis, bet soki tikai vōrdu, un muna dvēsele
kļyus vasala.**

P. Corpus Christi.

Dīvgaldnīks: Amen.

*(Cikom prīsters dola sv. Komuniju, kotrs var
lyugtīs ari privati.)*

P. Lyugsimēs.

**Kungs Jezu, kas esi mums atstōjis Vysusvā-
tōkū Sakramentu par pīmiņu sovom cīššonom,
dori, lai mes Tovas Mīsas un Ašņa svātū nūs-
lāpumu tai gūdynojam, ka varātu pastōveigi
sajimt Tovas pesteišonas augļus, kū lyudzam nu
Tevis, kas dzeivoj un voldi myužu myužūs.**

V. Amen.

P. Dīvs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar tevi.

**P. Lai svētej jyusus vysuvarenais Dīvs, Tāvs
un Dāls, un Svātais Gors.**

V. Amen.

P. Dīva žēlesteiba lai jyusus pavoda.

V. Pateiceiba Dīvam.

PĒC SV. KOMUNIJAS

Breidis pēc Komunijas ir svāts. Tys ir jōpavoda lyugšonā un pateiceibā Dīvam, kas nūslāpumainā veidā ar sv. Komuniju nōk cylvāka dvēselē.

Lyugsimēs psalmu vōrdim:

Kai es pasateikšu Kungam par vysu, kū Jys maņ ir devis?

Es izpildeišu sovus sūlejumus Kungam vysu Jō ļaužu priķšā. (Ps 116, 12. 14)

Slavejit Kungu, jo Jys ir lobs, tōdēļ ka Jō žālširdeiba pastōv myužam.

Jo Jys ir remdējis izslōpušū dvēseli un izsolkušū dvēseli piļdejis ar lobumim. (Ps 107, 1. 9)

Teic, muna dvēsele, Kungu; un vyss, kas ir manī, lai teic Jō svātū vōrdu.

Teic, muna dvēsele, Kungu un naaizmērsti, kū Jys tev darejis lobu.

Jys pīdūd vysas tovas vaines un dzīdej vysas tovas vōjeibas;

Jys izglōb nu nōves tovu dzeiveibu un apveļtej tevi ar žēlesteibu un žālširdeibu. (Ps 103, 1–4)

Munai dvēselei Jys atjaunoj spākus. Sova vōrda dēļ Jys mani voda pa taisneibas celim.

Pat jo es staigōšu tymsā nōves īleajā, es nasabeišu ļaunuma, jo Tu esi pi manis. (Ps 23, 3–4)

Raugit un redzit, cik lobs ir Kungs; laimeigs ir veirs, kas uz Jū cerej. (Ps 34, 9)

Es mīloju Tevi, Kungs, muns styprums. (Ps 18, 2)

Kai ocuraugu sorgoj mani, Tovu spōrnu ānā mani paslēp. (Ps 17, 8)

Dūd maņ saprōtu, un es piļdeišu Tovu Lykumu un īvārōšu tū un vysas munas sirds.

Vodi mani pa tovu bausleibu taku, jo tū es asu vēlējis. (Ps 119, 34–35)

LYUGŠONA

Muns Kungs un muns Dīvs! Cik deveigi Tu apdōvynoj sovus ticeigūs, dūdams jim pats sevi Vysusvātōkajā Sakramentā. Es slaveju Tevi, Dīvs, un slaveišu myužam. Es prīcojūs un pasateicu Tev, Jezu, par tik cyldonu dōvonu, par tik lelu īprīcynōjumu šamā osoru īleajā, jo ikreizes, kad šū nūslāpumu apdūmoju un pījamu Tovu Vysusvātōkū Mīsu, es doru sovas pesteišonas dorbu un kļyustu par Tovu nūpalnu daleibnīku. Voi ir zam saules vēļ taida žēlesteibom apdōvynōta radeiba kai dīvbejeiga dvēsele,

kurā mōjoj Dīvs? «Kas ād munu Mīsu un dzer munu Asni, tys manī mōjoj un es jymā», soka Kungs. (J 6, 56)

Bet kū gon es dūšu Kungam par tik lelu Jō labvēleibu? Maņ nav nikō lobōka kai vēlēšonōs pavysam atdūt sovu sirdi Dīvam.

Kai Tu, muns Pesteitōj, ar izstiptom pi krysta rūkom sevi vysu labprōteigi upurēji dabasu Tāvam par munim grākim, tai ari maņ pīsanōk vysu dareit ar labprōteigu un pylnu atsadūšonu Tovōs rūkōs.

Tōdēļ es atdūdu Tev, Kungs, vysu sevi, lai Tu mani sorgōtu nu ļauna un vadeitu pa sovu bausleibu ceļu uz myužēigū dzeivi. Pijem mani sovam vōrdam par gūdu, Tu, kas zam maizes zeimem esi ļōvis maņ pījimt sovu Mīsu un Asni. Tu esi muns Dīvs un Pesteitōjs, kuram es grybu pīdarēt vysōs muna myuža dīnōs. Apgaismoj mani ar sovas klōtbyutnes spūdrumu un lic, lai ar Tovū svātū nūslāpumu bīžōku pījimšonu pīaugtu muna mīlesteiba uz Tevi.

LYUGŠONA

Muns dīviškais Pesteitōj! Lai ir slaveita Tova bezgaleigō mīlesteiba, kas mudynōja Tevi

īstōdeit šū breineigū Sakramentu, kurs vīnoj cylvāku ar Dīvu. Ar prīcu es sveicynoju Tevi, kas esi nōcis, lai mōjōtu munā dvēselē. Pazemeibā es kreitu Tovā priškā, atdūdams Tev gūdu, jo Tu esi atnōcis pi manis ar vysu sovu dīviškū vysvareibu un svātumu, ar vysu sovu žēlesteibu bogōteibu. Šymā svātajā breidī lic maņ, Kungs, aizmērst vysu pasauleigū un atļauņ maņ natraucātā mīrā atsapyust pi Tovas Sirds un byut laimeigam Tovā klōtbyutnē. Es asu Tavs un vysod grybu Tev pīdarēt. Mōci maņ pazeit Tavs nūdūmus atteiceibā uz munu dvēseli, lai es varātu pīnōceigi izpiļdeit Tovu vaļu. Īdvēs manī dzeivu ticeibas goru un pastōveigu Tovas klōtbyutnes izjyutu. Vysūs munūs dorbūs dūd maņ gora spērgtumu, lobu nūdūmu un nalūkamu uzticeibu, lai kristeigōs dzeives ceļā es saglobōtu mīsas un dvēseles teireibu, pīaugtu tykumūs un nūpeļneitu atpesteišonas žēlesteibu.

Muns Kungs un Dīvs! Tu redzi munas vajadzeibas un munus naskaitamūs tryukumus. Apsažāloj par mani un atlaid munas vaines. Tavs svātais Asnis, kas «par daudzējim izlīts grāku pīdūšonai», lai nas ari munai dvēselei žēlesteibas. Tu, kas vysu pasauli voldi

**un uzturi, pasaver uz vysu sovu ļaužu vajadzei-
bom un ļauņ jim cerēt uz Tovu paleidzeibu.
Svētej jū dorbus un vodi jū sūļus pa taisnim
celim Tev par lelōku gūdu un slavi. Amen.**

**LYUGŠONAS UN PŌRDŪMŌŠONAS PĒC
SVĀTŌS KOMUNIJAS**

(Nu grōmotas «Par sekōšonu Kristum»)

I

**Kas maņ dūs, ak Kungs, atrast Tevi pošu un
atdareit Tēv vysu munu sirdi un prīcētis ar
Tēvi, kai tō korsti grib muna dvēsele! Lai nivīns
radejums vairs mani naredz un natraucej; tik
Tu vīns runoj uz mani, kai nūmīļōtais mādz
runōt sovam nūmīļōtajam un kai draugs runoj
ar sovu draugu. Raug, tō korsti lyudzu, tō grybu,
lai es piļneigi ar Tēvi sasavīnōtu un muna sirds
atsaraiseitu nu radeitom lītōm un caur bīžu
Komuniju un svātū Misi arvīn lobōk isamōceitu
saprast un vērtēt myužēigōs un debeseigōs lītas.**

**Ak, Kungs un muns Dīvs! Kod es byušu
piļneigi ar Tēvi savīnōts un tik piļneigi Tēvi**

nūgrimis, ka sevi vysā aizmērstu? Tu manī un es Tevī, – taidā savīnōjumā atļāun maņ myužeigi palikt.

Patīši, Tu esi muns nūmīļōtais un izvālātais, kurā munai dvēselei patyktu dzeivōt vysōs munas dzeives dīnōs. Patīši, Tu esi remdējums, Tevī ir piļneigs mīrs un eista dusēšona. Patīši, Tu esi paslāptais Dīvs, Tu nasateic ar bezdīveigim, bet ar vīnkōršim laidīs sarunā. Ak, cik lobs un soldons ir Tōvs gors, Kungs, kurs, grybūt parōdeit bārnim sovu soldonumu, baroj jūs ar vysusoldonōkū, un dabasim nūkōpušū maizi! Bet kū tad es Kungam par tik lelu mīlesteibu dūšu? Nikō lobōka maņ nav, kai tik tys, ka es sovu sirdi piļneigi atdūdu Dīvam, lai ar Jū sasavīnōtu. Palic, o Kungs, ar mani, tōdēļ ka es dagu ar vysukorstōkū gribēšonu byut ar Tevi... Lai muna sirds ir savīnōta ar Tevi šymā laikā un myužam. Raug, Kungs, tei ir vysa muna gribēšona. Amen.

II

O Kungs, cik lels ir Tova soldonuma daudzums, kuru Tu sagatavoj tim, kas Tevis beistās! Kad es pōrdūmoju, ak Kungs, ar kaidu dedzeibu daži dīvbejeigi cylvāki it pi Tova

Sakramenta, tod pats sevi beistūs un kaunejūs, ka es tik atsalis eju pi oltora un pi Tova golda, ka es asu tik sauss un najyuteigas sirds un ka nadagu ar mileibu uz Tevi, muns Dīvs, un ka naasu pōrjimts ar taidu gribēšonu, kai daudzi dīvbeigī, kuri nu lelas slōpšonas pēc Svātōs Komunijas un nu sirsneigas mileibas, navar saturēt raudu. Ar sirdi un mēli jī vaid pēc Tevis, ak Dīvs, kurs esi dzīdynōšonas olūts, un navar cytaiž remdēt sova olkonuma un apmīrynōt sovas ilgas, kai tik ar prīceigu goru pījimdami Tovu Mīsu un Asni! Tōdēļ, ka jī patīši pazeist sovu Kungu maizes laušonā; jū sirds dag ar mileibu uz Jezu. Tōli nu manis ir taida sirsneiba, taida dīvbejeiba, tik stypra mileiba un tik lela dedzeiba.

O lobais Jezu, apsažāloj par mani, dūd maņ bēdeigajam baudeit Svātā Komunijā kaut daleņu tōs sirsneigōs mileibas, lai ar tū augtu un styprynōtūs muna ticeiba uz Tovu labsirdeibu, lai īsadagtu muna mileiba uz Tevi, un, pastyprynōta ar debeseigū mannu, jau nikod nadzystu un nanūslōptu.

Kungs, kas tad ar pazemeibu īdams pi soldonuma olūta, kaut mozumeņu nu turīnes napasmeļ? Voi kas, stōvādams pi lelas guņs, kaut

mozlit syltuma nadabōs? Tu, Kungs, esi vysod pylmais un pōrplyustūšais olūts, vysod dagūša un nikod nanūdžistūša guņs. Kō vīn maņ tryukst, tū papyldynoj ar sovu žālširdeibu, lobais Jezu, vysusvātōkais Pesteitōjs, kurs vysus pi sevis aicynoj saceidams: «Ejit pi manis vysi, kuri strōdojat un esit apgryutynōti un es jyusus atspērdzynōšu.»

Es strōdoju ar svīdrim uz vaiga, sōpes dur munu sirdi, grāki mani apgryutynoj, kār-dynōšonas klyup vērsā, daudz ļaunu kaisleibu mani apspīž un nav, kas maņ paleidzātu, nav, kas mani atbreivōtu un izpesteitu, kai tik Tu, muns Kungs. Dīvs un Pesteitōjs. Tōdēļ Tev uzty-cu sevi un vysu, kas maņ ir, lai Tu mani sorgōtu un nūvastu uz myužēigū dzeivōšonu.

Vysusoldonais Kungs Jezu! Kaidš jaukums pylda dīvbejeigu dvēseli, kura vakareņoj ar Tevi pi Tova golda, kur teik dūts na kaidš cyts ēdiņš, bet Tu pats, vysumīleigais un ilgōtais pōri par vysom sirds gribēšonom. Cik pateikami maņ byutu lit Tovā priķšā milesteibas osoras un leidz ar dīvbejeigū Magdalenu slacynōt ar osorom Tovas kōjas! Bet kur tad ir taida dīvbe-jeiba, kur tad ir tik pilņeigas, svātas osoras? Patiši, Tovā priķšā un Tovu eņģeļu priķšā munai

sirdei byutu jōdag ar mileibu un jōraud, tōdēļ, ka Vyssvātōkā Sakramentā patiši Tu esi klōt, lai gon paslāpts zam maizes un veina zeimem. Munas acis napanastu Tovas eistōs, dīviškōs spūdreibas un vyss pasaulš nanūsaturātu pret Tovas majestātes gūda spūžumu, tōdēļ Tu esi apslēpis sevi šymā Sakramentā. Patiši Tu pīdari maņ un es te pīlyudzu tū, kuram debesīs svāti gūdu dūd; tūmār es radzu jū caur ticeibu, tamlaikam jī bez kaida aizkora redz viņu Jō personā. Dīvs, Tu esi maņ licinīks, ka nivīna lita navar mani īprīcynōt, nivīns radejums naspēj mani apmīrynōt, kai tik Tu, muns Dīvs, kurā es grybu myužeiģi skateitīs un myužeiģi nūgrimt.

Tōdēļ uz Tevi paceļu sovas acis; Tu esi muna cereiba, ak muns Dīvs, myužeiģais žālsirdeigais Tāvs! Svētej un svātdori munu dvēseli ar debe-seigu svēteibu, lai jei toptu par dzeivūkli Tev, un lai šamā Tovā svātajā nūmetnē naatsarostu nikas Tovu ocu nacīneigs. Tovas labsirdeibas daudzumā, pasaver uz mani un uzklausi Tova bēdeigō kolpa saukšonu, kurs ir izdzeits tōli timseibā un nōves molā. Glōb un sorgoj sova kolpa dvēseli šōs pōrejūšōs dzeives brīsmu vydā un, styprynōdams jū ar sovu žēlesteibu, aizved jū uz myužeiģas gaismas tēviju. Amen.

LYUGŠONAS

Ak, Kungs Jezu Kristu, myusu Dīvs un Pesteitōjs, kas esi apslāpts Vysusvātōkajā Sakramentā! Es tycu Tev, ceru un mīloju Tevi; gūdynoju un pīlyudzu Tevi nu vysas sirds un nu vysa spāka. Tevi gūdynoju na tikai sirds dziļumā, nūslāpumā, bet ari atklōti pret vysu pasauli. Mozs, niceigs es asu, mozvērteiga ir ari muna gūdynōšona. Bet raug, Kungs, es vīnojūs ar vysu ticeigū ļaužu pulku. Munu sirdi es savīnoju ar simtim tyukstūšim ticeigū siržu, munu vōjū bolsu savīnoju ar šo ļaužu pulka bolsu, lai kūpā ar jīm Tev izsoka muna sirds sovas jyutas.

Redzi, Kungs, es nasakauneju sovas ticeibas. Pret vysu pasauli, pret vysim ļaudim, ticeigim un naticigim, es atklōti atzeistu, ka Tu esi muns Dīvs, Radeitōjs un Kēneņš. Kai kaidreiz Tev iejūt Jeruzalemē, ļaužu pulks ar prīcu Tevi satyka un pavadeja, un Tev cīnu izrōdeidami, klōja drēbes uz ceļa un klīdze: «Hosanna Dāvida dālam!» tai es šudiņ kreitu pret Tevi un kūpā ar šim ticeigim ļaudim tevi gūdynoju ar prīcu. Tovā priķšā klōju divbejeigas munas sirds jyutas, Tev upureju munu lobū gribu, apsajimšonas un nūdumus. Ak, cik meilas ir

Tovas nūmetnes, Kungs! Meiļoka vīna dīna
Tovā nūmetnē, na kai tyukstūšas dīnu
grēciniku nomā. Tōdēļ es lyudzu Kungu un
prosu: lai es varātu dzeivot Kunga nomā vysōs
munas dzeives dīnōs. Ak, Kungs, lai cik vylktu
mani mīsa un asnis, lai cik ļaunais pasauls gry-
bātu mani maldynēt, es nikam napasadūšu un
Tevis nikod naatstōšu. Kur tad es īšu, jo na pi
Tevis? Kam tad atdareišu sovu sirdi? Kam tad
dzīdōšu ar vysu sirds sajyusmu, jo na Tev? Lai
prīcojās pasauls, lai taisa gūdeibas ar jautru
dzīdōšonu, muzyku un vīglprōteigom runom;
maņ vysskaistōkōs skaņas ir Tevis gūdynōšona.

Lai prīcojās pasaula bārni, lai dzanās pēc
bogōteibas un slavas! Muna prīca, muns monts
un gūds esi Tu, lobais Jezu.

Pasaula bārni skaita par laimi, kad var
redzēt, tiktis un runētis ar lelveirim un
kēneņim. Man Tu esi vysaugstōkais Kēneņš un
Vaļdnīks. Jimt daleibu Tovā procesijā maņ ir
laime un gūds. Es asu laimeigōks, nakai dīvbe-
jeigais Zakejs, kurs grybādams Tevi redzēt,
īkōpe kūkā. Es Tevi radzu, lai gon apslāptu
zam maizes zeimem. Es Tevi jyutu klōtasūšu
natōli nu sevis... Ak, pasaver uz mani, kai uz
Zakeju, un pīpīldi mani ar sovu svēteibu!
Lobais Jezu, ticeīgu dvēseļu monts un laime!
Tu pastōveīgi mōjoj bazneicā, Tu esi kūpā ar

mums procesijas laikā. Taisneiga līta, ka mes pamastu vysus pasaļu prikus, ka mes nūklusynōtu sovā dvēselē ikdīniškōs dzeives trūkšņus un steigtūs pi Tevis, tōdēļ ka Tu esi dzeiveibas olūts, gaisma, spāks, prīca un laimeiba.

Vysužēleigais Pesteitōjs, esi vysod klōt pi mums! Ej mums pa prikšu un pador ar sovu žēlesteibu, lai mes vysod Tev sekōtu! Esi mums vodūņs un ceļa rōdeitōjs šamā laiceigajā dzeivē; nōc pi mums myusu nōves stundē un aizved myus uz sova Tāva valšteibu! Amen.

LYUGŠONA PĒC MĪLESTEIBAS UZ DĪVU

(sv. Pīters nu Alkantarās)

Pōri par vysim tykumim, ak muns Jezu, es lyudzu, atļauņ maņ Tevi mīlōt nu vysas sirds, nu vysas dvēseles, nu vysa spāka un ar vysom nūjautom, tai kai Tu pats pīsaceji... Tu esi vysa muna cereiba, Tu gūds, patvārums un prīca! Draugs, meilōkais par vysim draugim! Nūmīlōtais, kas speidi pōrzemes skaistumā! Ak, dvēseles vysjaukōkais leigavainis! Tu esi munas sirds prīca un eistō munas dvēseles dzeiveiba Tu

esi mīrs un laime munam prōtam... Ak, breineigō un spūdrō myužeibas dīna! Ak, soldonais apslāptu lītu gaišums! Zīdūņa paradīze munai sirdei, Tu esi muns patīseīgais īsōkums un muns vīneīgais mērkis.

Pataisi, ak Kungs, muns Dīvs, pataisi manī sev pateikamu dzeivūkli, lai Tu varātu nōkt un dzeivēt manī. Nūmērdej manī vysu, kas vīn var napatikt Tovom acim un pōrtaisi mani pēc sovas Sirds! Pōrdur ar sovas mīleibas osumu vysdziļōkōs munas dvēseles slāptuves un piļdej jōs ar piļneigu Tovu mīleibu. Un kod es tū sagaideišu? Kod es byušu Tev pateikams vysōs lītōs? Kod atsakrateišu nu vysa tō, kas Tev napateik? Kod es byušu piļneigi Tōvs? Kod mīļōšu Tevi ar vysaugstōku sirds korstumu? Kod mani vysu ītvers Tovas mīleibas lisma? Kod mani sameikstynōs, kod cauri pōrjims sekmeīga mīleiba? Kod īsi klōt pi manis, bēdeigō ubadzeņa, un maņ atsegsi bezgaleīgūs Tovas vaļšteibas skaistumus, kura ir manī pošā un kaidš esi Tu pats sovūs radejumūs! Kod mani pīviļksi pi sevis? Kod mani tai nūgremdēsi un nūglobōsi sevī, ka vyss, kas manī ir palicis nu vacō cylvāka, izgaistu uz vysim laikim? Kod nūvērsi tūs škēršļus, kas manī nu Tevis škir, un tūs

šķēršļus, kuri maņ naļāun tyvōtīs pi Tevis, lai toptu gorā ar Tevi vīns un nikod nu Tevim nasaškērtu?

Ak, munas dvēseles monts, ak munas sirds soldonums! Ak Kungs, uzklausi mani na munu nūpalnu dēļ, jo maņ taidu nav, bet Tovas lab-sirdeibas dēļ, jo jōs lelums ir bezgaleigs. Mōci mani, apgaismoj, vodi un kotrā ziņā paleidz maņ, lai es nikō nadoru, nikō nadūmoju, kas Tev nav pateikams.

Ak, muns Dīvs, ak muna mīleiba! Styprynoju mani, muns spāks, vodi mani, ak, vysulobōkō gaisma!

Ak muns Dīvs! Tu pīpīldi dabasus un zemi, kōpēc tad nagribi mani pīpīldeit? Tu gērb teirumu lilijas, baroj putneņus, naaizmērsti vysmozōkō tōrpeņa, kōdēļ tad esi licis aizmērst mani, kurs vysu asu aizmērsis Tevis dēļ.

Vēli Tevi pazynu, vēli sōku Tevi mīlēt, ak, myužeigais skaistums, naizprūtamais, vyspastōveigais skaistums! Nikas tai mani nako-moj, kai tys, ka es navaru Tevi pazeit; un nikas nav maņ tik sōpeigs, kai tys, ka Tevi namīļoju. Cik lels muns oklums, ka es leidz šam laikam navarēju Tevi atrast! Tu esi munas dvēseles dziļumā, bet es meklēju Tevi ōrpus sevis... Un tōdēļ, ka tik vēli Tevi pazynu, tū vairōk

naatļauņ, ka es Tevi kaut kod pazaudātu. Padōri, lai skateidamīs uz Tevi ticeibas acim, es peļneitu skatīni nu Tevis, kaidu Tu meti uz Pīteri un izsauci nu jō acim vaidēšonas osoras; dūd maņ nūpeļneit taidu skatīni, kaidu Tu meti uz pazudušū dālu, kad izgōji jam prikšā, lai jū nūskupsteitu; ak, pasaver uz mani, kai pasavēri uz muitņiku, kad jys nāisadrūšynōja ocu paceļt uz augšu; pasaver uz mani, kai pasavēri uz Magdalenu, kad jei ar osorom mozgōja Tev kōjas.

Vysuaugstōkō, vysužēleigō, vysusvātōkō Trejadeiba, vīns Dīvs, vīneigais muns lobums! Ak kaut es varātu Tevi mīļot ar eņģeļu mileibu, kaut maņ byutu taida mileiba, kaidu dvēš uz Tevi ikvīns radejums! Ar kaidu prīcu es dōvynōtu Tev tū mileibu, lai gon tei vēl nabyutu taida, ar kaidu Tevi jōmīļoj. Tik Tu pats spēj mīļot sevi, tōdēļ ka tik Tu pats vari saprast sovu lobumu. Tik Tovā Sirdī, ak Jezus, mōjoj eista mileiba!

Marija, Vysusvātōkō Mōte, nanūzīdzeigō, vysmileigō Marija, lyudzīs par mani bēdeigu, lai es sajimtu kaut vīnu laseiti tōs mileibas, kurā Tu dzeivoj ikš Dīva. Ak Dīva svāti eņģeli, izpušķojit munu sirdi, lai es nikō namīļōtu, kai tik Jezu, nikō nagrybātu, kai tikai Jymā dzeivōt

un dusēt myužēigi myužam. Amen.

KRISTUS DVĒSELE**

(sv. Ignata lyugšona)

**Kristus dvēsele, dori mani svātu.
Kristus Misa, atpestej mani.
Kristus Asnis, dzirdynoj mani.
Yudiņš nu Kristus sōna, mozgoj mani.
Kristus cīsšonas, styprynojit mani.
Lobais Jezu, uzklausi mani.
Tovōs bryucēs paslēp mani.
Naļauņ nu Tevis škērtis maņ.
Nu ļaunō inaidnīka pasorgoj mani.
Munā nōves stuņdē sauc mani,
pi Tevis nōkt aicynoj mani,
lai leidz ar Tovim svātajim
es slaveitu Tevi myužēigi. Amen.**

EISAS INVOKACIJAS UZ KUNGU JEZU

Jezu, myužēigō patīseiba, es tycu uz Tevi.

Jezu, bezgaleigō žālsirdeiba, es cereju uz Tevi.

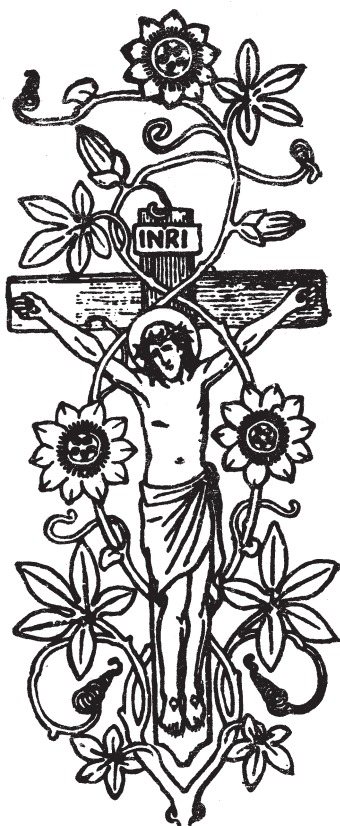
Jezu, vysaugstōkais un cālōkais lobums, es mīloju Tevi nu vysas sirds.

Jezu, es pasateicu Tev, ka Tu atnōci pi manis, naboga grēcinīka. Es upureju Tev sovu dvēseli un misu, un vysu, kas maņ pīdar. Kungs, palic ar mani vysod un styprynoņ mani ar sovom žēlesteibom īpaši munā nōves stuņdē.

*** * ***

Jezu, Tev dzeivoju; Jezu, Tev mērstu;

Jezu, Tova asu es, dzeivs un nūmiris

LYUGŠONA KRYSTĀ PĪKOLTŌ PESTEITŌJA PRĪKŠĀ**

(pēc sv. Komunijas)

Redzi, lobais un vysumīleigais Jezu, Tova vaiga priķšā es kreitu ceļūs un ar vyslelōkū sirsneibu naatlaideigi Tevi lyudzu: īdedz žēleigi munā sirdī dzeivas ticeibas, cereibas un mīlesteibas jyutas, kai ari patīsu grāku nūžālōšonu un vysstyprōkū grybu lobōtīs; jo ar lelu mīlesteibu un sōpem sovā sirdī es aplyukoju Tovus pīcus cērtumus un prōtā apdūmoju, kū par Tevi, lobais Jezu, ir sacejis jau pravīts Davids: «Jī ir pōrdyuruši munas rūkas un munas kōjas; jī ir izskaitejuši vysus munus kaulus». (Ps 22)

SLIMNĪKU GOREIGŌ APRYUPE

Svātū sakramentu pījimšonai slimnīks gatavojās jau pyrms prīstera īsarasšonas. Pats slimnīks voi kaidis nu jō tyvinīkim skaita lyugšonas, kas paradzātas pyrms grākisyudzes un sv. Komunijas (155. un 162. lpp.), kai ari sekojūšas lyugšonas pyrms Slimniku sakramenta pījimšonas:

LYUGŠONA

Muns Dīvs, es ilgojūs sajimt tū sakramentu, kuru Tu esi īstōdejis myusu dvēseles un mīsas spāku atjaunōšonai, kad myusus skar slimeibas naspāks. Kungs, Tu caur sovu apostolu esi sacejis: «Jo jyusu vydā ir kaidis navasals, tad lai jys aicynoj Bazneicas prīsterus un lai tī par jū aizlyudz, svaideidami jū ar eļļom Kunga vōrdā. Ticeiga lyugšona slimniku glōbs, un Kungs jū pīceļs; un jo jys ir grākōjis, tad jam grāki tiks pīdūti». (Jk 5, 14–15) Muns Dīvs, es nūžāloju sovus pōrkōpumus un sirsneigi lyudzu Tevi, dori, lai svaideišona ar svātajom eļļom maņ atnas Tovu žēlesteibu.

Ir jōsekoj leidza tom lyugšonom, kū
losa prīsters, pīšķirūt sv. sakramentus.
Lyuk, dažas nu tom, kurōs pēc īspējas
jōpīsadola ari slymajam un klōtasūšajim.

TICEIBAS APLĪCYNŌJUMS

Es tycu...

INVOKACIJU LYUGŠONA

**Kungs Jezu Kristu, kas ar svātūs sakramentu
žēlesteibom dori sovus ticeigūs par patīsim Dīva
bārnim, esi mums klōt ari slimeibas un naspāka
breižūs:**

**lai mes byutu stypri ticeibā,
lai mes vysōs gryuteibōs sevi
 uztycātu Tovai gōdeibai,
lai mes nu vysas sirds Tevi mīļōtu,
lai mes sajimtu grāku pīdūšonu,
lai mes tyktu pasorgōti nu ļauna,
lai mes dvēselē un mīsā tyktu
 styprynōti,
lai mes byutu Tev uzticeigi,**

**mes Tevi lyudzam,
Kungs un Dīvs!**

PATEICEIBA

**Dīvs, vysuvarenais Tāvs, mes
Tevi slavejam, jo myusu dēļ un
myusu pesteišonas lobā Tu esi
syutejis pasaulē sovū Dālu.**

**Dīvs, Vīnpīdzymušais Dāls, mes
Tevi slavejam, jo Tu esi atnōcis
pi mums, cylvākim, lai
dzīdynōtu myusu vōjumu.**

**Dīvs Svātais Gors, Glōbējs, mes
Tevi slavejam, jo Tu myusu vōjū
mīsu pastōveigi styprynoļ ar sovū spāku.**

**Visi: Lai Dīvs ir
myužam slaveits!**

Kod prīsters ir pīškeiris svātūs sakramentus,
slymais, palicis vīnatnē, lai pasateic Dīvam par jō
žēlesteibom, nūskaitūt, jo varams, atteiceigōs
lyugšonas pēc grāk-syudzes un sv. Komunijas
(159. un 168. lpp.), kai ari šū lyugšonu:

LYUGŠONA

**Kungs Jezu, es Tev pasateicu par vysom
žēlesteibom, kuras Tu maņ dōvoj ar svātajim
sakramentim. Dori, lai Bazneicas lyugšona un
svaideišona ar svātajom eļļom maņ paleidzātu**

īmونتōt veseleibu. Bet jo Tu, Kungs, grybātu mani aicynōt pi sevis, tad lai svātī sakramenti ir munas pesteišonas nūdrūšynōjums. Muns Pesteitōj, es grybu pilneigi atsadūt Tovai svātajai vaļai. Es Tev nūvēleju sovu dzeivi, sovu nōves stuņdi un myužeibu. Tikai vīnu nu Tevis es lyudzu: lai es dzeivōtu un nūmērtu Tovā žēlesteibā un varātu Tevi skateit dabasu mōjūklūs. Amen.

LITANIJA UZ DĪVU SVĀTŪ GORU

Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kristu, klausī myus!
Kristu, uzklausī myus!
Dīvs Tāvs nu dabasim,
Dīvs Dāls, pasaula Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs,
Dīvs Svātais Gors, kurs nu Tāva un
Dāla izīt,
Dīvs Svātais Gors, pravišu gaismōtōjs,
Dīvs Svātais Gors, padūma un
drūsmes devējs,

apsažāloj par mums!

apsažāloj par mums!

**atpestej myus,
Kungs un Dīvs!**

Nu dusmes, īnaida un nasadareibas Nu kecereibom un vysaidim moldim Nu ļaunō gora, Caur tovu myužēigu izaceļšonu nu Caur tovu atnōkšonu vērs Jezus Caur tovu atnōkšonu vērs apostolim Vosorvātkūs, Tovas tisas dinā, Mes, grēcinīki, tevi lyudzam, uzklausi Myusu grākus žēleigi atlaid, tevi lyudzam, Ticeibā, cereibā un milesteibā uzticeibu dūdi	gora, moldim ticeibā, Tāva un Dāla, bolūža veidā, apostolim Dīvs!
--	--

atpestej myus, Kungs un
 Dīvs!

mums,
 Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus,
 atlaid mums, Kungs un Dīvs!
 Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus,
 uzklausi myus, Kungs un Dīvs!
 Dīva Jārs, kas nūceļ pasaūļa grākus, apsažāloj
 par mums!
 Kyrie, eleison!
 Christe, eleison!
 Kyrie, eleison!
 Tāvs myusu,...

Esi sveicynōta,...

Gūds lai ir Tāvam...

V. Dīvs, dori manī teiru sirdi!

R. Un patīseibas goru atjaunoj manī!

V. Kungs, uzklausi munu lyugšonu!

R. Muns sauciņš lai nūnōk pi Tevis!

Lyugsimēs:

Dīvs, kas ticeigū sirdis mōci un apgaismoj ar Svātō Gora gaismu, paleidzi mums Tovū patīseibu pareizi saprast un prīcōtīs vysod, sajamūt Svātō Gora žēlesteibas. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

LYUGŠONAS UZ DĪVU SVĀTŪ GORU

Dīvs Svātais Gors, myusu mōceitōjs un vodūšs, vodi myus, lai mes nanūitu nu pesteišonas ceļa. Tu esi eistais īprīcynōtōjs nūskumšonōs un šōs dzeives vōrgūs. Tu idvēs svātas dūmas, gribēšonas un dūd spāku jōs pilđeit. Laimeigs ir tys, pi kō Tu pīmōjoj. Ari muna sirds lai ir Tev mōjūklis. Es atdūdu Tev, Kungs, vysu, kas manī ir un korsti Tevi lyudzu, lai Tu mani styprynōtu ticeibā, aizdadzynōtu ar svātu milesteibu, pacaltu nu grākim, dūtu iztureibu gondareišonā un pīaugšonu tykumūs.

Dīvs Svātais Gors! Dūd maņ nalaīmē pacīteibu, laimē pazemeibu, kārdynōšonōs uzvaru, nūskumšonas prīcu, dorbā styprynōjumu, apspīšonā spērdzynōjumu, sōpēs un vōjumūs pasateikšonu Dīvam. Caur myusu Kungu Jezu Kristu, kas vīneibā ar Tevī un Dīvu Tāvu dzeivoj un volda myužeigi myužam. Amen.

Dīvs Svātais Gors, kas esi tykumiskōs piļneibas olūts, uzklausi munas pazemeigōs lyugšonas un apdōvynoj mani ar sovom dōvonom. Dūd maņ Tovu prīcu, lai laimē es byutu pazemeigs un prīcōtūs Tevī, bet nūskumšonā pi Tevim atrostu remdēšonu. Dūd maņ Tovu mīru, lai vysōs dzeives gryuteibōs es mōcātu byut dzidrs prōtā un dvēselē un napasadūtu nivīnai jyutai, kura mani uztrauktu, nu Dīva attōlynōtu voi ar cylvākim vastu nasati-ceibā. Dori, lai es byutu pacīteigs nūskumšonā un sōpeigūs pōrbaudejumūs, lai jymūs, kai škeistejūšā gunī, es tyktu nūryudeits, napakrystu un natyktu salauzts. Dūd maņ labsirdeibu, lai es labprōt kolpōtu tyvōkam un, cik maņ ir spāka, nastu prīcu; dori, lai es byutu laipns un sirsneigs sadzeivē ar cylvākim un byutu izprateigs jū vōjumūs.

Dūd maņ prōta dōvonu, lai es nikō naapdūmeigi narunōtu un nadareitu, un

apbruņoj mani ar stypru ticeibu, lai es nikod nasašaubētu par Tovu patīseibu; dūd arī uzticeibu ļaudim, lai es, pat pīdzeivōjis viļšonūs, nasašaubētu par vysu ļaužu krītnumu un taisneigumu. Dūd maņ kauneibu dūmōs un vysā izaturēšonā, lai es byutu pīmārs cytim, lai es mōcātu iġrūžōt munas kōreibas un byutu pīti-ceigs vysōs munōs vajadzeibōs. Dūd škeisteibu vysai munai byuteibai, lai es nikod nasazīstu dvēseles navaineibu un taidā veidā nūpeļneitu redzēt Tevi, munu Dīvu, laimeigā myužēibā. Amen.

SVĀTŌ GORA GAISMĀ...

Kungs Jezu, mes gribim un asam gotovi sludynōt pasaulē Tovu Evangeliju – pasaulē, kurā mums ir lamts dzeivōt pēc Tova milesteibas pynō plāna.

Kungs, lyudz Tāvu, kai esi tū mums sūlējis, lai Jys syta mums Svātū Goru – patīseibas, cen-teibas un mīrinōjuma Goru, lai Tys dareitu myusu liceibas skaidras un īdarbeigas.

Kungs, mes Tevi lyudzam, palic vysod ar mums, apvīnoj myusus vysus Sevī un dori myusus spējeigus nest pasaulē tōlōk Tovu mīru un pesteišonu.

(pēc Pōvula VI)

Dīvs Svātais Gors, atver munas ausis, lai es varu dzērdēt Tovu vēsti; atver munas acis, lai es varu redzēt Tovas radeibas skaistumu; atver munu goru, lai es varu ticēt Tovam vōrdam.

Dīvs Svātais Gors, atver munu muti, lai es varu licynōt par Tevi; atver munas rūkas, lai es varu sajimt Tovu paleidzeibu; atver munas jyu-tas, lai es mīļotu Tovu tyvumu, atver munu sirdi, lai es sajastu Tovu mīlesteibu.

(Gustave Martelet)

NOVENNA DĪVA SVATŌ GORA GŪDAM

Lyugsimēs:

Nōc, Svātais Gors, pīpīldi sovu ticeigū sirdis un tovas mīlesteibas guni jymōs īdedz.**

Dīvs, kas sovīm apostolim atsyuteji Svātū Goru, uzklausi sovu ļaužu dīvbejeigōs lyugšonas, un tūs, kam esi dōvōjis ticeibu, apveļtej ar sovu mīru.

Dīvs, Tu zini vysu un pazeisti myusu dūmas un grybu, škeistej myusu sirdis ar Svātō Gora spāku, lai mes varīm Tevi pīnōceigi mīlēt un slaveit.

Dīvs, Tu ar sovu Svātū Goru myusus vodi un

sorgoj, esi mums žēleigs un uzklausi myusu lyugšonas, lai mes, sajamūt Tovu paleidzeibu, vysod varātu pasaļaut uz Tevi. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Tāvs myusu..., Esi sveicynōta, Marija..., Gūds lai ir Tāvam...

DAŽAIDAS LYUGŠONAS

APDŪMOJŪT DĪVA VARENEIBU...

Kungs, Tova vysuvarenō rūka radeja gon dabasu eņģeļus, gon ari kotru nīceigōkū tōrpeņu. Tikai Tev vyss ir īspējams un vysas lītas Tu radēji nu nikō. Tev vyss pīdar un Tu vysu voldi. Tu devi kōrteibu un lykumus debesīs un vērs zemes.

Prīcojūs, ka Tova, Kungs, vysuvareneiba ir

vīnōta ar Tovu taisneibu un žāļsirdeibu. Kū vīn Tu dori, vyss ir lobs. Ceļš, pa kuru Tu mani vodi, ari ir lobs, lai gon tys ir ērškim klōts.

Muns Dīvs! Apgaismoj munu prōtu, styprynoj munu grybu, lai es Tevi arvīn vairōk pazeitu, mīlōtu un uzticeigi Tev kolpōtu.

PATEICEIBA DĪVAM...

«Lai prīceigi skan muns bolss, lai muns prōts gremdejās Tevī, muns Dīvs, lai munas lyupas teic Tovu slavu, jo ir taisneigi, ka radejums slavej sovu Radeitōju. Lels Tu esi, Kungs, muns Dīvs, naaptvarama ir Tova vara, nasaskaitami Tovi gudreibas dorbi. Lels Tu esi un kotra gūda cīneigs.

Lai Tevi mīļoj muna sirds, lai Tevi teic muna mēle, lai lyugšonōs grymst muna dvēsele.

Slavej, muna dvēsele, Kungu un vyss, kas manī ir, lai teic Jō svātū vōrdu. Slavej Kungu, muna dvēsele, un naaizmērsti Jō labvēleibas dorbus.

Kungs! Es grybu Tevi slaveit vērs zemes na tikai ar lyugšonom, bet ari ar pašaizlidzeigim dorbim vysā sovā dzeivē.

**Tevis dēļ asu gotovs uzajimt kotru upuri.
Tev, Kungs, pīdar muna dzeive, vodi jū pēc
sova prōta.**

ATDŪDŪT DĪVAM GŪDU...

**Muns Dīvs! Tu esi vysuaugstōkō Byutne. Tu
esi vysuvarenais, bezgola gudrais, lobais,
žālsirdeigais, taisneigais un vysus cylvākus mīlo-
jūšais Tāvs. Tu esi spāks, kas vysu uztur un vysu
volda.**

**Bezgaleigi augstais Dīvs! Es Tevi pilyudzu,
gūdyņoju, slaveju un mīloju vairōk par vysu.**

**Es Tev zīdoju sevi vysu un grybu dzeivōt
vīneigi Tev. Kungs, vodi munu dzeivi pēc sova
prōta.**

GRYUTEIBU LAIKĀ...

**«Vysulobais žālsirdeigais Dīvs! Jo mums
šamā pasaulē pīnōkas cīst un ceinētīs, lai toptu
leidzeigi Tovam mīlōtajam Dālam, tod lai nūteik
Tovs prōts. Jo asu dabōjis tik daudz lobuma nu
Tevis, kōpēc lai napanastu ari ļaunumu, kas
maņ nu Tovom rūkom tūmār par lobu nōk? Ak
Kungs, tīsoj mani šeit laiceigajā dzeivē, bet**

apsažāloj par mani tur myužēibā!

**Dori, vysulobais Tāvs, ka es pareizi saprostu
Tovu grybu un pacīteigi panastu sovu krystu.**

**Dori, ka es vysod slaveitu Tovu svātū vōrdu.
Lai nūteik Tovs prōts.»**

LYUGŠONAS DĪVA GŌDEIBAI ATSADŪDŪT

**Kungs Dīvs, paleidzi mums vysōs brīsmōs un
nalaimēs. Izglōb un izpestej myus, tōdēļ ka
mums nav cyta paleiga, kai tik Tu. Tu zini
myusu vōjumu; myusu tryukumi Tev nav nūs-
lāpti; Tu redzi, ka mes naspējam sev paleidzēt.
Ak, Kungs, uzklausi myus sovas žāļsirdeibas
daudzumā un nu vysaidu bādu dziļuma izrauņ
myus. Tu Jonasu izrōvi nu jyuras dzeļmes; Tu
Pīteri un Pōvulu izglōbi nu nūsleikšonas; lai
ari myusu nanūsleicynoj vysaidu nalaimeigu
gadejumu viļni. Mes lyudzam Tovu žālsir-
deibu caur Jezu Kristu, Tovu Dālu, kas ar
Tevi Svātō Gora vīneibā dzeivoj un volda
myužēigi. Amen.**

LYUGŠONA

**Kungs, kur tad ir muna cereiba šamā
pasaulē? Voi kur ir muna vysulelōkō prīca zam**

saules? Voi tad na Tu, Kungs un muns Dīvs, kura žālširdeibai nav rūbežu? Kur tad maņ ir bejis labi bez Tevis? Voi kur maņ ir bejis slikti ar Tevi? Es lobōk grybu byut ubogs Tevis dēļ, nakai bogōts bez Tevis. Es lobōk grybu kleist pa pasauli, nakai bez Tevis dabasus īmontōt. Kur Tu, tur dabasi, kur Tevis nav, tur nōve un eļne. Tu esi munas sirds ilgas: topēc vaidēšu un klīgšu pēc Tevis un sovōs lyugšonos Tevi pīsaukšu. Nav ni vīna, kam es varātu pilņeigi uzaticēt, nav ni vīna kas maņ varātu sekmeigi paleidzēt, tik Tu vīns, muns Dīvs. Tu esi muna prīca, Tu esi uztycamōks par vysim. Vysi meklej kaut kō sova, tik Tu vīns gribi munas pesteišonas un vysu vērzej maņ par lobu. Un, lai gon Tu pilaid maņ vysaidas kārdynōšonas un preteibas, tūmār vysu šytū dori munam lobumam.

Tev ir īrosts tyukstūš veidūs pōrbaudeit sovus nūmilōtūs. Tūmār tymūs pōrbaudejumūs na mozōk Tevi vajaga mīlot un slavēt, kai kad mani pil̄di ar dabasu prīcu. Tōdēļ, Kungs un muns Dīvs, Tevī es līku vysu munu cereibu un paļōveibu. Vysus munus vōrgūs un cišonas Tev nūvēleju – tōdēļ, ka izjamūt Tevi, vysur ir napastōveiba un naspāks.

Daudzi draugu nikō naleidzēs, styprais paleidzātōjs napaleidzēs, gudrais padūma devējs

naīdūs padūma, gudrinīku grōmotas naīpřīcynōs, vysulelōkais monts naizpesteis, nivīna slapyna vīta nanūsorgōs drūši, jo Tu pats napaleidzēsi, nastyprynōsi, napřīcynōsi, napamōceisi un nasorgōsi. Tōdēļ ka vyss, kas redzīs ness mīru un laimi, bez Tevis ir nīks un patīseibā nadūd ni mīra, ni laimes, jo Tu esi vysa loba isōkums un krūns. Tu esi dzeiveibas pylnums, Tu esi naizsmelāms gudreibas olūts: cerēt uz Tevi ir vysulelōkō prīca Tovim kolpim. Uz Tevi es paceļu sovas acis: Tevī ir muna cereiba, muns Dīvs, žāļsirdeigais Tāvs! Svētej un svātdori munu dvēseli, lai jei byutu Tev par svātu dzeivūkli un par myužeiga gūda krāslu, un ka šamā Tovā nūmetnē naatsarostu nīkas Tovu ocu nacīneigs. Tovas labsirdeibas lelumā un Tovas žāļsirdeibas daudzumā pasaver uz mani un uzklāusi sova bēdeigō kolpa saukšonu, kurs izdzeits tōli, tymseibas un nōves molā. Sorgoj un glōb sova kolpa dvēseli šōs laiceigōs dzeives brīsmōs, un aizved jū pa mīra ceļu uz myužeigas gaismas tēviju. Amen.

ATSADŪDŪT DĪVAM...

Muns Tāvs, es uzatycu Tev.
Dori ar mani, kū vīn gribi.

Lai ari kū Tu ar mani dareitu, es pasateicu Tev.
Es asu gotovs uz vysu, es pījamu vysu,
lai tikai Tova gryba pīsapylda mani
un vysā Tovā radeibā,
tad es nikō vairōk nagrybu, muns Dīvs.
Tovōs rūkōs es atdūdu sovu dvēseli.
Es atdūdu Tev vysu, muns Dīvs,
jo es Tevi mīloju ar vysu sovas sirds mīlesteibu.
Šei mīlesteiba mudynoj mani atsadūd Tev,
es liku sevi Tovōs rūkōs ar bezmēreigu
paļōveibu,
jo Tu esi muns Tāvs.

(Šarls de Fuko)

ATSADŪDŪT DĪVAM

Kungs Dīvs, es nazynu, kū maņ vajadzātu
lyugt nu Tevis: vīneigi Tu zini, kas maņ
vajadzeigs.

Tu mīloj mani vairōk nakai es pats prātu sevi
mīlēt.

Āk Dīvs, dōvoj sovam bārnām tū, kū jys pats
naprūt lyugt. Es nadreikstu lyugt ni krystu, ni
mīrynōjumu, es tikai nūliku sevi Tovā priškā un
atveru Tev sovu sirdi.

Uzlyukoj munas vajadzeibas, kuras es pats
nazynu, uzlyukoj, un dori pēc sovas lelōs žāļsird-

eibas.

Pazamynoj voi pacel mani, vīnolga es mīloju
vysus Tovus nūdumus, kaut ari tūs napazeistu.
Es asu kluss, es pīdōvoju pats sevi par upuri, es
pasadūdu Tev un nagrybu, ka maņ byutu cyta
vēlēšonōs kai tikai pīldeit Tovu grybu.

(Mūks Fransuā Fenelons)

VYSU NU JEZUS...

Jezu, Tu esi dzeive, kuru es grybu dzeivōt;
Tu esi gaisma, kuru es grybu īdadzynōt
sevi un cytūs;
Tu esi prīca, kurā es grybu daleitīs;
Tu esi mīrs, kū grybu īmontōt sev un citim;
Tu esi maņ vysā vyss.
Kungs, dōvoj maņ sevi, jo bez Tevis es
naspēju nikō!

(Pēc mōtes Terezes nu Kalkutas)

Kungs Dīvs, svētej vysas munas stuņdes un
vysas munas naktis, kai Tu svētej viļņojūšōs vōr-
pas un augleigūs teirumus. Kungs, svētej mani
sōpēs un prikūs, svētej mani dorbā, lyugšonōs un
munōs nakts osorōs. Kungs, svētej mani nu Tova
tyvō tōluma, un leidz munai pādejai stuņdei
apsedz mani ar sovas žēlesteibas spōrnim.

(Pēc Pola Tuanē)

PAR BAZNEICAS VĪNEIBU**

Vysuvarenaiss un žālširdeigais Dīvs, kas caur savu Dālu, Jezu Kristu, esi gribējis vysas tautas apvīnēt vīnā dīvabārnu saimē, paleidzi mums ar savu žēlesteibu, lai mes, kristīši, atsateikuši nu kotras nasaskaņas, byutu vīnōti patiseibā un mīlesteibā, un vysi cylvāki, pazynuši eistū ticeibu, draudzeigi apsavinōtu vīnā Bazneicā. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

PAR PRĪSTERIM

Vysulobais Jezu, Tu ar savu dīviškū Sirdi vīnmār jyuti leidza naboga cīlvēcei, kas īt pa šīs zemes ērškainim celim, un rytupejis par tū, lai jei tyktu vērzeita uz myužīgū dzeivi. Mes Tevi lyudzam, Kungs, pasaver uz savu Bazneicu un syuti jai dīvbejeigus un svātus prīsterus. Tu pazeisti kotra sirdi, tōdēļ izvēlej sev uztycamus strōdņikus, lai myusu tautā jī pildeitu cyldonū patiseibas un mīlesteibas misiju. Dori, lai jī pazeitu dīviškō paaicynōjuma bolsu. Stypryno jūs grybu, lai jūs napōrvar cīļēciskōs vōjeibas. Mōci jūs pacīteigi nest krystu, kū Tu, dīviškais Pesteitōj, pats uzlic uz jū placim prīstereibas sakramentā.

Īdves vacōkim pōrliceibu, ka bārni, kas aizīt prīstereibas ceļu, ir vyslelōkō un vysskaistōkō dōvona Dīvam. Mes Tevi lyudzam, Kungs, syuti sovīm prīsterīm Svātō Gora dōvonas, lai jī spātu paleidzēt cylvākim dzeivē un nōves stundē. Seviški, lai jī mīļoj mozūs un panycynōtūs, kas cīš un ir nu cytīm aizmērsti; lai jī ir patīseibas syutni Tovā Bazneicā, pylni dzeivas ticeibas; lai ir mīlesteibas eņģeli, kas atsateic nu gimines laimes un sevi pilņeigi zīdoj augstōkam, myužēigam mērkam; lai jī ir upura nesēji, kas gondora par sovu brōļu grākim; lai ir padūma un styprynōjuma nesēji cylvākim tykumu un pīnōkumu ceļā.

Kungs, kas mōceji un vadeji sovus apostolus, svētej tagad prīsterus jū dorbā, lai jūs pyulem vysod ītu leidza Tova žēlesteiba.

KRISTEIGAS GIMINES LYUGŠONA

Pesteitōj, Jezu Kristu, Tovai aizsardzeibai mes nūvēlejam sovu gimini, sovu mōju un vysu, kas mums pīdar. Tōs mīlesteibas dēļ, kas Tev lyka kļyut par cylvāku un nūmērt pi krysta, mes Tevi lyudzam, svētej myusu ikdīnas dorbus un lyugšonas. Pasorgoj myusus nu ikvīnas nalaimes

un cylvāku ļaunprāteības. Pasorgoj myusus ari nu sovom dūsmem un napīlaid, ka kaidis nu mums nūmērtu bez svātim sakramentim. Dūd mums sovū svēteibu, lai mes byutu stypri sovā ticeibā un drūši tū aplicynōtu, lai mes ari cīsšonōs un gryuteibōs nazaudātu paļōveibu, bet pīaugtu mīlesteibā uz Tevi un tyvōkim.

VACŌKU LYUGŠONA PAR BĀRNIM

Kungs Dīvs, Tu sovā žālsirdeibā esi ipri-cynōjis myusu gimini ar bārnim. Lyudzam Tevi, paleidzi mums jūs ari izaudzynōt un sagatavōt myužēigai dzeivei, jo jī ir na tik vīn myusu, bet vēļ vairōk Tovi bārnī.

Dīvs, Tu jau nu myužēibas zini, kaidis liktiņš jūs sagaida; taipat tū, kas vysvairōk vajadzeigs myusu bārnu laiceigai un myužēigai laimei. Nu sovas puses mes gribim Tev upurēt sovas lyugšonas un dorbus, strōdojūt jūs lobā, mōcūt jūs un vēlejt jīm lobu.

Bet kū leidzātu myusu ceņteiba, jo Tu nasaryupātu par jīm? Myusu nūmūds par jīm byutu vēļteigs, jo Tu nasorgōtu jūs ar sovū gōdeigū rūku.

Vysulobais Tāvs, Tu esi mīrynōtōjs un paleigs

myusu bādōs un ryupēs. Dūd mums spējas, lai prūtam vadeit sovus bārnus pa kristeigū dzeives ceļu un īmōceit jīm vajadzeigōs zineibas un lobūs tykumus. Pasorgoj jūs nu ļaunas ītekmes un iztaisnoj jū ceļus dzeives pagrīziņūs. Lai jī ir ceņteigi strōdojūt sovu dorbu un paklauseigi myusu lobajam vōrdam. Vodi, Kungs, myusus pošus, lai ar sovu pīmāru mes īmōceitu bārnus byut pacīteigim gryuteibōs, apzineigim ticeibā un sovūs pīnōkumūs dzeivojūt Tovam gūdam un sovas dvēseles pesteišonai.

BĀRNA LYUGŠONA PAR SOVIM VACŌKIM

Vysulobais Dīvs, kas esi mums devis bausleibu cinēt sovu tāvu un sovu mōti, es lyudzu, paleidzi maņ tai dzeivōt, lai es byutu sovim vacōkim atbolsts un īprīcynōjums vysōs jūs dzeives dīnōs. Ar sovu žēlesteibu atolgoj, Kungs, jūs par vysu, kū jī munā lobā ir darejuši, lai jī, ilgi un laimeigi dzeivojūt, varātu īmontēt dabasu valsteibu.

**LYUGŠONA PAR LOBA
DZEIVES DRAUGA IZVĒLI**

Kungs Dīvs, vīneiģi Tu zini kaidis dzeives ceļš
maņ jōit, lai es drūšōk sasnāgtu dvēseles
pesteišonu. Jo tys ir laulōtū ceļš, tad kaut kur
dzeivoj ari tys cylvāks, kuru Tu sovā Apredzeibā
esi maņ nūlēmis par dzeives draugu, un kuram
oltora priškā es sūleišu uzticeibu kai laimē, tai
nalaimē, lai vīns ūtru mīlōtu un cīnētu vysōs
sova myuža dinōs. Kungs Dīvs, jem sovā gōdeibā
mani un šū cylvāku, lai, Tovā žēlesteibā dzeivo-
jūt, mes sevi saglobōtu vīns ūtram škeistus mīsā
un dvēselē. Vodi, Kungs, myusu dzeivi tai, lai
mes vīns ūtru atrostu – Tovam gūdam un myusu
laimei, laiceigai un myužeigai.

MĪRA CEĻŪS...

Kungs dori mani par mīra nesēju, lai es spātu
nest mīlesteibu tur, kur volda naidis;

lai es nastu pīdūšonu tur, kur sōpeigi pōri
dora;

lai es nastu saskaņu tur, kur nav sadareibas;

lai es nastu patiseibu tīm, kas moldōs;

lai gora samulsumā es spātu parōdeit saprat-
ni;

lai es spātu nest cereibu tim, kas izmysumā;
lai es spātu apgaismēt tūs, kas tumsā.
Kungs, paleidz maņ, lai es pōrplyustu ilgōs
dōvōt cytim, bet na jimt nu tim;
lai es olkstu na tik daudz byut saprostam, kai
cytus saprast;
na tik daudz byut mīlōtam, cik mīlōt cytus;
aizmērst sevi un īmontōt Tevi;
pīdūt citim un īmontōt pīdūšonu;
nūmērstūt sev, pīdzimt myužēigai dzeivei;
prast sevi nūstōdeit ūtrā vītā, un dzeivōt tai, it
kai kotra dīna maņ byutu pyrmō un pādejō.
(Sv. Francisks)

PAR MĪRU UN SATICEIBU

Dīviškais Pesteitōj, kas sovīm mōceklīm esi
sacejis: «Es jums atstōju mīru, es jums dūdu
sovu mīru» (Jņ 14, 27), dōvoj ari myusu sirdīm
šū taisneības un mīlesteības augli. Stypryno
saprassonūs un mīlesteību storp cylvākim. Mōci
myusus, Kungs, pīdūt cyts cytam izdareitōs
pōresteības saskaņā ar Tovu vēlēšonūs: «... dorit
lobu tim, kas jyusus īneist un lyudzītēs par tim,
kas jyusus vojoj un apmaloj»... (Mt 5, 44), lai
mes byutu par patīsim dīvabārnīm, kas
ļāunumu pīveic ar lobīm dorbīm.

VACUMĀ

Vysuvarenais, myužēigais Dīvs, es pasateicu Tev, kas esi maņ dōvōjis ilgu myuža godus un leidz šam breižam esi ļōvis izmontōt Tovas žēlesteibas. Tu esi mani vadejis nu bērnu diņom pa sovīm celim, un es arvīn pasaļauņu uz Tevi. Tovōs rūkōs ir vysas munas dzeives diņas. Dori maņ, Kungs, panasamu vacuma naspāku, dūd maņ iztureibu lobā un pādejū žēlesteibu nōves stuņdē. Muna sirds lai palik arvīn Tev uzticeiga leidz tam, kad sauksi mani sovā valšteibā.

«Leidz vacuumam, leidz sērmim motim naatstōj mani, Dīvs, cikom es Tovu rūku dorbus nabyušu darejis zynomus nōkamai paaudzei».
(Ps 71, 18)

SLIMEIBĀ

Vysulobais muns Pesteitōj, cylvāku dvēseles un mīsas Dzīdynōtōj, kas esi tik daudz cītis un upurējīs myusu pesteišonas lobā, pasaver uz mani slimeibas un naspāka breižūs un dōvoj maņ drūsmi un iztureibu. Muns Dīvs, jo tys saskaņ ar Tovu vyssvātū grybu, padori mani vasalu, lai es otkon varu ar prīcu kolpōt Tev un tyvōkim.

CĪŠŠONŌS UN NALAIMĒ

Dīvs, esi maņ, grēcinīkam, žēleigs un paleidzi maņ. Atpestej mani nu vysa ļauna, lai es varu atrast mīru sovai dvēselei.

Tāvs, Tev vyss ir varams, jem nūst nu manis šū bikeri, tūmār na muna, bet Tova vaļa lai nūteik.

TICEIBAS GRYUTEIBŌS

«Pavairoj mums ticeibu» (Lk 17, 5), tai lyudzēs Tovi apostoli. Kungs, tai lyudzūs ari es. Ticeiba ir gaisma munā dzeives ceļā, ticeiba ir muns priks un muna lelō cereiba, jō Tu, Kungs, esi apsūlejis: «Kas tic maņ, tam ir myužēigō dzeive». (Jņ 6, 47) Es tycu, Kungs, vysam, kū Tu esi sacejis, un tycu tōdēļ, ka tū esi sacejis Tu, muns Dīvs, kura lobumam un vareneibai nav rūbežu. Pavairoj munu ticeibu un mōci mani pasaļaut uz Tevi! Ar sovu žēlesteibu mudynoj mani, Kungs, tiktis pēc Tevis, mīlēt Tevi un piļdeit Tovu grybu, lai lobī dorbi byutu munas ticeibas rūtōjums. Muns Pesteitōj, Tu esi sacejis: «Kas tic, tam vyss ir īspējams» (Mk 9, 22), dūd, lyudzu, maņ taidu ticeibu, lai es spātu Tev sekēt, nasabeistūt ļaužu īskota, lai es saglobōtu sovu

dvēseli teiru, palyktu Tovā žēlesteībā un sasnāgtu myužēigū dzeivi. Es zynu, Kungs, ka tikai skaidrā dvēselē mōjoj stypra ticeiba. Tōdēļ stōvi maņ klōt, kad mani pīmeklej šaubas un kārdynōšonas. Sirdsskaidrim ļaudim Tu esi apsūlejis, ka «jī Dīvu redzēs». (Mt 5, 8) Paleidzi maņ, Kungs, pastōvēt kristeigajūs tykumūs un ļauņ izturēt ari tad, kad ticeibas pīnōkumi prosa pīpyuli. «Kungs, pi kō mes lai ejam? Tev ir myužēigōs dzeives vōrdi», tai saceja apostoli. (J 6, 68) Pi kō gon cyta lai es ītu? Kas gan cyts spēs dūt mīru un laimi munai dvēselei, jo na Tu, muns Dīvs! Tōdēļ es lyudzūs, lai Tovi «myužēigōs dzeives vōrdi» mani uztur ticeībā, lai muna dvēsele kļūst Tev par svātu mōjūkli, jo vīnōteībā ar Tevi es gribu dzeivēt un nūmērt.

LYUGŠONAS PAR MĒRSTUŠIM

Par mērstušim var laseit na tikai šeit īvītōtōs lyugšonas, bet ari cytas, kurōs ir izteikta grāku nūžāla, ticeiba, ilgas pēc Dīva, atsadūšona Dīva Mōtes patvārumā utt. Lyugšonas ir jōizavēlej, pīsamārojūt mirēja goreigajam un fiziskajam stōvūkļam un jamūt vārā ari ōrejūs apstōkļus, kai, pīm., konkretū atsarasšonas vītu, klōtasūšōs personas u. c.

Lyugšonas mirēja klōtbyutnē jōlosa lāni, dreīžōk klusynōtā, nakai skaļā bolsā, pa storpom īvāro-jūt ari klusuma breižus.

Atsevišķas eisas lyugšonu formulas voi invocācijas, losūt kūpā ar mērstušū, var ari atkōrtōt, lānom izrunojūt vōrdus, lai vīglōk tūs varātu uztvert.

EISI IZTEICĪNI NU SV. ROKSTIM

Muna dvēsele slōpst pēc Dīva, pēc dzeivō Dīva. (Ps 42, 3)

Es tycu, ka varēšu redzēt Kunga lobumu dzeivūs zemē. (Ps 27, 13)

Kungs ir muna gaisma un muns glōbējs. (Ps 27, 1)

Uz Tevi, Kungs, es paceļu sovu dvēseli. (Ps 25, 1)

Pat jo es staigōšu tymsā nōves īlejā, es nasabeišu ļaunuma, jo Tu esi pi manis. (Ps 23, 4)

Ikvīns, kas tic (Dīva) Dālam, īmontoj myužēigū dzeivi. (Jņ 6, 40)

Es grybu, lai jī byutu kūpā ar mani tur, kur asu es – soka Kungs. (Jņ 17, 24)

Eite, muna Tāva svēteitī, un īmontojit vaļsteibu, kas jums sagatavōta. (Mt 25, 34)

Muna Tāva mōjōs mōjūkļu ir daudz. (J 14, 2)

Patīši es tev soku: šudiņ tu byusi ar mani paradīzē, tai ir sacejis Kungs Jezus. (Lk. 23, 43)

Voi mes dzeivojam, voi mērstam, mes pīdarim Kungam. (Rom. 14, 8)

Mums debesīs ir myužēigas mōjas. (2, Kor. 5, 1)

Mes vysod byusim pi Kunga. (1 Tes 4, 17)

Mes redzēsīm Dīvu taidu, kaidis Jys ir. (1 Jņ 3, 2)

Mes asam nu nōves īvasti dzeivē, jo mīlojam brōļus. (1 J 3, 14)

Tovōs rūkōs, Kungs, es atdūdu sovu goru. (Ps 31, 6)

Kungs Jezu, pījem munu goru. (Apd. 7, 59)

Svātō Marija, lyudzīs par mani.

Svātais Jezup, lyudzīs par mani.

**Jezus, Marija, Jezup, stōvit maņ klōt pādejā
ceiņā.**

*(Var laseit ari psalmu vōrdus, kas atrūnami
lyugšonōs pyrms grāksyudzes un Komunijas 155.
un 162. lpp.)*

LITANIJA

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Svātō Marija,

Vysi svātī eņgeli un erceņgeli,

Svātais Abel,

Vysi taisneigūs kōri,

Svātais Abraham,

Svātais Jōņ Kristeitōj,

Svātais Jezup,

Vysi svātī patriarhi un praviši,

Svātais Pīter,

Svātais Pōvul,

Svātais Andrej,

Svātais Jōņ,

Vysi svātī apostoli un evangelisti,

Vysi svātī Kunga mōcekli,

Vysi navaineigī bārni,

lyudz(-it) Dīvu par jū!

**Svātais Stepōn,
 Svātais Laurencij,
 Vysi svāti mūcekli,
 Svātais Silvester,
 Svātais Gregor,
 Svātais Augustin,
 Vysi svāti veiskupi un izzinēji,
 Svātais Benedikt,
 Svātais Francisk,
 Svātais Kamil,
 Svātais Jōņ nu Dīva,
 Vysi svāti mūki un vīntuli,
 Svātō Marija Magdalena,
 Svātō Lucija,
 Vysas svātōs jaunovas un atraitnes,
 Vysi Dīva svāti un svātōs, aizbīldit par jū!
 Esi jam žēleigs, atlaid jam, Kungs un Dīvs!
 Esi jam žēleigs, atpestej jū, Kungs un Dīvs!
 Nu Tovas dusmes
 Nu myužēigōs nōves brīsmem
 Nu ļaunas nōves
 Nu eļnes strōpes
 Nu vīsa ļauna
 Nu valna varas
 Ar sovu dzimšonu
 Ar sovu krystu un cīššonom
 Ar sovu nōvi un apglobōšonu**

lyudz(-it) Dīvu par jū!

**atpestej jū, Kungs un
Dīvs!**

Ar sovu gūdeibas pylnū	 atpestej jū, Kungs un Dīvs!
augšancelšonūs	
Ar sovu breineigū debesīs kōpšonu	
Ar Svātō Gora, Īprīcynōtōja, žēlesteibu	
Tīsas dinā	
Mes, grēciniki, Tevi lyudzam, uzklausi	
myus,	
Kungs un Dīvs!	
Ka Tu jam pīdūtu, Tevi lyudzam, uzklausi myus,	
Kungs un Dīvs!	

Kristu, klausi myus!
 Kristu, klausi myus!
 Kristu, uzklausi myus!
 Kristu, uzklausi myus!

*Kad mērstūšajam tyvojās pādejais breidis, var
 laseit sekojūšas lyugšonas:*

Aizej, ticeigō dvēsele, nu šōs pasaules vysu-
 varenō Dīva vōrdā, kas tevi ir radejis, Jezus
 Kristus, Dīva Dāla vōrdā, kas ir cītis par tevi,
 Svātō Gora vōrdā, kura žēlasteibas tu sajēmi.

Īej mīra un myužēigōs dzeives vītā, lai slaveitu
 Dīvu jō svātajūs mōjūklūs kūpā ar Vysusvātōkū
 Jaunovu Mariju, Dīva Dzemdeitōju, ar svātū
 Jezupu un vysim Dīva svātajim un engelīm.

Nūvēlejam tevi vysuvarenajam Dīvam, lai tu
 atsagrīztu pi tō, kas tevi ir radejis. Tev aizejūt

nu šos dzeives, lai sagaida tevi Vysusvātōkō Jaunova Marija, Dīva eņgeli un vysi svātī. Lai izglōb tevi Kristus, kas tevis dēļ ir krystā pīkolts. Lai izglōb tevi Kristus, kas par tevi ir atdevis savu dzeiveibu. Kristus, dzeivō Dīva Dāls, lai īvad tevi dabasu vaļsteibā, dīvišķais dvēseļu Gons lai pīskaita tevi sovīm ļaudim. Jys lai atbreivoj tevi nu vysim grākim un ļaun tev dzeivōt Jō izvālātūs vydā, lai tu radzātu savu Pesteitōju vaigu vaigā un, skotūt Dīvu, dzeivōtu myužēigi.

Var dzīdōt voi laseit ari sekojūšu lyugšonu Dīva Mōtei:

Esi sveicynōta, Karalīne, žāļsirdeibas Mōte, kas mums Pesteitōju devi, esi sveicynōta. Mes, Īvas bārni, svešumā saucam uz Tevi. Mes Tevi lyudzam, sārojūt un raužūt šamā osoru ilejā. Tōdēļ, myusu aizstōve, verīs uz mums sovā žāļsirdeibā. Un pēc šos dzeives ved myusus pi Jezus, pi Tova dīvišķō Dāla. Tu, žēleigō un laipnō, Vysusvātōkō Jaunova Marija.

Leidzkū īsastōj nōve, var laseit sekojūšas lyugšonas:

Nōcit jyus, Dīva svātī, steidzitēs, Kunga eņgeli.

R. Aizvedit ticeigō cylvāka dvēseli vysuaugstō Dīva priškā.

Lai uzjam jū Kristus, kas jū ir aicinōjis.

Lai eņgeli jū pavoda Dīva svātūs saimē.

**R. Aizvedit ticeigō cylvāka dvēseli vysuaugstō
Dīva priškā.**

**Īved, Kungs, jū myužēigā mīrā, lai jam speid
myužēigō gaisma.**

**R. Aizvedit ticeigō cylvāka dvēseli vysuaugstō
Dīva priškā.**

Lyugsimēs:

**Sovā žālširdeibā uzklausi myusus, Kungs, un
ticeigō cylvāka dvēseli, kū esi aizsaucis nu šos
pasaules, īved mīra un gaismas valsteibā dzeivōt
Tovu svātūs vydā. Caur Jezu Ķristu, myusu
Kungu. Amen.**

42./43. PSALME

Refrens: Muna dvēsele ilgojās pēc dzeivō Dīva.

**Kai brīds slōps pēc yudiņa, olūtīm, tai muna
dvēsele ilgojās pēc tevis, Dīvs. Muna dvēsele
slōpst pēc Dīva, pēc dzeivō Dīva, kod es īšu un
nūstōšūs Dīva vaiga prikšā. (R)**

**Es tū pīmiņu un sirds muna pōrplyust, jo es
asmu gōjis uz breiniškeigū telti, uz Dīva nomu ar
līksmeibu un slavas dzīsmom, ļaužu pulkā
svātkus svynūt. (R)**

Syuti sovu patiseibu un sovu gaismu, lai tei

mani voda un aizvad uz tovu svātū kolnu un tovu telti. (R)

Un es īšu pi Dīva oltora, pi Dīva, kas ir munas prīcas olūts. Dīvs, muns Dīvs, es slaveišu Tevi ar kūkles skaņom. (R)

LYUGŠONAS PAR MYRUŠAJIM
KRISTEIGŌ APGLOBŌŠONA
DĪVA VŌRDA LITURGIJA

*(izvodūt myrušū nu mōjom, nu kopu,
kapleicas u. c. gadejumūs)*

I

130. PSALME

Refrens: **Kungs, uzklausi munu bolsu.**

**Nu dzilumim uz Tevi, Kungs, es saucu, * Kungs,
uzklausi munu bolsu.**

**Lai Tova auss dzērd munu lyugšonu, * kū es
syutu uz Tevi. (R.)**

**Jo Tu, Kungs, gribēsi nūzīdzeibas tīsot, *
Kungs, kas tod spēs izturēt?**

**Bet pi Tevis varim pīdūšonu atrast, * lai mes
bejeibā gūdōtu Tevi. (R.)**

**Kungs, es cereju uz Tevi; * muna dvēsele
cerej uz Jō vōrdu,**

**jo Kungs ir ļūti žēleigs * un pesteišonu bogōti
dōvoj. (R.)**

**Gūds, lai Tāvam un Dālam, * un Svātajam
Goram,**

kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, * un

myužēigi myužam. Amen. (R.)

Lyugsimēs:

Sovā žālsirdeibā myusus uzklausi, Kungs, un ticeigō cylvāka dvēseli, kū esi aizsaucis nu šos pasaules, īved mīra un gaismas vaļsteibā dzeivōt Tovu svātūs vydā. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

Amen.

(*voi ari*):

II

103. PSALME

Refrens: Taisneigim pesteišona nōk nu Dīva.

Kungs Dīvs ir žālsirdeigs un labvēleigs, * lān-prōteigs un ļūti saudzeigs.

Cik augši ir dabasi pōri zemei, * tik lela ir Jō žālsirdeiba tim, kas Jō beistās. (R.)

Kai tāvs žāloj sovus bārnus, * tai apsažāloj Kungs par tim, kas Jū gūdoj.

Jys zyna, nu kō mes radeiti, * Jys pīmiņ, ka asam puteklis. (R.)

Cylvāka dīnas kai nūplauta zōle, * jys nūzīd leidzeigi puči uz lauka.

Bet Kunga žālsirdeiba pastōv myužu myužūs * pōr tim, kas Jō beistās. (R.)

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, * un Svātajam

Goram,

kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, * un myužēigi myužam. Amen. (R.)

Lyugsimēs:

Vysuvarena is myužēigais Dīvs, pasaļaunūt uz Tovu žāl'sirdeibu, mes Tevi lyudzam, esi labvēleigs sovam kolpam (-yunei), kas ticeibā ir aizgōjis (-use) nu šos dzeives, un pīvinoj jū Tovai atpesteitū saimei debesīs. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

Amen.

(Jo izvadeišona nav saisteita ar sv. Misi, var laseit izvylkumus nu Sv. Rokstim.)

Tad skaita vyspōrejū lyugšonu, izavēlejūt vīnu nu sekojūšom formulom:

VYSPŌREJŪ LYUGŠONU FORMULAS

I

**Sovai tautai, Kungs, esi žēleigs,
Myrušajim ticeigajim atlaid, Kungs,
vaines,
Atbreivoj jūs nu cīsšonu vītas,
Dabasu valšteibā vītu jim dōvoj,**

**mes Tevi
lyudzam, Kungs
un Dīvs!**

Ļauņ jīm skateit Tovu dīviškū vaigu,
 Nu myužēigōs nōves vysus ticeigūs
 sorgoj,
 Sovas bazneicas lyugšonas žēleigi
 pījem,
 Ticeigim ļaudim nes sovū mīru,
 Lic vysim cerēt uz myužēigū dzeivi,

mes Tevi
 lyudzam, Kungs
 un Dīvs!

II

(laseišonai)

Dīviškais Pesteitōj, kas esi nōcis
 navys cylvākus tisōt, bet gon jūs
 izglōbt, mes lyudzam par šū myrušū:
 esi jam (-jai) žēleigs,

Kungs Jezu, kas sovīm ticeigajīm esi
 apsūlejis myužēigū dzeivi, mes
 lyudzam par vysim šōs gīmines
 aizgōjējīm: dōvoj jīm dabasu svātlai-
 mi,

Kungs, kas esi sacejis: «Muna Tāva
 mōjōs mōjūklū ir daudz», mes
 lyudzam par myrušajīm draudzes
 lūceklīm un myusu ty-vinikim: pījem,
 Kungs, jūs sovūs mōjūklūs,

Vysulobais Pesteitōj, kas apžālōji
 grēciniku pi krysta un īvedi jū

mes Tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!

paradīzē, mes lyudzam par vysim
ticeigajim, kas aizīt myužēibā: pasor-
goj jūs nu pazusšonas brīsmem,

Kungs Jezu, kas caur sovu apostolu
esi sacējis: «Lyudzitēs cyts par cytu, lai
jyus sasnāgtu pesteišonu», mes
lyudzam par vysim Tovas Bazneicas
bārnim: izglōb jū dvēseles myužēigajai
dzeivei,

mes Tevi
lyudzam, Kungs
un Dīvs!

III

(invokaciju lyugšona)

Kungs Jezu Kristu, kas myusu dēļ un myusu
pesteišonas lobā esi nōcis nu dabasim, mes Tevi
lyudzam par šū ticeigū myrušū: apsažāloj
par jū!

Kristu, dzeivō Dīva Dāls,
Kas esi nōcis šymā pasaulī,
Kas esi krystā pīkolts,
Kas esi nūmiris myusu dēļ,
Kas esi gulējis kopā,
Kas esi nu myrūnim augšancēlis,
Kas esi uzkōpis debesīs,
Kas apostolim esi atsyutejis Svātū Goru,

apsažāloj par jū!

**Kas sēdi pi Tāva lobōs rūkas,
Kas nōksi tīsot dzeivūs un myrušūs,**

IV

**Kungs Jezu Kristu, kas cylvāku pesteišonas
dēļ esi dzeivōjis un cītis, mes Tevi lyudzam par
šū ticeigū myrušū: atpestej jū, Kungs un Dīvs!**

Ar sovu svātū cylvāktopšonas nūslāpumu

Ar sovu pīdzimšonu

Ar sovu kristeibu un svātū gavēni

Ar sovu krystu un cīššonom

Ar sovu nōvi un apglobōšonu

Ar sovu gūdeibas pylņū augšancelšonūs

Ar sovu breineigū debesis kōpšonu

Ar Svātō Gora, Īprīcynōtōja, žēlesteibu

Tīsas dīnā

Tāvs myusu...

**Kungs Dīvs, mes Tevi lyudzam, atbreivoj nu
vysim grākim šū myrušū ticeigū, lai jys (jei), kas
šamā dzeivē sekōja Kristum, varātu leidz ar svā-
tajim prīcōtis agšancelšonōs gūdeibā. Caur Jezu
Kristu, myusu Kungu.**

Amen.

**atpestej jū, Kungs
un Dīvs!!**

BĒRU GŌJĪNS**51. PSALME**

Refrens: Īved, Kungs, jū myužēigā dzeivē, * lai
jam speid myužēigō gaisma.

Dīvs, apsažāloj par mani * sovā leļajā žālsird-
eibā

un sovas labvēleibas piļneibā * izdzēs munu
nataisneibu. (R.)

Mozgoj mani teiru nu nūzīdzeibas traipa * un
nu grāka mani škeistej.

Jo es atzeistu sovu vaini, * un muns grāks
arvīn ir munā priškā. (R.)

Pret Tevi vīn asu grākōjis un ļaunu darejis
Tovā priškā, * bet Tovs sprīdums ir pareizs un
Tovs lāmums ir taisneigs.

Jo, lyuk, Tu mīloj patīsu un atklōtu sirdi * un
gudreibu maņ mōci sirds dziļumūs. (R.)

Dīvs, rodi manī skaidru sirdi * un atjaunoj
manī styngru goru.

Naatmet mani nu sova vaiga * un sovu svātū
goru naatjem nu manis. (R.)

Dūd maņ otkon sovas pestišonas prīcu * un
nūstyprynoņ manī dedzeibas goru.

Atdori, Kungs, munas lyupas, * un muna
mute teiks Tovu gūdu. (R.)

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, * un Svātajam

Goram,

**kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, *
myužeigi myužam. Amen. (R.)**

*Jo apstōkli atļauņ, ceļā var kūpeigi skaiteit
rūžukrūni, dzīdēt psalmes voi Litaniju vysim svāta-
jim, voi ari lyugtīs kluseibā.*

Bēru gōjiņam īnōkūt bazneicā, dzīd:

**Nōcit, jyus, Dīva svāti, * steidzītēs, Kunga
eņgli.**

**R. Aizvedit ticeigō cylvāka dvēseli *
vysuaugstō Dīva priškā.**

Lai uzjam jū Kristus, * kas jū ir aicynōjis.

Lai eņgli jū pavoda * Dīva svātūs saimē.

**R. Aizvedit ticeigō cylvāka dvēseli *
vysuaugstō Dīva priškā.**

**Īved, Kungs, jū myužeigā dzeivē, * lai jam
speid myžeigō gaisma.**

**R. Aizvedit ticeigō cylvāka dvēseli *
vysuaugstō Dīva priškā.**

ATVODU RITS

Atvodu rits nūteik tikai pi aizgōjēja
mērsteigajom atlikom. Tys parosti sekoj pēc sv.
Mises voi Dīva vārda liturgijas un nūteik bazne-
icā, kopu kapleicā voi ari mōjās, izvodūt
myrušu teiši uz apglobōšonas vītu.

I

DZĪDŌJUMS

(sal. Ijabs 19, 25–27)

Es tycu, ka muns Pesteitōjs dzeivoj * un postorā dīnā es ceļšūs nu kopa.

R. Sovā mīsā es redzēšu Dīvu, * sovu Pesteitōju.

Es pats Jū varēšu redzēt, * munas acis Jū skateis.

R. Sovā mīsā es redzēšu Dīvu, * sovu Pesteitōju.

Šei cereiba uz augšanceļšonūs * mōjoj dzili munā sirdī.

R. Sovā mīsā es redzēšu Dīvu, * sovu Pesteitōju.

Lyugsimēs:

Dīvs, vysužēleigais Tāvs, Tovōs rūkōs nūvēlejam šū myrušū ticeigū, palykdami drūšā cereibā, ka jys (jei) taipat kai vysi, kas ir myruši vīnōteibā ar Kristu, ceļsis nu kopa postorā dīnā. (Mes Tev pasateicam par vysom žēlesteibom, kū jam (jai) šamā dzeivē esi devis kai liceibu sovai labvēleibai un ticeigū vīnōteibai ar Kristu.) Sovā žāļsirdeibā pījem, Kungs, myusu lyugšonas un īved jū myužegajā dzeivē, bet pīdareigajim ļauņ

atrast mīrynōjumu ticeibā, (leidz atnōks laiks,
kad vajadzēs stētis Tovā priškā, lai kūpā ar
sovim aizgōjējim byutu pi Tevis myužam). Caur
Jezu Kristu, myusu Kungu.

Amen.

(Pēc tam dzīd):

**Uz Dīva vaļsteibu
lai tevi pavoda eņgeli.
Svātī mūcekli lai tevi sagaida
un īvad dabasu mōjūklūs.**

II

Atvodu ritam var izavēlēt ari šaidu dzīdōjumu:

LAI LYUDZ PAR TEVI vysī Dīva svātī,
kam laime myužēigō kai olga dūta,
un eņgeli, kas lamti dorbim cālim,
ir vysai radeibai kai jauka rūta.

Lai gaiši debess gori aizvad tevi
tai vaļsteibā, kur vysim labi klōjās,
jo tim, kas tic un Dīvam veļtej sevi,
byus myužam dzeivōt debess Tāva mōjōs.

Lai Pesteitōjs, tovs tīsnesis, ir žēleigs,
kas tevi saucis sova trūņa priškā,
un Dīva Mōtes smaidis lai atmirdz vēleigs,
kad tevi sveiks uz debess mōju sliksņa.

Lai gaiši debess gori...

Mes Dīvu, žālširdeigū Tāvu, lyudzam,

Jys, gaisma vīneigō, kam nav(ā) rīta,
lai sovā valšteibā tev dōvoj myužam
tū mōjūkli, kur svātlaimeigim vīta.

Lai gaiši debess gori...

Lyugsimēs:

Kungs Dīvs, Tovai žālširdeibai mes nūvēlejam
šū ticeigū nūmyrušū un lyudzam Tevi, atlaid
vysus grākus, kū jys (jei) cīlvēciskō vōjuma dēļ
ir izdarejis(-use), un lic jam (jai) myužēigi
dzeivōt Tovam gūdam. Caur Jezu Kristu, myusu
Kungu.

Amen.

(Pēc tam dzīd):

Tū soka Kungs: «Es asu augšānceļšonōs un
dzeiveiba; kas tic maņ, tys dzeivōs, kaut ari
byutu miris, un ikvīns, kas dzeivoj un tic maņ,
nanūmērs myužēigi myužam».

GŌJĪŅS UZ APGLOBŌŠONAS VĪTU

118. PSALME

Refrens: Dīva žālširdeiba pastōv myužam.

(voi ari):

Lobais Jezu, dōvoj vysim

**Dīva mīrā aizgōjušim
debess svātlaimi uz myužim.**

**Slavejit Kungu, jo Jys ir lobs, * tōdēļ ka Jō
žālširdeiba pastōv myužam. (R.)**

**Lai soka vysi, kas Kunga beistās: * «Jō
žālširdeiba pastōv myužam». (R.)**

**Sovōs bādōs es pīsauču Kungu, * Jys uz-
klauseja un izglōbe mani. (R.)**

**Lobōk ir pasaļaut uz Kungu, nakai cerēt uz
cylvāku. (R.)**

**Kungs ir muns spāks un muna slava, * Jys ir
mums glōbējs. (R.)**

**Es namēršu, bet dzeivōšu * un sludynōšu
Kunga dorbis. (R.)**

**Kungs mani ir tīsōjis borgi, * bet nav atdevis
nōvei. (R.)**

**Es Tevi slaveišu jo Tu uzklauseji mani * un
klivi muns glōbējs. (R.)**

**Tu esi muns Dīvs, es Tevi teikšu, * muns Dīvs,
es slaveišu Tevi. (R.)**

**Slavejit Kungu, jo Jys ir lobs, * tōdēļ ka Jō
žālširdeiba pastōv myužam. (R.)**

**Gūds lai ir Tāvam un Dālam * un Svātajam
Goram,**

**kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, un
myužeigi myužam. Amen. (R.)**

Ceļā uz kopsātu var kūpeigi skaiteit ari rūžukrūni (VI d.) voi lyugtīs kluseibā.

AIZLYUGUMS PI KOPA

Pi kopa teik atkōrtōts dzidōjums: «**Tū soka Kungs**». Prīsters īsvētej kopa vītu. Zōrks teik nūlaists kopā tyuleņ voi ari vālōk, vodūtīs pēc konkrētim apstōklīm. Sekoj eiss aizlyugums, kū īvoda ar kūpeigi skaiteitu Kunga lyugšonu:

Tāvs myusu...

Sovā taisneibā, Kungs esi

myrušajim žēleigs,

Atolgoj jūs ticeibu un lobūs dorbūs,

Ļauņ jīm skateit Tovu myužēigū

gūdeibu,

Vodi vysus ticeīgūs pesteišonas ceļā,

Postorā dīnā jūs mūdynoj jaunai

dzeivei,

Dīvs, Tovā varā ir dzeivī un myrušī, esi žēleigs tim, kas beja Tev uzticeigi šamā dzeivē, un ļauņ jīm dabasu svātlaimē Tevi slaveit myužēigi. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

**mes Tevi lyudzam,
Kungs un Dīvs!**

Amen.

Esi sveicynōta, Karaline, žālsirdeibas Mōte, kas mums Pesteitōju devi, esi sveicynōta. Mes, Īvas bārni, svešumā saucam uz Tevi.

Mes Tevi lyudzam, sārojūt un raužūt šamā osoru ilejā.

Tōdēļ, myusu aizstōve, verīs uz mums sovā žālsirdeibā un pēc šos dzeives ved myusus pi Jezus, pi Tova dīviškō Dāla.

Tu, žēleigō un laipnō. Vysusvātōkō Jaunova Marija.

Beigōs var izavēlēt pīmārōtus dzīdōjumus, pīm.: «Es tycu» (6. lpp.), «Magnificat» (47. lpp.) voi ari izvylkumus nu dzīsmes «Tymōs postordīnas brīsmēs», īsōcūt ar vōrdim:

Jezu, myusu Kungs vysspēceigs,...

voi

Pyrms uz myužim acis slādzu,...

voi

Mani debess mōjōs vodi,... (sk. 284. lpp.)

PSALMES*(izvodūt pādejā gaitā mozus bārnus)***25. PSALME**

Refrēns: Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu dvēseli.

Kungs, dori man zynomus Tovas ceļus * un mōci mani staigāt Tovas takas.

Sovā patīseibā mani vodi un mōci, * jo Tu esi Dīvs, muns glōbējs. (R.)

Pīmiņ, Kungs, sovus žāļsirdeibas dorbus * un savu labvēleibu, kas pastōv nu myužim;

Sovā žāļsirdeibā, Kungs, atcerīs mani, * pīmiņ sovā labvēleibā. (R.)

Pasorgoj munu dvēseli un mani izglōb, * nepamet mani kaunā, jo uz Tevi es cereju.

Navaineiba un gūdeigums lai mani sorgoj, * jo es pasaļauņu uz Tevi. (R.)

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, * un Svātajam Goram,

kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, * un myužeigi myužam. Amen. (R.)

119. PSALME

Refrens: Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu dvēseli.

Svēteigi tī, kas bez traipa staigoj savu ceļu, * kas pēc Kunga bausleibom dzeivoj.

Kungs Dīvs, esi slaveits, * savu taisneibu man mōci. (R.)

Es Tev uzticēju savas gaitas, * un Tu uzklauseji mani.

Kungs, lai Tova žālsirdeiba nōk pōr mani, * lai nōk Tova pesteišona, kai esi teicis. (R.)

Lic man slaveit dzismēs Tovu vōrdus, * jo vyss, kŭ Tu mōci, ir taisneigs.

Muna dvēsele dzeivōs un Tevi slaveis, * man paleidzēs Tavs taisneigais sprīdums. (R.)

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, * un Svātajam Goram,

kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod, * un myužeigi myužam. Amen. (R.)

42./43. PSALME

Refrēns: Muna dvēsele ilgojās pēc dzeivō Dīva.
Kai brīds slōpst pēc yudiņa olūtīm, * tai muna

dvēsele ilgojās pēc Tevis, Dīvs.

Muna dvēsele slōpst pēc Dīva, pēc dzeivō
Dīva: * kod es īšu un nūsastōšu Dīva vaiga
priškā? (R.)

Syuti sovu patiseibu un sovu gaismu, lai tei
mani voda * un aizved uz Tovu svātū kolnu un
Tovu telti.

Es īšu pi Dīva oltora, * pi Dīva, kas ir munas
prīcas olūts. (R.)

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, * un Svātajam
Goram,

kai beja nu īsōkuma, tai tagad un vysod, * un
myužeiigi myužam. Amen. (R.)

148. PSALME

Refrens: Slavejit Dīva vōrdu.

Slavejit Kungu debesīs, * slavejit Jū aug-
stumūs.

Slavejit jū, vysi Jō eņģeli, * slavejt Jū, vysi
dabasu spāki. (R.)

Zemes valdņiki un vysas tautas, * karaļi un
vysi tisas veiri,

jaunekļi un jaunovas, * sērmgaļvi un bārni,

(R.)

**lai vysi slavej Kunga vōrdu, * jo tikai Jō vōrds
ir cyldons.**

**Jō dyžonums pasaceļ pōri dabasim un zemei,
* varenu Jys ir darejis sovu tautu. (R.)**

**Gūds lai ir Tāvam un Dālam * un Svātajam
Goram,**

**kai beja nu īsōkuma, tai tagad un vysod, * un
myužēigi myužam. Amen. (R.)**

EKZEKVIJAS

Teicams ir ticeigū irodums bērū gadejumūs kūpeiģi lyugtīs un dzīdōt psalmes leidz myrušō izvadeišonai nu mōjom. Šam nūlyukam var izmontōt šeit īvītōtōs psalmes un Sv. Rokstu lasejumus, kuru izkōrtōjumam ir leidzeiba ar Bazneicas liturgiskū stuņžu lyugšonom. Psalmu dzīdōšonai var lītōt ticeīgajim jau zynomōs un īrostōs melodijas.

«Septēnreiz dinā slaveju Tevi». (Ps 119, 164)

MATUTINS

PSALME 95

**Dīvu, Kungu, kuram vyss pīdar,
nōcit, gūdynōsim.**

**Nōcit, dzīdōsim Kungam ar prīcu, liksmi gū-
dynōsim Dīvu, myusu Pesteitōju. Īsim ar patei-
ceibu Jō vaiga prīškā un gavilēsīm Jam dzīsmēs.**

**Dīvu, Kungu, kuram vyss pīdar,
nōcit, gūdynōsim.**

**Jo Dīvs ir augsts Kungs un lels Valdnīks pōri
par vysīm dīvim. Jo zemes dziļumi ir Jō rūkōs,
un kolnu vērsyunes ir Jō varā,**

Nōcit, gūdynōsim.

**Jo Jam pīdar jyura, Jys tū ir radejis, un
sauszeme ir Jō rūku dorbs. Nōcit, pilyugsīm un**

krissim pi zemes, lūceisim ceļus Kunga, myusu Radeitōja, priškā, jo Jys ir myusu Dīvs, bet mes – Jō tauta un Jō gonompulka vuškas.

Dīvu, Kungu, kuram vyss pīdar,
nōcit, gūdynōsim.

Kaut jyus šudiņ dzērdātu Kunga bolsu:
«Nanūcitynojīt sovas sirdis kai apkaitynōšonas
dinā tuksnesī, kur mani kārdynōja jyusu tāvi: jī
pōrbaudeja mani, lai gon beja redzējuši munus
dorbus.

Nōcit, gūdynōsim.

Četrudesmit godu maņ apniceiga beja šei
tauta un es teiču: Tī ir ļaudis, kuru sirds moldōs.
Jī napazyna munus ceļus; tōdēļ es zvērēju sovōs
dusmēs: Jī naīs munā mīrā.»

Dīvu, Kungu, kuram vyss pīdar,
nōcit, gūdynōsim.

PSALME

(78, 3–4; 6–8)

Kū asam dzērdējuši un kas mums ir klivis
zynoms, * kū mums ir vēstējuši myusu tāvi, * tū
mes naslēpsim jūs bārnim.

Mes stōsteisim nōkamai paaudzei par Kunga
slavu un Jō spēku, * par Jō breinumim, kū Jys

ir darejis.

Jī celšis un stōsteis sovīm bārnīm, * lai jī Dīvā
lik sovu cereibu

un naaizmērst Dīva dorbus *, bet pylda Jō
pavēles.

Un lai jī nakļyust taidi kai jūs tāvi, * kai
atkritēju un dumpeigūs paaudze;

kai paaudze, kas sovā sirdī nabeja styngra *
un kuras gors nabeja uzticeigs Dīvam.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(24, 1–6)

Kungam pīdar zeme un vyss, kas zemes vērsā,
* pasaule un vyss, kas tur dzeivoj.

Jo vērs jyurōm Jys tū ir uzcēlis, * Jys tū ir
nūlicis gar upu krostim.

Kas uzkāps Kunga kolnā * un kas stōvēs Jō
svātajā vītā?

Tys, kam skaidra sirds un teiras rūkas, * kas
pi tukšēibom sovu dvēseli nasaista un nadūd
nataisneigu zvārastu.

Nu Kunga jys sajims svēteibu * un atleidzeibu
nu Dīva, sova Pesteitōja.

Šei ir paaudze, kas jū meklej, * kas meklej
Jākuba Dīva vaigu.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(98, 1–3; 9)

Dzīdit Kungam jaunu dzīsmi, * jo Jys ir veicis breinumdorbus.

Jam uzvaru nese Jō lobō rūka, * Jō rūka, kas ir svāta.

Sovu pesteišonu Kungs ir darejis zynomu, * tautu priškā atklōjis sovu taisneibu,

Jys ir atcerējis sovu labvēleibu * un sovu uzticeibu Izraēļa nomam.

Vysas zemes molas redzēja * myusu Dīva pesteišonu.

Pasauli Jys tīsōs pēc taisneibas, * un tautas – pēc patiseibas.

Gūds lai ir Tāvam...

**Lasejums nu svātō apostola Pōvula
pyrmōs vēstules korintīšim**

15, 12–15; 20–26

Jo sludynoj par Kristu, ka Jys ir augšancēlis nu myrūnim, kai tad dažī nu jums var saceit, ka augšanceļšonōs nu myrūnim nav? Jo nav augšanceļšonōs nu myrūnim, tad ari Kristus nav

augšancēlis, bet jo Kristus nav augšancēlis, tad tukša ir myusu sludynōšona un tukša jyusu ticeiba. Tad jau izarōdeitu, ka mes asam vyltus līciniki Dīvam, jo asam līcynōjuši pret Dīvu...

Bet nu Kristus ir augšancēlis nu myrūnim, Jys kai pyrmais nu myrušajim; jo caur cylvāku nōce nōve, caur cylvāku – augšancelšonōs nu myrušajim. Kai vysi mērst Odumā, tai vysi otkon kļyus dzeivi Kristū, tūmār kotrs pēc sovas kōrtas: vyspyrms Kristus, tad tī, kas pīdar Kristum Jō atnōkšonas dīnā. Pēc tam nōks gols, kad Jys byus iznycynōjis kotru vaļdeišonu, varu un spāku un nūdūs vaļsteibu Dīvam un Tāvam.

Bet Jam pīsanōk vaļdeit, «cikom Jō īnainīki byus nūlykti par pamēsli Jō kōjom». Bet pādejais satriktais īnainīks byus nōve...

DZĪDŌJUMS

(sal. Ijabs 19, 25–27)

Es tycu, ka muns Pesteitōjs dzeivoj * un postorā dīnā es ceļšūs nu kopa.

Sovā misā es redzēšu Dīvu, * sovu Pesteitōju.

Es pats Jū varēšu redzēt, * munas acis Jū skateis.

Sovā misā es redzēšu Dīvu, * sovu Pesteitōju.

Šei cereiba uz augšancelšonūs *

mōjoj dzili munā sirdī.

Sovā misā es redzēšu Dīvu, * sovu Pesteitōju.

Lasejums nu svātō apostola Pōvula
pyrmōs vēstules korintīšim

(15, 35–44)

Bet varbyut kaidis jautōs: «Kai tad myrušī pīsačēls? Kaidā misā jī atnōks?» Nasapra-teigais! Tys, kū tu isēj, nakļyust dzeivs, jo vyspyrms nanūmērst. Sādams tu isēj navys nōkamū augu, bet kailu gryudu, voi nu kvīšu voi cytas labeibas gryudu. Bet Dīvs tam dūd augu-mu pēc sovas labpatykas, pi kam kotrai sāklai sovu īpašu augumu.

Vysas mīsas nav vīnaidas, jo cytaida tei ir cylvākim, cytaida lūpim, cytaida putnim un cytaida zivim. Ir ari dabasu kermenī un zemes kermenī, bet cytaids ir dabasu un cytaids ir zemes kermeņu krōšņums. Cytaids spūdrums ir saulei, cytaids mēnešam un cytaids zvaigznem. Pat zvaigzne nu zvaigznes atsašķir spūdrumā. Taipat ir ar myrušūs augšancelšonūs. Sāts teik izniceibā, augšancelšās naizniceibā. Sāts teik nagūdā, augšancelšās gūdeibā; sāts teik naspākā, augšancelšās spākā, sāta teik dabeiga mīsa, augšancelšās goreiga mīsa.

**V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.
R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.**

Lyugsimēs:

(par Dīva mīrā aizgōjušū N.)

**Kungs Dīvs, mes Tevi lyudzam, Kristus
cīsšonu dēļ pīškir sovam kolpam N. (sovai
kolpyunei N.) vysu grāku atlaisšonu, lai jys (jei)
varātu skateit Tovu vaigu un myužam prīcōtis.
Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.**

Amen.

LAUDES

PSALME 51**

**Dīvs, apsažāloj par mani * sovā leļajā žālsird-
eibā**

**un sovas labvēleibas piļneibā * izdzēs munu
nataisneibu.**

**Mozgoj mani teiru nu nūzīdzeibas traipa * un
nu grāka mani škeistej.**

**Jo es atzeistu sovu vaini, * un muns grāks
arvīn ir munā priškā.**

**Pret Tevi vīn asu grākōjis un ļaunu darejis
Tovā priškā, * bet Tovs sprīdums ir pareizs un
Tovs lāmums ir taisneigs.**

Redzi, es nūzīdzeibā asu dzimis, * un grākā

mani ir iĵāmuse muna mōte.

Jo, lyuk, Tu mīļoj patīseibu sirdī * un mōci maņ gudreibas nūslāpumus.

Āpslacynoj mani ar izopu, un es byušu teirs, * mozgoj mani, un es kļyušu boltōks par snīgu.

Ļauņ maņ dzērdēt prīcu un liksmeibu, * un gavilēs kauļi, kurus pazamōji.

Nūvērs sovu vaigu nu munim grākim, * izdzēs vysus munus nūzīgumus.

Dīvs, rodi mani skaidru sirdi * un atjaunoj mani styngru goru.

Naatmet mani nu sova vaiga * un sovu svātū goru naatjem nu manis.

Dūd maņ otkon sovas pešteišonas prīcu * un nūstyprynoj mani ar dedzeibas goru.

Nataisneigūs es mōceišu staigōt Tovus ceļus, * bezdīveigī atsagrīzs pi Tevis.

Pasorgoj mani nu ašņa, Dīvs, munas pešteišonas Dīvs, * un muna mēle cyldynōs Tovu taisneibu.

Atdori, Kungs, munas lyupas, * un muna mute teiks Tovu gūdu.

Jo upura dōvona tev nadora prīcu, * dadzynojamais upurs, ja ari es tū dūtu, Tev napatiks.

Satrikts gors ir eistais upurs Dīvam, * satriktu un pazamōtu sirdi, Dīvs, Tu nanycynōsi.

Sovā labvēlībā, Kungs, esi žēleigs Sionai, * lai
tyktu uzcalti Jeruzalemes myuri.

Tad Tev patiks taisneības upurs, dōvonas un
dadzinojamī upuri, * tad tiks lykti teli uz Tova
oltora.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME 30

Es slaveišu Tevi, Kungs, jo Tu mani izglōbi *
un naļōvi munim īnaidnikim prīcōtīs par mani.

Kungs, muns Dīvs, uz Tevi es sauču, * un Tu
izdzīdynōji mani.

Kungs, Tu munu dvēseli izvedi nu nōves
valšteibas, * Tu atdzeivynōji mani, lai es
napazustu kopā.

Dzīdit Kungam, jyus, Jō svātī, * sumynojit Jō
svātuma pīmiņu.

Tōdēļ ka Jō dusmes ilgst tikai breidi, * bet Jō
labvēlība – vysu myužu.

Vokorā nōk raudas, * bet reitā – gaviles.

Pōrlīcynōts par sevi es saceju: * «Ni myužam
es natikšu pīveikts».

Kungs, sovā labvēlībā Tu munam skaistu-
mam pīškeiri spākus; * bet, kod apslēpi sovu
vaigu nu manis, es klivu satraukts.

Uz Tevi, Kungs, es saucu * un munu Dīvu es

lyudzu:

«Kaidis gon lobums nu muna ašņa, * jo es pazustu kopā?

Voi tad puteklis Tevi slaveis * un daudzynōs Tovu uzticeibu?»

Kungs uzklauseja un apsažālōja par mani, * Kungs kliva muns paleigs.

Munas vaimanas, Tu maņ pōrvērti dejā, * Tu nūjēmi maņ gondareitōja maisu un apjūzi mani ar prīcu.

Lai muna dvēsele Tev dzīd un naklusej. * Kungs, muns Dīvs, es Tevi slaveišu myužam!

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(63, 2–5; 8–9)

Dīvs, muns Dīvs Tu esi, * es mekleju Tevi nu agra reita.

Pēc Tevis slōpst muna dvēsele, muna mīsa ilgojās pēc Tevis * kai izkoltuse sausa zeme bez yudiņa.

Svētneicā tai asu lyukōjīs pēc Tevis, * lai radzātu Tovu spāku un gūdeibu.

Tova žēlesteiba ir lobōka par dzeiveibu, * tōdēļ munas lyupas Tevi slaveis.

Tai es teikšu Tevi sovā dzeivē * un Tovā vōrdā

pacelšu sovas rūkas.

Jā Tu esi klivis maņ atbolsts, * un Tovu spōr-
nu ānā es varu gaviļēt.

Muna dvēsele tverās pi Tevis, * mani atbolsta
Tova lobō rūka.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME 85

Kungs, Tu beji labvēleigs sovai zemei, *
Jākuba liktini pagrīzi uz lobu.

Tu atlaidi vaini sovai tautai, * apsedzi vysus
Jō grākus.

Tu aizturēji vysas sovas dusmes * un atsakōpi
nu sovas bardzeibas.

Atgrīz myusus pi sevis, Dīvs, myusu Pesteitōj,
* un nūvērs nu mums sovu reiksti.

Voi tad Tu uz mums dūsmōsis myužēigi * un
sovu bardzeibu paturēsi uz paaudžu paaudzem?

Voi tad Tu naatjaunōsi myusu dzeivi, * lai
Tova tauta prīcōtūs Tevī?

Sovu žālsirdeibu mums rōdi, Kungs, * un
dōvoj mums sovu pesteišonu.

Es klauseišūs, kū soka Kungs Dīvs, jo Jys slu-
dynoj mīru sovai tautai un sovīm svātajim, * un
tim, kas nu sirds pi Jō atsagrīž.

Patiši, Jō pesteišona ir tyvu tim, kas Jō
beistās, * lai myusu zemē mōjōtu gūdeiba.

**Žālsirdeība un patīseība izīs vīna ūtrai pre-
tim, * taisneība snēgs skupstu mīram.**

**Patīseība izaugs nu zemes, * un taisneība
raudzeisīs nu dabasim.**

**Jo Kungs dūs svēteibu, * un myusu zeme dūs
sovu augli.**

**Taisneība staigōs Jō priškā, * un pesteišona
sekōs Jam pādōs.**

Gūds lai ir Tāvam...

DZĪDŌJUMS

(Lk 1, 67–79)

**Slaveits ir Kungs, Izraēļa Dīvs, * Jys ir
apmeklējis un atpestējis sovu tautu.**

**Jys mums ir devis pesteišonas bolstu *
Davida, sova kolpa, nomā,**

**kai Jys nu myužim beja sūlejis * caur sovu
svātū pravišu lyupom,**

**ka myusus atpestēis nu inaidņiku varas, * nu
vysu tū rūkom, kas myusus īneist,**

**parōdūt žālsirdeibu myusu tāvim * un
atcerūtis sovu svātū dereibu.**

**Zvārastu, kū Jys ir devis myusu tāvam
Abrahamam, * Jys mums izpildeis,**

**ka mes, atbreivōti nu inaidņiku rūkom, * bez
bailem Jam kolpōtu**

svātumā un taisneībā Jō priškā * vysōs myuža dīnōs.

Un tu, bārns, tiks saukts par Vysuaugstōkū pravīti, * jo tu īsi Kunga vaiga priškā sagatavōt Jam ceļu.

Jō tautai nest pesteišonas ziņu, * ka grāki tiks jai atlaisti

myusu Dīva lelōs žālširdeibas dēļ, * ar kuru myusus ir apmeklējis Jō Syuteitais nu augstuma,

lai apgaismōtu tūs, kas mīt tymsā un nōves ānā, * un vadeitu myusu sūļus mīra ceļūs.

Gūds lai ir Tāvam...

**Lasejums nu svātō apostola Pōvula
pyrmōs vēstules korintīšim**

(15, 50–54. 57)

Bet tū es soku, brōli: mīsa un asnis navar īmontōt Dīva vaļsteibu, un izniceiba naīmontōs naizniceibas. Lyuk, es jums atklōju nūslāpumu: mes na vysi mērsim, bet vysi tiksim pōrveidōti. Uzreiz, vinā ocumirkli, ar pādejū taures skaņu, jo atskanēs taure un myruši tiks izmūdrynōti naizniceibai, bet mes tiksim pōrveidōti. Tōdēļ ka izniceigajam jōisatērp naizniceibā un mērsteīgajam jōisatērpj namērsteibā. Kad šys izniceigais

byus īsatērpis naizniceībā un mērsteigais byus īsatērpis namērsteībā, tad pīsapiļdeis rakšteitais vārds: «Uzvara ir iznycynōjuse nōvi...». Pateiceiba Dīvam, kas mums devis uzvaru caur myusu Kungu Jezu Kristu.

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

(par myužēibā aizgōjušū prīsteru dvēselem)

Dīvs, kas sovus kolpus beji aicynōjis par prīsterim un veiskupim apostoliskajā dorbā, mes Tevi lyudzam, pīvīnoj ari myužēibā jūs sovu prīsteru saimei. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

Amen.

PYRMŌ STUŅDE

PSALME

(143, 1–10)

Kungs, uzklausi munu lyugšonu, sovā pati-seībā īvāroj munu lyugšonu, * sovā taisneībā uzklausi mani.

Naej tīsā ar sovu kolpu, * jo Tovā priškā nivīns nu dzeivajim nav taisneigs.

Jo inaidnīks vojoj munu dvēseli: * munu

dzeiveibu Jys samyna pi zemes, mani īgryude
tymšā kai seņ jau myrušu.

Un muns gors manī pagurst, * manī sastyngst
muna sirds.

Es īgōdoju sensenōs dīnas, pōrdūmoju vysus
Tovus dorbus * un apceru, kū ir darejuse Tova
rūka.

Es paceļu sovas rūkas uz Tevi, * muna dvēse-
le slōpst pēc Tevis kai izkoltuse zeme.

Kungs, dreizōk uzklausi mani, * jo muns gors
jau pagurst.

Naslēp nu manis sovu vaigu, * lai es nakļyutu
leidzeigs tim, kas aizīt kopā.

Tovu žēlesteibu agri ļaun, maņ dzērdēt, * jo es
cereju uz Tevi.

Parōdi maņ ceļu, pa kuru maņ jōit, * jo uz
Tevi es paceļu sovu dvēseli.

Nu munim īnaidnikim mani izglōb; * Kungs,
es steidzūs pi Tevis.

Mōci mani pildeit Tovu grybu, * jo Tu esi
muns Dīvs.

Tovs lobais gors lai mani voda * pa leidzonu
zemi.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(116, 1–18)

Es mīloju Kungu, * jo Jys uzklauseja munas
lyugšonas bolsu,

tādēļ ka Jys pīvērse maņ, sovu ausi * tymā
dinā, kad Jū pīsauču.

Mani apveja nōves saites, un eļnes volgi aiz-
snēdze mani, * es nūklivu spaidūs un sōpēs.

Bet es pīsauču Kunga vōrdu: * «Ak, Kungs,
izglōb munu dzeiveibu!»

Kungs ir žālširdeigs un taisneigs, * myusu
Dīvs ir želeigs.

Kungs sorgoj mozūs ļaudis: * es beju naspē-
ceigs, Jys mani izglōbe.

Atsagrīz sovā mīrā, muna dvēsele, * jo Kungs
tev ir darejis lobu.

Jo Jys ir pasorgōjis nu nōves munu dzeiveibu,
* munas acis – nu osorom, munas kōjas – nu
kritiņa.

Es staigōšu Kunga priškā * dzeivū zemē.

Es ticēju pat tad, kad runōju: * «Es asu ļūti
satrikts».

Sovā izmysumā es saceju: * «Vysi cylvāki
maloj».

Kai es pasateikšu Kungam * par vysu, kū Jys
maņ ir devis?

Es jimšu pesteišonas bikeri * un pīsaukšu Kunga vārdu.

Es izpildeišu sovus sūlejumus Kungam * vysu Jō ļaužu priškā.

Kunga acīs ir dōrga * Jō svātūs nōve.

Ak, Kungs, Tovs kolps es asu, es asu Tovs kolps un Tovas kolpyunes dāls. * Tu esi sarōvis munas važas:

es nessu Tev slavas upuri * un pīsaukšu Kunga vārdu.

Es izpildeišu sovus sūlejumus Kungam * vysu Jō ļaužu priškā.

Ģūds lai ir Tāvam...

PSALME 23

Kungs mani voda, * maņ nikō natryuks:
zōlainōs ganeibōs Jys dūd maņ vītu, * Jys aiz-
vad mani pi yudiņa, kas veļdzej.

Munai dvēselei Jys atjaunoj spākus. * Sova
vārda dēļ Jys mani voda pa taisneibas celim.

Pat jo es staigōšu timsā nōves ilejā, * es
nasabeišu ļaunuma, jo Tu esi pi manis.

Tova vāza un gona reikste * lik maņ pasaļaut
uz Tevi.

Tu esi klōjis maņ goldu, * munim īnainnikim
radzūt.

Tu svaidi munu golvu ar eļļu, * muns kauss ir pildeits leidz molom.

Tova laipneiba un žēlesteiba mani pavadeis * nu dīnas dīnā.

Un es palikšu Kunga nomā * vysōs muna myuža dīnōs.

Gūds lai ir Tāvam...

Lasejums nu Raudu dzīsmem

(3, 17–26)

Munai dvēselei ir atjimts mīrs, maņ ir aizamērsis vyss lobais, un es saceju: «Izseikuši ir muni spāki un muna paļōveiba uz Kungu».

Atcerīs munu nalaimi un pūstu, kas ir kai vērmele un žul̄ts.

Muna dvēsele neikst atmiņōs. Tū pōrdūmōdams sovā sirdī, es cerēšu.

Aiz Dīva žāl̄sirdeibas mes naasam iznycynōti; Jō apsažālōšona nav izsmalta. Tei atsajaunoj ik reitu. Lela ir Tova uzticeiba.

«Kungs Dīvs ir muna daļa», soka muna dvēsele, tōdēļ es cerēšu uz Jū.

Kungs Dīvs ir lobs pret tim, kas cerej uz Jū, pret dvēseli, kas meklej Jū; labi ir kluseibā gaideit pesteišonu nu Dīva.

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

(par myužēibā aizgōjušajim myusu tāvim,
mōtem un jū vacōkim)

**Dīvs, kas esi mums pavēlējis gūdōt tāvu un
mōti, apsažāloj par myusu myrušajim vacōkim,
atlaid jim vysus grākus un ļauņ mums redzēt jūs
laimeigus myužēigajā dzeivē. Caur Jezu Kristu,
myusu Kungu.**

Amen.

TREŠŌ STUŅDE

PSALME 121

**Es paceļšu sovas acis uz kolnim: * nu kurīnes
nōks maņ paleidzeiba?**

**Paleidzeiba maņ ir nu Kunga, * kurs radeja
dabasus un zemi.**

**Jys naļaus tovai kōjai sleidēt, * un naaizmigs
tys, kurs tevi sorgoj.**

**Redzi, tys nasnauss un naīgrims mīgā, * kas
sorgoj Izraeli.**

**Kungs tevi sorgoj, * Kungs ir tovs pavēņš pi
tovas lobōs rūkas.**

Tev nekaitēs saule dīnā, * ni ari naktī mēness.

Kungs pasorgošs tevi nu vysa ļauna, * tovu
dzeiveibu Kungs sorgošs.

Kungs gūdš par tovu izišonu un atnōkšonu *
nu šō laika un myužam.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(25, 1–2; 4–21)

Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu dvēseli. *
Muns Dīvs, es cereju uz Tevi: lai maņ nav
jōpalik kaunā.

Kungs, dori maņ zynomus Tovus ceļus * un
mōci mani staigōt Tovas takas.

Sovā patīseibā mani vodi un mōci, * jo Tu esi
Dīvs, muns glōbējs.

Pīmiņ, Kungs, sovus žālširdeibas dorbus * un
sovu labvēleibu, kas pastōv nu myužim.

Naatceris munus pōrkōpumus un munas
jauneibas grākus, * bet sovā žālširdeibā, Kungs,
atceris mani, pīmiņ Sovā labvēleibā.

Kungs ir lobs un taisneigs, * tōdēļ grēcīnikim
Jys parōdeis ceļu.

Lānprōteigūs Jys vadeis taisneibā, * paze-
meigūs mōceis staigōt Jō ceļus.

Žēlesteiba un uzticeiba ir vysī Kunga celi *
tim, kas Jō dereibu un bausleibas globoj.

Sova vārda dēļ, Kungs, pīdūd munu grāku, *
jo tys ir ļūti lels.

Kurs ir tys cylvāks, kas Kunga beistās? *
Kungs jū mōceis, kaidu izavēlēt ceļu.

Labklōjeibā dzeivōs jō dvēsele, * un jō pēc-
nōcēji īmontōs zemi.

Kungs sovu draudzeibu dōvōs tim, kas Jō
beistās, * sovu dereibu Jys dareis tim zynomu.

Munas acis vysod raugōs uz Kungu, * jo Jys
izvilks munas kōjas nu cylvas.

Uzlyukoj mani un esi maņ žēleigs, * jo asu
vīntulš un nabogs.

Atvīgloj munas sirds sōpes, * izglōb mani nu
spaidim.

Uzlyukoj munas sōpes un gryutumus, * atlaid
maņ vysus pōrkōpumus.

Pasaver uz munim īnainīkim, tōdēļ ka jū ir
lels daudzums, * un nažēleigā naidā jī mani
īneist.

Pasorgoj munu dvēseli un mani izglōb, *
napamet manis kaunā, jo uz Tevi es cereju.

Navaineiba un gūdeigums lai mani sorgoj, * jo
es pasaļauņu uz Tevi.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(32, 1; 4–6; 8–15; 18–22)

Gavilejit, taisneigī, Kungā, * krītnajim pīstōv
slavas dzīsmē.

Jo patīsi ir Kunga vōrdi, * un uz vysim Jō
dorbim var pasaļaut.

Jys mīloj taisneibu un tīsu, * Kunga žālsir-
deibas pylna ir zeme. Ar Kunga vōrdu ir radeiti
dabasi, * un ar Jō mutes dvašu – vysi dabasu
spāki.

Lai beistās Kunga vysa zeme, * Jō vaiga lai
beistās vysi, kas pasaulē dzeivoj.

Tōdēļ, ka Jys saceja, un tai ir nūticis, * Jys
pavēlēja, un vyss ir radīs.

Kungs izjauc pogōnu nūdūmus, * veļteigas
dora ļaužu īceres.

Bet Kunga nūdūms pastōv uz myužim, * jo
sirds dūmas – uz paaudžu paaudzem.

Svēteiga ir tauta, kurai Dīvs ir par Kungu, *
tauta, kū Jys ir izvēlējis sev par īpašumu.

Kungs raugōs nu dabasim, * redz vysus
cylvāku bārnus.

Jys skotōs nu sova mōjūkļa * uz vysim, kas
apdzeivoj zemi;

Jys, kas kotram nu tim ir veidōjis sirdi, * Jys,

kas pazeist vysus jū dorbus.

Redzi, Kunga acis ir pūr tim, kas Jō beistās, *
pūr tim, kas cerej uz Jō žālsirdeibu,

lai jū dvēseles izglōbtu nu nōves * un jūs
pabarōtu boda laikā.

Myusu dvēsele gaida uz Kungu, jo Jys ir
myusu paleigs un aizstōvis,

jo myusu sirds prīcojās Jymā, * un uz Jō
svātū vōrdu mes cerejam.

Gūds lai ir Tāvam...

Lasejums nu Gudreibas grōmotas

(3, 1–9)

Taisneigū dvēseles ir Dīva rūkā, un nōves
mūkas tūs naskar. Nasaprāteigū acim tōs lykōs
myrušas, jūs nōve tyka uzskateita par nalaimi,
jūs aizīšona nu mums lykōs izniceiba, bet jī ir
īgōjuši mīrā.

Lai gon pēc cylvāku dūmom jī ir izcītuši
mūkas, tūmār jūs cereiba ir pylna namērsteibas.

Nadaudz nu jim ir praseits, bet daudz tiks
īdūts, jo Dīvs ir jūs pōrbaudejis un atradis par
sevis cīneigim.

Jys ir pōrbaudejis jūs kai zaltu kausejamā
krōsnī, Jys ir pījēmis jūs kai dadzinojomō
upura dōvonu, un laikā nōks jūs pagū-

dynōjums.

**Kas pasaļauņ uz Jū, tī saprass patīseibu, un
uzticeigi palīks pi Jō, tōdēļ ka mīrs un žēlesteiba
ir Jō izradzātajim.**

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

(par myužēibā aizgōjušim myusu brōlim un
mōsom, rodim un tyvinīkim, draugim un labdarim)

**Dīvs, kas cylvākim dōvoj grāku atlaisšonu un
myužēigū dzeivī, mes lyudzam Tovu žālširdeibu
myusu brōlim, tyvinīkim un labdarim, kas ir
atstōjuši šū pasauli: ļauņ jīm, īmontojūt
Vysusvātōkōs Jaunovas Marijas un vysu svātūs
aizbildeibu, nūnōkt dabasu svātlaimē. Caur
Jezu Kristu, myusu Kungu.**

Amen.

SASTŌ STUNDE

PSALME

(119, 1–2. 12. 16. 30–34. 41. 43–44)

Svēteigi tī, kas bez traipa staigoj sovu ceļu, *
kas pēc Kunga bausleibom dzeivoj.

**Svēteigi tī, kas Jō pamōceibas sorgoj, * nu
vysas sirds Jō meklej.**

Kungs Dīvs, esi slaveits, * Sovu taisneibu maņ

mōci.

Tovi lykumi maņ dareis prīcu, * es naaizmērsšu Tovus vōrdus.

Asu izraudzejis patiseibas ceļu, * Tovus spriedumus asu nūlicis sev priškā.

Kungs, lic, lai Tovu bausleibu ceļš kļyutu maņ lykums, * un es tū sorgōšu vīnmār.

Dūd maņ saprōtu, un es pildeišu Tovu Lykumu * un īvārōšu tū nu vysas munas sirds.

Kungs, lai Tova žālsirdeiba nōk pōr mani, * lai nōk Tova pesteišona, kai esi sacejis.

Naatjem munai mutei patiseibas vōrdu, * jo es uztycūs Tovim sprīdumim.

Un Tovu lykumu es sorgōšu vīnmār * un vysūs myužu myužūs.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(119, 57. 67–68. 71–72. 75–77. 79)

Kungs ir muna daļa; * es saceju, ka sorgōšu Tovus vōrdus.

Cikom nabeju pazamōts, es maļdejūs, * bet tagad sorgōšu Tovus vōrdus.

Tu esi lobs un dori lobu, * Tovus lykumus maņ mōci.

Tys man ir labi, ka tyku pazamōts, * lai īsamōceitu Tovas bausleibas.

Tovas mutes lykums maņ ir lobōks * nakai tyukstūšas zalta un sudobra.

Es zynu, Kungs, ka Tovi sprīdumi ir pareizi * un taisneigi Tu mani pazamōji.

Tova želesteiba lai mīrynoj mani * saskaņā ar Tovu sūlejumu sovam kolpam.

Tova apsažālōšona lai nōk pōr mani, un es dzeivōšu, * jō Tovs Lykums dora maņ prīcu.

Lai maņ pīsavērš tī, kas Tevis beistās * un atzeist Tovus priksrokstus.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(119, 89–91. 93–94. 105. 111. 129. 132. 155. 158.
160. 172. 174–175)

Kungs, Tovs vōrds ir myužēigs, * namaineigs kai dabasi.

Tova patīseiba ir spākā nu paaudzes uz paaudzi, * Tu nūstyprynōji zemi, un tei pastōv.

Pēc Tova lāmuma vyss pastōv vēl šudiņ, * jo vyss Tev kolpoj.

Myužam es naaizmērsšu Tovas pavēles, * jo ar tōm Tu dzeivynōji mani.

Es asu Tovs: izpestej mani, * jo es mekleju Tovas pavēles.

Tovs vōrds ir speideklis munom kōjom * un

gaisma munom takom.

Tovas pamōceibas ir muns montōjums uz myužim, * jo tōs ir liksmēiba munai sirdei.

Apbreinojami ir Tovi priksroksti, * tōdēļ muna dvēsele tūs īvārōs.

Uzlyukoj mani un esi maņ žēleigs * kai tim, kas mīļoj Tovu vōrdu.

Nu grēcinikim pestēišona ir tōli, jo jī nameklej Tovas pamōceibas.

Es radzu atkritējus un asu nūsķumis, * jo jī nasorgoj Tovu vōrdus.

Patiseiba ir Tovu vōrdu pamats, * uz myužim – Tovas taisneibas sprīdumi.

Muna mēle lai dzīd par Tovim vōrdim, * jo vysas Tovas bausleibas ir taisneiba.

Kungs, es ilgojūs pēc Tovas paleidzeibas, * un Tavs Lykums dora maņ prīcu.

Muna dvēsele dzeivōs un Tevi slaveis, * maņ paleidzēs Tavs taisneigais sprīdums.

Gūds lai ir Tāvam...

Lasejums nu svātō apostola Jōņa
Atklōsmes grōmotas

(21, 1–7)

Es, Jōņs, redzēju jaunus dabasus un jaunu zemi, jo pyrmī dabasi un pyrmō zeme beja pagōjuši un ari jyuras vairs nabeja. Un es

redzēju svātū piļsātu – jaunū Jeruzalemi nūkō-pam nu dabasim nu Dīva, sagatavōtu, kai leigovu, kas greznōjusēs sovam veiram. Un es dzērdēju skaļu bolsu runojam nu trūņa: «Lyuk, Dīva mōjūklis pi cylvākim, un Jys dzeivōs pi tim, un ji byus jō tauta. Pats Dīvs byus pi jim un byus jūs Dīvs. Un Dīvs nūsauceis jim ikvīnu osoru nu acim, un nōves vairs nabyus. Vairs nabyus ni sāru, ni vaimaņu, ni sōpu, jo agrōkais byus pagōjis».

Un Tys, kas sēdēja trūnī, saceja: «Lyuk, es vysu doru jaunu». Un Jys maņ saceja: «Roksti, jo šī vōrdi ir pareizi un patīsi».

Un Jys maņ saceja: «Ir nūticis. Es asu Alfa un Omega, sōkums un gols. Izslōpušajam es dūšu bez moksas dzert nu dzeiveibas yudiņa olūta. Tū īmontōs tys, kas uzvarēs, un es byušū jam Dīvs, un Jys byus maņ dāls».

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

(par vysim N. gimines nūmyrušajim).

Vysuvarenaiss myužēigais Dīvs, pasaļaunūt uz Tovū žālširdeibu, mes Tevī lyudzam, esi labvēleigs sovīm kolpim, kas ticeibā ir aizgōjuši nu šōs dzeives, un pīvīnoj jūs Tovai atpesteitūs saimei debesis. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

VESPERES

PSALME

(86, 1–13; 15)

Kungs, pīvērs savu ausi un uzklausi mani, * jo
asu tryuceigs un nabogs.

Sorgoj munu dvēseli, jo es Tevis beistūs, *
muns Dīvs, izpestējs savu kolpu, kas pasaļauņ uz
Tevi.

Kungs, apsažāļoj par mani, * jo uz Tevi es
saucu ik dīnas.

Īprīcīņoj sava kolpa dvēseli, * jo savu dvēseli
es paceļu uz Tevi, Kungs.

Jo Tu, Kungs, esi lobs un saudzeigs, * un
pylns žālšīrdeības vysīm, kas Tevi pīsauc.

Uzklausī, Kungs, munu lyugumu * un īvāroj
munas lyugšonas bolsu.

Savu bādu dīnā es saucu uz Tevi, * jo Tu mani
uzklausī.

Storp dīvīm, Kungs, nīvīns nav Tev leidzeigs,
* nav taidu dorbu kai Tovejī.

Nōks vysas tautas, kū Tu esi radejis, * un
Tevi, Kungs, pīlyugs un slaveis Tovu vōrdu,

jo Tu esi lels un dori breinumus: * vīneigi Tu
esi Dīvs.

Kungs, mōci maņ savu ceļu, * lai es staīgōtu

Tovā patīseibā;

vīnkōršu dori munu sirdi, * lai tei beītūs Tova vōrda.

Kungs, muns Dīvs, es Tevi teikšu nu vysas munas sirds * un Tovu vōrdu slaveišu myužam, jo lela ir Tova žālširdeiba pōr mani, * Tu izglōbi munu dvēseli nu nōves vaļsteibas.

Bet Tu, Kungs, esi žālširdeigs un saudzeigs Dīvs, * lānprōteigs, ļūti labvēleigs un patiss.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(27, 1. 4. 7. 9–10. 13–14)

Kungs ir muna gaisma un muns glōbējs, * nu kō maņ beītis?

Kungs ir munas dzeiveibas sorgs, * par kū maņ bailōtis?

Vīnu es lyudzu nu Kunga, tik tō es vēlejūs, * ka varātu dzeivōt Kunga nomā vysōs muna myuža dīnōs,

lai radzātu Kunga laipneibu * un ītu Jō svētneicā.

Uzklausi, Kungs, munu bolsu, kad es saucu uz Tevi, * apsažāloj par mani un uzklausi mani.

Kungs, es mekleju Tovu vaigu. * Naapslēp tū

nu manis, dūsmēs naatstum sovu kolpu.

Tu esi muns glōbējs, tōdēļ naatmet mani * un naatstōj mani, munas pesteišonas Dīvs!

Jo mani atstōtu muns tāvs un muna mōte, * tūmār Kungs mani pījims.

Es tycu, ka varēšu redzēt Kunga lobumu * dzeivū zemē.

Gaidi uz Kungu un esi drūsmeigs, * esi styprs sovā sirdī un cerej uz Kungu.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(34, 2–9. 13–17. 19–23)

Es teikšu Kungu kotrā laikā, * Jō slava vīnmār byus uz munom lyupom.

Muna dvēsele lapnōsis Kungā; * pazemeigī lai dzērd un lai prīcojās.

Teicit Kungu kūpā ar mani, * kūpā slaveisim Jō vōrdu.

Es meklēju Kungu, un Jys uzklauseja mani * un atbreivōja mani nu vysom munom bailem.

Skotitēs uz Jū, jyus atplauksit prīcā, * un jyusu vaigs natiks apkaunōts.

Lyuk, nabogs sauce, un Kungs jū uzklauseja *

un izglōbe jū nu vysom jō bādom.

Kunga eņģeļs ceļs aizsorgmyuri apkōrt tim, kas Kunga beistās, * un jūs izglōbs.

Raugit un redzit, cik lobs ir Kungs, * laimeigs ir veirs, kas uz Jū cerej.

Kaidis ir tys cylvāks, kurs vēlejās dzeivi * un ilgojās pēc dīnom, lai baudeitu lobumus?

Atturi sovu mēli nu ļauna, * un tovas lyupas lai narunoj vyltu.

Nūsavērs nu ļauna un dori lobu, * meklej mīru un tam sekoj.

Kunga acis ir pīvārstas taisneigim, * un Jō ausis – jū sauciņam.

Bet Kunga vaigs ir vārsts pret tim, kas dora ļaunu, * lai iznycynōtu jūs pimiņu vērs zemes.

Kungs ir tyvu tim, kas satrikti sirdī, * un Jys izpesteis tūs, kas salauzti gorā.

Taisneigim ir daudz cīšonu, * bet nu vysom tom Kungs jūs atbreivōs.

Vysus jū kaulus Jys sorgōs, * nivīns nu tim natiks salauzts.

Ļaunums grēciniku aizvess nōvē, * un tī, kas īneida taisneigū, sajims strōpi.

Kungs izpesteis sovu kolpu dvēseles, * un natiks strōpeiti tī, kas uz Jū cerej.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME

(103, 1–4; 6–18)

Teic, muna dvēsele, Kungu, * un vyss, kas ir mani, lai teic Jō svātū vōrdu.

Teic, muna dvēsele, Kungu * un naaizmērsti, kū Jys tev darejis lobu.

Jys pīdūd vysas tovas vaines * un dzīdej vysas tovas vōjeibas.

Jys izglōb nu nōves tovu dzeiveibu * un apveļtej tevi ar žēlesteibu un žālsirdeibu.

Kungs ir taisneigs sovūs dorbūs, * vysim apspīstim sprīž taisneigu tīsu.

Jys Mozum dareja zynomus sovus ceļus, * Izraeļa dālim – sovus dorbus.

Kungs ir žālsirdeigs un labvēleigs, * lānprōteigs un ļūti saudzeigs.

Na vysod Jys barās * un na jau myužeiigi dusmojās.

Jys nadora mums pēc myusu grākim * un naatmoksoj mums pēc myusu vainem.

Jo cik augši ir dabasi pōri zemei, * tik lela ir Jō žālsirdeiba tīm, kas Jō beistās;

cik rītumi ir tōli nu austrumim, * tik tōli nu mums Jys ir aiznesis myusu vaines.

Kai tāvs žāloj sovus bārnus, * tai apsažāloj Kungs par tīm, kas Jū gūdoj.

Jys zyna, nu kō mes radeiti, * Jys atcerās, ka asam puteklis.

Cylvāka dīnas kai nūplauta zōle, * jys nūzīd leidzeigi pučei uz lauka.

Kad vējs jam uzpyuš, jō vairs nabyus, (un jō vīta jū vairs napazeis.

Bet Kunga žālsirdeiba pastōv myužu myužūs * pōr tim, kas Jō beistās.

Jō taisneiba palik paaudžu paaudzēs * tim, kas Jō dereibu globoj.

Gūds lai ir Tāvam...

MAGNIFICAT**

(Lk 1, 46–55)

Muna dvēsele augsti slavej Kungu * un muns gors prīcojās Dīvā, munā Pesteitōjā.

Jo Jys ir skatejis uz sovas kolpyunes zemeibu: * un, raug, nu šō laika vysas paaudzes mani sauks par svēteigu.

Jo lelas lītas maņ ir darejis Varenais, * un Jō vārds ir svāts.

Un Jō žālsirdeiba ir nu paaudzes leidz paaudzei * tim, kas Jō beistās.

Jys veice varūndorbus ar sovu rūku, * izkaiseja lepneigūs sirds dūmōs.

Jys nūgryude styprūs nu krāsla * un

paaugstynāja zemeigūs.

Olkonūs Jys piļdeja ar lobumim, * bet manteigūs atstāja tukšus.

Izraeli Jys pījēme par kolpu, * pīmynādams sovu žālširdeibu.

Kai beja runojis myusu tāvim: * Abrahamam un jō dzymumam uz myužim.

Gūds lai ir Tāvam...

Lasejums nu svātō apostola Pōvula
ūtrōs vēstules korintīšim

(4, 16–5, 2)

Mes napagurstam. Lai gon myusu ōrejšais cylvāks izneikst, myusu īkšejais tūmār atsa-jaunoj nu dīnas dīnā. Myusu pošreizejōs gryuteibas, kas ir vīglas, sagōdoj mums naiz-sokami lelu gūdeibu myužebā. Mes taču rau-gomēs navys uz radzamū, bet gon uz naradzamū, jo radzamais pōrīt, bet naradzamais ir myužeigs.

Mes zynom, jo myusu laiceigōs dzeives mitek-lis sabryuk, tad nu Dīva mums dabasūs ir myužeigas mōjas, kas nav ar rūkom caltas. Tōdēļ mes šymā mōjūklī nūsapyušam, ilgōdamīs byut itārpti sovā mōjūklī, kas ir nu dabasim.

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

(par vysim myusu draudzes myrušajim)

Dīvs, kura žālsirdeiba ticeigū dvēseles atrūn myužēigū mīru, dōvoj sovīm ļaudīm grāku atlaisšonu, lai tī, kuru mīsas šeit voi cytur ir apglobōtas, tyktu atbreivōti nu vysom vainem un prīcōtūs Tevī myužēigi. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

Amen.

BEIDZAMŌ STUNDE

PSALME 130**

Nu dziļumim uz Tevi, Kungs, es saucu: * Kungs, uzklausi munu bolsu.

Lai Tova auss dzērd munu lyugšonu, * kū es syutu uz Tevi.

Jo Tu, Kungs, gribēsi nūzīdzeibas tīsōt, * Kungs, kas tod spēs izturēt?

Bet pi Tevis varim pīdūšonu atrast, * lai mes bejeibā gūdōtu Tevi.

Kungs, es cereju uz Tevi. * Muna dvēsele cerej uz Jō vōrdu.

Muna dvēsele gaida uz Kungu * vairōk nakai sorgi uz reita gaismu.

Vairōk nakai sorgi uz reita gaismu * lai
Izraēls gaida uz Kungu, jo Kungs ir ļūti žēleigs *
un pesteišonu bogōti dōvoj.

Jys Izraeli atpesteis * nu vysim jō grākim.
Gūds lai ir Tāvam...

PSALME 67

Lai Dīvs apsažāloj par mums un lai myusus
svētej, * Jō vaigs pōr mums lai gaiši atmirdz,
lai Jō ceļš toptu zynoms zemes vērsā, * Jō
pesteišona – vysom tautom.

Dīvs, lai Tevi slavej tautas, * lai slavej Tevi
vysas tautas.

Tautas lai prīcojās un gavilej, * jo ļaudim Tu
tīsu sprīd taisneigi un vodi tautas zemes vērsā.

Dīvs, lai Tevi slavej tautas, * lai slavej Tevi
vysas tautas.

Zeme ir davuse sovu augli, * Dīvs, myusu Dīvs
lai myusus svētej.

Lai Dīvs myusus svētej * un vysas zemes
molas lai Jō beistās.

Gūds lai ir Tāvam...

PSALME 145

Es Tevi slaveišu, muns Dīvs un Karali, * Tovu vārdu es teikšu vīnmār un myužam.

Kotru diņu es gūdōšu Tevi, * Tovu vārdu slaveišu uz myužeigim laikim.

Kungs ir lels un augsti teicams, * naizdybno-jams ir Jō lelums.

Paaudze paaudzei daudzynōs Tovu dorbus * un vēsteis par Tovu vareneibu.

Tōs runōs par Tovu slavas pynū gūdeibu * un sludynōs Tovu breinumus,

daudzynōs Tovu brīsmēgū dorbu vareneibu * un stōsteis par Tovu gūdeibu.

Tōs pīminēs Tovu lelū labvēleibu * un prīcōsīs par Tovu taisneibu.

Kungs ir žālširdeigs un labvēleigs, * lān-prōteigs un ļūti saudzeigs.

Kungs ir ļobs pret vysim, * un žālširdeiba ir vysūs Jō dorbūs.

Lai slavej Tevi, Kungs, vysī Tovi dorbi, un lai Tovi svātī Tevi cyldynoj.

Lai jī stōsta par Tovas vaļsteibas slavi * un Tovu vareneibu lai sludynoj.

lai cylvāku bārnim dora zynomu Tovu varu * un Tovas vaļsteibas gūdeibu.

Tova vaļsteiba ir vaļsteiba uz vysim myužim * un Tova vaļdeišona – uz vysom paaudžu paaudzem.

Kungs ir uzticeīgs vysūs sovūs vōrdūs * un svāts ir vysūs sovūs dorbūs.

Vysus, kas kreit, Kungs atbolsta * un vysus nūspīstūs pīceļ.

Vysu acis uz Tevi raugōs ar cereibu, * un Tu jim uzturu dūd eistajā laikā.

Tu labvēleībā atver sovu rūku * un paādynojo vysu, kas dzeivoj.

Kungs ir taisneīgs vysūs sovūs ceļūs * un svāts ir vysūs sovūs dorbūs.

Kungs ir tyvu vysim, kas Jū pīsauc, * vysim, kas Jū patīsi pīsauc.

Jys izpylda tū ilgas, kuri Jō beistās, * Jys uzklauseis jū lyugšonu un jūs izglōbs.

Kungs sorgoj vysus, kas Jū mīļoj, * bet pazudynōs vysus grēcinīkus.

Muna mute stōsteis par Kunga slavi, * lai ikvīna mīsa myužam teic Jō svātū vōrdu.

Gūds lai ir Tāvam...

**Lasejums nu svātō apostola Pītera
pyrmōs vēstules**

(1, 3–5)

Lai ir slaveits Dīvs, myusu Kunga Jezus Kristus Tāvs, kas caur Jezus Kristus augšanceļšonūs nu myrūnim sovā lelajā žālsirdeībā ir līcis mums atdzimt dzeivai cereibai,

**naizniceigam, naaptraipeitam un naveistūšom
montōjumam, kas jums teik globōts dabasūs.
Dīva spēks caur ticeibu jyusus sorgoj, lai jyus
sasnāgtu atpestišonu, kas ir sagatavōta un tiks
atklōta postorā dīnā.**

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

(par vysim ticeigim myrušajim).

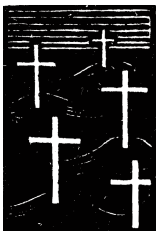
**Divs, vysu ticeigū Radeitōjs un Pesteitōjs,
atlaid sovīm kolpim vysus grākus un, Bazneicai
aizlyudzūt, dōvoj jim apžālōšonu, kū jī gaida nu
Tevis. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.**

Amen.

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

ESI SVEICYNŌTA, KARALĪNE,... (sk. 289. lpp.).

PROCESIJAS DZĪSME UN LYUGŠONAS

(kopu svātkūs un Myrušū
pīmiņas dīnā)

PROCESIJAS DZĪSME

**Tymōs postordīnas brīsmēs
Sadegs zeme (u)guņs līsmēs –
Praviši tai soka dzīsmēs.**

**Ļaužu prōtus bailes nūmōks,
Kad uz tīsu Kristus atnōks,
Vysas tautas kūpā savōks.**

**Taures breinumainas skanēs,
Vysi cylvāki tōs dzērdēs,
Padebešūs krystu redzēs.**

**Myruši tad augšancelšīs,
Tīsas priškā vysi stōsīs,
Treisūt bailēs, kai jim klōsīs.**

**Kristus ļaužu gaitas skateis,
Atbiļdi nu kotra praseis,
Taisnu sprīdumu jim saceis.**

**Vyss, dareits nataisneibā,
Pat jo globōts slepeneibā,
Iztisōts tiks atklōteibā.**

Tīsa postora kad sōksīs,
Kur maņ nabogam tad glōbtīs,
Jo pat taisneigi tad beisis!

Jezu, myusu Kungs vysspēceigs,
Sovim ļaudim vysod vēleigs,
Esi tisojūt maņ žēleigs!

Manis dēļ Tu nesi kryštu –
Ļaužu grāku smogū nostu,
Lai es žēlesteibu rostu.

Atcerīs, Kungs, sovas sōpes,
Dvēs'ļu pesteišonas slōpes,
Dōvoj mīru maņ pēc nōves!

Pyrms uz myužim acis slādzi
Tev, Kungs, sovas vaines syudzu,
Pidūšonas korsti lyudzu.

Grākus nūžālojūt, vaidu,
Vysu ļaunū prūjom raidu,
Tovu žēlesteibu gaidu.

Grēcinīkim žēleigs beji,
Tu jūs laipni uzklauseji,
Cereibu maņ dōvynōji.

Zynu, Kungs, ka naasu cīneigs,
Tūmār lyudzu: esi žēleigs,
Lai Tōvs sprīdums maņ ir saudzeigs!

Mani debess mōjōs vodi,
Tisojūt pa labi stōdi,
Žāļsirdeigu vaigu rōdi!

**Kad tiks nūtīsoti ļaunī,
Mani ved, kur mōjoj svātī –
Tovi ļaudis izradzātī.
Dūd maņ, Kungs, šū žēlesteibu:
Dzeives laikā – uzticeibu,
Myuža golā - svātlai meibu.
Raudu pyl na dīna sōksīs,
Kad nu tryudim cylvāks ceļsīs,
Dīva tīsas prīškā stōsīs.
Refrens: Lobais Jezu, dōvoj vysim
 Dīva mīrā aizgōjušim
 Debess svātlaimi uz myužim.**

(Procesijas laikā refrenu atkōrtoj pi kotras
nūstōšonas.)

PYRMŌ NŪSTŌŠONA

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

**P. Par myužēibā aizgōjušū prīsteru, veiskupu
un cytu goreidznīku dvēselem lyugsim Dīvu,
skaitūt Tāvs myusu...**

P. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

V. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

**Dīvs, kas sovus kolpus beji aicynōjis par prīs-
terim un veiskupim apostoliskajā dorbā, mes
Tevi lyudzam, pīvīnoj ari myužēibā jūs sovu
prīsteru saimei. Caur Jezu Kristu, myusu**

Kungu.

V. Amen.

ŪTRŌ NŪSTŌŠONA

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Par myužēibā aizgōjušim myusu tāvim, mōtem un jūs vacōkim lyugsim Dīvu, skaitūt Tāvs myusu...

P. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

V. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Dīvs, kas esi mums pavēlējis gūdūt tāvu un mōti, apsažāloj par myusu myrušajim vacōkim, atlaid jim vysus grākus un ļaun mums redzēt jūs laimeigus myužēigajā dzeivē. Čaur Jezu Kristu, myusu Kungu.

V. Amen.

TREŠŌ NŪSTŌŠONA

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Par myužēibā aizgōjušim myusu brōlim un mōsom, rodim un tyvinīkim, draugim un labdarim lyugsim Dīvu, skaitūt Tāvs myusu...

P. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

V. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Dīvs, kas cylvākim dōvoj grāku atlaisšonu un myužēigū dzeivī, mes lyudzam Tovu žāļsirdeibu myusu brōlim, tyvinikim un labdarim, kas ir atstōjuši šū pasauli: ļauņ jīm, īmontojūt Vysusvātōkōs Jaunovas Marijas un vysu svātūs aizbildeibu, nūnōkt dabasu svātlaimē. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

V. Amen.

CATŪRTŌ NŪSTŌŠONA

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Par myrušajim, kas apglobōti šamā un cytōs myusu draudzes kopsātōs, lyugsim Dīvu, skaitūt Tāvs myusu...

P. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

V. Myusu saucīņs lai nūnōk pi Tevis.

Dīvs, kura žāļsirdeibā ticeigū dvēseles atrūn myužēigū mīru, dōvoj sovīm ļaudim grāku atlaisšonu, lai tī, kuru mīsas šeit voi cytur ir apglobōtas, tyktu atbreivōti nu vysom vainem un pricōtūs Tevī myužēigi. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.

V. Amen.

PĪKTŌ NŪSTŌŠONA**Libera**

(Šū dzīdējumu var arī izlaist vai dzīdēt latiniski)

**Posorgoj myus, Kungs un Dīvs,
nu pazusšonas brīsmem,
kad pīnōks dīna pādejō.**

**Tamā dīnā sabruks debess un zeme,
kad atnōksi, lai tīsōtu pasauli ar guni.**

**Bailes pōrjims grēceigūs un taisneigūs, kad
byus jōit Tovā prīškā sajimt peļneitū olgu.**

**Tamā dīnā sabruks
debess un zeme.**

**Postordinā, tīsas dīnā,
ceļsis jaunai dzeivei dīvabārni.**

**Pūsts un brīsmes nūmōks grēcīnīkus, kad
atnōksi, lai tīsōtu pasauli ar guni.**

«Myrušajim pīdūd»

**– Tevi lyudzam, Kungs un Dīvs,
«lai dzeive myužēigō ir viņa olga».**

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

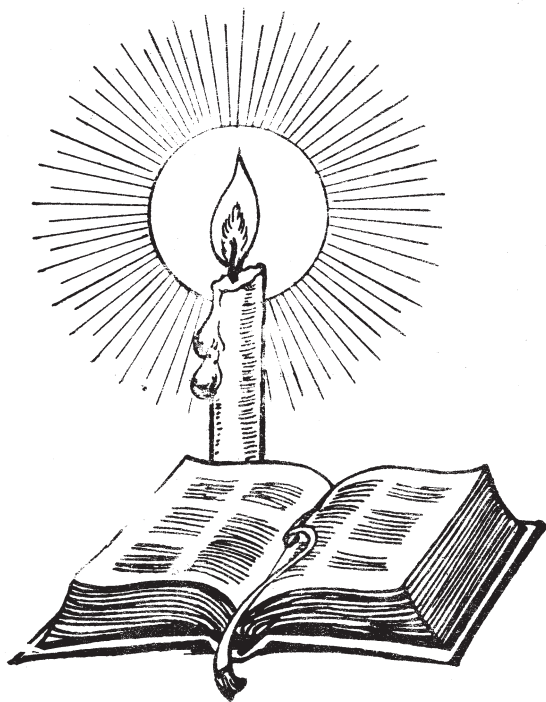
**P. Lyugsim Dīvu par vysim ticeigim myrušim,
skaitūt Tāvs myusu...**

P. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

EISA
KATŌĻU TICEIBAS
MŌCEIBA

1585–1985
Pymō latvīšu katōļu
katehisma 400 g. atcerei

1985
REIGAS METROPOLIJAS KURIJA

**Pirmo iespistō grōmota latvišu volūdā beja sv. Pītera
Kanizija «Katōļu katechisms», kas izdūts 1585. g.**

EISA KATŌĻU TICEIBAS MŌCEIBA

SVĀTŌ KRYSTA ZEIME

**+ Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.
Amen.**

Ar krysta zeimi mes aplīcynoĵam, ka asam kristīši. Šei zeime nūrōda uz divom svareigom kristeigōs ticeibas patīseibom: Vysusvātōkū Trejadeibu un cilvēces atpesteišonas nūslāpumu (krysts).

Svātō krysta zeime ir eiss un izteiksmeigs veids, kai mes pagūdynoĵam un pīsaucam Dīvu. Jau pirmūs godsymtus kristīši ar šū zeimi sōce kotru svareigōku pasōkumu. Taidis irodums ir teicams, tys paleidz īmontōt Dīva svēteibu.

Apzeimejūt sevi ar krysta zeimi, dori tū bezsteigas un dīvbejeigi. Šei eisō ceremonija ir skaista un izteiksmeiga, kad jū pareizi izpylda.

K. JEZUS LYUGŠONA JEB «TĀVS MYUSU»

**Tāvs myusu, kas esi debesīs, svēteits lai tūp
Tovs vōrds, lai atnōk Tova vaļsteiba, Tova
vaļalai nūteik kai debesīs, tai arī vērs zemes.
Myusu ikdīniškū maizi dūd mums šudiņ un
atlaid mums myusu porōdus, kai arī mes**

atlaižam sovīm porōdnikim, un naīved myusu kārdynōšonā, bet atpestej myusus nu ļauna.

Šū lyugšonu sovīm apostolim īmōceja pats Pesteitōjs. (Mt 6, 9–13) Tei ir vysu kristišu kūpeigō lyugšona. Kotram ticeigajam tei ir jōprūt, lai varātu lyugtīs tai, kai ir mōcejis Kristus.

Īvoda vōrdi – **Tāvs myusu, kas esi debesīs** – nūzeimej, ka myusu atteiceibom ar Dīvu jōbyun taidom, kaidas ir lobam bārnām ar sovu Tāvu, prūti: gūdbejeibas, mīlesteibas un paļōveibas pylnas.

Ar vōrdim – **svēteits lai tūp Tōvs vōrds** – mes izsokom sovu gūdbejeibu pret Dīvu kai ari ilgas, lai vysī cylvāki Dīvu pazeitu un mīļotu.

Ar vōrdim – lai atnōk Tova vaļsteiba – mes lyudzam, lai pats Dīvs vadeitu cylvāku dzeivī, mōjōtu jūs dvēselēs un uzturātu vysus sovā žēlesteibā.

Ar vōrdim – **Tova vaļa lai nūteik kai debesīs, tai ari vērs zemes** – mes lyudzamēs, lai vysī ļaudis izpīldeitu Dīva grybu pēc īspējas pīlneigi (kai debesīs!) un taidā veidā pasaulē varātu lobōk pīsapīldeit Dīva Apsavēršonas breineigī nūdūmi.

Ar vōrdim – **myusu ikdīniškū maizi dūd mums šudin** – mes atzeistam, ka ikdīnas asam atkareigi nu Dīva, un lyudzam, lai jys pīšķir mums tū, kas dzeivē napīcīšams dvēselei un mīsai.

Ar vōrdim – **un atlaid mums myusu porōdus,**

kai ari mes atlaižam sovīm porōdnikim – mes atsazeistam sovūs grākūs un lyudzam apsažālōšonu nu Dīva, reizē pīdūdūt ari sovīm tyvōkim, kai tū vēlejās Pesteitōjs.

Ar vōrdim – **un naīved myusu kārdynōšonā** – mes atzeistam sovu vōjumu un lyudzam, lai Dīvs sovā Apsavēršonā kotru nu mums voda dzeivē pa taidim celim, kas atbylst myusu spākim, un ļaun mums izturēt lobā.

Ar vōrdim – **bet atpestej myusus nu ļauna** – mes lyudzam, lai Dīvs pasorgoj myusus nu vyslēlōkō īnaidnika – ļaunō gora, kai ari nu vysom cytom dvēseles un mīsas nalaimem.

«Tāvs myusu» uzskoti par sovu golvonū lyugšonu, kuru kristīšam nazynōt byutu grāks.

ENĢEĻA SVEICYNŌJUMS VOI «ESI SVEICYNŌTA, MARIJA»

Esi sveicynōta, Marija, žēlesteibas pylnō, Kungs ir ar Tevi. Tu esi svēteita storp sivītem un svēteits ir Tovas mīsas auglis Jezus. Svātō Marija, Dīva Mōte, lyudzīs par mums grēcīnikim tagad un myusu nōves stuņdē.

Šamā lyugšonā itvarti vōrdi, ar kurim Dīva uzdavumā Jaunavu Mariju sveice erceņģeļs Gabriēls (Lk 1, 28), voi ari vōrdi, kurus Sv. Gora

īdvesmē izteice svātō Elizabete. (Lk 1, 42) Sv. Rokstūs šaidi cyldynūši vōrdi nav veļtēti nivīnam cytam svātajam. Dīvmōtes stōvūklis un uzdavums beja vīnreizejs, žēlesteibas jai dōvōtōs – īpašas. Nav šaubu, ka leidz ar Evangeliju sōcēs ari tys īpašais kults, kū kristeigō bazneica veltej Dīvmōtei.

«Esi sveicynōta Marija» ir vysbīžōk lītōtō lyugšona Dīvmōtes gūdam. Ar šū lyugšonu sveicynoj Dīvmōti ikdīnas, jo tū, kuru pats Pesteitōjs gūdōja kai sovu Mōti, pīsanōk ari tev gūdōt un mīļōt.

VYSUSVĀTŌKŌS TREJADEIBAS PAGŪDYNŌŠONA

Gūds lai ir Tāvam un Dālam, un Svātajam Goram, kai beja nu īsōkuma, tai tagad un vysod, un myužeiigi myužam. Amen.

Šymā eisajā slavynōjumā mes gūdynojam Trejsvīneigū Dīvu:

Tāvu, kas cylvākus ir radejis,
Dālu, kas cylvākus ir atpestejis,
Svātū Goru, kas tūs dora svātus.

Mums ir pīnōkums Dīvu gūdynōt, jo Jys ir vyspiļneigōkō byutne, kas myusus mīļoj un uztur, apveļtejūt myusus ar sovom žēlesteibom.

«Tāvs myusu», «Esi sveicynōta, Marija» un

«Gūds lai ir Tāvam» – šōs trejs lyugšonas kūpā jimitas mādž saukt par vīnu pōtoru – nu latiņu vōrda «pater» (tāvs), ar kuru tōs sōcās. Taitad jau pats vōrds nūrōda, ka ar šom lyugšonom tu pyrmom kōrtom gūdynoj dabasu Tāvu. Dori tū ikdīnas, eisi, bet ar dziļu ticeibu, jo tys breidis ir svāts, kad tu runoj ar Vysuaugstōku.

TICEIBAS APLĪCYNŌJUMS

Es tycu uz Dīvu, vysuvarenū Tāvu, dabasu un zemes Radeitōju: un uz Jezu Kristu, Jō vīneigū Dālu, myusu Kungu, kas ir ijmits nu Svātō Gora, pīdzimis nu Jaunovas Marijas, cītis zam Poncija Pilata, krystā pīkolts, nūmiris un apglobōts, nūkōpis eļnē, trešajā dīnā augšancēlis, uzkōpis debesīs, sēd pi Dīva, vysuvarenō Tāva, lobōs rūkas, nu kurīnes Jys atnōks tīsōtu dzeivūs un myrušūs. Es tycu uz Svātū Goru, svātū katōliskū Bazneicu, Svātūs sadraudzeibu, grāku atlaisšonu, mīsas augšancelšonūs un myužēigū dzeivōšonu. Amen.

Tū sauc par apostolu ticeibas simbolu, jo tys satur ticeibas patiseibas, kū sludynōja apostoli. Skaitūt «Es tycu...», mes aplīcynojam sovu ticeibu

un ar tū pagūdinojam Dīvu.

PAR TICEIBAS PATĪSEIBOM

Pi **ticeibas** patīseibom pīdar tys, kū ciļvēcei ir atklōjis Dīvs. Ar tū šōs patīseibas atsašķir:

nu teiri zynōtniskom atziņom, kas ir cylvāka spēju un pyuļu dabisks rezultats;

nu moldim voi mōņticeibas, kas sovukōrt ir cylvāku tryukumu un vōjeibu rezultats.

Taitod «ticēt» nūzeimej atzeit par patīseibu vysu tū, kū Dīvs ciļvēcei ir atklōjis. Dīva atklōtōs patīseibas saskaņ ar pareizom cylvāku atziņom, jo kotras patīseibas dziļōkais pamats ir vīns un tys pats, t. i., Dīvs.

Lai izavaireitu nu pōrprotuma, nikod nauzskoti par ticeibas patīseibu tū, kas taida nav, ni ari par zynōtnisku faktu tū, kas nav pīrōdeits.

KAI RŪNĀS CYLVĀKA TICEIBA?

Ticeibu pōrdabiskom patīseibom roda trejs faktori:

1) **prōts**, t. i., pareizi saprosta informacija par Dīva atklōtajom patīseibom;

2) **gryba**, t. i., ikšējō nūslice par lobu šom patī-

seibom, kas ir atkareiga nu cylvāka ceņtiņū atteiceigas izkūpšonas un īvērzeišonas.

3) **Dīva žēlesteiba**, t. i., pōrdabiska paleidzeiba, kū Dīvs syuta kotram cylvākam, īkšeji jū pamudynojūt uz lobu.

Lai īmontōtu voi ari saglobōtu ticeibas pōrlīceibu, jōzyna, ka svareigi ir vysī trejs mynātī faktori. Ar prōtu vīn ticeibu pōrdabiskom patīseibom navar īmontōt. Ari streidūs ticeiba nadzymst. Ticeibu īmontoj tys, kas pōrdabiskū patīseibu meklej ar vysu sirdi, dorbojās leidza Dīva žēlesteibai un ir gotovs Dīvu mīļōt. Tymā nūlyukā ir napīcīšams sevi atteiceigi audzynōt.

Dori tai, lai tevī rostūs ilgas pēc Dīva, un tu nasašaubeisi par Jō asameibu!

PAR SV. ROKSTIM UN BAZNEICAS TRADICIJU

Ticeibas patīseibas Dīvs ir atklōjis caur poša izvālātom personom, caur pravīšim, apostolim u. c. Šōs patīseibas leidz myusu laikim ir uzglobōtas Svātajūs Rokstūs un Bazneicas Tradicijā.

Sv. Rokstus ir sarakstejuši «Svātō Gora īdvasmōti» cylvāki. (2 Pīt 1, 21) taitod šom grōmotom ir divi autori:

1) **divīškais** (nu kura ir nōkuse īdvesme),

2) **ciļvēciskais** (kas ir sarakstejis atteiceigū grōmotu).

Nav jōaizmērst, ka dīviškō atklōsme Sv. Rokstūs ir izteikta caur konkrētim cylvākim, kas dzeivōjuši tōlā pagōtnē. Tys nūzeimej, ka šōs grōmotas satur na tikai ticeibas mōceibu, bet nateiši atspūguļoj ari sova laika cylvāku uzskotus, poša raksteitōja spējas, volūdu, jō laiceigōs zynōšonas, dorba literarū formu utt. Šī laiceigī elementi jōprūt atškērt nu ticeibas patīseibom voi goreigom pamōceibom, kū autors ir gribējis izteikt. Cytaidi var rastīs pōrprotumi. Sv. Rokstus ir īteicams laseit kotram, tūmār tymūs ītvartū ticeibas mōceibu skaidrojūt, nivīns navar pasaļaut uz sovīm vīn spākim. Tikai apostolim kai Bazneicas vadeitōjim Kristus apsūleja, ka byus jīm vysod klōt. (Mt 28, 20) Tōdēļ ticeibas lītōs arvīn jōjam vārā tys, kaيدا ir oficialō Bazneicas mōceiba, jo tōs veiskupi pylda Apostolu uzdavumu.

Bazneicas Tradicija ir ūtrs svareigs ticeibas mōceibas olūs. Tradicija satur tōs Dīva atklōtōs patīseibas, kas sōkumā tyka mutiski sludynōtas (sal. Jņ 21, 25) un tikai vālōk pīraksteitas Bazneicas Tāvu dorbūs un koncilu materialūs.

Ticeibas patīseibas, kū satur bazneicas Tradicija,

vysmoz īdeigli parosti ir atrūnamas ari kaidā nu Sv. Rostu grōmotom.

Losi Svātūs Rokstus kai lyugšonu! Tī nūrōda, kai cylvākam ir jōdzeivoj, lai sasnāgtu myužēigū svātlaimi pi Dīva.

PAR DĪVU

Par Dīva asameibu līcynoj myusu prōts, sirdsapziņas bolss un poša Dīva atklōsme.

Svareigōkōs ticeibas patīseibas par Dīvu ir šaidas:

1) **Dīvs ir bezgaleigi piļneigs Gors, vysu radzamū un naradzamū lītu Radeitōjs.** Ar mīseigom acim mes Dīvu redzēt navarim, tōdēļ ka Jys ir Gors. Tūmār Dīva vysvareibu un piļneibu zynomā mārā atspūguļoj radzamō pasaule, kuras skaistums mōca myusus mīļot un gūdynōt Radeitōju. Izcylōkī Dīva radejumi ir eņgeli un cylvāki. (sk. 304. un 305. lpp.)

2) **Dīvs ir vīns trejōs Personōs: Dīvs Tāvs, Dīvs Dāls un Dīvs Svātais Gors.** Šū patīseibu sauc par Vysusvātōkōs Trejadeibas nūslāpumu. Cylvāka prōtam tei nav aptverama, tōdēļ ka Dīvs stōv pōri cylvāka spēju rubežom. Dūmojūt par ticeibas nūs-

lāpumim, ciļvēciskais saprōts ir jōpakļauņ Dīva autoritātei.

3) Ūtrō dīviškō Persona, Dīvs Dāls ir klivis cylvāks un atdevis dzeiveibu par ļaužu pesteišonu. (sk. 306. lpp.)

4) Dīvs cylvākus atolgoj par lobim dorbim un strōpej par ļaunim. Tys nūzeimej, ka cylvāki ir atbiļdeigi Dīva priškā par sovu dzeivi. Tī, kas šamā dzeivē patiši nūžāloj sovus pōrkōpumus, var drūši cerēt uz pīdūšonu, jō Dīvs ir lobs.

5) Dīvs ir vysur aktivi klōtasūšs – debesīs, vērs zemes un ikvīnā vītā. Tys nūzeimej, ka Dīvs vysu zyna (ari cylvāka dūmas) un par vysim radejumim īpatnejā veidā ari gōdoj. Šū gōdeibu saucam par Dīva Apredzeibu.

6) Cylvāka dvēseles atpesteišonai ir napīcīšama pōrdabiska paleidzeiba, t. i., Dīva žēlesteiba (sk. 338 lpp.). Eisi sokūt, lai sasnāgtu myužeigū dzeivi, jōtic Dīvam, jōpylda Jō gryba un jōdzeivoj Dīva žēlesteibā.

Dīvs ir tovas dzeives augstōkais un pādejais mērķis. Dīvu mīļot un pēc Jō tīktis ir tei poša dabiskō un napīcīšamō praseiba, kas ceņššonōs pēc

sovas dzeives pīpildejuma.

PAR EŅGELIM

Eņgeļi ir Dīva radeitas goreigas byutnes, apveļteitas ar prōtu un breivu grybu. Eņgeļi gūdynoj Dīvu, pylda Jō grybu, kai ari paleidz cylvākim. Kotram nu mums Dīvs ir devis sovu sorgēngeli. Dīvs «pavēlēja sovīm eņgelim, lai tevi sorgōtu vysūs tovūs ceļūs. (Ps 91, 11) Jī ir izcylōkas byutnes par cylvākim. Eņgeļus gūdynojam taipat kai svātūs.

Daļu nu eņgelim, kas beja īkrytuši grākā, Dīvs strōpēja ar cīsšonom eļnē. Grēceigi eņgeļi saucās par ļaunajim gorim jeb valnim. Jī kārdynoj cylvākus un ceņšās ari jūs īvest grākā. Nu mums teik praseits atsasaceit nu ļaunō gora un vysim jō dorbim. Kristus myusus breidynoj un nūrōda ari leidzekli pret ļaunumu, saceidams: «Esit nūmūdā un lyudzitēs, lai naīkrystu kārdynōšonā». (Mt 26, 41)

Atcerīs, ka ari tev ir dūts pōrdabiskais sorgs un pavodūņs dzeives ceļā. Sorgeņgeļu dīnu Bazneica atzeimej 2. oktobrī.

PAR CYLVĀKIM

Cylvāks ir Dīva radejums, kam ir dvēsele un mīsa. Dvēsele (gors) ir tys, kas myusu mīsā prōtoj un tū volda. Cylvāka dvēsele ir goreiga un namērsteiga. Tei ir apveļteita ar prōtu un breivu grybu. Pasateicūt dvēselei, cylvāks ir byutne «pēc Dīva leidzeibas» (rad 1, 27) un ar tū jys atsašķir nu dzeivinīka. Dvēseles vērteibu labi raksturoj Kristus vōrdi: «Kū tys cylvākam paleidzēs, jo jys īmontōs vysu pasauli, bet sovā dvēselē cīss zaudējumu». (Mt 16, 26)

Dīvs cylvāku radeja, lai jys Dīvu pazeitu, miļōtu, labprōt jam klauseitu un pēc tam Dīva vaļsteibā myužēigi dzeivōtu. Pymūs cylvākus saucam par Odumu un Īvu. Dīvs jūs radeja svātus, laimeigus un breivus pat nu nōves. Bet ļaunō gora pīvylti, pymī cylvāki klīva napaklauseigi Dīvam. Tai jī pazaudēja Dīva žēlesteibu, laimeigu dzeivi vērs zemes un tīseibas uz dabasu vaļsteibu. Grāks cylvāku dzeivē īnese pūstu. Par tū vēstej Dīva atklōsme (Radeišonas grōmotā).

Nu pymajim divim cylvākim ir cālušis vysī ļaudis vērs zemes. Jī ir vīnas ciļts brōli. Pymū cylvāku vaines dēļ vysī pōrejī (izjamūt Dīvmōti) pīdzymst bez Dīva žēlesteibas, ir padūti nōvei,

dažaidom vōjeibom un grākim. **Tōdēļ pōrkōpumu, kuru izdareja Odums un Īva, saucam par īdzyntū grāku.**

Lai cylvākus izglōbtu nu grāka vērdzeibas un ļautu jim īmontōt dabasu vaļsteibu, Dīvs atsyuteja jim Pesteitōju – Jezu Kristu, par kura atnōkšonu jau īprīkš sludynōja pravīši.

Kūpš paradīzes laikim «cylvāka prīškā dzeive un nōve, lobs un ļauns: kas jam pateik, tys jam tiks dūts». (Sir 15, 18) Dīvs ļaun ari tev breivi izavēlēt dzeives ceļu, lai tu byutu pats sovas laimes kalējs.

PAR JEZU KRISTU

Jezus Kristus ir Dīva Dāls, kas myusu pesteišonas dēļ ir klivis cylvāks. Dīva Dāls pōrdabiskā veidā īsamīsōja un pīdzyma nu Vysusvātōkōs Jaunovas Marijas. Jaunova Marija kliva Dīva Mōte. Dīvs jū tōdēļ ir pasorgōjis nu ikvīna grāka, lai jei byutu svāta.

Jezus Kristus – eists Dīvs un eists Cylvāks – pīdzyma jūdu zemē, Betlemes mīsteņā, myusu ēras sōkumā. Par dīviškū Bārnu ryupējōs Jō Vysusvātō Mōte un audžutāvs sv. Jezups, kuru Dīvs izvēlēja par Svātōs Gimines apgōdnīku. Jī klusu dzeivōja Nazaretē kai vīnkōrša strōdnīku gimine.

Ļaudis tad vēļ nazynōja, ka šōs Gimines vīneigais Bārns beja Dīva Dāls.

Sasnēdzis trejsdesmit godu vacumu, Jezus izvēlēja sev divpadsmīt mōcekļus (apostolus) un pōrstaigōja jūdu zemi, mōcūt ļaudis kai jōdzeivoj, lai īmontōtu dabasu valšteibu. Jezus pīdeve ļaudim grākus, pōrdabiskā veidā dzīdynōja slymūs un dareja cytus leidzeigus dorbus, kū var veikt vīneiģi Dīvs. Taidā veidā Jys aplīcynōja, ka ir Dīva syuteits pasaūļa Pesteitōjs. Jō publiskō darbeiba ilga apmāram trejs godus. Daudzejī Jezus mōceibas nasaprota voi ari nagribēja pījimt. Jī panōce, ka Jezus tyka nūtīsōts uz nōvi.

Jezus myra Jeruzalemē, Judejas pōrvaldnīka Poncija Pilata laikā. Pesteitōjs tyka šausteits, apkrūņōts ar ērškim un uz Golgotas kolna pīkolts krystā. Jys jau īprīkš zynōja par sovom cīsšonom un nōvi un labprōt tam pasakļōve, jo taidš beja Dīva plāns pasaūļa atpesteišonai. **Ar sovu nōvi pi krysta Kungs Jezus ir gondarejjs par vysu cylvāku grākim un atvēris ticeigim iēju Dīva valšteibā.** Šei patīseiba, ka Dīva Dāls kliva cylvāks un cīte par ļaužu grākim ir **ticeibas nūslāpums**, kas ar cylvāka prōtu nav leidz golam

izprūtams.

Pēc nōves Jezus mīsa tyka nūjimta nu krysta un apglobōta, bet Jō dvēsele aizgōja uz myrušūs vaļšteibu, lai nastu pesteišonas vēsti ari tim taisneigajim, kas beja myruši pyrms Kristus.

Trešajā dīnā pēc nōves Pesteitōjs augšancēlēs nu myrūnim. Pēc tam vēļ daudzas reizes pasarōdeja sovim mōceklim un pavēlēja Jō mōceibu – Evangeliju sludynōt vysā pasaulē.

Četrudasmytajā dīnā pēc sovas augšancelšonōs Kristus uzkāpe debesīs, kur kai Dīvs un Cylvāks volda ar Dīvu Tāvu un Svātū Goru dabasu gūdeibā.

Pasaules beigōs Jys otkon atnōks, lai tīsōtu vysus – dzeivūs un myrušūs, saskaņā ar jūs dorbim.

Svareigōkais, kū Kristus veice cylvāku lobā, ir jūs atpesteišona nu grāka lōsta, kai ari Bazneicas nūdybynōšona, kas atpesteišonas dorba augļus dola vysim ticeigajim.

Bazneica ir dzeivs un palīkūšs pīmineklis Kristus dorbam. Ar kristeibu ari tu esi klivis par Bazneicas lūcekli. Tōdēļ nes sovu kristīša vōrdu ar gūdu. «Jums ir tikai vīns skūlōtōjs – Kristus». (Mt 23, 10)

PAR KRISTEIGŪ BAZNEICU

Bazneica ir Kristus dybynōta vīna, svāta un vyspōreja kristeitu ļaužu savīneiba, kas atzeist kristeigū ticeibas un tykumeibas mōceibu, svātūs sakramentus un cytus Kristus īstōdejumus ļaužu pestišonai. Bazneicas uzdavums ir vadeit cylvākus jūs ceļā uz myužēigū dzeivi. Kristus, syuteidams apostolus sludynōt ļaudim Evangeliju, atgōdynōja: «Mōcit jūs piļdeit vysu, kū es jums pavēlēju. Un, lyuk, es asu ar jums vysōs dīnōs leidz pasaules beigom». (Mt. 28, 20) Tōdēļ mums **ticeibas un tykumeibas lītōs ir jōklausa Bazneicas priķšnīceibai, t. i., pāvestam un veiskupu kolegijai.**

Kad Kristus beja uzķōpis debesīs, Jys nūsyuteja sovīm mōceklīm Svātū Goru. Apostoli pēc tam devēs pasaulē, lai sludynōtu Kristus Evangeliju. Dīvs Svātais Gors, kas vadeja apostolus (Ap. d. 15, 28), voda ari Bazneicas veiskupus jūs dorbā. (Ap. d. 20, 28)

Tī, kas pījam Kristus mōceibu un kristeibu, saucās par kristeigajīm. Jī apsavīnoj draudzēs, kuru priķšgolā ir veiskupi voi jūs īsvēteitī prīsteri. **Par vysu kristeigūs augstōkū gonu Kristus icēle Apostolu Pīteri** (Mt 16, 18; Jņ 21, 17), kurs pēc Tradicijas ziņom ir miris Romā. Pēc sv. Pītera nōves par vītņiku klīva Romas veiskups, kū sauc

par pāvestu. Cytu apostolu vītā ir pōrejī veiskupi.

Byuteigais Kristus Bazneicā ir jōs ikšējō dzeive, t. i., pōrdabiskō dzeive, kū cylvāku dvēselē nas Dīva žēlesteiba. Šōs pōrdabiskōs dzeives dēļ apostols Pōvuls bazneicu identificēj ar pošu Kristu, kurs nūslāpumainā veidā dzeivoj sovūs ticeigajūs. «Jyus asat Kristus mīsa un tōs atsevišķī lūcekli». (1 Kor 12, 27) Tei ir dziļa un breiniškeiga mōceiba, kuru mums snādz Sv. Roksti par Kristus Bazneicas pōrdabiskū roksturu. Ōrejō Bazneicas organizacija, tōs struktura un lykumi ir tikai čaula, ciļvēciskais veidojums, kam jōkolpoj ticeigū ikšējōs dzeives pylnveidōšonai.

Bazneica sludynoj un sagloboj pareizu ticeibas mōceibu, jo jū voda Dīvs. Šei atziņa ticeigajim ir ōrkōrteigi svareiga, jo faktiski daudzi īryndas ticeigī atsevišķus ticeibas jautōjumus pīteikūši napazeist un bīži vīn sprīž maļdeigi. Jūs glōb tys, ka jī pasakļaun Bazneicai, zynūt, ka tei īt pareizu ceļu. «**Es tycu tai, kai mōca un tic Kristus Bazneica**» – šei vyspōreigō ticeiba un lobō gryba jūs vysus vīnoj un nūtur uz pesteišonas ceļa. Tys ir pamats ari kristīšu vīneibai vyspōr.

Mīļoj Kristus Bazneicu kai sovū goreigū Mōti!

Esi krītns un uzticeigs jōs bārns! Bazneicas styprums ir jōs bārnu ticeibas pylnō, tykumiskō dzeive.

PAR SVĀTŪS SADRAUDZEIBU

Pi Kristus Bazneicas pīdar na tikai kristeigī vērs zemes, bet ari tī, kas jau prīcōjās Dīva vaļsteibā voi ari kas pēc nōves vēļ cīš škeisteitovā. Ar jim myusus vīnoj draudzeiba, jo mes lyudzamēs par dvēselem škeisteitovā, kai ari gūdynojam un pīsaucam svātūs, bet jī sovukōrt aizlyudz par mums pi Dīva. Vysi svāti ir bejuši izcili cylvāki. Kotrs nu jim ir bejis varūneigs tykumūs.

Svāti ir tovi draugi un tovs paraugs ceļā uz myužeigū dzeivi. Turi cīnā jū svātbiļdes un relikvijas, un it seviški – jū tykumus!

PAR MYUŽEIBU

Cylvākam nūmērstūt, dvēsele škirās nu mīsas un tyuleņ nūnōk Dīva tīsā, kur teik izlamts cylvāka myužeigais liktiņš.

Myužeigajā dzeivē iit tī, kas ir piļneigi breivi kai nu grākim, tai ari nu strōpes par tīm. Dabasu svātlaime ir myužeiga un atbylstūša atteiceigō

cylvāka nūpalnim. «Muna Tāva mōjōs mōjūklū ir daudz», soka Kristus. (Jņ 14, 2)

Škeisteitovā nūnōk tī, kas nūmērst ar mozim grākim (voi ar lelim, bet jau atlaistim grākim), par kurim nav gondareits. Strōpe škeisteitovā nav myužēiga, jo tai izabeidzūt, dvēsele īt dabasu svātlaimē. Par myrušajim ticeigajim Bazneica īteic lyugtīs.

Eļnē nūnōk tī, kas, byudami smogā grākā, bez gondareišonas un grāku nūžālas ir škeirušis nu šōs pasaules. Eļnes strōpe ir myužēiga un atbylstūša cylvāka grāku smogumam. «Byutu lobōk tam cylvākam, jo jys nabyutu dzimis». (Mt 26, 24)

Cylvāku mīsas paliks kopā leidz postorai dīnai.

Pasaules beigōs Dīvs liks vysim cylvākim ceļtīs augšā nu kopa. Tad cylvāki ar mīsu un dvēseli stōsis beidzamōs Dīva tīsas priškā. Taisneigū cylvāka mīsas byus gūdeibas pylnas. Pēc augšanceļšonōs cylvāki vairs namērs. Taisneigī dzeivōs myužēigā svātlaimē pi Dīva, bet grēcīnikus myužēigi mūceis sirdsapziņas pōrmatumi un cīsšonas eļnē.

«Jo gribi īt (myužēigajā) dzeivē, piļdi bausleibas», soka Kristus. (Mt 19, 17)

DESMIT DĪVA BAUSLEIBAS

Es asu Kungs, tovs Dīvs.

1. Tev nabyus svešus dīvus turēt leidz ar mani.

2. Tev nabyus Dīva, tova Kunga, vōrdu nalīteigi lītōt.

3. Tev byus svētejamōs dīnas svēteit.

4. Tev byus sovu tāvu un mōti cīnā turēt.

5. Tev nabyus nūkaut.

6. Tev nabyus lauleibu pōrkōpt.

7. Tev nabyus zagt.

8. Tev nabyus napatīsu līceibu dūt pret sovu tyvōkū.

9. Tev nabyus ikōrōt sova tyvōkō sīvu.

10. Tev nabyus ikōrōt nivīnu lītu, kas ūtram pīdar.

Tys ir eiss un izcyls cylvāka dzeives lykumu kodekss, kas jīmts nu Sv. Rokstim.

Pymōs trejs bausleibas līk mums mīļōt Dīvu, un septeņas pōrejōs līk mums mīļōt cylvākus.

(Bausleibu izskaidrōjums):

I. «Tev nabyus svešus dīvus turēt leidz ar mani.» (Izc 20, 3)

1. Kas ir šī «citi dīvi»? Myusdīnōs tī ir nauda,

ērteibas, sekss, gūds, vara un cytas laiceigas lītas. Pēc tom dzanās vaiga svīdrūs. Ja tev ir nauda, labi. Gūds? Vēl lobōk! Bet šaidu lobumu dēļ nav jōatsasoka nu Dīva! Teiši ūtraidi: esi pateiceigs Viņam, jo nav nikaidu cytu dīvu, izjamūt vīneigū – dabasu un zemes radeitōju, nu kura nōk vyss lobais.

2. Pyrmō bausleiba prosa atdūt Dīvam augstōku gūdu (pīlyugsmi). Tys nūzeimoj: atzeit Jō naīrūbežōtū varu par mums un par vysu pasauli. Kai tys dorams?

a) **Īkšeji (sovā sirdī) atzeistam un gūdynojam Dīvu,** jo mums ir ticeiba, mīlesteiba un paļōveiba uz Dīvu. Uz tū myusus mudynoj vysī radzamī Dīva dorbi pasaulē. Pasaule ir dižena un skaista. Tōs Radeitōjs ir vīneigais, kas ir cīneigs, lai tū pīlyugtu.

b) **Ōreji pīlyudzam Dīvu,** pīsadolūt dīvkolpōjumūs, lyudzūtīs kūpā ar citim voi privati, kai ari dorūt lobus dorbus Dīva gūdam.

Dīvkolpōjumi ir normala īkšejōs dīvbejeibas izpausme. Tī padziļinoj un nūstyprynoj mīlesteibu uz Dīvu. Tūs gribēja ari Kristus, īstōdūt Mises upuri un svātūs Sakramentus.

c) **Nateiši gūdynojam Dīvu,** kad cīnu un mīlesteibu veļtejam ari Dīva svātajim, kad turam

gūdā svātbiļdes un cytas lītas, kam sakars ar religiju.

3. «**Tev nabyus cytus dīvus turēt leidz ar mani**», – ar tū Dīvs aizlīdz ari religisku aktu **izkrūplōšonu**. Pīmāram:

a) **Elkdīveibā** cylvāks Dīvam pīnōceigū pīlyugsmi veļtej radeitom lītom. Tys ir lels grāks, jo nav aiz nazynōšonas. Elkdīveibai teik pīleidzynōta ari montrauseiba u. c. natykumi, kad cylvāks pīlneigi nūsadūd materialū lītu kaļpeibā.

b) **Mōņticeiba** ir uzskots, ka zynomi prīkšmati (voi izdareibas) var nest cylvākam laimi voi nalai-mi. Eistineibā, kaidas spējas Dīvs ir ilicis lītu dobā, tik tū ari ir un nicik vairōk. Tū var nūskaidrēt atteiceigajōs dobas zynōtņu nūzarēs. Izjāmums ir Sakramentu un sakramentaliju žēlesteibas, kuras Dīvs pīšķir saisteibā ar zynomom lītom voi lyugšonom (pīm., Kristeibai napīcīšams ir yudiņš).

c) **Magija** nūzeimōj tū, ka ar demonu paleidzeibu kaidis cenšās maldynōt cylvākus, voi kaitēt jim. Ja dzeivōsi pēc Dīva prōta, nivīns valns tev naspēs kaitēt. Taitod palic Dīva žēlesteibā, biži lyudzīs, nūžāloj grākus, ej pi sv. Sakramentim,

izmontoj lītas, kuras Bazneica svētējusi. Tys vyss byus lobōkō aizsardzeiba pret ļaunū.

d) **Spiritisms (jeb goru izsaukšona un izjautōšona)** pa lelōkai daļai ir veiklu cylvāku triki. Taču īspējams, ka atsevišķūs gadejumūs ir ari demona leiddzaleiba.

Kotra veida sakars ar demonu ir grāks. Jys ir cylvāku vīneigais īnaidnīks, kas vysu dora tikai jim kaitēdams.

Vysas īpriķšmynātōs parōdeibas ir religijas profanacija un krūplōšona, ar kū nūsadorboj samaitōti cylvāki. Nu taidom lītom jo tōlōk, jo lobōk.

4. Dīva gūds izslādz ari vysus pretreligiskus aktus. Taidi ir:

a) **Sakrilegijs jeb profanacija.** Tei ir Dīvu zaimojūša reiceiba atteiceibā pret svēteitom lītom, vītom voi Dīvam veļteitom personom.

b) **Aktiva naticība.** Vysūs izpaušmes veidūs tei ir smogs grāks.

c) **Vīnaldzeiba.** Taidis cylvāks dzeivoj nimoz nameklejūt, kaidis ir dzeives mērķis un kaida ir jō atbiļdeiba pret Dīvu. Ar vīnaldzeigū nikō navar īsōkt, jo jam tryukst intereses. Tys ir praktiska

bezdīveiba. «Tai kai tu naesi ni solts, ni korsts, bet rondons, gribu tevi izmest nu sovas mutes». (Atkl 3, 16)

II. Tev nabyus Dīva, tova Kunga, vōrdu nalīteigi lītōt

1. Kod Dīva vōrds ir gūdā?

a) Lyugšonōs, kad dīvbejeigi pīsaucam Dīvu ar patīsu mīlesteibu un pateiceibu. Dīvs nav licis nikaidus īrubežōjumus šai ziņā. «Lyudzitēs gorā kotrā laikā», soka Apostols. (Ef 6, 18)

b) **Sv. Rokstus losūt, Dīva vōrdus klausūtis un jūs pyldūt**, mes aplīcynojam cīnu Dīvam, Jō «myužēigōs dzeiveibas vōrdam». (J 6, 69) Losi Sv. Rokstus kai lyugšonu! «Tovs vōrds ir lukturs munom kōjom un gaisma munūs ceļūs». (119, 05) Šū gaismu nest ļaudim ir cyldons kristīšu pīnōkums: «Sludynojit Evangeliju vysai radeibai». (Mk 16, 15)

c) **Zvārastu dūdūt**, Dīva vōrds teik pīsaukts, lai aplīcynōtu, ka saceitais ir patīseiba, voi, ka dūtais vōrds tiks piļdeits. Dīvs ar tū teik pagūdynōts, jo Jys teik atzeits kai augstōkō autoritate, kam dūtajā gadejumā vysī tic. Zvārastu atļauts dūt tikai

napīcīšamā, svareigā un taisneigā lītā.

d) **Ari svātsūlejums** ir pagūdynōjums Dīva vōrdam, jo ar tū cylvāks apsajam veikt zynomus lobus dorbis. Īprīkš ir vālams palyugt nu prīstera padūmu. «Pyrms svātsūlejuma sagatavoj sovu dvēseli un naesi kai cylvāks, kurs kaitynoj Kungu». (Sīr 18, 23) Jo dūtū svātsūlejumu navar izpiļdeit, jōlyudz, lai veiskups nu tō atbreivoj, voi apmaina pret cytu lobu dorbū. «Kū jyus atraiseisīt vērs zemes, tys byus atraiseits ari debesīs» (Mt 18, 18), saceja Kristus sovīm apostolim.

2. Kur Dīva vōrds nav cīnā?

a) Vysbīžōk tur, kur teik karōts pret religiju. Tōdēļ nauzastōj nikod pret Dīvu ni vōrdūs, ni rokstūs. Viss pretreligiskais ir saisteits ar Dīva vōrda lītōšonu navītā.

b) **Nauzastōj ari pret cylvākim «Dīva vōrdā»**, t. i., napīsauc jim Dīva strōpi un nalōdi, jo Dīvs nagrib «grēcīnīka nōves, bet gon lai jys atsagrīstu un dzeivōtu». (Ez 33, 11) Bez tam: Dīvs nav īcēlis tevi par tīsnesi citim. Lōsti teik uzskateiti par smogu grāku.

c) **Naesi vīglprōteigs poša pīnōkumūs pret Dīvu:** izpildi dūtū zvārastu voi svātsūlejumu, nasamātoj ar Dīva vōrdu tukša īroduma dēļ voi pi

jūkim. Ari pyrms lyugšonas pīmini ūtrū bausleibu, jo lyudzūtis teik biži izrunōts Dīva vōrds. Jo tys jau ir klivis par mehanisku īrodumu, tad lyugšonā vairs nav Dīva vōrdam pīnōceiga cīņa.

III. Tev byus svētejamōs dīnas svēteit

1. Svātdīna ir atpyutas un dīvkolpōjumu dīna.

Vacajā Dereibā svētejamō dīna beja sabats, bet Jaunajā Dereibā jau nu apostolu laikim sōce svēteit svātdīni, jo tamā dīnā Pesteitōjs augšancēlēs.

Svātdīna teik svēteita, atsaturūt nu smoga dorba un gūdynojūt Dīvu. Mērkis – fiziskō atpyuta un goreigais lobums.

2. Kas dorams un kas nav dorams svātdīnā?

Atļauti ir:

a) goreigī dorbi un tī, kurūs goreigais elements ir pōrsvorā;

b) dorbi, kas nūrit napōrtraukti (sabīdriskais transports, zynomas ražōšonas nūzares u. c.);

c) tyvōkmīlesteibas dorbi un tī, kas saisteiti ar dīvkolpōjumim;

d) mōjas sūļš u. c. seikī dorbi, kū prosa ikdīnas kōrteiba;

e) dorbi, kas napīcīšami, lai nūvārstu nalaimi voi zaudējumu.

– Bet svātdīnā bez napicīšameibas smogi strōdōt vairōk par 2 stuņdem (pēc teologu dūmom) byutu jau smogs grāks. Svātdīnas dorbam nav Dīva svēteibas. «Ja Kungs nautzbyuvēs mōju, veļti strōdoj tī, kas tū byuvej». (Ps 127, 1) Svātdīni nadreikst pōrvērst ari par pastōveigu izbraucamū dīnu, kurā dīvkolpōjums jau vairs nav īplānōts. Svātdīnas laiks navys izprīcom, navys montrauseibai, bet goreigu vēteibu krōšonai – tys dūd īspēju līku breidi zīdōt bārnim, lobu grōmotu laseišonai utt.

3. Taitod svātdīn uz dīvnomu? – Jā! Un svareigu īmeslu dēļ, prūti:

a) Dīvam pīsanōk ari publiskais gūds. Tam nūlyukam draudzē ir dīvnoms. Un bazneica ir nūteikuse, lai ticeigī svātdīnōs un svātku dīnōs pīsadaleitu Svātajā Misē, kas ir poša Pesteitōja īstōdeitais dīvkolpōjums.

b) Dīvnomu apmeklēt ir svareigi ari tōdēļ, ka te ir īspēja dzērdēt Dīva vōrdu un sajimt sv. sakramentu žēlesteibas (sv. Komunija).

c) Pīsadaleišona dīvkolpōjumā ir ari publisks sovas ticeibas aplīcynōjums, kas audzynoļ un ceļ ticeibas apziņu draudzē.

d) Apmekleļjūt dīvnomu, mes kōrtejū reizi apmeklejam pošu Pesteitōju, kurs mōjoj Vysusv.

Sakramentā. Tei ir lela žēlesteiba, ka Dīvs dzeivoj ticeigū vydā. Kam ir patīsa ticeiba un mīlesteiba, tys meklēs kotru izdeveibu, lai varātu atnōkt uz dīvnomu.

4. Kaidas ir obligatōs svātku dīnas? – Naskaitūt svātdīnas, godā ir vēļ 10 svātku dīnas, kurōs jōpīsadola sv. Misē un jōatsatur nu smogim dorbim, prūti:

Kristus Dzimšonas svātki (25. dec.), Kunga Pasarōdeišonas svātki (Treju Kēneņu dīna) – 6. janv., Kunga Jezus Debeskōpšonas dīna, Vysusvātōkō Sakramenta dīna, Vyssv. J. Marijas Bezvaineigōs Ījemšonas svātki (8. dec.), V. J. Marijas – Dīva Mōtes svātki (1. janv.), V. J. Marijas Debesīs uzjimšonas svātki (15. aug.), Svātō Jezupa dīna (19. martā), sv. apostolu Pītera un Pōvula dīna (29. jun.), Vysu svātūs dīna (1. nov.).

Svātdīnōs un mynātajōs svātku dīnōs sv. Misi dreikst izlaist tikai svareiga īmesļa dēļ (slimeiba, vacuma naspāks, tōls ceļš, naatlīkams pīnōkums utt.). Tikai tys izpylda sovu pīnōkumu, kas bazneicā ir nōcis gūdynōt Dīvu un sekoj dīvkolpōjumam.

IV. Tev byus sovu tāvu un mōti cīnā turēt

Šei bausleiba vysim labi saprūtama un tyva, jo styprynoļ saites storp vystyvōkajim cylvākim.

1. Nu bārnim Dīvs prosa:

a) **mīlesteibu pret vacōkim.** Taitod sorgōtīs nu kotras nalabvēleibas pret jim un nalīgt napīcīšamū jim atbolstu gon materialū (slimeibā, nabadzeibā, vacuumā), gon goreigū (īskaitūt ari prīstera pakolpōjumus);

b) **cīnu pret vacōkim,** kas izslādz familjaritati, ironiju un tamleidzeigas litas. Te nav svareigi, kaidā omoatā bārni strōdoj;

c) **paklauseibu,** vysmoz leidz tam laikam, kamer bārni kļyust pīauguši un uzsōc patstōveigu dzeivi. Tūmār bārnim, sasnīdzūt pylngadeibu, ir tīseibas izvēlētīs ari cytaidu dzeives ceļū, nakai tū grybātu vacōki, jo kotram ir sovs, Dīva dūts, aicynōjums dzeivē. Bez tam vacōkū praseibas nav saistūšas, jo tōs nasaskan ar Dīva bausleibom.

2. Nu vacōkū puses ir napīcīšama:

a) **mīlesteiba pret bārnim** bez viņu lutynōšonas, lai jī byutu sagatavōti ari dzeives gryuteibom, un bez egoisma, lai nivīns nu bārnim nabyutu atstōts nūvōrtā.

b) **bārnu audzynōšona:** – fiziskō (uzturs,

apgērbs, fiziskū spāku atteisteišona); **moraliskō** (zynōšonu ģmontōšona, grybas un rakstura veidōšona); **religiskō** (ticeibas mōceibas apgyušona, bausleibu piļdeišona, sv. sakramentu pījimšona);

c) **lobs pīmārs**, jo bez tō vacōkū padūms byus naaugleigs.

– Īvārojūt tū, ka giminē veidojās cylvāks, vacōkī nas vyslelōkū atbiļdeibu par tū, kaidis šis cylvāks byus. Laiceigū izgleiteibu dūd vaļsts, bet religiskō audzynōšona atkareiga gondreiz tikai nu vacōkim. Bazneica var vinim tikai paleidzēt un šū paleidzeibu vajag meklēt un vērtēt.

3. Catūrtō bausleiba kōrtoj na tikai bārnu un vacōkū atteiceibas, bet ari vyspōr **prīkšniku un padūtū atteiceibas**.

a) Augstōkais pavēļņiks ir Dīvs. Vysim jōpīsamāroj Dīva grybai, kas izteikta Jō bausleibōs. Dīva lykumi ir pamats, uz kura bolstōs ari cylvāku izdūtī lykumi un reikōjumi. Ļaudis uzskota tūs par saistūšim ari sirdsapziņā un labprōt pylda, kad saskota tajūs Dīva grybas izpausmi. Taidā veidā aug cīns pret prīkšņiceibu un apzineiga pakļauteiba lykumam.

b) Kūpejais mērkis kai laiceigai tai goreigai prīkšņiceibai ir ryupes par cylvāku laiceigū labklōjeibu un viņu myužeigū dzeivi.

V. Tev nabyus nūkaut

Šei bausleiba aptver plašu ciļvēciskū atteiceibu skalu. Tōs vīnā golā ir svātais, kas «mīļoj sovu tyvōkū kai pats sevi», bet ūtrā golā stōv slapkova, kam teikts «tev nabyus nūkaut». Storp jim ir mīļzeiga starpeiba, un tanī sektorā ari nūteik grāki pret šū bausleibu.

1. Ar pīktū bausleibu ir aizlīgiti:

a) **Vyspyrms teiri ikšejas dobas grāki**, t. i., dusmas, naidis, ļauna vēlēšona utt. Apostols soka: «Kas sovu brōli īneist, tys ir slapkova» (1 Jņ 3, 15);

b) **kotra ōreja slykta izturēšonōs pret tyvōkū** (pīkaušona, īvainōšona, psihiska vojōšona utt.). Ari tad aizlīgta, ja tys nūteik ar sovstarpeju pīkrysšonu. Tys ir muļkeigs un nalykumeigs izrēkinōšonōs veids, kas nūteik aiz styura ar dyurem. Vēl lelōks grāks ir divkauja ar īrūčim.

c) **cylvāka nūnōvēšona**, pat jo jis pats tū lyugtu (kai Sauls). Cylvāku ir aizlīgts nūnōvēt ari jō dzeiveibas pyrmajā periodā (aborts). It seviški smogs nūzīgums ir nataisneigu karu vesšona, jo tys jau ir naskaitami daudzu cylvāku iznycynōšona.

– Sogojis nu kotra pōrkōpuma, jo tev pošam ir pīnōkums nūvērst grāka ļaunōs sekas.

2. Sadzeivē ar cylvākim, lai mozynōtu reiveišonūs, der īvārōt:

a) **nikod nausbryuc**, lai «samoksōtu» vaineigajam. Jōkaroj pret moldim, bet na pret cylvākim. Ar tū tiks nūvārsts daudz navajadzeigu streidu;

b) **bet ja tev kaidš uzbyuk**, pītiks, ja ar zynomu humora izjyutu prassi pīt cylvāku vōjeibom, un jo labvēleibas gorā spēsi aizstōvēt taisneibu.

c) **golvonais, lai mes kotrs breivi un prīceigi varātu veikt sovus uzdavumus**, t. i., izpiļdeit Dīva grybu. Jyutami tū var atvīglōt teiši sadzeives kultura.

3. Cylvāka nūnōvēšona pīļaujama šaidūs gadejumūs:

a) jo cytaidi nav īspējams aizstōvēt sovu dzeiveibu pret nataisneigu agresoru. Aizstōvūtis pyrmā kōrtā jōlītoj mozōk kaiteigī leidezekli, jo ar tīm var pīteikūši nūvērst brīsmas;

b) jo lykumeigō vara atzeist par napīcīšamu nūtīsōt uz nōvi beistamus nūzīdznīkus;

c) jo ir izcēlīs kars un karaveirim jōaizstōv sovas

tāvzemes breiveiba.

4. **Pašnōveiba ir smogs grāks.** Bet jo ļūti svareigs pīnōkums prosa, tad ir atļauts pakļaut sevi ari dzeiveibas brīsmom, pīm.:

a) nu Dīva nadreikst atsateikt, pat jo nōve draud par tū;

b) tāvzeme jōaizstōv, pat jo ari dzeiveiba byutu jōatdūd;

c) misionari pylda sovus pīnōkumus ari dzeiveibas brīsmōs;

d) ir jōpaleidz cylvākim ari lipeigu slimeibu un nalaimes gadejumūs.

5. **Piktō bausleiba aizlīdz ari goreigu kaitnīceibu**, t. i., pavadynōšonu uz grāku un īļāunōšonu. Īļāunōšona ir ōreja darbeiba, kas nateiši var cytus slikti īspaidōt. «Voi tam cylvākam, caur kuru nōk īļāunōjums». (Mt 18, 6) Pat jo reiceiba ir pareiza, bet jo tei var cytus īļāunōt, nu tōs ir jōatsasoka, jo svareigi īmesli naspīž. Jo īļāunōjums ir nūticis, pēc īspējas jōnūvērš ļaunums, kas izcēlīs.

6. **Ari pret dzeivnīkim nadreikstam byut cīt-sirdeigi.** Pretejā galejeibā kreit tī, kas suneišus vairōk mīļoj nakai bārnus.

**VI. Tev nabyus lauleibu pōrkōpt.
IX. Tev nabyus ikōrōt sova tyvōkō sīvu**

1. Kaida ir kristeigō nūstōja seksualajā jautōjumā? Napracātajim tys ir aizlīgts sektors. Bet pracātū tīseibas dūd tikai dereigi nūslāgta lauleiba storp vīnu veirīti un vīnu sīvīti. Pōrejī viņim nav pīlaulōti, tōdēļ ari obas mynātōs bausleibas palīk jim spākā.

2. Sastō un deveitō bausleiba aizlīdz:

- a) naškeistus dorbus gon pi sevis, gon ar citim;
- b) ocu nasavaļdeišonu;
- c) īļauņojūšas runas un amoraliskus rokstus;
- d) naškeistas īgrybas un vēlēšonūs tōs piļdeit;
- e) naškeistas dūmas, pat jo nav nūdūma tōs reali-zēt.

Vysi grāki pret škeisteibu pīskaitami pi smogim grākim. Jī graun gon mīsas veseleibu, gon ari dvēseli padora kurlu un najyuteigu pret dīviškom lītom. «Mīseigs cylvāks nasaprūt tō, kas nōk nu Dīva gora». (1 Kor 2, 14)

3. Naškeisteibas īmesli var byut gon ōrejī, gon īkšejī. Ōrejī vysbīžōk ir slikti draugi. Īkšejī īmasli

ir, pīmāram, slinkums (tys vyspōr ir natykumu olūts), nasōteiba (seviški dzeršona), ari lepneiba, jo Apostols soka: «Dižōdamīs, ka šī asūt gudri, jī palyka par muļkim... Tōdēļ Dīvs jūs atdeve jūs pošu sirds kōreibom». (Rom 1, 22–24)

4. **Dīvs pavēlej**, lai cylvāki dzeivōtu voi nu škeistā jaunaveibā, voi ari gūdeigā lauleibā, uza-
jamūt ar tū ryupes par pēcnōcējim. Lauleiba navar
byut tikai aizsags grākim.

5. **Škeisteiba pastōv attureibā nu mīseigom
īgrybom Dīva gūda un dvēseles pesteišonas dēļ.**
Šai tykumā vysskaidrōk pasarōda dvēseles vara par
mīsu, tōdēļ šys tykums kristeigajā dzeivē teik īpaši
augsti vērteits. Škeisteibas izkūpšonai lītoj dabiskūs
un pōrdabiskūs leidzekļus. Napīcišams: izavairētis
nu grāka īmeslim, byut nūmūdā par sovom jyutom,
dūmom un fantaziju. Svareiga ir loba, aizraujūša
nūdorbōšonōs, pošaizlīdzēiba, lyugšona, bīža
grākusyudzēšona, sv. Komunija, dīvbejeiba pret
Dīvmōti.

VII. Tev nabyus zagť.**X. Tev nabyus ikōrōť nivīnu lītu,
kas ūtram pīdar**

1. Šōs bausleibas aizlīdz pīsavynōťis, būjōť, iznycynōť voi mozynōť cytu īpašumā asūšōs vērteibas – vīnolga, kaidā veidā tys nūtyktu. Tūmār valsts varai ir tīseibas īrūbežōť voi regulēt īpašuma īmontōšonu, voi izmontōšonas kōrteību.

Parostī privāťipašuma īmontōšonas veidi ir: dorbs, īpērķums, dōvynōjums, montōjums.

Moralisti uzskota par nūpītnu pōrkōpumu, ja cylvākam nūdareitais materialais zaudējums sa- snīdz vērteību, kū jis patērej vīnas dīnas laikā, dzeivojūt atbylstūši sovam stōvūkļam.

2. **Kas apzineigi voi naapzineigi izdarējis cylvākam materialu zaudējumu, tam ir pīnōkums tyvōkā laikā tū atleidynt.** Līta atdū- dama tōs īpašņīkam. Ja vairs nav ni lītas, ni īpašņī- ka, tad tōs vērteība atdūdama viņa mantinīkim. Atleidynt var arī caur starpnīku voi pavysam slāpti. Kas, sovas sirdsapziņas vadeits, ir atlei- dzyntōjis zaudējumu, ar tū ir pīrōdējis, ka peļnej piļņeigu uzticeību.

3. **Apostols montkōreību pīleidyntoj**

kolpōšonai elkim. Un pamatōti, jo montkōreigais laiceigōs vērteibas ir nūstōdējis pyrmajā vītā. Naudas dēļ jys kļyust kūrls un okls pret cylvāku vajadzeibom. Kristeigam cylvākam tys ir apkaunojūši.

VIII. Tev nabyus napatīsu liceibu dūt pret sovu tyvōkū

Tei ir bausleiba, pret kuru teik ļūti daudz grākōts gon vōrdūs, gon rokstūs. Tys nūteik gon nazynōšonas dēļ, gon audzynōšonas tryukuma dēļ, gon dažaidu īsasakņōjušu natykumu dēļ.

1. Ostoitō bausleiba aizlīdz cylvākam dareit nagūdu, kai ari izplateit vysaida veida napatīseibu.

a) Loba slava, autoritate cylvākam ir dōrgōka nakai materialī lobumi. Tei pamazom teik peļneita ar lobim dorbim un vajadzeibas gadejumā sovs gūds ir jōaizstōv.

Cylvāku atteiceibōs nav vītas taidom parōdeibom kai napamatōtas aizdūmas, ļaunas runas par tyvōkim, apmalōšona, apvainōjumi, kai ari šūs nabyušonu aprobacija klauseitōjūs. Cik laika zyud streidūs, cik saryugtynōjuma sasakrāj cylvāku

dvēselēs! Šī sōrņi jōizmat nu cylvāku sadzeives! Tei ir ceīņa par lobu ikdīnas nūskaņu un golu golā – par skaistōku dzeivi. Kur palicis lobs humors? Tys vīgli izkleidynoj sadzeives mōkūņus.

b) **Kotrā lītā cylvākus interesej, kaidis ir patīsaiss stōvūklis? Bez patiseibas navar byut nikaida progresa. Ari cylvāku atteiceibōs patiseiba jōcīnej: «Atmatuši malus, kotrs runojīt sovīm tyvōkim patiseibu».** (Ef 4, 25)

Ar ostoitū bausleibu Dīvs aizlīdz malus, likuleibu, glaimus un cytaidu napatiseibu. Pat ja tys vyss byutu izdeveigi, tūmār tī ir sōrņi, kas jōizmat nu dvēseles. Grāka lelums atkareigs nu tō, cik ļaunas sekas napatiseibai ir dūtājā gadejumā. Mali ir navītā pat jūkojūt, jo tys nūzeimej jau zynomu dīvkūseibu. Atļauts dūt izvairēigu atbiļdi tam, kas jautoj navītā.

c) Ja asam bejuši pret kaidu nataisneigi, napīcīšams atvainōtīs (var ari caur starpnīku). Mīļoj patiseibu un aizstōvi tū, bet tōs dēļ nautzbryuc nivīnam! Tad ari tev nabyus īnaindīku.

VYSSVAREIGŌKŌ BAUSLEIBA

Tev byus Dīvu, sovu Kungu, mīļot nu vysas sovas sirds, nu vysas sovas dvēseles, nu vysa sova

prōta un nu vysa sova spāka.

Ūtra ir šei: «Tev byus sovu tyvōkū mīlēt kai sevi pošu». (Mk 12, 30–31)

«Šymōs divōs bausleibōs ītvarts vyss Lykums», mōca Krstus. (Mt 22, 40) Šōs bausleibas ir sovstarpeji saisteitas, jo nav īspējams mīlēt Dīvu, namīlojūt tyvōkūs.

Myusu tyvōkais ir ikvīns cylvāks, vīnolga draugs voi īnainīks. «Nadori cytam tō, kas pošam napateik.» (Tob 4, 16) Mīlesteiba pret tyvōkū pasarōda lobūs dorbūs. Tūmār tī nav jōsaprūt šaurā nūzeimē, tōdēļ ka mīlesteiba na tikai apdōvynoj, bet ari breidynoj un strōpej, kad tū prosa taisneiba un kōrteiba.

Dīva bausleibas aptver vysus cylvāka pīnōkumus: gon religiskūs, gon laiceigūs. Kad vīnlaiceigi ir spākā dažaidas praseibas, kū nav īspējams izpīldeit, tad ir jōizavēlej svareigōki pīnōkumi. Varbyutejī grāki pret Dīva bausleibom mynāti sirdsapziņas izmeklēšonā (sk. 152. lpp.): Konkretā situacijā lobu nu ļaunō, pīnōkumu nu grāka, svareigōkū nu mozōk svarigō paleidz atškert prōts un sirdsapziņa.

Klausi vysod sovas sirdsapziņas bolsam, jo tys ir tyvōkais Dīva lykumu tuls.

PĪCAS BAZNEICAS BAUSLEIBAS

1. Tev byus svātdinōs un svātku dinōs cīneiģi pīsadaleit svātajā Misē un atsaturēt nu smogim dorbim.

2. Tev byus Bazneicas nūteiktajōs dinōs atsaturēt nu gaļas ēdinim un gavejamōs dinōs gavēt.

3. Tev byus vysmoz vīnu reizi godā izsyudzēt sovus grākus.

4. Tev byus vysmoz Leldīnu laikā pījimt Vysusvātōkū Sakramentu.

5. Tev byus paleidzēt uzturēt sovu bazneicu un tōs kolpus.

«Kas jyusus klausa, tys mani klausa; kas jyusus nīvoj, tys mani nīvoj,» teice Kristus sovim mōceklim. (Lk 10, 16) Ryupejūtīs par ticeigūs pesteišonu, Bazneica uzlīk jīm zynomus pīnōkumus, kas ir nūrōdeiti Bazneicas bausleibōs.

GAVĒŅA ĪVĀRŌŠONA

Svareigs ticeigū pīnōkums ir dareit gondareišonu par sovim grākim. «Jo jyus naatsagrīzsit nu grākim, jyus vysī aizīsīt būjā», soka Kristus. (Lk 13, 5) Bazneica pavēleģ, lai ticeigī

gondareišonas nūlyukā nūteiktōs dīnōs īvārōtu gavēni un atsaturēšonu nu gaļas ēdīnim.

Ticeigajim šū Bazneicas pavēli ir svareigi īvārōt ari nu audzynōšonas veidūkļa, prūti, lai sevi pīradynōtu klauseit Bazneicai. Paklauseiba Bazneicai ir svareigs kristīšu tykums.

Tagad Reigas Bazneicas provincē ir šaidi nūteikumi par gavēni:

Vysim Bazneicas lūceklim, kam ir vairōk kai 14 godu (taitod ari vacim cylvākim) jōatsatur nu gaļas ēdīnim:

vysōs pīktdīnōs,

Palnu trešdīnā,

Zīmassvātku un Leldīnu vigilijā.

Pi tam: vysim tim, kam ir pylns 21 gods un nav vėl sōcīs 60. dzeives gods atļauts ēst leidz seitam tikai reizi dīnā:

Palnu trešdīnā,

Lelajā pīktdīnā.

Pīzeimes:

a) gavēņa dīna ilgst nu pusnakts leidz pusnaktij (24 stuņdes);

b) jo kaida nu gavēņa dīnom sakreit ar svātdīnu voi obligatū svātku dīnu, gavēņš atkreit;

c) vīseibas gavēņa dīnōs reikōt nav atteiceigi;

d) pīna ēdīni un tauki uzturā nav aizlīgti ari gavēņa dīnōs;

e) kur nav īspējams izavēlēt sev pīna ēdīņus (kai dažkārt mādz byut ēdneicōs, kūpgoldūs u. c.), Bazneica atļāun gavēni aizvītōt ar lyugšonu. Taitod, jo apstōkli spīž, ir atļauts ari aizlīgtajā dīnā (izjamūt Palnu trešdīn un Lelū Pīktdīni) ēst gaļas ēdīņus, nūskaitūt tymā dīnā pīcas reizes: «Tāvs myusu...», «Esi sveicynōta, Marija...», «Gūds lai ir Tāvam...».

Izpiļdi nūteikumus apzineigi! Kas teišam pōrkōp Dīva voi Bazneicas bausleibu, tys grākoj. Gavēņa īvārōšonu uzskoti par sovu gūda lītu! Ēššona giminēs ir kūpeiga. Gavēņa reizēs tys ir audzynojūši. Tōdēļ namaitoj sovu kristīša roksturu ar glēvu pīkōpeibu! Kas pīrūn klauseit Bazneicai gavēņa lītā, tys byus uzticeigs ari cytim Dīva un Bazneicas lykumim.

Attureiba pīktdīnēs taipat kai svātdīņu svēteišona ir kristeigūs tykumu skūla un līcynoļ par dzeivu ticeibas goru giminē.

PAR GRĀKU

Cylvāks var sagraķōt dūmōs, vōrdūs un dorbūs, kai ari napyldūt sovus pīnōkumus.

Vysi grāki nav vīnaidi: cyti grāki ir mozi

(ikdīniški grāki), cyti ir leli (nōveigī grāki).

Mozu grāku izdora tys, kas bausleibas pōrkōp mozōs lītōs (voi ari svareigōs lītōs, bet na piļneigi breivi un apzineigi).

Lelu grāku izdora tys, kas piļneigi breivi un apzineigi pōrkōp bausleibas svareigōs lītōs. Vyslelōkī grāki ir tī, kas vārsti teiši pret Dīvu, voi apdraud cylvāku pesteišonu.

Ir jōsasorgoj nu ikvīna grāka, tōdēļ ka grākojūt apvainojam Dīvu un nūpeļņejam sev strōpi. Par mozu grāku cylvāks nūpeļņej laiceigū strōpi šamā dzeivē voi škeisteitovā. Ar lelu grāku cylvāks pazaudej svātdareitōju Dīva žēlesteibu, vysus sovus nūpalnus un nūkļyust pazudynōšonas brīsmēs.

Biži atkōrtōdams kaidu grāku, cylvāks īmon-toj ļaunu īrodumu voi natykumu. Ikvīns natykums ir beistams, tōdēļ ka nu tō ļūti gryuši atsaradynōt.

Bižōk sastūpamī cylvāku ļaunī īrodumi saucas **septeni golvonī grāki**, prūti: lepneiba, skūpums, naškesteiba, skaudeiba, nasōteiba, dusmes, kyutreibā.

Lai sekmeigi izasorgōtu nu grākim:

- 1) lyudz paleidzeibu nu Dīva,
- 2) biži atteirej sovu sirdsapziņu grāksyudzē,

- 3) sorgojīs nu grāka īmeslim,
- 4) ceņtīs arvīn disciplineit sovu grybu un tīksmes,
- 5) īvērzej sovus spākus pozitīvā gultnē (atrūnūt interesantu nūsadorbōšonu, ceņšūtīs pēc cyldona mērka).

PAR LOBIM DORBIM UN TYKUMIM

Lai sasnāgtu myužēigū dzeivi napīteik tikai sorgōtīs nu ļauna, bet jōdora, ari lobi dorbi. Pi vyslobōkajim dorbim pīskaitami:

- 1) Dīva gūdynōšona,
- 2) gondareišonas dorbi,
- 3) tyvōk mīlesteibas dorbi.

Bīži dorūt lobus dorbis, mes īmontojam atteiceigus īrodumus voi tykumus. Vysi lobī īrodumi jōbolsta uz četrīm pamattykumim, kuri ir šaidi:

- 1) gudreiba, 2) taisneiba, 3) mēreneiba, 4) drūsme.

Svareigi ir īmontōt moraliskūs tykumus, kas ir preteji cylvāku golvonajim grākim. Šī tykumi ir pazemeiba, deveiba, škeisteiba, labvēleiba, sōteiba, lānprōteiba un ceņteiba lobūs dorbūs.

Tūmār par vysim tykumim svareigōki ir trejs teologiskī voi dīviškī tykumi: ticeiba, cereiba un milesteiba, jo tī myusus īpašā veidā saista ar Dīvu un ir napīcīšami dvēseles pesteišonai. Dīviškūs tykumus nav īspējams īmontōt ar sovom vīn pyulem, bet, kad cylvāks patīši pēc tim tīcās, Dīvs jam dōvoj šū žēlesteibu. Šū tykumu saturs ir: Dīva atzeišona, paļōveiba uz Dīva labvēleibu un Dīva mīļōšona vairōk par vysu cytu.

Lai veicynōtu sevī dīviškūs tykumus:

- a) apzineigi un dīvbejeigi lyudzīs,
- b) uzticeigi un paļōveigi piļdi Dīva grybu,
- c) nasabeisti atzeit sovu ticeibu vōrdūs un dor-būs.

PAR DĪVA ŽĒLESTEIBU

Ar sovim vīn spākim mes navarim īmontōt dabasu vaļsteibu, jo šys mērkis ir pōrdabisks. Tōdēļ mums ir napīcīšama Dīva žēlesteiba.

Dīva žēlesteiba ir pōrdabiska paleidzeiba, kuru Dīvs dūd cylvākam, lai jys varātu īmontōt myužēigū dzeivi. Dīvs dūd gon paleidzātōju, gon

svātdareitōju žēlesteibu.

1) **Paleidzātōja žēlesteiba** apgaismoj myusu prōtu un īdvasmoj grybu, lai mes dareitu tū, kas napīcīšams dvēseles pesteišonai. Taidu žēlesteibu Dīvs dūd kotram cylvākam. Daudz lobu dūmu un vēlēšonūs rūnās cylvāka dvēselē ikdīnas un tōs nadreikst palikt bez auglim: «Lyuk, es stōvu pi durovom un klauveju. Jo kaidš sadzērdēs munu bolsu un atvērs maņ durovas, es pi jō īīšu un turēšu ar jū vakareņas un jys ar mani». (Atkl 3, 26) Cylvākam ir pīnōkums na tikai dorbōtīs leidza Dīva žēlesteibom, bet ari bīži pošam lyugt Dīva paleidzeibu.

Der atcerētīs, ka

a) **meklejūt** Dīvu, cylvākam ir napīcīšama paleidzātōja žēlesteiba,

- lai spātu ticēt pōrdabiskajom patīseibom,
- lai rostu mīlesteibu un paļōveibu uz Dīvu,
- lai spātu nūžālōt sovus grākus;

b) **dzeivojūt ar Dīvu**, ir otkon un otkon jōlyudz Jō paleidzeiba,

- lai izturātu lobā,
- lai ari nōves breidī atsarostu Dīva žēlesteibā.

2) Kas Dīvu klausu, tīm Dīvs dōvoj specialu bolvu, t. i., svātdareitōju žēlesteibu, kas cylvākus vīnoj ar Dīvu un dora jūs par «dīviškōs dobas daleibnīkim». (2 Pīt 1, 4) Tys ir lels, breiniškeigs nūslāpums, jo dzeivojūt vīnōteibā ar Dīvu, cylvāka dvēselē namonami rit pōrdabiska dzeive.

Svātdareitōja žēlesteiba dora myusus teirus nu grākim, isvētej myusu dvēseli par Dīva mōjūkli, padora myusus par Dīva bārnim un dūd tiseibas uz dabasu vaļsteibu.

Šū žēlesteibu cylvāks sajam kristeibas sakramentā, bet jys var tū ari pazaudēt, kad īkreit smogā grākā. Tōdēļ, jo asam smogi apvainōjuši Dīvu, mums tys sirsneigi jōnūžāloj, apsajamūt pi pyrmōs izdeveibas grākus izsyudzēt. Tai mes jau tyuleņ varim īmontōt Dīva žēlesteibu.

Vysu napīcīšamū žēlesteibu īmontōšonai Kristus ir īstōdejis septēņus svātūs sakramentus.

Ti ir: 1) kristeiba, 2) istyprynōšona, 3) Vysusvātōkais Sakraments, 4) Gondareišonas sakraments, 5) Sliminīku sakraments, 6) prīstereiba, 7) lauleiba.

Dzeivoj vysod Dīva žēlesteibas stōvūklī, tad kotrs tovs lobais dorbs ness augļus myužēigai

dzeivei.

PAR KRISTEIBAS SAKRAMENTU

Kristeiba ir Jezus Kristus īstōdeits sakraments, kas cylvāku atbreivoj kai nu īdzymtō, tai ari nu ikvīna personeigō grāka un dūd svātdareitōju žēlesteibu.

Kristeiba ir cylvākam napīcīšama dvēseles pešteišonai. Tys ir pyrmais nu sakramentim un jōpījam tikai vīnu reizi dzeivē. Vajadzeibas gadejumā var kristeit ikvīns cylvāks. Kristeibai lītoj parostū voi svēteitū yudini. Kristeit vajag tai: uz krystamō golvas jōlej yudiņš un reizē jōsoka šaidi vōrdi: **«Es tevi krystu Dīva Tāva un Dāla un Svātō Gora vōrdā».**

Bārns jōkrysta pyrmajōs nedelžōs pēc dzimšonas, pi kam vacōki jau laikus lai paziņoj draudzes prāvestam par gaidamū kristeibu. **Ir svareigi, lai ari poši vacōki pīnōceigi sasagatavōtu uz kristeibas sakramenta svineibom un varātu tymōs pīsadaleit ar izpratni.** Kristeiba ir svareigs un skaists nūtykums giminē un bārna dzeivē. Tei atver cylvākam durovas uz Dīva vaļsteibu, dora jū par dīvabārnu un par sv. Bazneicas lūcekli. Vacōki sagatavoj bārnām boltu apgērbu, kas teik pasnāgts kristeibas ceremonijā kai Dīva žēlesteibas zeime.

Kristeibu dīnā vacōki pēc īspējas poši vad bārnus uz bazneicu un pīsadola kristeibā, prūti:

- a) ceremonijas laikā tur uz rūkom sovu bārnu,
- b) atbiļd uz prīsteru jautōjumim un uzklausa jō nūrōdejumus,
- c) apzeimej bārna pīri ar krysta zeimi,
- d) lyudzās kūpā ar klōtasūšajim par sovu bārnu,
- e) bārna vōrdā aplīcynoj ticeibu Dīvam un atsasoka nu grāka un ļaunō gora,
- f) īdadz sovam bārnām kristeibas sveci, kas ir Dīva gaismas simbols,
- g) ceremonijas beigōs vacōki sajam nu prīstera svēteibu.

Saskaņā ar seneju Bazneicas īrodumu kotram krystamajam bārnām ir napīcīšams ari krysttāvs un krystamōte (voi vysmoz vīns nu tim), kas vajadzeibas gadejumā paleidzātu vacōkim audzynōt bārnu ticeibā. **Par katōļu bārna kryst-vacōkim var byut taidi, kas poši ir katōļticeigi un kristeigajā dzeivē jau ir īvadeiti ar kristeibu, īstyprynōšonu un Euharistiju.**

Jo kristeibu pījam taidi, kas jau ir sasnēdzis prōta godus, tad jam uz tū ir īpaši jōsasagatavoj, prūti: jōīpazeistās ar ticeibas mōceibu un kristeigajim

pīnōkumim, ir jōtic, kai mōca Bazneica, un jōnūžāloj vysī sovi grāki. Pīaugušajam vajadzēigs taidis krysttāvs (voi krystamōte), kas jam ir paleidzējis sasagatavōt kristeibai un var līcynōt par krystamō ticeibu.

Bazneicai ir skaista mōceiba par tū, ka leidz ar kristeibas žēlesteibu jau moza bārna dvēselē Dīvs īsēj ari pōrdabiskūs tykumus – ticeibu, cereibu un mīlesteibu uz Dīvu. Šei sākla gaida atteisteibu. Tōdēļ, pyldūt audzynōtōju pīnōkumus, **vacōki sovam bārnām jau pyrmajūs dzeiveibas godūs mōca pazeit Dīvu un pamosam gatavoj jū uz īstyprynōšonu un svātū Komuniju.**

Kotrs ticeigōs gimines lūceklis ir atbiļdeigs, lai nūkristeitais bārns varātu augt kristeigi nūskaņōtā vidē.

PAR ĪSTYPRYNŌŠONAS SAKRAMENTU

«Jyus sajimsīt spāku nu Svātō Gora, kas nōks pōrjums, un byusīt muni licinīki...», saceja Kristus sovīm apostolim un Vosorassvātkūs nūsyuteja jim Svātū Goru.

Taida žēlesteiba ari mums teik dūta

īstyprynōšonas sakramentā, kuru pīšķir tikai reizi dzeivē.

Īstyprynōšona ir Jezus Kristus īstōdeits sakraments, ar kuru kristeigī sajam Svātū Goru un teik styprynōti ticeibā.

Īstyprynōšonu parosti pīšķir pyrmajūs apzineigōs dzeives godūs, kad bārns ir apgivīs golvonōs ticeibas patīseibas un ir bejis pi grāksyudzes.

Gatavojūtīs uz īstyprynōšonu, jōatkōrtoj ticeibas mōceiba, jōizsyudz grāki un jōsalyudz uz Dīvu Svātū Goru. Sakramentalōs ceremonijas laikā īstyprynojamū zānu pavoda krysttāvs, bet meitini – krystamōte, t. i., tei poša persona, kas beja klōt pi jūs kristeibas. Krystavacōku uzdavumu pi īstyprynōšonas var izpiļdeit ari bārna vacōki voi ari cyta katōļticeīga persona, kas poša ir īvadeita kristeigajā dzeivē ar kristeibu, īstyprynōšonu un Euharistiju.

Īstyprynōšonu parosti pīšķir apostolu vītņiki, t. i., veiskupi. Veiskupa vizitacija draudzē saistōs ar svineibom.

Lai gon īstyprynōšona nav tik napīcīšama kai kristeiba, tūmār šō sakramenta žēlesteibas kotram ir svareigas. Bez tam: lyudzīs uz Dīvu Svātū Goru kotrā svareīgā pasōkumā, kai tū mādz dareit

Bazneica!

PAR VYSUSVĀTŌKŪ SAKRAMENTU

Vysusvātōkais Sakraments voi Euharistija ir myusu Kunga Jezus Kristus eista Misa un Asnis zam maizes un veina zeimem.

Jezus Kristus īstōdeja Vysusv. Sakramentu sovu cīsšonu un nōves priķšvokorā, porvēršūt maizi un veinu sovā Mīsā un Asnī. Pādejū Vakariņu laikā Jys jēme maizi, svēteja tū un deve sovim mōceklim, saceidams: «Jemit un ēdit, tei ir muna Misa». (Mt 26, 26) Tad Jys jēme bikeri ar veinu, svēteja tū un saceja: «Dzerit vysi nu tō, jo tys ir muns Jaunōs Dereibas Asnis». (Mt 26, 27–28) Pēc tam Jys pavēlēja apostolim: «Tū dorit, mani pīmynādami». (Lk 22, 19)

Ar vōrdim «Tū dorit, mani pīmynādami», **Jys deve varu ari sovim mōceklim pōrvērst maizi un veinu Kristus Mīsā un Asnī.** Šū varu veiskupi un prīsteri izlītoj sv. Misē, kad jī konsekrej maizi un veinu, atkōrtōdami Kristus vōrdus. Taitod zam radzamajom maizes un veina zeimem pēc konsekrācijas ir klōtasūšs pats Kungs Jezus Kristus. Tys ir lels ticeibas nūslāpums.

Kristum Euharistijā pisanōk dīvišķais gūds.

Vysusvātōkū Sakramentu Pesteitōjs īstōdeja:

- a) lai Bazneicai byutu svāts un piļņeigs Upurs Dīva gūdynōšonai (sv. Mise),
- b) lai ticeigajim byutu izcyls leidzeklis, kas jūs vīnoj ar Dīvu (sv. Komunija).

PAR SVĀTŪ MISI

Svātō Mise ir Jezus Kristus īstōdeitais Jaunōs Dereibas upurs, kurā pats Pesteitōjs upurejās par mums dabasu Tāvam, leidzeigi kai Jys tū dareja, mērdams pi krysta.

Sovu Golgatas upuri Pesteitōjs byuteibā atkōrtoj ikvīnā svātajā Misē, jo zam maizes zeimem ir Kristus Mīsa, «kas par jums teik atdūta» un zam veina zeimem ir Kristus Asnis, «kas par daudzējim izlīts grāku atlaisšonai». (sal. Lk 22, 19; Mt 26, 28)

Tūmār, saleidzinojūt ar upuri pi krysta, atšķireiba ir šaida:

a) pi krysta Pesteitōjs cīte, bet sv. Misē Jys ir klōtasūšs sovā apskaidrōtajā Mīsā, kas vairs nav padūta cīsšonom un nōvei;

b) mērstūt pi krysta Pesteitōjs vysim atvēre Dīva vaļšteibu, bet ar sv. Mises žēlesteibom Jys tikai

paleidz tū ģimontōt;

c) Svātō Mise ir upurs, kas teik pastōveigi atkōrtōts: «Nu saules lākta leidz rītam muns vōrds ir gūdā storp tautom un vysōs vītōs munam vōrdam teik nasts un upurāts teirs upurs». (Mal 1, 11) Tys ir pastōveigi pulšejūšs Dīva žēlesteibu olūts.

Svātō Mise ir Bazneicas vyspiļneigōkais dīvkolpōjums un Dīvam vysvairōk pateikamais upurs, tōdēļ ka tymā golvonais upurātōjs ir pats Kristus. **Taitod mes pīsadolom nūslāpumā, kurā Dīvs – Cylvāks gūdynoj dabasu Tāvu un pasa-teic Jam, lyudzās par mums un gondara, atdūdūt pats sevi ar tū pošu upurgataveibu kai pi krysta, jo:** «Šeit ir muna Mīsa, kas par jums teik atdūta» un «Šys ir muns Asnis, kas par daudzējim izlīts grāku atlaisšonai». Tōdēļ sv. Mise mums ir ļūti svareigs Dīva žēlesteibu olūts.

Ikvīna svātdīna, kad ticeigī sanōk uz sv. Misi, ir it kai Leldīnu svātki, jo šymā upurī jī patiši sviņ Kristus nōves un augšanceļšonōs nūslāpumu.

Pīsadolūt sv. Misē:

- a) jōsekoj prīstera darbeibai pi oltora,
 - b) kūpeigi jōsalyudz,
 - c) jōatbiļd uz prīstera vōrdim, kas saceiti tautai.
- Kai paleigleidzekli var izmontōt lyugšonu grō-

mateņu. Zvaneišona pi oltora nūrōda uz svareigōkajom sv. Mises daļom.

Ticeigajim ir jōnūsamat ceļūs vysmoz konsekrācijas un paceļšonas laikā, kai ari sajamūt sv. Komuniju un beidzamū svēteibu. Jōstōv kōjōs, klausūtis Evangeliju.

Sv. Mises pyrmō daļa saucās «Dīva Vōrda liturgija». Tymā svareigōkī breiži ir grāku nūžālōšona, Dīva vōrda uzklauseišona un ticeibas aplīcynōjums. Sv. Mises ūtrō (un svareigōkō!) daļa ir «Euharistiskō liturgija», kurā itylpst maizes un veina upurēšona, konsekracija un sv. Komunija.

Izmontoj izdeveibu, lai pīsadaletu sv. Misē, vysmoz svātdīnōs un obligatū svātku dīnōs.

PAR SVĀTŪ KOMUNIJU

Sv. Komunjā zam maizes un veina zeimem mes pījamam pošu Kungu Jezu Kristu.

Dīvbejeigi pījimta sv. Komunija styprnoj myusu goreigū dzeivi, jo:

- a) vīnoj myusus ar Kungu Jezu,
- b) pavairoj svātdareitōju žēlesteibu,
- c) atbreivoj myusus nu ikdīnišķim grākim.

Bazneica pavēlej, lai kotrs ticeigais vysmoz

Leldīnu laikā dīvbejeigi pījimtu sv. Komuniju.

Īteicams tūmār, lai ticeigī ītu pi dīvgolda pēc īspējas bīžōk. Tū jōsōc dareit jau ar 7. un 8. dzeives godu, kad ir apgyuti kristeigōs mōceibas pamati. Bez tam kotram ticeigajam ir sevišķs pīnōkums pījimt sv. Komuniju smogas slimeibas laikā.

Ejūt pi dīvgolda:

a) **ir jōsagatavoj dvēsele:** jōizsyudz grāki (t. i., jōbyun breivam vysmoz nu lelōka grāka) un Pesteitōjs jōsagaida ar ticeibu un mīlesteibu. Īteicams laseit atteiceigōs lyugšonas pyrms Komunijas.

b) **ir jōsagatavoj ari mīsa,** prūti, jōītur euharistiskais gavēņs un jōbyun piklōjeigi apgārbtam. Euharistiskais gavēņs nūzeimej, ka pyrms sv. Komunijas 1 stuņdi nadreikst ni ēst, ni dzert (izjamūt yudini un ōrstnīciskōs zōles).

c) **jōivāroj liturgiskī priķšroksti.** Pyrms Komunijas jōnūsamat ceļūs un, kad prīsters paceļ Vysusv. Sakramentu, kūpā ar cytim ir jōsoka: **«Kungs, es naasu cīneigs, ka Tu nōktu pi manis, bet soki tikai vōrdu, un muna dvēsele kļyus**

vasala». Vysusvātōkū Sakramentu jōpījam, stōvūt ceļūs. Kad prīsters, tū snādzūt, soka: «Corpus Christi» (t. i., Kristus Mīsa), ir jōatbiļd: «Amen», un jōatver mute, lai sajimtu dīvmaizeiti (uz mēles).

d) pēckomunijas laiks (10–15 min.) ir jōpavoda lyugšonā. Īteicams laseit atteiceigōs lyugšonas pēc sv. Komunijas, pavodūt šos minutes dīvbejeigā sarunā ar Pesteitōju. Tys ir svāts breidis, kad zam radzomom zeimem myusu dvēseli apcīmoj Dīvs. «Es asu dzeivō maize, kas nōkuse nu dabasim», soka Kungs. «Jo kas ēss nu šos maizes, tys dzeivōs myužēigi». (Jņ 6, 51–52)

Pi dīvgolda ikreizes nōc ar skaidru sirdi un ar dziļu ticeibu Euharistijas nūslāpumam!

PAR GONDAREIŠONAS SAKRAMENTU

«Sajemit Svātū Goru! Kam jyus grākus atlaissit, tim tī byus atlaisti; kam jyus tūs aizturēsit, tim tī byus aizturāti», teice Kristus sovīm apostolim. (Jņ 20, 22–23)

Grākisyudze ir Kristus īstōdeits sakraments, ar kuru sajemam grāku pīdūšonu.

Gatavojūtīs grākisyudzei vyspyrms ir jōlyudz paleidzeiba nu Dīva un bez tam jōizpylda pīcas

Gondareišonas sakramenta daļas, prūti:

- 1) sirdsapziņas izmeklēšana,
- 2) grāku nūžālōšana,
- 3) stypra apsajimšona vairs nagrākōt,
- 4) vaļsirdeiga atsazeišona grākūs,
- 5) gondareišona par grākim Dīvam un tyvōkam.

Sirdsapziņas izmeklēšonā jōaplyukoj Dīva un Bazneicas bausleibas, lai atcerētūs, voi kaidu nu tom naasam pōrkōpuši.

Grāku nūžālōšana ir sirdssōpes par padareitajim grākim, ka asam ar tim apvainōjuši Dīvu un pelnejuši Jō strōpi.

Grāku nūžālōšana ir piļneiga, kad tei rūnās nu mīlesteibas pret Dīvu, myusu vysulobōkū Tāvu, kuru asam apvainōjuši ar grākim. «Tāvs, es asu grākōjis pret dabasim un pret tevi; es naasu vairs cīneigs sauktīs par Tovu dālu». (Lk 15, 21)

Mozōk pilneiga grāku nūžālōšana ir taida, kas rūnās tikai aiz rībuma pret grākim un aiz bailem nu Dīva strōpes, ka napazaudēt myužēigū dzeivi un naiķlyut eļņē.

Grāku nūžālōšana ir vyssvareigōkō Gondareišonas sakramenta daļa, jo bez tōs grākisyudze ir nadereiga. Ir napīcīšams grākus nūžālōt pyrms tū izsyudzēšonas, lai grāku

pīdūšonas breidī mes byutu jau sagatavōti Dīva žēlesteibai. Ir īteicams laseit īpašas lyugšonas grāku nūžālōšonas izmūdynōšonai, jo tei vysvīglōk rūnās tad, kad mes teiši lyudzam Dīvu, lai Jys mums pīdūtu.

Apsajimšona lobōtīs ir loba gryba vairs naatkōrtōt grākus un sorgōtīs nu vysa, kas grākā var īvest.

Izsyudzēt vajag vysmoz vysus lelūs grākus. Jo navar atcerētīs grāku skaitu, tad jōnūrōda: šū grāku es izdareju apmāram (tik) reizes. Jo kaids lelōku grāku ir pīmērsis izsyudzēt, tad tys ir jōpasoka nōkamajā grāksyudzē. Kas teišam slēp lelōku grāku, tam grāksyudze ir nadereiga. Taidam na tikai nateik pīdūts nivīns grāks, bet jys ar tū izdora vēl jaunu smogu grāku. Šaidā gadejumā tam vysā dreizumā ir jōizloboj šei nadareigō grāksyudze, izsyudzūt vysus grākus, kas izdareiti pēc pādejōs lobōs grāksyudzes. Vālams, lai grāksyudzē gondareitōjs pateiktu prīsteram par sovu sabīdriskū un gimines stōvūkli (gimines tāvs, strōdniks, napracāts, students utt.), kai ari par sovom gryuteibom kristeigū pīnōkumu pīļdeišonā u. c. apstōklīm, kas prīsteram byutu jōžyna, izpyldūt sovu biktstāva pīnōkumu. Eisi pyrms grāksyudzes ir īteicams

nūskaiteit vyspōrejū sevis apsyudzēšonas formulu:
«Es atsazeistu vysuvarenajam Dīvam...».

Grāksyudzes kōrteiba ir šaida:

Kod byusi pīgōjis pi biktskrāsla, prīsters tevi svēteis ar krysta zeimi. Reizē ari tu apzeimej sevi ar krysta zeimi un tad uzrunoj prīsteri ar kristeigō sveicīņa vōrdim: **«Lai ir slaveits Jezus Kristus».** (Pēc tam soki): **«Pādejū reizi beju pi grāksyudzes (kod?). Vysulobū Dīvu asu apvainōjis ar šaidim grākim.»** (Tod pazemeigi un drūši pasoki sovus grākus un beigōs pīvīnoj): **«Vairōk grāku naatcerūs, vysus sovus grākus nūžāloju, apsajamu lobōtis un lyudzu grāku pīdūšonu».**

Pēc tam klausīs, kū tev soka prīsters. Breidī, kad Jys tev dūd grāku atlaisšonu, vēļreiz nūžāloj sovus grākus un, sytūt kryutīs, trejs reizes atkōrtoj šūs lyugšonas vōrdus: «Kungs Dīvs, esi maņ grēcīnikam žēleigs». Biktskrāslu var atstōt tikai tad, kad prīsters ir pīklauvējis par zeimi, ka bikts beigusēs.

Gondareišona nūzeimej zynomas lyugšonas voi lobus dorbis, kū prīsters lik grāku syudzātōjam izpīļdeit, lai tai dzāstu vysmoz daļu nu

peļņeitōs strōpes. Gondareišona jōizpylda tai, kai prīsters tū ir nūrōdejis.

Strōpi par grākim var dzēst ari ar atlaidom, kuras var byut pylnas voi daļejas.

Lai īmontōtu pylnas atlaidas (t. i., lai dzāstu sev vysu strōpi par grākim) ir jōizpylda ar atlaidom saisteitais dorbs un vēl šaidi trejs nūteikumi:

1) jōbyun Dīva žēlesteibas stōvūklī (t. i., jōizsyudz grāki),

2) jōpījam sv. Komunija,

3) jōsalyudz sv. Tāva nūdūmā (nūskaītūt vysmoz «Tāvs myusu» un «Esi sveicynōta, Marija» voi kaidu cytu lyugšonu).

Jōpīzeimej, ka pylnas atlaidas var īmontōt tikai tad, jo sirds nasasaista ni ar vysmozōkū grāku.

Daļejas atlaidas īmontoj, jo kas Dīva mīlesteibas dēļ nūžāloj sovus grākus un izpylda ar atlaidom saisteitū dorbu (voi lyugšonu).

Gondareišonas sakraments mums sagōdoj na tikai Dīva žēlesteibu, bet tam ir ari lela audzynūša nūzeime. Vairōk nakai cyti sakramenti tys prosa nu mums aktivu leidzdarbeibu, bet par tū mes teikam apbolvōti ar īkšeju mīru un prīcu. Ar ikvīnu lobu grākisyudzi mes kļyustam stabilōki žēlesteibā,

skaidrōki sovōs dvēselēs.

Nōc pi grākšyudzes tik bīži, cik tys napīcīšams, lai uzturātu sevi Dīva žēlesteibā! Kotrā ziņā jōizasyudz vysmoz reizi godā.

PAR SLIMINĪKU SAKRAMENTU

«Jo kaidš jyusu vydā ir navasals, lai jys aicynoj bazneicas prīsterus. (Jk 5, 14)

Sliminīku sakraments ir Jezus Kristus īstōdeits, lai ar Dīva žēlesteibom styprynōtu cylvāka dvēseli un mīsu kai vacuma naspāka, tai ari nūpītnas slimeibas gadejumūs.

Ticeigajim ir pīnōkums pošim lyugt prīsteri, kad vēļ ir pīteikami laika, lai slymais varātu izsyudzēt grākus un apzineigi, ar ticeibu un dīvbejeibu pījimt Sliminīku sakramentu un sv. Komuniju.

Sliminika ustoba jau īprīkš atteiceigi jōsakōrtoj. Uz teiri apsgata golda jōnūvītoj krysts un divas aizdagtas svecēs, kai ari vate un trauceņš ar yudini.

Prīsteri, kas īsarūn ar Vysusvātōkū Sakramentu, sagaida sliminīka mōjinīki ar aizdagtom svecem rūkōs un, jo varams, ari ar pīmārōtu dzīsmi

Vysusvātōkō Sakramenta gūdam. Vysa gimine šaidā reizē ceņšās byut mōjōs, taidā veidā atdūdūt gūdu Pesteitōjam. Vysusvātōkō Sakramenta klōt-byutne mōjōs roda svātku nūskaņu. Ari sliminīkam ir prīca, ka jō ustabeņa uz breidi pōrsavērš par svētniecu un ka jam tik nūpītņā dzeives breidī Dīvs dōvoj sovu žēlesteibu un draudzeibu.

Pīškirūt Sliminīku sakramentu, prīsters kūpā ar klōtasūšajim lyudzās par slymū un svaida ar sv. eļļom sliminīka pīri un rūku dalnas.

Jo ari Sliminīku sakraments nav absolūti napīcīšams dvēseles pesteišonai, tūmār **lūti svareiga sliminīkam ir grāksyudze**. Tōdēļ laikus jōizsauc prīsters. Tyvinīki voi kaimini lai sliminīkam labprōt izpaleidz. Šaida paleidzeiba ir vērtēigōkais tyvōkmīlesteibas dorbs.

Svātū sakramentu pījimšonai sliminīks lai gatavojās jau pyrms prīstera īsarassōnas. Īpaša vēreiba jōveļtej grāku nūžālōšonai. Eista, nu Dīva mīlesteibas rodusēs grāku nūžāla spēj mērstūšū pasorgōt nu pazudynōšonas ari tad, kad grākus nabyutu īspējams izsyudzēt.

Bez tam ir jōsalyudz un jōsailgoj pēc vysom žēlesteibom, kū Dīvs ir paredzējis sovīm ticeigajim snēgt ar prīstera storpnīceibu. Prīsters pīškērs grāku

pīdūšonu un Sliminīku sakramentu ari tad, kad slymū atrass jau nasamaņā guļūšu. Šaidā gadejumā ir ļūti dereigi, lai slymais jau īpriķš sasagatavōtu Dīva žēlesteibai ar lyugšonu un grāku nūžālu.

Sliminiku sakramentu pīšķir tikai tim, kas jau ir sasnāguši prōta godus.

Kad giminē kaidš saslymst, sagōdoj slymajam īspēju pījimt sv. sakramentus!

PAR PRĪSTEREIBAS SAKRAMENTU

Prīstereiba ir Jezus Kristus īstōdeits sakraments, kas cylvākam dūd varu upurēt sv. Misi, pīšķērt svātūs sakramentus un cytas Dīva žēlesteibas.

Prīsteriskais paaicynōjums nōk nu Dīva. «Nivīns nadreikst šū gūdu pīsavynōtīs, bet vīneiģi tys, kas ir Dīva aicynōts kai Ārons». (Ebr 5, 4) Jaunekļi, kas jyut sevī aicynōjumu uz prīstereibu, dūdās uz Goreigū Seminaru (audzynōšonas un studiju īstōde), lai pōrbaudeitu sovu aicynōjumu un sasagatavōtu prīstera dorbam. Jī pakōpeniski sajam lektora, akolita, diakona un beidzūt prīstera svēteibas. Kai Kristus (Bazneicas dybynōtōjs un vadeitōjs) pats izavēlēja sev mōcekļus un apostolus, tai ari tagad bazneicas vadeiba izavēlej, kurus

ordineit par prīsterim voi veiskupim. Taitod jautōjumu par aicynōjumu uz prīstereibu izšķir lykumeigō Bazneicas vadeiba, kuras lāmums jōuzjam kai Dīva gryba.

Prīsteru dorba nūzeime ir tymā, ka jī Kristus uzdavumā un ar Kristus īstodeitim Dīva žēlesteibas leidzeklim paleidz cylvākim jū ryupēs par myužēigōs dzeives īmontōšonu. Ticeigī paļōveigi atklōj prīsteram sovu sirdsapziņu, lai atsabreivōtu nu grākim, lai sajimtu Dīva žēlesteibu un napīcīšamū padūmu dvēseles svātdareišonai un pesteišonai.

Prīstera dorbs ir atbiļdeigs, gūda pylns un napīcīšams, jo tys ir Kristus īsōktō dorba turpynōjums. Lai prīsters varātu sovu uzdavumu veikt, jam jōbyun uzticeigam Kristus Bazneikai, cytaidi jys zaudej sovas prīsteriskōs pylnvaras.

Ticeigū pīnōkums ir klauseit Bazneikai ticeibas un tykumeibas litōs, kai ari cīnēt prīsterus. Ticeigajim ir dzili jōapsazynoj, ka prīsteri ir jūs pošu audzynōtī dāli. Jī nōk nu pošu tautas. Tōdēļ ir jōsalyudz un bārni jōaudzynoj tai, lai nu jūs vyda arvīn rostūs lobi prīsteri. Aicynōjums uz prīstereibu, kas rūnās jau

giminē, ir jōsaudzej un jōatteista, bet nivīnu jaunekli nadreikst ni atturēt, ni spīst uz goreigū kōrtu. Prīstereiba jōizavēlej breivi, paklausūt tikai Dīva aicynōjumam. Jauneklam padūmu var dūt gudrs, dīvbejeigs prīsters.

Draudzes lūcekli lai napīmērst, ka nu prīstera ir jōlyudz na tikai svāti sakramenti, bet ari padūms un informacija vysūs religiskōs dzeives jautōjumūs. Jys zynōs, kur meklejama atbiļde un tū ari paleidzēs atrast.

Esit lobā kontaktā ar sovas draudzes prīsteri, kas ir veiskupa nūzeimāts jyusu goreigōs dzeives vadeitōjs!

PAR LAULEIBAS SAKRAMENTU

Kristticeigō lauleiba ir sakraments, kurā Dīvs svētej veirīti un sīvīti, dūdūt jim tiseibas laulōtū kūpdzeivei, kai ari žēlesteibas, kas paleidz veikt laulōtū pīnōkumus.

Gatavojūtīs lauleibai, jau laikus jōīsarūn pi draudzes prāvesta, lai nūskaidrōtu, voi nav kaidu kanonisku škēršļu īcarātajai lauleibai. Prīsters tū labprōt paskaidrōs un, jo varams, škēršļus nūvērss, grīžūtīs atteiceigā Bazneicas īstōdē.

Bez tam: sakarā ar lauleibom jaunais pōrs parosti sajam trejs sv. sakramentus

(grāksyudze, sv. Komunija un lauleiba), tōdēļ leigovaiņš un leigova jau laikus gatavojās na tikai kōzu svineibom, bet ari Dīva želesteibu sajimšonai. Lai nūvārstu steigu un pavēršeibu, ir jōpīsateic pi prāvesta vysmoz mēnesi pyrms lauleibom. Jo kurs nu jaunajim seņ voi ari nikod nav bejis pi grāksyudzes, tad šys apstōklis jōpasoka prīsteram. Jys paskaidrōs, kai reikōtīs. Jōuzatic prīsteram. Jys nav iintereseits aizkavēt lauleibu, bet gon lai jaunais pōrs byutu sagatavōts kriteigai gimīnes dzeivei un varātu īsōkt šū svareigū dzeives pūsmu Dīva želesteibā. **Jim jōzyna svareigōkōs ticeibas patīseibas, kai ari sovi pīnōkumi pret Dīvu un tyvōkim, jōprūt lyugtīs un dīvbejeigi pījimt sv. sakramentus. Eisi pyrms lauleibas jōizsyudz grāki un jōpījam sv. Komunija.**

Lauleiba teik nūslāgta prīstera un (vysmoz) divu liciniku klōtbyutnē. Atbyldūt uz prīstera jautōjumim, leigovaiņš un leigova aplicynoj, ka lauleibā dūdās pēc pošu vėlēšonōs un ir gotovi uzajimt lauleibas pīnōkumus. Pēc tam prīsters jim soka priškā lauleibas zvārasta vōrdus, kū laulōjamī atkōrtoj, **apsūlūt uz vysu myužu vīns ūtram uzti-ceibu, milesteibu un cīnu.** Bazneicas vōrdā pījēmis jūs zvārastu, prīsters svētej lauleibu. Tāids ir byuteigais lauleibu rīts.

Šei Katōļu bazneicas nūteiktō lauleibu forma ir obligata tikai katōļticeigajim. Vysi pōrejī eistu lauleibu var nūslēgt arī cytā pījimtā veidā. (Arī tōlōkūs nūvodūs dzeivojūšī katōli, kam mēneša laikā nav īspējams īsarast pī prīstera, lauleibu var nūslēgt tikai līcinīku klōbyutnē.)

Bazneica lauleibas svētej vysa goda laikā (arī Adventā un Gavēnī) ar nūteikumu, lai kōzu svineibas Adventa un Gavēņa laikā nareikōtu pōrōk trūkšņainas.

Leidz lauleibas dīnai kotram jōdzeivoj škeisteibā un attureibā, jo laulōtū tīseibas dūd tikai dereigi nūslāgta lauleiba.

Dereigi nūslāgta lauleiba ir našķirama. Jo tūmār veirs ar sīvu navar sadzeivōt, jī var šķērtīs, bet tikai tai, ka ni šķērtais veirs, ni šķērtō sīva navar precētīs ar kaidu cytu.

Bazneica naīteic lauleibu storp dažaidas ticeibas pīdareigajim, jo navīnaidi uzskoti religijā traucej gon laulōtūs sasaprasšonu, gon bārnu religiskū audzynōšonu.

Laulōtajim ir pīnōkums:

a) globōt sovstarpejū mīlesteibu, uzticeibu un cīnu leidz myuža golam, izmontojūt gon dabiskūs leidzekļus, gon Dīva žēlesteibas paleidzeibu;

b) labi audzynōt sovus bārnus golvonūkōrt ar sovu pīmāru un ar kristeigu dzeives kōrteibu gimi-

nē. Bārni, sasnādzūt prōta godus, ir jōīpazeistynoj ar ticeibas patīseibom un kristeigōs dzeives normom, jōsagatavoj grāksyudzei un sv. Komunijai! vacōki par tū ir atbiļdeigi Dīva priškā.

Kas lauleibas dzeivē vodōs pēc Dīva lykuma, tī lik styngru pamatu sovai un sovas gimines laimei.

Katōļticeigī, kas apsaprecej, naivārojūt kristeigōs lauleibas normas, atsarūn smoga grāka stōvūkli. Nūilgums šō stōvūkļa naizloboj, bet tikai palelynoj grāku. Taitod lauleibas līta ir jōnūkōrtoj, kaut ari laulōjamī byutu jau pusmyuža voi vacuma godūs, cytaidi jī navar pi bikts sajimt grāku pīdūšonu. Lai nūskaidrōtu, kas dorams, jīm ir jōsagrīž pi draudzes prāvesta un jōsekoj jō padūmam.

Taitod vysim katōļticeigajim ir jōzyna, ka, dūdūtīs lauleibā, ir jōīvāroj religiskais rīts un jōsajam Dīva svēteiba.

PAR LYUGŠONU

Lyugšona taipat kai sv. sakramenti ir vīns nu Dīva žēlesteibu olūtim. «Lyudzit un jums tiks dūts», soka Kristus. (Mt 7, 7)

Pyrmom kōrtom mums ir jōlyudz žēlesteibas, kas napīcīšamas myusu pesteišonai, jo tai mōca

Kristus: «Meklejit vyspyrms Dīva vaļsteibu». (Mt 6, 33) Taitod jōlyudz, lai Dīvs voda myusu sūļus pa lobim celim, lai atlaiž mums grākus, lai dūd iztureibu lobā un lai sorgoj myusus nu ļauna.

Lyudzūtīs dažaidōs laiceigōs vajadzeibōs, napīmērsti, ka Dīva nūdūmi ir tōlejūši un skar vysu myusu dzeivi kūpumā, tōdēļ arvīn «lai nūteik Tova vaļā»!

Bez tam lyugšonā myusu pīnōkums ir ari gūdynōt Dīvu un pasateikt par jō dōvonom.

Ikdīnas lyugšona ir ticeibas pylna saruna ar Dīvu. Dīvs gryb, lai mes tū dareitu bīži, t. i., Jys pats vēlejās ar mums sasarinōt. «Es klauseišūs, kū Dīvs Kungs runoj». (Ps 85, 9) Jys runoj caur myusu sirdsapziņu, jys syuta ikdīnas mums lobas dūmas, īprīcynōjumus, īdvesmi. Atbiļdēsīm ari mes, bīži paceļūt sovas dūmas uz Dīvu. «Lyudzitēs gorā pi kotras izdeveibas», soka apostols. (Ef 6, 18) Tys ir myusu ikdīnas kontakts ar Dīvu. Tam jōnūteik vīgli un napīspīsti, sagōdojūt ikšeju prīcu.

Lyudzīs eisi, bet bīži! Lyugšonu formulas («Tāvs myusu», «Esi sveicynōta, Marija» u. c.), kuras lītoj kūpeigōs lyugšonōs, ir nūdereigas ari privati

lyudzūtīs, it īpaši breižūs, kad esi izklaideigs.

PAR KRISTEIGŪ APGLOBŌŠONU

Kas sovu myužu ir kristeigi nūdzeivōjis, tam pīsanōk ari kristeigas apglobōšonas veids. «Svāta un dereiga ir dūma lyugtīs par myrušajim, lai jī tyktu atbreivōti nu grākim», soka Sv. Roksti. (Mak 12, 46)

Katōliskais apglobōšonas rits byuteibā ir aizlyugums par myrušū. Bēru dīvkolpōjuma ceremonijōs un Bazneicas lyugšonōs atsaspūguļoj cylvāku ticeibu Dīvam un dvēseles namērsteibai, kai ari cereiba un paļōveiba uz Dīva žālširdeibu.

Atbylstūši Bazneicas dīvkolpōjumu goram ir jōsareikoj ari bēru daleibnīkim, prūti:

a) **bēres jōreikoj bez likas grezneibas un ōriškeibas.** Cylvākam, kas aicynōts Dīva priškā atbildēt par vysim sovīm dorbim, vairōk ir vajadzēja ticeibas pylna lyugšona nakai skaļa tau-rēšona (orkestris). Kristeigai tradīcijai ir atbylstūšōk, kad pavadeitōjim rūkōs ir aizdagtas svecēs nakai vainagi voi pučes.

b) **myrušō pavadeitōjim dīvkolpōjumā ir jōpīsadola pēc īspējas aktīvi** (atbyldūt uz prīstera

vōrdim, dzižūt psalmes voi skaitūt lyugšonas) it īpaši, kad dīvkolpējums nūrit tautas volūdā. Gadejumūs, kad kristeigō apglobōšona nūteik bez prīstera pīsadaleišonas, ticeigajim ir īteicams lyugtīs pošim vīna bēru daleibnīka vadeibā gon mōjōs, gon kopsātā. Ir jōsagloboj teicamais īrodums bēru mōjōs dzīdōt psalmes.

c) **myrušō tyvinikim jōrūn spāks ticeibā**, lai «naskumtu kai tī, kam nav cereibas». (1 Tes 4, 13) Bez osorom parosti naizteik, taču nu skaļas raudōšonas un vaimaņōšonas ir jōatsatur, jo ticeigajim jōbyun paļōveigim Dīva grybai, «kurs mīrynoj myusus vysōs myusu bādōs. (2 Kor 1, 4) Kad dīvkolpējums par myrušū nūteik bazneicā, ir īteicams, lai bēru daleibnīki izsyudzātu grākus un pījimtu sv. Komuniju.

d) **bēru mīlastā jōizteik bez reibynojūšim dzērīnim**. Bērēs ticeigī pulcejās uz lyugšonom un tōs napīsaklōj nūslēgt ar īdzeršonu. Ir jōlauž slykti īrodumi.

Kūpejō mīlasta dēļ bērem nav pīmārōtas gavēņa dīnas (pīktdīnas). Ari lelōkū svātku dīnōs bēres namādz reikōt, jo svātkūs ir cytaids svineibu roksturs.

e) **uz myrušū tyviniku kopa (golvgalī) ir jōuzstōda krysts** par zeimi, ka jī ir aizmyguši

Kristū. Kopa vīta ir jōuztur kōrteibā: kristeigūs kopsāta ir svēteita vīta leidzeigi kai dīvnoms. Labi kūpta kopsāta līcynoju na tikai par cīnu pret myrušajim, bet arī par cylvāku kultūru. Kopsāta ir pīmineklis bejušajim cylvākim.

Atcerīs sovus aizgōjējus lyugšonōs, it īpaši svātajā Misē!

PAR RELIGISKAS NŪZEIMES PRĪKŠMATIM

Religiskas nūzeimes prīkšmati (pīm., krysts, svātbiļde, rūžukrūns u. c.) ir pōrdabiskū lītu radzamī simboli, tōdēļ tim pīsanōk cīns.

Dzeivūklī krucifiksu voi svātbiļdi turi gūda vītā kai sovas ticeibas zeimi. Svātbiļdes prīškā tev ir vīglōk sasakūpōt lyugšonai. Bez tam svēteitais prīkšmats nateiši var tev sagōdōt zynomas Dīva žēlesteibas, jo, svētejūt kaidu lītu, prīsters Bazneicas vōrdā lyudz Dīva paleidzeibu tim cylvākim, kas šū prīkšmatu lītōs. Taitod, lītōjūt svēteitōs lītas, ar tevi ir bazneicas aizlyugums un tu vari īmontōt na tikai sovu, bet arī Bazneicas lyugšonu augļus.

Bazneica svētej na tikai religiskas nūzeimes prīkšmatus, bet arī cytas lītas, kas ir cylvāka rei-

ceibā (dzeivūkli, dorba reikus, ēdīni utt.).

Bazneica ir tova goreigō Mōte. Jei lyudz tev Dīva svēteibu un vēlejās, lai tu ari nosōtu Dīva svēteibas radzamu zeimi – svēteitu kristeņu voi medaljonu, kai tys kristīšim ir parosts.

PAR UZAVESŠONU BAZNEICĀ

Uz bazneicu ejam, lai kūpeigā dīvkolpōjumā voi ari privatā lyugšonā gūdynōtu Dīvu. Bazneicā jōivāroj liturgiskī priķšroksti un sabīd-riskā vītā pijimtōs uzvedeibas normas.

Kōjōs stōvēšona dīvnomā teik uzskateita kai cīna aplīcynōjums šai svātajai vītai un ari pošam Dīvam. Tei ir normala lyugšonas pozicija taipat kai stōvēšona ceļūs. Sūli atstōjami vacōku cylāku rei-ceibā, izjamūt, kad tī ir breivi.

Lūkūt ceļus, ticeigī gūdynoj Vysusvātōkū Sakramentu. Bazneicā ir jōlūka celi pret golvonū oltoru, kurā uzagloboj Vysusv. Sakraments. Tys jōdora, inōkūt dīvnomā un atstōjūt tū, kai ari, škār-sojūt dīvnoma centralū jūmu. Jo pret Vysusv. Sakramenta oltoru nav nūdūma uzakavēt lyugšonā, tad ejūt nūsamat tikai uz vīna ceļa. Uz lyugšonu nav jōsamat ceļūs ni durovu tyvumā, ni cytā sašau-rynōtā ejā, lai natraucātu cylvākim pōrsavitōt.

Īnōcis bazneicā, vyspyrms pagūdynoĵ Vysusvātōkū Sakramentu ar eisu lyugšonu, tōdēļ ka dīvnoma oltorā zam maizes zeimem mōĵoĵ Pesteitōjs. Jō klōtbyutnei par zeimi golvonō oltora priškā pastōveigi dag «myužeigō gunteņa». Sīvītem pīsaklōĵ bazneicā īt ar golvassagu. Pyrms dīvkolpōjuma ījem breivōku vītu, nu kurīnes var redzēt oltoru. Saskaņā ar seneĵu tradīciju sīvītes dīvnomā stōv kreisajā pusē, bet veirīši – lobajā. Gimines lūcekli var turētis kūpā. Jo tev leidza mozs bārns, pasaryupeĵ, lai jys varātu nūsaskateit dīvkolpōjuma ceremonijas, un klusom paskaidrojam, kas nūteik pi oltora.

Dīvkolpōjuma laikā jōsekoĵ leidza prīstera darbeibai un jōpīsamāroĵ ticeigū draudzei, pēc īspējas pīsadolūt kūpeigā lyugšonā, dzīsmē voi liturgiskā darbeibā. Krysta zeimi arvīn dori nūpītņi, bez steigas. Kūpā ar cytim svareigōkajōs dīvkolpōjuma daļōs nūsamet ceļūs (konsekrācijas laiks, sv. Komunijas breidis, svēteības saĵimšona). Īsamōc atškērt, kaidi zvaneņa signali īvoda tū voi cytu dīvkolpōjuma daļu. Jo tev ir lobs bolss, naatsasoki dzīdōt bazneicas kōrī voi kūpā ar tautu. Kad prīsters lyugšonas losa voi dzīd pōrmaiņus ar tautu, tad lyudzīs kūpā ar cytim, aktīvi atbyldūt uz prīstera

vōrdim. Bazneicā jōatsatur nu privatom sarunom, skaļas klepōšonas, apkōrtstaigōšonas u. c. izdarei-bom, kas traucej dīvlyudzējim.

Privati lyudzūtis, bazneicā jōatsatur nu pōrōk individualom dīvbejeibas izpausmem. Cytim nav jōredz tovas osoras un nav jōdzērd tovi lyugšonas vōrdi! Klusai privatai lyugšonai var nūsadūt ari kūpeja dīvkolpōjuma laikā, bet jōatsatur nu taidas darbeibas, kas radzami naatsateic uz takūšū dīvkolpōjumu. Grāksyudze dīvkolpōjuma laikā ir atļauta. Pi sv. Komunijas jōit grupēs: taitod, dzēržūt zvaneņu, ijem vītu pi dīvgolda, turūtīs kūpā ar cytim, bet navys vīns pats ūtrā dīvgolda golā. Ejūt pi bikts voi pi dīvgolda, voi ari relikvijas gūdynōt un cytūs tamleidzeigūs gadejumūs nadreikst spīstīs cytim vērsā, kaut ari nōktūs ilgōk gaideit sovu kōrtu.

Mīļoj sovas draudzes bazneicu un labprōt tū apmeklej! Jo tev ir jōpōrbrauc uz cytu dzeives vītu, nūskaidroj, kur ir tyvōkais katōļu dīvnoms. Leidz ar apsamesšonu jaunajā vītā uz pastōveigu dzeivi tyvōkais dīvnoms kļyust par tovu draudzes bazneicu. Bazneicu tūrni jau iztōlem pasaceļ pōr piļsātu voi cīmatu. Tī ir piļsātas rūta. Tūmār dīvno-mi nav calti skaistumam, bet lyugšonai. Augstī tūrni

pyrmom kōrtom aicynoj dīvlyudzējus.

«Patīši, lobōka ir vīna dīna Tovūs pogolmūs nakai tyukstūša cytu». (Ps 84, 11)

PAR LITURGISKŪ GODU

Bazneicai ir sovs kalendars. Tymā atzemeiti gon tī nūtykumi, kas saistōs ar Pesteitōja dzeivī, gon ari svātū cylvāku pīmiņas dīnas (parosti jū nōves godadīna). Liturgiskū godu sastōda pīci eisōki voi garōki laika pūsmi, prūti: Adventa, Zīmassvātku, gavēņa un Leldīnu laiks, kai ari parostais laika pūsms. Mynātī laika pūsmi grupējās ap divom golvonajom svātku dīnom – Kristus dzimšonas un Kristus augšanceļšonōs svātkim.

Taitod liturgiskais gods ir cylvāka atpesteišonas svareigōkū nūtykumu ikgadeja atzeimēšona (svinēšona). Tys ir pamozam veidōjis vysā garajā Bazneicas pastōvēšonas laikā. Liturgiskō goda pūsmi un atseviškas svātku dīnas, dīvkolpōjumu ceremonijas un lyugšonas, Sv. Rokstu lasejumi un sprediki uztur pīmiņā svātū vēsturi, atsvaidzynoj un atgōdynoj mums vysu tū, kū Dīvs ir darejis un dora cylvāku pesteišonas lobā.

Teišais liturgiskō goda mērkis ir veicynōt publiskū Dīva gūdynōšonu, kai ari panōkt, lai mes lai-ceigūs dareišonu vydā dūmōtu ari par tū, «kas ir augšā, kur ir Kristus pa Dīva lobajai rūkai». (Kol 3, 1)

A) Adventa un Zīmassvātku laiks

Advents (atnōkšona) ir četru nedēļu ilgs sasagatavōšonas laiks pyrms Zīmassvātkim. Bazneicas liturgijā Adventā mums atgōdinoj, ka Dīvs ir nōcis pasaulē kai Pesteitōjs un ka Jys vēļ atnōks postorā dīnā kai Tīsnesis.

Par Pesteitōja atnōkšonu tyka pravītōts, un dīvbeigiļ ļaudis jō gaideja ar ilgōšonūs. Ari tagad ticeigū sirdīs Adventa laiks īnas prīceigas ilgas pēc Dīva. «Pacelit sovas golvas, jo tyvojās jyusu pesteišona». (Lk 21, 28)

Gaidūt Zīmassvātkus, ticeigī ar īpašu mīlesteibu atcerās ari Dīvmōti.

8. decembrī ir Vysusv. Jaunovas Marijas Bezvaineigōs Ījimšonas svātki. Bazneica atzeimej, ka šū Jaunovu, gaidamō Pesteitōja Mōti, pats Dīvs ir darejis par «svēteitu storp sīvītem» (sal. Lk 1, 28) un ir pasorgōjis jū pat nu īdzymtō grāka vaines. Dīvnomūs agrōs reita stuņdēs pi jōs oltora Adventā teik upurātas t. s. Roratmises, kurōs ticeigī labprōt pīsadola.

Gatavojūtīs Kristus Dzimšonas svātkim,
ticeigajim ir īteicams:

- a) izsyudzēt grākus un pījimt sv. Komuniju,
- b) bīžōk pīsadaleit dīvkolpōjumūs,
- c) kōzu u. c. svineibu gadejumūs atsaturēt nu trūkšņainom pasauleigom izprīcom.

Zimassvātku vigilijā ticeigī gavej, bet vokorā sovōs giminēs reikoj kūpeigu mīlastu, kurā lauž un sovstorpeigi izdola svēteitōs oblatas. Oblatas ir maize, kaidu litoj sv. Misē, bet kas nav konsekreita. Zimassvātku oblatas simbolizej dzymušū Dīvabārnu un tōdēļ svātku goldā tōs lik uz sīna, kas pōrklōts ar boltu drēbi. Oblatas dola par zeimi kristeigajai tyvōkmīlesteibai.

25. decembris ir Kristus dzimšonas svātki, dīna, kas veļteita Dīva Dāla cylvāktopšonas pīmiņai. «Davida piļsātā jums pīdzyma Pesteitōjs.» (Lk 2, 11) Kotrs ticeigais, kas vīn spēj, šamā dīnā ceņšās pīsadaleit dīvkolpōjumā Pesteitōja gūdam. Pīviļceigu nūskaņu šymūs svātkūs roda sveceišu myrdzums egleitēs, svātōs Nakts nūtykumu attālōjums Betlemē un senas, jaukas Zimassvātku melodijas...

Zimassvātku laika pūsms ilgst 40 dīnas.

Svātdīnā pēc Zīmassvātkim ir sv. Gimines svātki. Bārns Jezus sovas Mōtes un audžutāva sv. Jezupa apgōdeibā «auga gudreibā, godūs un žēlesteibā pi Dīva un ļaudim». (Lk 2, 52) Šei svātō Gimine ir par paraugu ticeigajim.

Zīmassvātku oktavā (ostoitā dīnā) sōcās ari civilais gods. Ticeigī jū īsōc, pīsaucūt Dīva paleidzeibu, it īpaši lyudzūtis par mīru pasaulē (Mīra dīna). Bazneicas dzeivē Jaungodu atzeimej kai svynamu dīnu zam titula J. Marija – Dīva Mōte.

6. janvars ir Kunga Pasarōdeišonas svātki (jeb Kēneņu dīna). Pesteitōjs sovu atnōkšonu dareja zynomu. «Kur ir jaunpīdzymušais jūdu Kēneņš?» jautōja ībraucēji nu tōlom zemem. «Mes austrumūs redzējom Jō zvaigzni un atnōcem Jū pagūdynōt». (Mt 2, 2) Tei ir sena svātku dīna, kas pazeistama jau 4. gs. sōkumā. Sōkūtneji tū atzeimeja ari kai Kristus dzimšonas svātkus. Saskaņā ar senu tradīciju ticeigī Kunga Pasarōdeišonas svātku dīnā ar svēteitu kreitu īzeimej sova dzeivūkļa durovōs trejs kristeņus par zeimi tam, ka ari jī gūdynoj Kungu un lyudz Jō svēteibu.

Svātdīnā pēc Kunga Pasarōdeišonas svātkim

Bazneica sviņ Pesteitōja kristeibu Jordanā. Ar tū bazneicas kalendarā Zīmassvātku laiks ari nūsaslādz.

Taču palīk vēl vīns nūtykums nu Jezus bērneibas, kū Bazneica atzeimej 2. februārī, t. i., Kunga prezentacija svētneicā. Četrudasmytā dīnā pēc K. Jezus dzimšonas Marija un Jezups «nese Jezu uz Jeruzalemi, lai stōdeitu jū Kungam priškā». (Lk 2, 22) Tautā tū sauc par **Sveču dīnu**, tōdēļ ka dīvkolpōjuma laikā teik svēteitas svecas, kas ir Kristus gaismas simbols. Svēteitōs svecas ticeigī īdadzinoj religisku svineibu gadejumūs, pīm., krystūt bārnu, pyrmū reizi ejūt pi dīvgolda, sagaidūt prīsteri mōjōs ar Vysusvātōkū Sakramentu, taipat cylvāka nōves breidī, kai ari aizlyudzūt par myrušū.

Dīvnomūs leidz pat Sveču dīnai volda Zīmassvātku nūskaņa, mirdz egleišu sveceites un skaņ dzīsmes Dīva Bārnām. Sveču dīnā, aizejūt nu dīvnoma, ticeigī vēlreiz nūsastōj Betlemes staleiša priškā, lai atsavadeitu nu Pesteitōja un nu Jō bērneibas perioda, kas godskōrtejū reizi ir aiztecējis, atveidōts Bazneicas liturgijā.

B) Gavēņa un Leldīnu laiks

Myusu pesteišonai svareigōki ir tī nūtykumi, kas saistōs ar Kristus dzeives pādejū pūsmu. Tūs atzeimejam Gavēņa un Leldīnu laikā.

Gavēņa laiks ir sasagatavōšonōs Leldīnam. Simboliski šys laiks atgōdynoj tōs 40 dīnas, kuras Pesteitōjs pavadeja tuksnesī lyugšonā un gavēnī pyrms sovas publiskōs darbeibas. (Nu Gavēņa I svātdīnas leidz Lelajai Catūrtūdīnai, kad sōcās Leldīnu svineibas, ir teiši 40 dīnas).

Gavēņa laiku ivoda Palnu dīna (trešdīna), kad prīsters dīvkolpōjuma laikā svētej palnus un, kaisūt tūs vērs kotra ticeigō golvas, soka vōrdus, kū Dīvs saceja pyrmajim cylvākim, izraidūt jūs nu paradīzes: Atcerīs, cylvāk, ka puteklis esi un par putekli pōrsavērssi. (sal. Rad 3, 19) Šei ceremonija ir gondareišonas zeime. **Atsagrisšona un gondareišona par grākim ir napīcišama, lai cylvāks varātu imontēt atpesteišonas dorba augļus.** Gavēņa laikā gondareišonas pīnōkums teik īpaši uzsvārts.

Atteiceibā uz ēdīni kai Adventa, tai ari Gavēņa laikā bazneica īpašas praseibas nauzstōda (izjamūt tōs, kas mynātas 333. lpp.), tūtis aicynoj ticeīgūs, lai jī **atsaturātu nu laiceigom izpricom, pīlneigōk īvārōtu Dīva un tyvōk milesteibas tykumus, kai**

ari lai maklātu Dīva žēlesteibu, lyudzūtis un pījamūt sv. Sakramentus. Bazneicas lykums nūsoka, lai ticeigī Gavēņa un Leldīnu laikā izsyudzātu sovus grākus un pījimtu svātū Komuniju.

Septeņas Gavēņa nedeļas kai septeni kōpīni vad myusus pretim Leldīnu svātkim.

Saskaņā ar ļūti senu īrodumu divas nedeļas pyrms Leldīnom bazneicōs teik aizsagti vysī krucifiksi. Dažaidi ir skaidrōts šys īrodums. Tū saprūtām kai gondareišonas zeimi, kas atgōdynoj, ka mes naasam cīneiģi skateit Dīvu, kas myusu dēļ uzajam cīsšonas un nōvi.

Ar Pyupūlu svātdīnu sōcās Lelō jeb Klusō nedeļa. Šamā svātdīnā atceramīs, kai Kristus dažas dīnas pyrms sovas nōves, ļaužu prīceigī sveikts, īsaroda Jeruzalemē, lai pīpīldeitu sovu pasaulā Pesteitōja misiju. «Daudz ļaužu klōja ceļā sovas drēbes, bet cyti cērta un klōja ceļā kūku zorus». (Mt 21, 8) Šam gōjīņam par pīmiņu ir Pyupūlu svātdīnas procesija, kuru īvodūt, prīsters svētej palmu zorus voi pyupūlus. Sv. Mises laikā teik laseits Kristus cīsšonu aproksts.

Ar Lelōs Catūrtdīnas dīvkolpōjumim teik īvadeitas Leldīnas, t. i., **trejs svātōs dīnas** Kristus nōves un augšanceļšonōs pīmiņai.

Lelajā Catūrtdīnē nūteik sv. Mise par pīmiņu Pādejom Vakareņom, kuru laikā Kristus īstōdeja

un daleja apostolim Vysusvātōkū Sakramentu (Dīvmaizi). «Jemit un ēdit: šei ir muna Misa». (Mt 26, 26) Ari ticeigajim šamā dīnā ir īteicams pījimt sv. Komuniju teiši Mises laikā.

Dīvkolpōjuma beigōs Vysusv. Sakraments teik procesijā aiznasts un nūvītōts īpašā oltorā. Tauta tū sauc arī par «cītumu» voi «tymseibu vītu», tōdēļ ka Kristus šymā vokorā tyka nūdūts. «Tad karaveiri un vērsinīks, un jūdu kolpi apcītyņōja Jezu un sasēja Jū». (J 18, 12) Šō nūtykuma tragiskais roksturs radzams arī ōreji Bazneicas liturgijā, jo Vysusv. Sakramenta mōjeņa lelajā oltorā palik atvārta un tukša, oltors stōv naapsagts, ērgeles un zvoni ir apklusuši leidz pat Lelajai Sastdīnai.

Lelō Pīktdīna ir Kristus nōves dīna un reizē arī ciļvēces grāku izpērkšonas dīna. Jau turpat uz Golgotas kolna grēcinīks izdzērda Kristus vōrdus: «Šudiņ tu ar mani byusi paradīzē». (Lk 23, 43) Bazneica šamā dīnā losa Evangeliju par Kristus nūtīsōšonu un lyudzās par vysim – ticeigim un naticigim.

Pēc šō aizlyuguma krystam teik nūjimts pōrsags un ticeigū priškā atsaklōj Pesteitōja tāls pi krysta: «Raug krysta kūks, kurā pacalts pasaūļa Pesteitōjs! Nōcit, pīlyugsim Jū!» skaņ aicynōjums. Ticeigī nōk un, gūdynojuť Pesteitōja nōves un cīsšonu pīmiņu, skūpsta Krystā Pīkoltō kōjas.

Pēc tam sekoj sv. Komunijas rits un procesija ar

Vysusv. Sakramentu uz «Kristus kopa» oltoru. Šymā oltorā zīdūs un sveču gaismā ticeigī skota Kunga Jezus tālu (gulūšu kopā) un vērs tō – monstrancē Vysusvātōkū Sakramentu. Svātapcerē ticeigī šeit labprōt uzakavej, pīlyudzūt Pesteitōju, kurs «pats sevi atdeve, lai myusus izpesteitu nu ikvīnas nataisneibas». (Tit 2, 14)

Dīvkolpōjumi Kristus augšcēļšonōs pīmiņai īsasōc jau sastdīn – Leldīnu vigilijā.

Vyspyrms teik svēteita guņs un teik aizdagta Leldīnu svece – Kristus simbols. Procesijā nasūt Leldīnu sveci, – vysi dūdās bazneicā, kur ticeigī nu šōs sveces guņs aizdadz ari sovas sveces. Tys ir simbols ticeibai un Dīva žēlesteibai, kas apgaismoj cylvāku prōtus un sirdis. (Daudzejī šū guni aiznas un īdadzynoņ sovas mōjas guņskurā.) Bazneica slavynoņ Pesteitōju īpašā Leldīnu dzīdōjumā un losa izvylkumus nu Sv. Rokstim par žēlesteibom, kuras Dīvs ir izlējis pōr sovu tautu. Taidis ir īvods Misei Leldīnu vigilijā.

Sv. Mises laikā, prīsteram intonejūt «Gloria» dzīdōjumu, sōc skanēt vysi bazneicas zvoni un ērģeles. Dīvnoms pīsalej pylns ar prīceigom skaņom. Evangelijā teik laseits par sivītem, kas ir nōkušas pī Kristus kopa un atrodušas tū tukšu. «Jys ir augšcēlēis», vēstej eņģeļs. (Mk 16, 6)

Bazneicā nu senim laikim Leldīnu svineibas ir saisteitas ar kristeibu liturgiju. Apostols Pōvuls

kristeibu saleidzinoj ar guļdeišonu kopā, kam sekoj augšanceļšonās, jo šymā sakramentā cylvāki atdzymst jaunai pōrdabiskai dzeivei. (sal. Rom. 6, 3–5) Tōdēļ Leldīnu vigilijas Misē teik svēteits kristeibas yudiņš un ticeigi atjaunoj sovus kristeibas sūlejumus, kas pīprosa atsateikt nu ļauna un pastōvēt styprim ticeibā uz Dīvu.

Leldīnēs ir irodums svēteit ari ēdīņus, jo ari pats Kristus ir svētejis un pavairōjis maizi, un ir devis mums ēdīni, «kurs pastōv myužēigai dzeivei». (Jņ 6, 27)

Leldīnu svātdīnas reitā pi «Kristus kopa» nūteik vēļ sevišķs rezurekcijas jeb augšanceļšonās dīvkolpōjums ar svineigu procesiju, kas īt trejs reizes ap bazneicu un nūsaslādz ar sv. Misi pi golvonō oltora.

Kunga Jezus augšanceļšonās saistōs ar Jō aizīšonu uz dabasim (40. dīnā) un ar Svātō Gora atsyuteišonu (50. dīnā). Tōdēļ Leldīnu laiks aptver ari šūs lelūs svātkus. Vasalas septēņas nedeļas Bazneicas liturgijā turpynoņās Leldīnu atskaņas, jo šymā laikā atceramēs gūdeibas pylnū pūsmu Kristus dzeivē, kad Jys jau pēc sovas augšanceļšonās vēļ beja kūpā ar sovīm mōceklim, «jim pasarōdeidams un runōdams par tū, kas atsateic uz Dīva vaļsteibu». (Apd 1, 3)

Leidzeigi kai apostoli, kas pēc Kunga Jezus aizīšonas uz dabasim «vīnprōteigi nūsadeve

lyugšonai» (Apd 1, 14), taipat ari ticeigī deveņas dīnas pyrms Vosorassvātkim seviški lyudzās uz Dīvu Svātū Goru, lai «īsatārptu spākā nu augstumim». (Lk 24, 49)

Ar Vosorassvātkim, kad dīvnomi īsatērp zaļā bārzu rūtā, izabeidz Leldīnu laiks.

Vosoras un rudiņa periods, t. i., parostais liturgiskō goda laiks nav vairs veļteits kaida atseviška pūsma apcerei nu Kristus dzeives, bet gon vysam cylvāku atpesteišonas nūslāpumam kūpumā.

Ir svareigi, lai myusu dzeive sastōdeitūs navys nu tukšom voi grēceigom, bet gon nu svāti pavadeitom dīnom. Lyuk, myusu dzeives dīnom svātu roksturu pīšķir Bazneicas liturgija, kurai dzeivojūt leidza mes gūdynojām Dīvu un īsakļau-nam atpesteišonas dorbā.

GOREIGŌS DZĪSMES

ADVENTA DZĪSMES

1.

NŌC, JEZU KRISTU, MESIJA,
kū cilvēcei Dīvs sūleja;
mes Tevi ļūti lyudzam, nōc,
lai grāka pūsts myus nanūmōc!

Ar ilgom Tevi gaidom mes:
nōc, mōjoj myusu dvēselēs;
dzēs myusu vaines, Dīva Jārs,
lai pylns ir žēlesteibas mārs.

Kam gryuši Dīva ceļu it,
kū dzeives nosta smoga līc,
tū žāloj, lai tys nasalyuzt
un lobūs dorbūs napīkyust.

Kungs, dūd mums stypru ticeibu,
ļauņ izprast Tovu laipneibu:
Tu myus tik ļūti mīļōji,
ka mums par brōli paliki.

Mes byusim Tova Betleme,
mes – Tova tauta, gimine:
Lic, Kungs, lai Tevi mīļojam,
leidz Golgotai Tev sekojam.

Nōc, Jezu Kristu, Mesija,
kū cilvēcei Dīvs sūleja;
mes Tevi vīnmār gaideisim,
pēc Tevis ilgōs dzeivōsim.

2.

SLĒDZ DEBESS VĒRTUS VAĻĀ, KUNGS,
mes lyudzam Tevi: nōc pi mums.

Nōc, myusu Kungs Vysvarenais,
Tu ļaužu Glōbējs žēleigais.

Lai debess rosa leist uz mums,
kad myusu sirdis ilgōs skumst.

Jyus, debess vōrti, veratēs,

lai Pesteitōjs var īrastīs.

Kōdēļ Tu, Kungs, vēļ kavejīs?

Voi mīlēt myus Tu mitējīs?

Nōc apžāloj un styprynoļ,

kai Tāvs myus vysus mīrynoļ.

Jyus, ļaudis, Kungu slavejit,

un myužu myužūs pīminīt,

jo Dīvs pats jyus ir klausejis:

kai Pesteitōjs Jys atnōcis.

3. (Kas debess zvaigzņem speidēt lic)

DĪVS, DEBESS, ZEMES RADEITŌJ,

Kungs Jezu, myusu Pesteitōj,

mes sovas sirdis paceļam

uz Tevi, Dīvs, ar lyugšonom.

Tu mīlesteibā atnōci

nu pūsta izglōbt cīļvēci,

kas dziļā tumsā maļdejōs

un Tevī seņ jau gaideja.

Nu Jaunovas Tu pīdzimi,
kai cylvāks pi mums dzeivōji.
Pat krysta nōvē gōji Tu,
lai myus nu nōves izglōbtu.

Kad tīsas dīnā postorā
Tu nōksi lelā gūdeibā,
tad treisēs zeme, dabasi,
vyss Tovā priksā zamōsis.
Kungs, Tevī myusu cereiba,
myus natīsoj pēc nūpalna,
bet raugīs uz mums žēleigi,
ļauņ byut pi Tevis myužeigi.
Dīvs Tāvs, Dīvs Dāls, Dīvs Svātais Gors,
šōs zemes bārnim gaismas stors!
Tev, breineigō Trejsvīneiba,
lai slava te un myužeibā!

4.

AK GAISMAS DĪVS, KAS RADĒJI
šōs debess zvaigznes breineigi,
mums sovu grybu vēstēji,
kad Pesteitōju syuteji.

Jys debess gaisma dūta mums,
kas pyrmsōkumā sūleita.
Tū Radeitōjs mums syuteja,
lai vysus ļaudis pesteitu.

Lai slaveita ir syuteiba,
kū Dīva Dāls ir paveicis:
Jys Krysta nōvi izcīte,
mums žēlesteibu dōvōja.

Ak, voldi pōr mums, Kungs un Dīvs,
Tu žālsirdeigais Pesteitōj,
mums grāku pīdūšonu nes
un svātlaimeigu myužēibu.

Lai slava Tāvam myužēigam,
un Dīva Dālam dzymušam,
ar Svātū Goru vīneibā
uz myužim debess vaļsteibā.

5. (Pavysam klusi, namonami)

RAUG OTKON KRISTUS TICEIGAJIM

jau Adventa laiks atnōcis:
tys myusu sirdīs, myusu dzeivē
ir jaunu ritmu īnesis.

Pi oltorim dzīd Roratmises
un reita krāslā sveces mirdz:
te leli, mozi Dīva Mōti
nōk sveicynōt nu bārna sirds.

Nu sovom myužēigajom mōjom
īt Pesteitōjs pi cylvākim.

Jis atpesteit gryb myus nu grāka
un celt par debess mantnikim.

Kungs, myusu Radeitōjs un Glōbējs,

mes lyudzam Tevi, nōci pi mums,
dūd vysim sovu žēlesteibu,
kam vīn pēc Tevis sirdis skumst.
Kungs, pījem tū, kū Tovam gūdam
nas sovōs sirdīs ticeigī:
tei mīlas pylna pateiceiba
nu myusu dzeives laiceigōs.

6. (Meži svineigi klus)

MYRGOJ SUDOBROTS SNĪGS,

sirdī klusums un mīrs.

Dvēseli pīpylda priks:

dabasi Glōbēju snīgs.

Svātō nakts dreīži nōks,

sirdis gaviļēt sōks.

Dīvnomi myrdzūši kļyus,

Pestītōjs pīdzimis byus.

Sirds bolss aicynoj myus

Dīvu paleigā lyugt,

goreigi pilneigim kļyut,

myužēibā laimeigim byut.

ZĪMASSVĀTKU DZĪSMES

7. (Pamozeņam, o Jezup)

ĪSIM, JEZUP, LĒŅŌK GON,
lyudzams, īsim pamozom.

Redzi, ka es naspēju
staigāt ceļu tāleju.

Cik gryuts tagad ceļš man ir

Redzi – nasu es zam sirds

Dīva Dālu myužēgū,

Pesteitōju mīlēgū.

Ōtri jau nōks stundē tei,

kas ness mīru pasaulei,

kai man eņģeļs vēstēja,

sveicūt laimi vēlēja.

Par šū stundī dūmojūt,

lyudzu, meklej, kas var dūt

pajumti mums mīreigu

un šai stundēi dereigu.

Mistā visu jau tik daudz

un vēl cyti šurpu brauc;

kur gon pōrnakšņōsim mes,

myus laist ikšā nagribēs.

Lobōk īlais dzārōju

un jam īdūs naktsmōju,

bet man atteiks gaideibās,
nūvōrgušai gryuteibās.

Īsim, Jezup, lobais sorgs,
stali, kur nivīns nav borgs.

Tur mes mīru īgyusim
un sev vītu atrassim.

Tyvu, tyvu jau ir laiks,
pēc kō sirdī ilgas kaist:
pasaulē laist vajadzēs

Tū, kas pesteišonu ness.
Nabadzeigs šis stalleits šķīt,
bet kaidis svātums tymā mīt;
te plaukst skaistums neparosts,
Dīva mīlesteibā rosts.

Jezups, uzticeigais sorgs,
šōs nakts ryupēs nanūvōrgst:
labprēt dora vysu tai,
lai ir sirdsmīrs Jaunovai.

Tyulen, te bez sōpem Jei
dōvoj vysai pasaulei

Dīva Dālu mīleigu,
Pesteitōju gaideitū.

Poša jytās pōrsteigta,
ka šei nakts tik laimeiga.

Rōda Bārnu Jezupam,
jauki smaidūt soka jam:
«Mozais pōrsaļs soltumā,
jo dreīž natiks syltumā.

Atnes kaut voi sīneņu,
sildeit Dīva Bērneņu.»
Tyuleņ Jezups laimeigais,
nasavteigi gōdeigais,
klēpi meiksta sīna jam
un klōj silē Bērneņam.
Tad pi mozuleiša steidz
ari vērseits, ezeleits
un ar elpu sylda Jū,
Dīva Bārnu breineigū.
Pasateicam, Jezu, Tēv,
ka Tu esi dzimis te.
Sveicam Tevi sirsneigi,
Gūdynojam prīceigi.

8.
KLUSA NAKTS, SVĀTA NAKTS;
vysur mīrs, klusums, vīn
tikai Betlemes piļsātā,
tur, kur Jezups un Marija,
volda dabasu priks,
volda dabasu priks.
Klusa nakts, svāta nakts,
zvaigzne mirdz breineiga.
Gonus eņgeli mūdynoj,
vēsti prīceigu sludynoj:
dzimis Pesteitōjs jums,

dzimis Pesteitōjs jums.

Klusa nakts, svāta nakts.

Goni īt, liksmi dzīd.

Steidzās viņi uz Betlemi

gūdōt Dabāsu Bērneņu,

Jys ir patīšais Dīvs,

Jys ir patīšais Dīvs!

Klusa nakts, svāta nakts.

Kristus mīrs sirdīs mīt.

Sveicam dīvišķū Bērneņu,

dzīdūt eņģeļu dzīsmēņu:

Dīvam augstumūs gūds!

Dīvam augstumūs gūds!

9.

AUGSTAIS GŪDS

myusu Kungam Jezum,

Betlemes

breineigajam Bārnām!

Atnōce Jys sēngaideits,

sovu ļaužu napazeits,

– Kungs un Dīvs, Kungs un Dīvs, Kungs un Dīvs.

Betlemes

goni uzzynōja,

prīceigi

Bārnu redzēt gōja.

Kas vīn lobus ceļus īs,
viņus vīnmār vadeis Dīvs,
– Pesteitōjs, Pesteitōjs, Pesteitōjs.

Pīdzyma

Bārns nu Mōtes svātas,
viņam vīn

Dīva izradzātas.

Spūža zvaigzne mirdzēja,
uz Betlemi vadeja

Kēneņus, Kēneņus, Kēneņus.

Kūpeigi

lyugsim Pesteitōju,
dīviškū

myusu Mōceitōju:

dōvoj mīru pasaulei

pīdūšonu – cīlvēcei

deveigi, deveigi, deveigi.

10. (Gūdynōsim Jezu jaunpīdzymušū)

TEIKSIM DZĪSMĒS JEZU, šudiņ dzymušu,
sveiksim vysī mozū Dīva Bērneņu!

Sveicynōts un slaveits esi,

kas mums pesteišonu nesi.

Lai Tev gūds un slava vysā myužebā!

Sovas sirdis, Jezu, mes Tev atdūdam,
sovu mīlesteibu mes Tev dōvojam.

Sveicynōts un...

**Dūdi lobu prōtu vysim cylvākim,
debess žēlesteibu – sovīm ticeigim!**

Sveicynōts un...

Pasateicam, Jezu, ka Tu žāloj myus!

Tys, kurs mīļos Tevi, myužam laimeigs byus.

Sveicynōts un...

11. (Attecēja Betlejēmā)

**GAVILĒJA LELĀ PRĪCĀ GANENI,
dzērdādami, kū jīm vēstej eņgeli.**

Gūds Dīvam augstumūs!

Gūds Dīvam augstumūs!

Pesteitōjs pīdzimis!

**«Steigsimēs pi jaundzymušō Bērneņa,»
tai vīns ūtram goni tyuleņ saceja.**

Gūds Dīvam...

**Atroda jī Bārnu, silē guldeitu,
nabadzeibā Dīva Dālu dzymušu.**

Gūds Dīvam...

**Gūdynōja goni Dīva Bērneņu,
dziļā cīnā sveice Mōti Mariju.**

Gūds Dīvam...

**Jezus Bārns, mes lyudzam Tevi sirsneigi,
pīdūd vainas sovīm ļaudim žēleigi!**

Gūds Dīvam...

12. (Dīvs cylvāka mīsā dzyma)

ENGELS GAIŠS PI GONIM GĒJA

prīcas vēsti sludynōja:

«Pi jums Dīva Dāls ir nōcis,

Pesteitōja gaitas sōcis – jūdu Betlemē!»

«Goni, jyus kai pyrmī steidzit,

Dīva Bārnu mīli sveicit,»

tai jim eņģeļs pasaceja

nu jūs tyuleņ aizsyuteja – pīlyugt Bērneņu.

Betlēmē, kur Jezus dzyma,

staleits debess gaismā gryma...

Vysod atmirdz mums šei gaisma,

Dīva žēlesteibu līse – Krystus Bazneicā.

Dīvnomā un vysōs mōjōs

Kungam gūdu atdūt klōjas.

Svātku dzīsmēs gavilēsīm,

Dīvu pīlyugt aīcynōsim – vysus tīceīgūs.

Gūds un slava Dīvam Tāvam,

dzymušajam Dīva Dālam,

taipat Dīva Goram svātam

slava vysūs myužu myužūs – Dīvam vīneīgam.

13. (Ņyu mes teīcam myusu Kungu)

GŪDYNŌSIM BĀRNU JEZU,

myusu Kungu, Pesteitōju.

Myusu dēļ Jys cylvāks klīvis, } 2 reizes
nu Vyssvātōs Mōtes dzimis. }

Gūdynōsim Dīva Mōti,
jei mums aizstōve pi Kunga.
Jezu un Jō Mōti sveicam,
kad mes dīnu sōcam, beidzam. } 2 reizes

14. (Pīceiga ņyu ziņa uz mums atgōja)

PRĪCEIGA MUMS ZIŅA, kū Dīvs syutejis,
Pestēitōjs un Glōbējs ir šudiņ dzimis.

Pīceiga tei ir ziņa,

Kristu sludynoj viņa.

Gūds lai augstumūs Dīvam,
mīrs cylvākim!

Jaunovai Dīvs deve debess Bērneņu;
sileitē uz sīna jei lyka Viņu.

Pīceiga tei ir ziņa,...

Spūžōkō nu zvaigznem storus syuteja,
rōdeja jei vītu, kur Jezus beja.

Pīceiga tei ir ziņa,...

Divīškajam Bārnām sirdis atdūsīm,
Lyugšonōs un dzismēs Jō gūdu teiksim.

Pīceiga tei ir ziņa,...

Sveicynōts Tu esi, Jezu Pestēitōjs,
svēteibu un prīcu nes myusu mōjōs.

Pīceiga tei ir ziņa,...

15. (Nu Jaunovas Dīvs dzyma)
JEZUS KRISTUS PĪDZIMIS,
Atpesteitōjs atnōcis.

Mes šū dīnu pīmynūt,
Kungu Jezu mīlojūt,
prīceigi pi Viņa ejam,
dzīsmēs Viņu slavejam.

Debesspulki gavilej,
pesteišonu sludynoj,

Mes šū dīnu pīmynūt,...
Debess pylna liksmēibas,
zeme – gaišos cereibas.

Mes šū dīnu pīmynūt,...
Slava Dīvam myužēigam,
nu Jaunovas dzymušam.

Mes šū dīnu pīmynūt,...
Jezu, Tevi lyudzam mes,
žēlesteibu vysim nes.

Mes šū dīnu pīmynūt,...

16.

PĪDZYMA JAU JEZUS KRISTUS,
byusim prīceigi,
gūdynōsim sovōs dzīsmēs Kungu skaneigi!
Slavejam, slavejam vysvarenū Dīvu.

(2 reizes)

Liksmu vēsti gonim nese debess eņgeli,

prīceigi pi Jezus Bārna steidzēs ganeni.

Slavejam, slavejam...

**Zvaigznei myrdzūt, Kēneni trejs pi Jō atnōce,
Dīva priekšā sovas golvas zamu nūlice.**

Slavejam, slavejam...

**Steigsimēs pi Dīva Bārna, viņu slaveisim,
sovas sirdis, sovus dorbus Jezum zīdōsim.**

Slavejam, slavejam...

17.

ENGELŠ GONIM SACEJA,

prīcas ziņu vēsteja:

«Mozajā Jūdu zemē, Betlemē,

Davida ciļts dzimtenē –

šudiņ dzimis Kristus».

Goni, vēsti sajamūt,

steidzās Kungam gūdu dūt.

Sveice jī Dīva Bārnu Betlemē,

nūguldeitu sileitē,

debess Pavēlnīku.

Breinišķeiga dzimšona,

ticeibā vīn zynoma:

Marija, ijamuse škeisteibā,

Dīva Dālu dzemdejūt

palik jaunaveiga.

Dīvs nu debess mōjūklīm

atnōce pi cylvākim.
Ticeigī, dūdit gūda vītu Tam,
jau tik ilgi gaideitam
ļaužu Pesteitōjam.
Dīvu gūdā paturit,
viņa vōrdus pīminīt:
«Šis ir muns vīneigs Dāls vysmīlōkais,
jyusu Kungs vysvarenais,
Viņu vysi klausīt!»
Kungam Dīvam augsteibā
gūds un slava myužeiga.
Tāvu un Viņa Dālu gūdojit,
Svātū Goru pīlyudzit,
sveicit Trejsvīneibu!»

18. (Šudiņ pasauli, šudiņ pasauli)

SEŅ SLUDYNŌTAIS, SEŅ SLUDYNŌTAIS
Kristus Kungs ir nōcis.
Jys Dīva syuteits, Jys Dīva syuteits
sovas gaitas sōcis.
Ir Kristus dzimis, Jys grākus pīdūs
un želesteibu mums ļaudim īdūs,
lai mes skaidrom sirdim Dīvu īmīlōtu,
Viņu vysod gūdynōtu.
Teic Dīva syutni, teic Dīva syutni:
«Bārnu pīlyugt nōcīt!

**Jō Mōti svātū, Jō Mōti svātū
viņam leidza teicit!»**

**Ir Kristus dzimis,...
Steidz goni skateit, steidz goni skateit
debess Bārnu mozū.
Īt ļaudis slaveit, īt ļaudis slaveit
Dīvu Kungu augstū.**

**Ir Kristus dzimis,...
Nōk Kēneni trejs, nōk Kēneni trejs
Dīva Dālu gūdūt:
Jam vīneigajam, Jam vīneigajam
sovas sirdis dōvūt.**

**Ir Kristus dzimis,...
Mes sovu dzeivi, mes sovu dzeivi
vysu Jezum dūdam,
un žēlesteibu, un žēlesteibu
mes nu Kunga lyudzam.**

Ir Kristus dzimis,...

19. (Nakts vydā jauki bolsi eņģeļu)

**DZILĀ PUSNAKTS tymsā gaisma mirdzēja,
debessgoru dzīsmes līksmi skanēja:
«Gūds un slava Kungam Dīvam,
mīrs ir lobas grybas ļaudim
vysā pasaulē!»**

**Radzūt spūžu gaismu, goni breinājās,
debessgoru dzīsmes dzēržūt, prīcējās.**

Lyugšonā jī ceļūs kryta,
breinums pōrōk lels jim škita –
Dīvu pīsauce.

Kunga eņģeļs nōce, gaiši myrdzādams,
gonus uzrunōja, līksmi saceidams:
«Pricas vēsti seņgaideitu,
vysim ļaudim apsūleitu,
es jums saceišu.

Sudiņ Kristus dzimis jūdu Betlemē,
ļaužu Glōbējs nōcis šamā pasaulē.»
Gonus eņģeļs aicynōja
steigtīs dreiž pi Pesteitōja,
gūdu atdūt Jam.

Debessgori, līksmi Dīvu slavejūt,
nūzuda nu skota, dzīsmi dzīdojūt:
«Gūds un slava Kungam Dīvam,
mīrs ir lobas grybas ļaudim
vysā pasaulē!»

20.

JYUS, TICEIGĪ, NŌCIT un gavilejit prīcā,
un pīlyudzit Dīvu vysvarenu!

Sveicit tū Bārnu, jyusu dēļ kas dzimis!

Mes gūdynōsim Viņu, mes gūdynōsim Viņu.

Mes gūdynōsim Dīvu vysvarenū!

Redz Betlemes laukūs Dīva syutņus
jaukūs,

kas vēstēj, ka Kristus ir pīdzimis.

Līksmojīt vysi, lobas grybas ļaudis!

Mes gūdynōsim...

Jys dabasu Kēneņš, kas dzimis ir kai

Bērneņš,

nu sileitē atdusas Betlemē.

Pīlyugsim Dīvu, kas ir klivis cylvāks!

Mes gūdynōsim...

Kungs pazemeigs nōcis un klivis myusu

glōbējs,

nu palik pi mums šamā pasaulē.

Slavēsīm Kunga mīlesteibu myužam!

Mes gūdynōsim...

21.

GAIDAS BEIDZĀS, kas lai steidzās Bārnu Jezu gūdynōt? * Dīva syuteits, Jys ir nōcis pesteišonu sludynōt. * Goni, pyrmī viņu sveicit, Dīva Dālam pasateicit, * Jezus Bārnām moza-jam.

Zvaigznei myrdzūt, Kēneni trejs Jezus Bārnu sveicynoj. * Atnas bolvas, nūlic golvas, pīlyudz Tevi, Pesteitōj. * Dōvonas Tu nanūraidi, teiras sirdis vairōk gaidi * gribi sev tōs īmontōt.

Līksmi sirdī, dzīsmem skanūt, mes pi Jezus steidzamēs. * Pazemeigi, paļōveigi myusu Kungā veramēs. * Kungs, kas volda vareneibā, šudiņ

bārņa pīvilceibā * sovas Mōtes rūkōs dus.

Sveicynojam, gūdynojam Pesteitōju gaideitū.
* Myusu dēļ Tu debess mōju atstōji, Kungs,
myužēigū. * Vysus ļaudis gribi svēteit, pīdūšonu
viņim vēsteit, * paradīzi atdareit.

22.

TICEIGĪ, JYUS REDZIT AR,
kū tik Dīvs Kungs dareit var.

Bērneņš mozs ir atnōcis,
Dīvs jam pīdzimt nūlicis.

Stalī dus Jys nabadzeigs,
sejā jaukums breiniškeigs
Bērneņam mīleigam.

Kas ir Viņš? – Dīvs ir Viņš!
Dīvs un Cylvāks reizē Viņš.

Debess gori steidzītēs,
mozū Bārnu skotītēs.

Atnōcit un sokit mums,
kū Dīvs syutejis pi mums.

Voi Jys vīnkōršs mērsteigais?
Varbyut karaļs myužēigais?
Trūņa nav, krūņa nav.
Kas ir Viņš? – Dīvs ir Viņš!

Dīvs un Cylvāks reizē Viņš.
Nōcit, laudis, pīlyudzit,
Dīvam gūdu atdūdit:
mozais zemes īmītņiks,
– vyspasaules Valdinīks.
Pesteitōjs ir dōvōts jums,
debess, zemes greznōjums.
– Bērneņš kluss, klēpī dus.
Kas ir Viņš? – Dīvs ir Viņš!
Dīvs un Cylvāks reizē Viņš.

23.

SPŪŽŌK ZVAIGZNES MIRDZĒT SŌCE

Dīva Dāls pi mums kad nōce.

Debess dzīsmes nanūryma
naktī, kurā Jezus dzyma.

Sveicynōsim, gūdynōsim

Dīva Bārnu augsti teiksim,

jo Jys pasaulē ir nōcis,

pesteišonas dorbu sōcis.

Enģeli pi gonim gōja,

prīcas vēsti sludynōja,

lai uz Betlemi jī steigtu,

pīdzymušū Jezu svektu.

Sveicynōsim, gūdynōsim...

Goni, Dīvu slaveidami,

sovōs sirdīs līksmōdami,

steidzēs pilyugt Dīva Dālu
vysu myusu Pesteitōju.
Sveicynōsim, gūdynōsim...

24. (Skan Glorija)

GŪDS UN SLAVA! Gūds un slava!
Dīva Dāls ir pīdzimis!
Jys kai mozeņš Bērneņš klusu } 2 reizes
pī mums, ļaudīm, atnōcis.
Esi svāta myužūs stuņde,
kurā Dīva eņgeļi
gonim teice prīcas ziņu: } 2 reizes
«Pesteitōjs ir pīdzimis»
Vysi svātī debess pulki
Jezus Bārnu gūdōja,
dzīdōja Jam slavas dzīsmi: } 2 reizes
«Gūds lai Dīvam augsteibā.»
Ari ļaudis Dīvu gūdoj
leidza debess eņgeļim.
Viņi sevi Dīvam vēļtej, } 2 reizes
Kristus pādōs sekojūt.

25. (Kas klauvej myusu vōrtūs)

UZ DĪVNOMIM MES EJAM
ar sirdim prīceigom,
un Zīmas Svātku vēsti

tur vysi sajemam.

**Mes pasateicam Dīvam
par Viņa lobumu,
un, ceļūs kreitūt, lyudzam:
«Kungs augstais, vodi myus,
Kungs augstais, vodi myus!»**

**Jyus, bārni, eite vysi
pi Jō ar sirdsdegsmi,
jo atnōcis tys breidis,
kad verās dabasi.**

**Sev Dīva gaismu lyudzit,
jo viņam tyvi jyus,
un pazemeibā sokit:
«Kungs augstais, vodi myus,
Kungs augstais, vodi myus!»**

**Jyus, leli, vysi dorit
taipat ar ticeibu,
un Kungu Jezu sveicit
ar bārna sirsneibu.**

**Pi Dīva bīži eite
un vyss jums pīdūts byus;
sirds dzilumūs tik lyudzit:
«Kungs augstais, vodi myus,
Kungs augstais, vodi myus!»**

26. (Tai naktī zvaigzne speidēja)
PŌR BETLEMI, KUR JEZUS DUS,
un apkōrt Dīva mīrs ir kluss,
speid spūži zvaigzne breineiga –
par Pesteitōju vēstējūt.

Lai gūds un slava myužēiga
Tev, myusu Dīvs vysvarenais!

Lai gūds un slava...
Šei spūžō zvaigzne voda myus.
Pōr Betlemi jōs gaisma plyust.
Mes ejam Jezu gūdynōt,
ar sovom dzīsmem sveicynōt.

Lai gūds un slava...
Tu myusu dēļ še atnōci,
kai bērneņš dzeivi īsōci;
pi sevis vysus aicynoj
un žēlesteibu dōvynoj.

Lai gūds un slava...
Jem sovā patvārumā myus,
pi Tevis mīrs un laime byus!
Kas Tovu grybu izpīļdeis,
tys svātlaimi sev īmontōs.

Lai gūds un slava...

27. (Mostaties gani, ceļā pošatiesi)
MŪSTITĒS, GONI, celitēs goni!
Gaidu laiks beidzīs – Pesteitōjs dzimis.

**Gūds Dīvam augsteibā, gūds Dīvam
augsteibā
tagad un vīnmār, un myužeiģi!
Spūžōkō zvaigzne jums ceļu rōdeis,
eņģeļu pulki pi Jezus vadeis.
Gūds Dīvam...
Leidzeiģi gonim pi Jezus steidzam,
dīviškū Bērneņu ar dzīsmem sveicam.
Gūds Dīvam...
Tu esi dzimis, ļaudis lai glōbtu,
pēc Tevis sirdis myužam lai slōptu.
Gūds Dīvam...**

28.

**PUSNAKTS TYMSĀ GAISMA AUSA,
nōce Dīva vēstnesis.
Gonus laipni uzrunōja
spūži myrdzūšs eņģelis:
«Nasabeistit, meilī goni,
sludynoju prīcas vēsti:
Šudiņ dzimis Pesteitōjs!»
Praviši kū sludynōja,
ticeiģi kū gaideja,
Debesstāvs tū atsyuteja
šamā dzeives ilejā:
«Eite, sveicynojit viņu,
pīdzymušū Dīva Bārnu
Jūdu mistā – Betlemē!»**

Atroda jī Dīva Bārnū,
eņģeļs kai jīm vēsteja.
Svātō Mōte maigom rūkom
mozū Bārnū auklēja.
Ceļūs kreitūt gūdbejeigi,
goni sveice pazemeigi
Pesteitōju gaideitū.

Debespulku slavas dzīsmes
skanēja nu augstumim:
«Dīvam gūds un mīrs vērs zemes
loba prōta cylvākim!»
Vysi lyugsim Pesteitōju,
Dīva dūtū Vyduťōju:
«Sovu mīru dōvoj mums!»

29. (Kungs nu dabasim)

JEZU, TU KARALI, PŌR VYSIM valdņikim,
nōci nu dabasim paleigā cylvākim:
Nu grāka varas myus atbreivōji
un žēlesteibu mums dōvynōji.
Varenais Dīvs, myusu Kungs vysužēleigais.

Tev, Jezu, ticeigī lyugšonas syuta,
uz Tevi pasaļaun dzeive kad gryuta.
Tu vysus ļaudis pi sevis vodi
un labvēleibu, Kungs, sovu rōdi.
Varenais Dīvs, myusu Kungs vysužēleigais.

Jezu, Tu Valdeitōjs, kam vysa vara,
pasorgoj pasauli nu jauna kara,
dūd lobu prōtu un vysim spāku,
stypru lai byuvātu mīra āku.

Varenaiss Dīvs, myusu Kungs vysužēleigais.
Steidzamēs, Jezu, Tev pasateikt vysi.
Žālōdams myus, ļaužu grākus Tu nesi.
Mes Tovi asam un Tevi lyudzam
atļauņ ar Tevi kūpā byut myužam.
Varenaiss Dīvs, myusu Kungs vysužēleigais.

30.

KUNGS DĪVS, TU MYUSU RADEITŌJS
un vysu ļaužu Pesteitōjs,
mes myužam Tevi slaveisim
un sovōs sirdīs pīlyugsim.
Mes Tevi lyudzam stōvēt klōt,
jo gribim jaunu dzeivi sōkt.
Nu grāka važom atbreivoj,
lai sirdis mīru īmontoj.
Pi sevis Tu myus aicynoj
un žēlesteibu dōvynoj.
Tu maizi dīviškū mums dūd,
lai Tevī vysi spāku rūn.
Mes sevi Dīvam veļtēsīm

**un Viņa grybu pildēsīm.
Tad Tovi palikt varēsīm
un debess dzeivi montōsīm.
Lai gūds un slava breineiga
Tev, augstais Dīvs, ir myužēiga!
Un vysa Tova radeiba,
lai vīnmār Tevi gūdynoj!**

GAVĒŅA LAIKA DZĪSMES

31. (Ak, muns Jezu, kad Tu dōrzā)

OLĪVDŌRZĀ, TU MUNS JEZU,
Debesstāvu pīlyudzūt,
sōci sovu ēršku ceļu,
lai maņ debess laimi dūt.

Pīdūd, Jezu! Pīdūd, Jezu!

Pīdūd, lobais Pesteitōj,
mani myužam naatstōj!

Lobais Jezu, lējōs straumem
asnis svāts Tev šausteitam,
tōs par vysim munim grākim
lējōs munam Glōbējam.

Pīdūd, Jezu...

Tev, muns Jezu, osim ērškim
golvu svātū krūņōja;
pīlyugšu es Tevi myužam,
kuru ļaudis zaimōja.

Pīdūd, Jezu...

Smogu krystu placūs nesi
Kaļvarijas kolnā Tu,
trejsreiz naspākā Tu kriti,
lai tik mani pesteitu.

Pīdūd, Jezu...

Osom noglom pīkolts krystā

Tu par mani grēceigū.
Cisšonas šos svātos mani
lai nu grākim atbreivoj!

Pīdūd, Jezu...

Nūmērstūt par vysim ļaudim,
Krystā pacalts, izdzisi,
sirdī, pōrdūrtā ar škāpu,
glōbīni maņ dōvōsi.

Pīdūd, Jezu...

Kad jau maņ nu sovas dzeives
jōsašķir byus nabogam,
cisšonas lai Tovas svātos
paleidz nūmērt laimeigam.

Pīdūd, Jezu! Pīdūd, Jezu!

Aizved mani žēleigi
Tāva mōjōs laimeigi!

32.

KUNGS, PĪKOLTS KRYSTĀ, miris ryugtā
nōvē,

atpesteit Tevi Jezus beja nōcis.

Ak, Kungs, esi Tu maņ žēleigs.

Ak, voi! Asu cylvāks grēceigs.

Tu myusu grākus pajēmi uz sevis,
bikeri dzēri, kuru Tāvs Tev devis.

Ak, Kungs,...

Tu par mums ļaudim cīti gryutas mūkas,

noglom pōrdūrtas Tovas kōjas, rūkas.

Ak, Kungs,...

Oss ērkšķu vainags rūtoj golvu Tovu,
ik kotrā ērškī radzu grāku sovu.

Ak, Kungs,...

Grybu pi Tova svātō Krysta raudōt,
te vysus grākus, vysas vaines atstōt.

Ak, Kungs,...

Caur Tovom mūkom svēteibu maņ syuti,
dūd spāku panest dzeives krystu gryutu!

Ak, Kungs,...

Grybu ak, Jezu, Tova es vīnmār palikt,
lai varu Tevi debess mōjōs satikt.

Ak, Kungs,...

Styprynoj mani, Kungs, ar sovu Misu,
mērstūt kad īšu es uz Tovu tīsu.

Ak, Kungs,...

33.

LAUDIS MAŅ MEILĪ, kū jums nūdareju?

Voi es kū ļaunu jums kod izdareju?

Gribēju dōvōt vysim debess prīcu;

cēļu jyus rōdot maņ uz nōves vītu.

Laudis maņ meilī, kū jums nūdareju?

Voi kaidu sōpi es jums izdareju?

Jyusus es cēļu vysom tautom pōri;

tagad uz munu nōvi vysī kōri.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi Dīva spāku jums es narōdeju?
Varējot pōrīt sausom kūjom jyuru;
vīneigi naidu tagad apkōrt jyutu.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi jyusu sūlus vīnmār nasvētēju?
Barōju jyusus tuksnesī ik dīnas;
yudīņa lasi nav kas maņ te pīnas.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi es uz lobu jyusus navadeju?
Sorgōju jyusus es nu īnaindīkim;
mani jyus stōdat blokus nūzīdznīkim.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi kaidreīz jyusus aizmērsis es beju?
Yudini slōpēs jums nu klints es devu,
pošam man snīdzat etiķi lai dzeru.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi jyusu lobā vysu nadareju?
Īvēžu jyusu zemē Apsūleitā;
maņ likat nūmērt vītā nasvēteitā.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi lobu sirdi es jums narōdeju?
Audzēju jyusus es kai veina kūku;
napasnīdz tagad maņ nivīns pat rūku.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?
Voi lobu dāreit jyusus namōcēju?
Trejs godi es jums kai Dīvs paleidzēju;
dzeīveību tagad par jums upureju.

Ļaudis maņ meilī, kū jums nūdareju?

Syuteibu savu pildeju cik varams.
Vyslobais Jezu, mes pi Tevis ejam,
pi Tovom kōjom osoras mes lejam.
Dīvs Kungs, mes Tevi lyudzam pazemeigi,
atzeistam vainas sovas vaļsirdeigi.
Pidūd mums, Jezu, myusu vysus grākus,
Styprynoj savu ļaužu vōjūs spākus.
Dūd, lai mes Tevi stipri īmīļotu
un sovas dīnas svāti nūdzeivōtu!
Atļauņ pēc nōves īraudzeit mums Tevi,
svātlaimi baudeit, kū mums nūpeļņēji!
Amen.

34.

RAUD', RAUD', DVĒSELE, raud par kotru
grāku

raud' kamēr jyuti vēl tu sevī spāku!

Raud' radzūt gryutōs Pesteitōja mūkas,
ar noglom dūrta viņa kōjas, rūkas.
Vyss vaigs jam sasysts, pōrklōts ašņa svīdrim,
Vysapkōrt zaimi, īnainīku kligti.

Jō svātōs lyupas daga lelōs slōpēs,
ik mirklis viņam pylns ar osom sōpem.
Oss zūbyns sōnā pošu sirdi skōris,
gulst pīrei svātai ērkšķu vainags pōri.

Pi krysta miris, guldeits beja kopā,

mūcekļa nōvi cītis myusu lobā.
Raud', raud', dvēsele, radzūt cik Dīvs žēleigs,
Jis vysu atdūt par tevi ir spējeigs.
Par ļaužu grākim gryutōs mūkōs gōja,
bet tevi, cylvāk, mīlōt napōrstōja.
Dīvs – Cylvāks sovū, svātū asni lēja,
grēceigūs ļaudis ar tū izpesteja.
Raud', raud' dvēsele, raud par kotru grāku,
raud' koleidz jyuti vēļ tu sevī spāku.

35. (Kas apraudōt varēs ļūti)

KAS GON NŪVĒRTĒT VAR GRYUTŪ,
Pesteitōja nōvi ryugtū!?
Myra Jys par grākim myusu...
Voi es kaidreiz lobōks kļyušu?
Cylvāks vōjs un biži grākoj,
laime vēļ, ka Dīvs jū žāloj.
Viņš ar lelu pacīteibu
gaida kotru grēcinīku.
Pōri mums Kungs paceļ rūkas,
svētejtūt nu krysta kūka.
Pi Jō vysī spākus smeļam
kristeigajam dzeives ceļam.

36. (Ak, galva asiņainā)

AK PESTEITŪJ, MUNS LOBAIS, AR
ĒRŠKIM KRŪŅŌTAIS, * muns Glōbējs
dīviškeigais, pi krysta mērstūšais! * Tev, agrōk
gūdā caltam, un ļaužu slaveitam, * nu apsmītam
un paltam, ir jōmērst atstōtam.

Ak vaigs, kas cytkōrt gūdōts, tik ļūti
dīvynōts, * nu ļaužu tīsā nīvōts, teik systs un
nycynōts! * Cik bōls un vōjs Tu klivis! Tovs ocu
gaišums dzīst, * Tu pōrmēreigi guris, kai vēļ tai
vari cīst!

Ak Kungs, Tovs skatīņš skaidrais, Tovs ocu
myrdzums svāts * un vaigs Tovs apgorōtais ir
sōp'u aizānōts! * Tu smogōs nōves mūkōs bez
spāka palicis, * un pacalts krysta kūkā jau esi
izdzisis.

Bet kū Tu cītis esi, es daudzķōrt peļņējis: *
tūs grākus, kū Tu nesi, es asu darejis. * Pret
Tevi asu vaineigs: maņ ļūti sōpeigi! * es lyudzu:
esi saudzeigs un pidūd žēleigi.

Nu sirds Tev paldis soku, muns lobais
Pesteitōj, * ka, nasdams sōp'u nostu, Tu mani
naatstōj. * Ļaun uzticeibā steigtis pi Tevis,
lobais Draugs, * un Tovōs bryucēs tvertis, kad
nōve mani sauks!

37. (Raug', karaļkarūgs augši pleiv)

RAUG', SVĀTAIS KRYSTS – tys glōbīns mums,
nav aptverams tō nūslāpums:
pi sōp'u krysta Jezus mērst,
nu nōves šos mums dzeive dzymst.

Škāps Jam ir Sirdi pōrdyuris,
lai piļneigs byutu upurs šys,
un asnis svātais nu tōs plyust,
kas atpestej nu grākim myus.

Jau pīpildeits un nūticis,
kū Kristus beja sacejis:
«Kad krystā pacalts nūmēršu,
pi sevis vysus pīvilķšu».

Gaišs tagad mirdzi, svātais krysts,
šys myrdzums tovs vairs navar zust,
jo cēlis lelā gūdā tu
ar Jezu, tevī pikoltu!

Ar tevi kūpā augšā calts
daudz lelōks dōrgums nakai zalts;
tys pīdūd grāku porōdus,
nu eļnes sorgoj ticeigūs.

Ak krysts, tu myusu cereiba,
ikvīnu aizved myužēibā,
kur Dīva labvēleibu jyut
un grēcinīku vaines zyud!

Tev, pesteišonas pyrmolūts,
Dīvs Trejsvīneigais, myužam gūds!
Ar krystu snēdz mums uzvaru
un slavas pylnu atolgu!

38.

ENĢEĻI, RAUDIT! RAUDIT, DEBESS gori,
osoras jyusu plyust lai zemei pōri!
Raudit par nōvi, raudit jyus pi kopa,
kur dusēs mīsa jyusu Kunga lobō!
 Raudi tu, saule! Raudi, mēness, žēli!
 Nūdzēsīt, zvaigznes, sovu spūžū kvēli.
 Raud debess plašums, gaismas apmyrdzātais,
 jo krystā pacalts Dīva Dāls vyssvātais.
Raudi tu vysa, skaistō zemes rūta,
kas tevim, cylvāk, Radeitōja dūta.
Osorom ryugtom raudi, zeme vysa,
vysaugstō Kunga dzeiveiba jau dzysa.
 Raudit jyus, putni! Lūpi, raudit žēli,
 ari jyus vysi, breivī meža zvēri!
 Apraudit Kungu, vysas byutnes dobā,
 Jys daudzi veicis ari jyusu lobā.
Raudi, tu zeme, Dīva Dāls kur gōja,
kad pesteišonu vysim sludynōja.
Osoras, leistīt vysur, kur Jys stōja
un sovus ļaudis apkōrt pulcynōja.
 Raudi, kolns svātais, gūda, slavas cīneigs,

leidz Kristus nōvei beji mozs un niceigs.
Pōr tevi svātais Asnis straumem leja,
kad debess Valdņiks krystā pikolts beja.
Raudi, kops tymsais, izkolts akmiņš radzē,
Kungs tevī guldeits, stōvi Viņa sardzē.
Pisaceļš Kristus, nōves vara pazuss,
radeiba vysa Dīva spāku sajuss.

Raudi tu, cylvāk, vilteibai kas ļōvis,
styprynoj sevi, grākam preti stōjis!
Osorōs ryugtōs krysta priškā lyudzīs,
lobajam Dīvam sovas vaines syudzi!

39.

KAS GON TEVI, JEZU, SAITĒS SĒJA,
un par Tevi nacīneigi smēja?

Munu grāku vaine tei –
pīdūd, lobais Pesteitōj!
Kōpēc golvā ēršku krūni lyka,
un ar dyurem Tevi vaigā syta?

Munu grāku...
Kai gon tiki nūtīsōts uz nōvi,
vysu atstōts, krysta ceļā gōji?

Munu grāku...
Kad Tev krystā kola kōjas, rūkas,
voi Tev nabej' jōcīš lelas mūkas?

Munu grāku...
Tev pat mērstūt ļaudis vysu līdze:

Tovos slōpēs ryugtu žuļti snēdze.

Munu grāku...

**Kōpēc debess mōjōs napaliki,
jo Tu sovā tautā vojōts tiki?**

Munu grāku...

40. (Nāc pie krusta savās bēdās)

**NŌC PI JEZUS SOVŌS BĀDŌS,
lai sev spāku rast.**

**Tev byus Pesteitōja pādōs
krystu nest.**

Redzi Jezus krysta mūkas,

– lels Jō sōp'u mārs!

Tevis dēļ Jys izstīp rūkas,

– Dīva Jārs.

**Tovu grāku dēļ Jys sevi
nōvei atdevis.**

**Dīva Dāls tik ļūti tevi
mīļojis.**

**Jys nu krysta tovas bādas
vysas mozynōs**

**Tovā sirdī jaunus spākus
mūdynōs.**

**Dīva Kunga žēlesteiba
tev nu krysta nōk
sirdī mīrs un paļōveiba
atdzimt sōc.**

41. (Ja vysi Tevi nīstu)

PAR MANI GRYUTAS MŪKAS * pi krysta
cīti Tu; * par tū es Tovōs rūkōs * pats sevi atdū-
du. * Ka rodu Tevi vālu, * ņyu žālums manī leist,
* sirds sōp, ka Dīva Dālu * vēļ daudzi napazeist.

Myus miļōdams, Tu ļōvi * sev atjimt
dzeiveibu, * un tōdēļ Tovū nōvi * es vīnmār
pīmiņu. * Tu milesteibā kvāloj, * kaut sirdis
daudzim solst: * kai ryupeigs dōrznīks žāloj *
pat zoru tū, kas kolst.

Es īšu ceļu eistu, * lai byutu pateiceigs; * kaut
vysi Tevi neistu, * es byušu uzticeigs. * Ar
milesteibu kvālu * es vīnmār dzeivōšu, * leidz
Tevi, Dīva Dālu, * es vaigā skateišu.

Es ļūti lyudzu Tevi: * tik mani naatstōj; *
ļauņ kūpā byut ar Tevi, * kad sirds jau elpōt
stōj, * lai ari muni brōli * pi Tevis vysi nōk, * un
kas vēļ tagad tōli, * lai Tevi atrast mōk.

42.

JO VYSI TEVI ATSTĒTU,
es Tevis naatstōšu,
muns Pesteitōj! Kur īsi Tu,
es vysur leidza īšu.

Uz Kaļvariju īšu es
ar Tevi, Jezu Kristu,

jo ari mani pasaule
pi krysta kūka systu.
Na tādēļ Tev es sekōšu,
lai svātlaimi sev gyutu,
bet gon lai Tovōs cīšsonōs
ar Tevi vīnōts byutu.
Kas zemes gūds un grezneiba,
ja nav tur Pesteitōja?
Muns priks un gaiša laimeiba
pi krystā Systō kōjom.
Kungs Jezu, mani pavodi,
šōs zemes ceļus ejūt,
un Tāva mōjōs aizvodi
kad kōjas pagurs ceļōt.

LELDĪNU DZĪSMES

43. (Jaukō dīna mums atgōja)

PRĪCEIGA MUMS IR ŠEI DĪNA

vysod turēsim tū cīnā,
Šudiņ, Kristus augšancēlēs!

Alleluja, alleluja, alleluja.

Augšancēltis Dīvs vīn spēja,
Jys kai gaisma atspeidēja,
tymas spēkus uzvarēja.

Alleluja...

Kungs pēc sovas nōves svātōs
atstōja tik noglu rātas
sovā mīsā apskaidrētā.

Alleluja...

Kad vēļ Jezus kopā beja,
bet jau žēlesteibas leja
pōri mīrā aizgōjušim.

Alleluja...

Tī, kas nōves vaļstī beja,
Pestēitōju īraudzeja,
dabāsus sev īmontōja.

Alleluja...

Kopa akmiņš atsavēle,
sorgi bailēs nūdrebeja:
Jezu kopā namanēja.

Alleluja...

**Gūdeībā Jys augšāncēlīs,
apostolim dzeivs rōdējōs
viņu šaubas izklaidēja.**

Alleluja...

**Tad Jys Mōti satikt gōja
un jū meili uzrunōja,
Mōtes sirdi mīrynōja.**

Alleluja...

**Asu sōpes aizmērsuse,
Tevi, Dāls, kad redzējuse,
kai nu jauna pīdzymuse.**

Alleluja...

**Daudzim Kungs vēl parōdejōs;
tad nu vysim atvadejōs,
aizīdams pi Tāva sova.**

Alleluja...

**Slaveits esi, Jezu dōrgais,
Dīvs un Pesteitōjs vysmeilais,
myusu glōbējs dīviškeigais.**

Alleluja...

**Gūds lai Tāvam – Radeitōjam,
Dālam – ļaužu Pesteitōjam,
Goram Svātajam uz myužim.**

Alleluja...

44.**LĪKSMI DZĪDIT PESTEITŌJAM,****Dīva Dālam myužēigajam.****Jys ir nōvi uzvarējis,****eļnes spākus savaļdejis.****Alleluja, alleluja, alleluja****alleluja, alleluja****Jezum krysta nōvē ejūt,****mōcekli vairs nacerēja.****Daži, kas vēļ drūši beja,****jū uz kopu pavadeja.****Alleluja...****Bet, kad Jezus cēlēs augšā,****cereiba jim otkon ausa.****Tim, kas maļdejušis beja,****osoras por vaigim leja.****Alleluja...****Mōcekli pi kopa skrēja,****leidz kū vēsti sadzērdēja:****cytu runom naticēja,****koleidz poši īraudzēja.****Alleluja...****Beja kas vēļ prūjom bāga,****beidamīs nu sova grāka.****Kas ar Jezu agrōk gōja,****pulcējōs pi Pesteitōja.****Alleluja...**

**Svātku priks lai kotrā sejā,
kad pi Pesteitōja ejam:
mīlesteibu sirdīs nasam,
viņam pateiceigi asam.
Alleluja...**

45. (Cēlīs Kristus nu myrūnim)

**JEZUS KRISTUS AUGŠANCĒLĒS
alleluja, alleluja,**

**vysim ļaudim mīru vēlej, alleluja, alleluja.
Sīvītes uz kopu gōja, alleluja, alleluja,
un par Jezu pōrrunōja, alleluja, alleluja.**

**Kad jau jōs pi kopa beja, alleluja, alleluja,
eņģeļs viņom tai saceja: alleluja, alleluja.**

**«Nasabeistit, raudōt beidzit, alleluja, alleluja,
prīcas vēsti sajimt steidzit, alleluja, alleluja.**

**Augšancēlēs Kungs, patiši, alleluja, alleluja,
mōceklim tū sokit vysim,» alleluja, alleluja.
Šudiņ jauka svātku dīna, alleluja, alleluja,
prīcojās lai sirds ikvīna, alleluja, alleluja.**

46. (Augšan Kristus cēlēs)

**KRISTUS AUGŠANCĒLĪS * uzvarēja eļņi. *
Tīsas dīnā ari mes * vysī augšanceļsimēs.
Alleluja.**

Krysta mūkas cīšūt, * ryugtā nōvē ejūt, *
Jezus myus ir pestejis, * dabasus mums atvēris.

Alleluja.

Leidza svātku zvonim * vysas sirdis skanit: *
Kristus nōvi satrīcis, * myus nu eļnes atpērcis.

Alleluja.

Kristus ļaudis asam, * mes Jō zeimi nasam. *
Myus Jys ļūti mīļojis, * Debesstāvam veļtējis.

Alleluja.

Tagad bārna gorā * īt pi Dīva varim, * Jezus
vōrdā lyudzūtis, * un Jō pādūs steidzūtis.

Alleluja.

47.

TICIT MAŅ, KA ES PATĪŠI
dzeivs nu kopa pīcēlis.

Lelais, smogais kopa akmiņs,
redzit, pats ir nūvēlis.

Jyus, kas mani mīļojit,
kas zem krysta stōvējot,
tagad prīcā gavilejit:
asu gūdā augšancēlis.

Redzit munas kōjas, rūkas,
– tōs ir noglu caurdūrtas:
nūmyru es lelōs mūkōs,

kad bej' krystā pīkoltas!
Škāps maņ sōnu pōrdyure,
yudiņš, Asnis izplyuda...
Dzeivš es otkon, kai jyus redzit,
nasašaubit vairs, bet ticit!
Muni vēstneši jyus byusit,
prīcas vēsti tautom nest;
munu patiseibu nesit,
ļaužu sirdīs gaismu degt.
Muna Tāva nomā īs
naskaitamas dvēseles,
kas nav mani redzējušas,
bet caur jums maņ ticējušas.

48.

ĪSIM GAIŠAJĀ DĪVĀ SVĒTNEICĀ

dzērdēt par lelū breinumu:
cēlis ir Kristus, sveicynoj vysus,
storōdams dabasu spūžumā.

Alleluja, alleluja, storōdams dabasu spūžumā.
Kristum ticeigais, kōdēļ sevī nes
nūslāptu grāku akmini?
Jezus tū nūveļš, krytušu paceļš –
Īsim pi diviškō Glōbēja!

Alleluja, alleluja, īsim pi diviškō Glōbēja.
Jezus tyvumā uzplaukst dzeiveiba
breineigā, jaunā skaistumā.

Īsim ar viņu – dzeiveibas Kungu –
ceļā, kas vad myus uz piļneibu.

Alleluja, alleluja, ceļā, kas vad myus uz
piļneibu.

Sirds tik prīceiga, breiva, laimeiga,
smogō nosta kad nūjimta.

Jezu, Dīvs esi, svātlaimi nesi,
gūds Tev un slava ir myužēiga.

Alleluja, alleluja, gūds Tev un slava ir
myužēiga.

49.

PRĪCEIGS «ALLELUJA»,
nabeidz sirdī skanēt.

Dīvs nu kopa pīceļs,
jaunai dzeivei mani.

Lai cik tymša dzīļa,
lai cik nakts ir gara,
vysom lītom pōri

Dīva spūžums storoj.

Jezum noglu rātas, –
rūkōs, kōjōs svātōs.

Manis dēļ Jys cīte,
lai es laimē ītu.

Klusā sirdī dzili
korstas ilgas kvāloj:
Mīlēt Tevi, Jezu,
kaī Tu mani mīloj.

50.**KUNGS JEZUS DZEIVS IR PĪCĒLĪS:**

nu kopa akmiņš nūvēlis,
vīn boltos drēbes palyka,
kur svātō Mīsa dusēja.

Aiz bailem sorgi drebēja,
kad breinumu šū redzēja:
kai dīvišķeigā spūžumā
Kungs Jezus kopu atstāja.

Uz kopu steidzās sīvītes,
jōs dōrgas smaržu zōles nas
tur Kungu Jezu gūdynōt
un viņa Mīsu apsvaideit.

Jōs bādōs runoj skumeigi:
kas nūvēļš smogū akmini?
Bet tyvu pīnōkūt jōs redz,
ka akmiņš nūvēlis jau pats!

Teic Dīva eņģeļš sīvītem:
«Te pravītōjums pīpīļdeits.
– Ir Jezus gūdā pīcēlis
un mōcekļus Jys sastopt īs.»

Nav myužam kaunā palicis,
kas Kungam Jezum ticējis.
Var sabrukt zeme, dabasi –
Jys sovus vōrdus pīpīļdeis.

51.

NŌC, SVĀTAIS GORS, DĪVS RADEITŌJS,

Tu žēlesteibu dōvōtōjs.

Nōc, mōjoj myusu dvēselēs,

lai Tovi bārni byutu mes.

Par Aizstōvi Tu cyldynōts,

un Dīva tautai dōvynōts;

Tu dzeives ceļā gaismas stors,

dzeivs olūts, mīlesteibas gors.

Ar septenveidu dōvonom,

vyslobō Tāva syuteitom,

Tu sovus ļaudis styprynoļ

un Dīvu slāveit aicynoļ.

Nu Tevis gaismu gribim lyugt

un Tovā mīlesteibā byut.

Nōc, rōdi ceļu cyldonū

uz dzeives mērki augstōkū.

Pret ļaunu ceļā styprynoļ,

un sovu mīru dōvynoļ;

myus vodi, lai Tev sekojam

un debess laimi montojam.

Mes ticim Tāvam myužēigam

un Dīva Dālam vīneigam,

un Goram vysusvātajam,

šai Trejadeibai dīviškai. Amen.

52.

NŌC PI MUMS, DĪVS SVĀTAIS GORS,
lic, lai Tovas gaismas stors
atmirdz myusu dvēselēs.

Sovus ļaudis apgaismoj,
žēlesteībā atjaunoj,
myusu sirdīs īmōjoj.

Dīva Gors Vyssvātōkais,
priķa olūts cālōkais,
dvēselei mīrs jaukōkais.

Dorbā, lyudzam, styprynoj,
nūgurumā spērdzynoj,
bādu laikā mīrynoj.

Dīvs, ar sovu spūžumu
pīpīldi sirds dziļumus
tīm, kas tic un Tēvi lyudz.

Kungs, bez Tovas svēteibas
nav nikaidas cereibas
mums nu grāķa pasaceļt.

Tikai Tu spēj cylvākam,
smogā grākā krytušam,
skaidru dareit dvēseli.

Ļaunums myus lai nauzvar,
cylvāķi lai breivi var
pesteišōnas ceļu īt.

**Dōvoj vysim ticeigim,
lobas grybas cylvākim
sovas svātōs dōvonas.**

**Dūd mums dzeivi svēteigu,
nōves stuņdi mīreigu,
svātlaimēgu myužēibu.**

DZĪSMES VYSUSVĀTŌKŌ SAKRAMENTA GŪDAM

53. (Krissim ņyu ceļūs)

MES CEĻŪS KREITAM Tovā priškā, Dīvs,
pēc žēlesteibas Tovas lyudzūtis.

Ticeibā dzeivā, sirds pazemeibā,
upuri sōcam Tovam gūdam mes.

Svēteļ myus, Jezus dīviškeigō sirds,
lai dzeive skaidra tai kai olūts irdz.

Nu pūsta sorgoj mōjūkļus, laukus,
lai labi klōjās mums pi Tovas Sirds.

Dzeivim, Kungs Jezu, žēlesteibu dūd,
myruši Tevī atdusu lai rūn.

Nu kara sorgoj, nu eļnes brīsmom,
ciļvēci svēteļ, lobus laikus dūd!

Pret Tevī nūkreit ceļūs cylvāks vōjs,
Tu myusu Dīvs un vīsa Radeitōjs:
mes Tovi bārni – cylvāki vysi,

uz debessmōjom ved myus, Pesteitōj.

Tev pīdar myusu sirdis, Kungs un Dīvs,
uz svātlaimēibu ceram mes ikvīns.

Kungs, pīdūd vaines mums grēcinikim,
uzklausi žēleigs, kad mes lyudzamēs.

Dīvs Tāvs, Dāls, Svāts Gors, Tevī slavejam,
Tev Trejsvīneigam, gūdu atdūdām.

Lai pateiceiba Tev myužu myužūs
par žēlesteibom, kū mes saņemam.

54.**TOVĀ PRĪŠKĀ, KUNGS, ES STŌJŪS,****žēlesteibas Tovas lyudzūs.****Šite Tu zam maizes zeimem****apslāpts esi myusu acim.****Gryuts mums saprast, tūmār vysi****ticim, ka tu klōt mums esi****šamā Sakramenta maizē****patiss Dīvs un cylvāks reizē.****Lelu breinumu dareja,****Kungs Dīvs maizi kad pormeja****par sovu Mīsu vyssvātū,****lai cylvāku pabarōtu.****Svāts ir, svāts ir Vysvarenais****debess gūdā, Dīvs myužēigais.****Ļaunprōteigim esi brīsmēigs,****lobim ļaudim vysod žēleigs.****Svātī gori gūdbejeigi,****Tovā prīškā stōv cīneigi.****Lai gon Tovā vaigā raugōs,****myužam Tevi saprast naspēs.****Nav tōs laimes naticēigam,****ni tōs prīcas vīnaldzeigam,****kaidu Dīvs dūd mums, ar Mīsu****barōdams šū draudzi vysu.****Nacīneigs es asu, ka Tu**

**Jezu munā sirdī ītu,
bet, ja vārdu vīn saceisi,
mani ar tū izpesteisi.**

**Dīvs, es Tevi gūdynoju
un pi sevis aicynoju.**

**Ļauņ, lai myužam es dzeivōtu,
vysod Tevi slavynōtu.**

55.

**VYSI ĻAUDIS, NŌCIT KLŌT,
Kungu Jezu gūdynōt!**

**Lai ir myužam cyldynōts
Vyssvātōkais Sakraments!**

**Dīva Mōte Marija,
Tu par vysim svēteiga,
mōci sovu Dālu sveikt,
kas šeit cīneits Sakraments.**

**Dzīdit skani eņģeļi,
Dīva svāti vēstneši:**

**Svāts, svāts, svāts lai myužam teikts,
augsti gūdōts Sakraments.**

**Odums, Noass, Abrahams
un vyss pyrmū tāvu noms –
it vyss vacais Testaments
dzīd: Lai teikts ir Sakraments.**

Pravišim Dīvs atklōja,

priķa ziņu vēstēja:

**Jezus Kristus – Mesija,
kas šeit pilyugts Sakraments.**

**Apostoli myužebā
Dīvu slavej līksmeibā
sovu Mōceitōju redz,
kas šeit ir kai Sakraments.**

**Vysi svātī mūcekli,
debess draudzes lūcekli,
jyusu Kungs un eistais Dīvs
ir šis augstais Sakraments.**

**Vysas eistas jaunovas,
kuras Dīvam veļteitas,
jyusu priķs un lobais Gons
nōķ pi jums kai Sakraments.**

**Dīvs, kam trūņs ir debesis
myus tik ļūti mīlōjis:
Pats pi mums ir palicis
oltorā kai Sakraments.**

**Pestēitōju slaveisim,
ceļūs kreitūt pilyugsim,
skaidrom sirdim pījimsim,
kas šeit cīneits Sakraments.**

**Dzeivō Maize, ļaužu priķs,
eistais cylvāķs, eistais Dīvs.
Esi myužam augsti teikts,
svāts un breineigs Sakraments.**

Sovas sirdis atverit,
žēlesteibu pījemit,
sevi Jezum veļtejit,
Sakramentu pilyudzit.

56. (Še ir Jezus, myusu Dīvs)
ŠEIT IR JEZUS KUNGS UN DĪVS
palikt vysod vēlējis.
Vysi svātī debess gori
sveic Jū oltorā.
Sakraments šys dzeivais Dīvs
Debess Maize, ļaužu priks,
dōvōts Vakariņōs svātōs
Kunga svēteitōs.
Dīvs mums patvārums ir drūšs
Sakramentā klōtasūšs.
Dzilā cīnā mes šeit īsim,
Kungu pilyugsim.
Dīva Kunga mīlasts svāts,
zemes bārnim nūvālāts,
lai jīm gora spākus vairoj,
sirdis apskaidroj.
Jezus ticeigajim draugs,
paleidzātōjs vysim jauks.
Cik vīn dzeivōsim Jū teiksim,
mīlēt nabeigsim.

**Jezu, Tu mums vīnmār klēt,
mōci debess montu krōt:
dori, lai mums svātas ilgas
sirdis pīpylda.**

**Jezu, Tevi lyudzamēs
un pi Tevis steidzamēs:
dōvoj dzeivi svātlaimeigu
vysim myužēigu.**

57. (Adoro te)

**PĪLYUDZU ES tevi augstais, svātais Dīvs,
kas te Sakramentā esi klēt arvīn.
Sovu sirdi nasu Tev par upuri,
Jezu, lai tei pīdar Tev vīn myužēigi.**

**Naspēj Tevi aptvert cīlvēciskais prōts,
bet Tu mīlesteibā žēleīgs pretim nōc.
Tu mums spūža saule, gaišas dīnas reits,
lai gon Sakramenta nūslāpumā teits.**

**Te es radzu Tevi, sovu Glōbēju,
vainagōtu ērškim, krystā pīkoltu.**

**Nūžālā es lyudzūs: Jezu, pīdūd maņ,
kai reiz pīdevi pi krysta slapkovam.**

**Tu maņ žēlesteibā svātōs rūkas snēdz,
dziļōs noglu rātas acim skateit lic.**

Leidz ar Tomu spēju ticēt, īsauktīs:

Jezu, lobais Jezu, Tu muns Kungs un Dīvs.

Jezu, dzeivō maize – tam, kas izsaļcis,
spāks un spērdzynōjums – tam, kas paguris;
spūža laimes dīna – bādu nūmōktam,
uztycamais Glōbējs – kotram cylvākam.

Žālsirdeigais Jezu, lobais pelikan,
Tovā asnī svātā pesteišona maņ.
Cik šys asnis dōrgs mums! Lases pītyktu,
pasaulei lai vysas vainas nūjimtu.
Sakramentā svātā, žālsirdeigais Dīvs,
Tu myus vīnmār gaidī, myusu ilgojis.
Pījem myus, Kungs Jezu, sovā gōdeibā,
aizved myus sev leidza gaišā myužebā.

Amen.

58.

DĪVS, TEVI PĪLYUDZU. Šeit Hostijā Tovs
vaigs * ir aizklōts cylvākim, jo nav vēl nōcis laiks.
* Tū zynūt, atsadūd sirds muna Tev tik vīn; * lai
Tovam svātumam un Tovam vōrdam cīns!

Te pīvīļ redze myus, vīļ cilvēciskais prōts, * tik
Tev es uztycūs, jo patīseigs Tovs vōrds: * «Tei
muna mīsa ir, tys – muns asnis svāts;» * un zīdēs
myužeigi, kas pesteišonai sāts.

Pi krysta kūka ir Tovs dīviškeigums slāpts, *
te cilvēciskums ari nūslāpumā tārpts * Tev
tūmār tycu es, maņ aplīcynōt priks, * kū teicis
lyugdamīs pi krysta grēcinīks.

Nav rātas skateit gon kai Tomam vālāts maņ,
* Tu tūmār Dīvs muns Kungs, kam myužam
slava skaņ. * Lic pīaugt ticeibai un cereibai
ikdīn, * ļauņ Tevi pīlyugt, Kungs un Tevi mīlōt
vīn.

Ak, svātō Hostija, kas dabasus mums ver, *
Tu dzeivō Maize mums, kas pesteišonai der. *
Lic sirdei ilgōtīs pēc Tevis, Kungs un Dīvs, * un
Tevi vysod rast un Tevī prīcōtīs.

Tu esi Pesteitōjs, Kungs Jezu, pasaulei, * kas
asni svātōkū par sovīm ļaudim lej. * Lai teirej
mani tys nu kotra ļaunuma, vīns pilīņ izglōbt
var nu grāku smoguma.

Kaut myusu acim vēļ Tu esi slāpts un šķērts,
* tū, lyudzams, pīpīldi, kad vajadzēs mums
mērt: * lai izzyud nūslāpums, kas Tovu vaigu
sadz, * un muna dvēsele lai Tevi myužam redz.

Amen.

59. (Atej, Jezu, muna prīca)

JEZU, NŌC, MUNS PRĪKS UN LAIME,
nōc un aizdedz munu sirdi.

Kungs, es Tevi ilgōs gaidu,
munas lyugšonas Tu dzērdi.

Tycu, Hostijā Tu esi,
vysus aicynoj pi sevis.
Munas vōjeibas Tu redzi,
bet es ilgojūs pēc Tevis.

**Kungs, es grybu sovā sirdī
Tevi sveikt kai jauku vīsi.
Asūt vīneibā ar Tevi,
byušu laimeigs es patiši.**

**Lai es milesteibā dagu
un pēc Tevis vīnmār slōpstu;
Lai ar gaišu smaidu vaigā
nasu sovu dzeives krystu.**

60. (Tev gūds un slava)

**LAI GŪDS UN SLAVA myužēigi myužam
Tev, myusu Dīvam un Radeitōjam!**

**Prīceigōs dzīsmēs Tevi mes teicam,
debess un zemes Valdnīku sveicam.**

**Cik varens esi, teic debess veļve,
un kas ir radeits yudiņu dzeļmēs.**

**Lykumus sovus ari mums devi,
tūs svāti pildeit mums pavēlēji.**

**Lai mes Tev byutu īpaši tyvi,
pasaulē nōci un cylvāks klivi.**

**Citi pat mūkas un ryugtu nōvi,
svēteidams ļaudis, kas grib byut Tovi.**

**Krystā kaut izsmīts un neivōts beji,
pīdūt mums grākus Tu apsūleji.**

**Tagad Tu mōjoj dabasu gūdā,
un vysa vara Tev rūkōs dūta.**

**Bet vīnus Jezu myus naatstōji,
Hostijā vysod myus styprynōji.
Mums Sakramentā, kurā klōt esi,
pats sevi vysod upurī nesi.
Dori, Kungs Jezu, myus skaidrus, svātus,
cīneigi Tevi uzjimt lai spātu.
Mīlojūt cytus lai lobu doram,
nu reita ausmas leidz saules rītam.
Gribim Tev, Jezu, mes vysur sekōt,
Tev vysu zīdōt, Tev vīnam kolpōt.
Žāloj myus, Jezu, ikkotru diņu:
ceļā uz gaismu vodi ikvīnu.
Nikas lai naspēj nu Tevis myus škērt,
Tev gribim dzeivōt, Tev ari nūmērt.**

61.

**PI TEVIS, LOBAIS JEZU, ar prīcu steidza-
mēs, * Tev atdūt sirdi sovu tik ļūti gribim mes. *
Tu žālsirdeigs mums esi un pesteišonu nesi. *
Muns Jezu, Dīvs vīneigs, esi mums žēleigs!**

**Tu Sakramentā sevi zam maizes apslēpi. *
Kungs vysu Tu mums devi un ar mums paliki. *
Ak, naizteicams lobums, ak mīlesteibas pyl-
nums! * Muns Jezu, Dīvs vīneigs, esi mums
žēleigs!**

Tu patīseibas vārdim pi sevis vysus sauc, * kai styprajim, tai vājim Tu paleidzi tik daudz. * Kas uzticeigs Tev sekoj, tys eistu laimi montoj. * Muns Jezu, Dīvs vīneigs, esi mums žēleigs!

Kad Tevi sirdī turu, sirds svātā liksmē grymst * un prīcētīs vīn varu, jo vysas sōpes rymst. * Tev grybu atdūt sevi, lai myužam byut ar Tevi. * Muns Kungs, Dīvs vīneigs, esi mums žēleigs!

Kad jyuti smogu krystu, pi Jezus ōtri steidz * un sovu sōp'u nostu ar sevi pajem leidz. * Pat vaineigū Jys narōj, tam mīru sovu atstōj * Muns Jezu, Dīvs vīneigs, esi mums žēleigs!

Ir jauki Jezu pījimt, ar viņu prīcētīs, * un styngri sevī nūlemt tik viņam zīdētīs: * Jys augstōkō byus laime, kas gaida debess saimē. * Muns Jezu, Dīvs vīneigs, esi mums žēleigs!

Ak, Jezu vysulobais, ļauņ, Tevi mīlēt maņ, * Tev myusu Kungs vysaugstais, lai gūds un slava skaņ, * lai skaistōkū, kū varu, es Tovam gūdam doru. * Muns Jezu, Dīvs vīneigs, esi mums žēleigs!

62. (Tu dzīvo manā sirdī)
NŌC, JEZU, MUNĀ SIRDĪ
un esi žēleigs maņ.
Tu munas dūmas dzērdi,
Tev muna dvēs'le skaņ;

Sirds grib vīn Tevī dusēt,
just mīru breineigu,
grib gaideit tik un klusēt:
lai Tevī klauseitūs.

Kai bārnu mani žāloj,
lai naskar mani grāks;
lic mīlestībā kvālēt
pret Tevī, Dīva Dāls.

Kai pasateikt Tev spēšu,
muns Jezu, lobais Dīvs?
Tev vysu upurēšu
es nabogs grēcinīks.

Lai teic un slavej Tevī
ikvīna radeiba
par vysu, kū maņ devi
un dūsi myužēibā.

Lai dzeive Tev par gūdu
kai dzīsmē skanātu,
es sevi vysu dūdu,
Tovs prōts lai nūtyktu.

63. (No senām mīļām bērnu dienām)

NU TŌLOM, GAIŠOM BĀRNU DĪNOM

tik maigi dzīsmē sirdī skaņ.

Pi mōtes, krāsas stundē vīnam,

tai lyugtīs vīgli beja maņ:

Jezu, munā sirdī nōc,

sev pa prōtam veidōt sōc;

sirds moza maņ un vysam aizslāgta,

tik Tev, muns Jezu, atvārta,

tik Tev, tik Tev, ak Jezu muns!

Un tagad dzeives gryutōs ceīņōs,

kur kārdynōtōju tik daudz,

nōk atmiņā maņ bērnu dīnas,

un dvēsele kai seņōk sauc:

Jezu,...

Kungs, lic, lai vīnmār lyugtīs spātu

es bērniškeigā ticeibā;

lai sirdī bīži atskanātu

maņ dzīsmē šei kai bērneibā:

Jezu,...

64.

AR ILGOM TEVI GAIDU, muns Jezu,
Hostijā * un lyugšonu Tev skaitu * kai sovā
bērneibā, * lai globōt sirdi skaidru * ar Tevi
vīneibā.

Tu sovu krystu nesi, * lai ļaudis pesteitu. * Nu Hostijā Tu esi, * lai kotru svēteitu * un ticeibā lai vysi * šeit Tevi pilyugtu.

Mes tymā rūnam spāku, * ka debess laime ir; * tys paleidz pīveikt grāku, * kas var nu Tevis šķert. * Kai cytaidi rast jāgu, * kam dzeivōt un kai mērt?

Kungs Jezu, Tevi lyudzu, * kas esi Hostijā: * lai uzticeigi byutu * mes Tovā Bazneicā * un jaunu dzeivi gyutu * pi Tevis myužēibā.

65.

OLTORA ZVANENIM SKANŪT,

Pestēitōjs aicynoj myus
tyvōk lai dīvgoldam nōktu
dabasu mīlasts kur byus.

Oltora zvaneni aicynoj, skaņ
Kristus bolss dvēselē pazeistams maņ:
«Nōcit jyus vysi, kam gryuti,
pi manis mīru lai gyut».

Pestēitōjs Hostijā svātā
pats sevi cylvākim dūd,
lai, ādūt dabasu maizi,
ticeigī spāku sev rūn.

Oltora zvaneni...

Hostijā myužēigū Dīvu
pīlyugt un gūdynōt ej!
Mirkļis vīns vīneigs pī viņa
dvēseli dzīdynōt spēj.
Oltora zvaneni...

66.

MAIZI PI DĪVGOLDA dōvoj mums debesis:
Kristus vyssvātōkū Mīsu un Asini.
Ticeibas nūslāpums ir svātō Hostija,
Pesteitōjs mōceklīm sovīm kū svētēja.
Tevi, Dīvs Trejstvīneigs, bejeigi pilyudzam,
pīdūd mums žēleigi grākus kad apraužam.
Hostijā svātajā ļauņ Tevi sagaideit,
dvēseli sovu pī Tēvis lai sasīldeit.

67.

MES pi Dīva golda ejam sajimt dzeivū Maizi,
lai tei gora spākus vairoj dvēsēlē ik reizi.
Jezus kotru sauc pī sevis, grēcīnīku žāloj,
debess gūda krūnis apjam viņa pīri cālū.
Kristus dūtō Dīva Maize styprōkus myus
dora,
lai mes dzeives ceļu ītu apostolu gorā.
Jo mums kaidreiz ceļā stōsīs ļaunums,
laiki borgi,
Kungs, mes Tevi tagad lyudzam: sovus
ļaudis sorgoj!

68.

KOD PRĪSTERA rūkas ceļ Hostiju svātū
un bikera zalts sveču gaišumā mirdz,
tad pījem, Tāvs, žēleīgi Upuri augstū,
kū dōvoj Tev Jezus Vyssvātōkō Sirds.

Pi oltora Tova, Kungs, lyugšonā kvālā
mes nōkam, lai zīdōtu sirdis Tev vīn.

Tōs pījem, Kungs, kūpā ar Upuri svātū
un paleidz mums dzeivē un dorbā ik dīn.

69.

JEZU, ĪNŌC MUNĀ SIRDĪ,
lyugšonas, Kungs, munas dzērdi.

Tevi ilgōs gaidam vysi,
voi gon mums Tu garum īsi?

Vīnmār Tevi lyudzūt gaidu,
namīrā un ilgōs vaidu,
jo bez Tevis grākūs sleikstu,
tukšas dzeives gaitōs neikstu.

Napateik maņ zemes priki,
tī bez Tevis maņ ir liki.
Tik ar Tevi kūpā asūt,
laimeigs es pat krystu nasūt.

Jezu, munā sirdī īnōc,
svātai dzeivei mani mōci.
Tevi ilgōs gaidam vysi,
voi gon mums Tu garum īsi?

70.

KUNGS, es naasu cīneigs, * ka munā sirdī nōc, * bet soki tikai vōrdu * un byušu dzi-dynōts. * Sirds, grāku aptymsōta, * tad žēlesteibu gyus * un, Tevis apgaismōta, * par mōjūkli Tev kļyus.

Uz Tevi, Jezu, traucās * ar ilgom dvēsele, * pēc Tevis olkstūt lyudzās, * Tev prīcā gavilej. * Tu vysu lobu devi, * Kungs, sovā gudreibā, * ļaun, ari redzēt Tevi * maņ, Tovā vaļsteibā.

71.

TE OLTORĀ KRISTUS KUNGS * dzeivoj pi mums. * Jys ticeigūs liksmeiba, * mīrynō-jums. * Ik dīvnomā kotrā * kai saule mums mirdz * Vyssvātōkais Sakraments – * Bazneicas sirds.

Nu dabasu trūņa * Dīvs, nōcis pi mums, * dūd cereibu gaišu, * kam liktiņš ir dryums: * kū vōrdzinoj bādas, * kū važōs tur grāks, * tam glōbēja rūku snādz * dīviškais spēks.

Nu oltora Kristus pats * uzlyukoj myus. * Jys, Hostijā apslāpts, ir * naradzams, kluss. * Ak, eņģeļu maize, * ak, dabasu priks, * Tev pateiceigs dzīdōšu * es grēcīnīks.

72.

**SLAVEJ SOVU PESTEITŌJU, sovu
Pavēlniku, * lai Jys tovu sirdi volda, dōvoj svātu
prīcu. * Viņa boltōs drēbes mirdz, ēršku krūnis
zaigoj, * bezgaleiga žāļsirdeiba apmirdz seju
maigū.**

**Ja vēl nūspīž grāku nosta, jo tev klōjās gryuti
* lai sev mīru sirdī rostu, lyugšonu Jam syuti! *
Bryuču rātas kvāloj Jam, svātums storoj sejā, *
Jys ar debess maizi baroj myus šai sōpu lejā.**

**Cik vēl ilgi grāka vāžōs dvēseli sev kaļsi? *
Pazemeibā nōc un klausī Dīva Dāla bolsu! *
Viņa žēlesteiba lyudz, dzērd Jys kotru vaidu *
tevi Jys ar mīlesteibu Sakramentā gaida!**

DZĪSMES VYSUSV. JEZUS SIRDS GŪDAM

73.

KOD REITĀ AGRI AUGŠĀ CEĻŪS,
es sveicu Tevi, Jezus Sirds,
lai dīnas pyulem spāku smelūs, } 2 reizes
nikod nu Tevis naatškērts.

Uz Tevi vīn, Sirds, ceļu skotu,
Tu muna zvaigzne, gaisma, priks.
Tū pījimšu ar drūšu prōtu, } 2 reizes
kū mīlesteiba Tova snīgs.

Jem munu sirdi, patur viņu,
dūd spāku maņ uz lobu it;
ja prōts uz grāku justu dziņu, } 2 reizes
tū žēlesteibā turi cīt!

Cik bīži sirds maņ pukstēs kryutīs,
vyss veļteits Tovaī mīleibai
un vysod sirds šūs vōrdus syuteis: } 2 reizes
ak, Jezus Sirds, Tev vīneigai.

Un ari vysus, kas maņ dōrgi,
Kungs, paglōb sovā Sirdī tūs;
jim dvēseli un mīsu sorgoj, } 2 reizes
un naļauņ, ka jī maļdeitūs.

Lai dīna šei maņ svāta kļyutu,
es lyudzu Tovu svēteibu,
un Tu lai vīnmār klōt maņ byutu, } 2 reizes
leidz gyušu debess laimeibu.

74.**VĒĻ REIZI VOKORĀ ES SYUTU**

Tev sveicīni, ak Jezus Sirds,
jem dīnas prikus, sōpi gryutu,
lic sovā Sirdī, lai tī mirdz.

Ak svātō Sirds, Tev uzticēju
nu reita dīnas nostu es,
un nu ar prīcu teikt es spēju:
Tu paleidzeibu vīnmār nes.

Tev pateicūs par žēlesteibu,
kas steidzēs mani pasorgōt.
Dūd ari šūnakt paleidzeibu,
Tovs eņģeļs sorģs lai stōv maņ klōt!

Ak Dīva Sirds, kad es ar grāku
Tev napaklausu, maņ ir žāl;
ak, pīdūd maņ, dūd jaunu spāku,
lai kvāloj sirds maņ skaidra vēļ!

Ak Jezus Sirds, es lyudzūs ari
par sovejīm un labdarīm,
tūs pasorgoj un svātus dori,
lai Tova svēteiba nōk jīm.

Nu Tovā Sirdī, mirdz kas sōrti,
lai maņ ir žēlesteibas daudz,
lai Tova Sirds maņ debess vōrti,
caur kurim jauna dzeive sauc!

75. (Nōcit pi Jezus Sirds svātōs)

NŌCIT, VYSI DĪVA ĻAUDIS,

Pesteitōju gūdynōt.

Jys ir myus pi sevis saucis

lai mums mīru dōvynōt.

Slavas dzīsmes, vysur skanit

Jezus Sirdei dīviškai.

Pi šos Sirds jyus vysi nōcit,

atdūdami gūdu jai.

Jezus Sirds nu sovas rātas

žēlesteibu straumes lej.

Viņas mīlesteiba svātō

myusu ilgas nūremdej.

Slavas dzīsmes...

Jezum vīnam atstōteibā

par mums vysim nōcēs cīst.

Myuži mainās – mīlesteiba

Viņa Sirdī naizdzīst.

Slavas dzīsmes...

Svātbīldē šū Sirdi redzim

gaismas storūs atmyrdzūt.

Gaismu ari sevī dadzam,

Pesteitōju pīlyudzūt.

Slavas dzīsmes...

Jezu, paglōb sovā Sirdī

Sovus ļaudis žēleigi.

Myusu lyugšonas Tu dzērdi:

pīdūd vysim myužēibā.

Slavas dzīsmes...

76.

**ES JEZUS SIRDI sveicu un viņu pīlyudzu:
gon lyugšonōs, gon dzīsmēs jū biži pīsaucu.**

Lai augsti gūdynōta, nu vysim cīneita

Vyssvātōkō Sirds Jezus ir vysā myužēibā.

**Tu, Sirds, par mani cīti, Tu sōp'u pōrjimta,
uz Golgatas pi krysta ar škāpu pōrdūrta.**

Lai augsti gūdynōta...

**Nu Tevis iztecēja yudiņs un Asinis,
lai munus grākus dzāstu un pīdūts byutu vyss.**

Lai augsti gūdynōta...

**Kai Tu, Sirds, lānprōteiga, skaidra, pazemeiga,
tai veidoj munu sirdi, lai tūp Tev leidzeiga.**

Lai augsti gūdynōta...

**Es lyugšonōs uz Tevi sev spāku atrūnu,
un pīnōceigu gūdu Tev prīceigs atdūdu.**

Lai augsti gūdynōta...

**Ak, Jezus Sirds, es lyudzu: jem mani vysu sev,
lai muna dzeive kļyutu par slavas dzīsmi Tev.**

Lai augsti gūdynōta...
Kad maņ šei zemes dzieve uz myužim izbeigsis,
jem, Jezus Sirds, Tu mani pi sevis debesīs.
Lai augsti gūdynōta...

77.

TOVAI SIRDEI GŪDU DŪDAM, ak muns
Jezu, ak Jezu.

Tevi paleigā mes lyudzam, ak...

Mes gūdynōsim tagad un vīnmār

Tovu Sirdi, ak muns Jezu.

Tova Sirds ir īvaiņōta, ak...

myusu pesteišonai dūta, ak...

Mes gūdynōsim...

Pi šos Sirds mes vysi steigsim, ak...

slaveit Tevi naizbeigsim, ak...

Mes gūdynōsim...

Tevī eistō milesteiba, ak...

žēlesteibu pōrpiļneiba, ak...

Mes gūdynōsim...

Tevi meklej cylvāks grēceigs, ak...

zynūt, ka Tu esi žēleigs, ak...

Mes gūdynōsim...

Kad par grākim cylvāks žāloj, ak...

Tova Sirds jau viņu mīloj, ak...

Mes gūdynōsim...

Naraidi myus nūst nu sevis, ak...

kad mes steidzamēs pi Tevis, ak...

Mes gūdynōsim...

Tovai Sirdei gūdu dūdam, ak...

lyudzūt Tevi, mīru rūnam, ak...

Mes gūdynōsim...

78.

**KUNGS, UZKLAUSI MYUS, * Kristu,
saudzej myus, * lobais Jezu, svētej myus! ***

**Jezu, Tu tū apsūleji, * ka myus vīnus naat-
stōsi, * paliksi pi mums vērs zemes * Svātō
Sakramenta zeimēs.**

Kungs uzklausi myus... *

**Reitūs dīnas dorbus sōcūt, * lyugšonōs pi Dīva
nōku: * Jam par upuri es nasu * sovus dorbus,
sevi vysu.**

Kungs uzklausi myus... *

**Svātō Jezus Sirds, tū vīnu * lyudzu es ikkotru
dīnu: * lai pēc Tevis vysod eju, * cyta ceļa
namekleju.**

Kungs uzklausi myus... *

**Gaiša kļūst tad muna dzeive, * ryup'u
nanūmōkta, breiva, * kad ar Tevi vīnōts asu, *
Tovu soldū jyugu nasu.**

79. (Ar ērkšķiem Tu tīta)

AR OSAJIM ĒRŠKIM TU APVEITA,

vyssvātōkō, dīviškō Sirds,

ar škāpu uz Golgotas pōrdurta,

vēl asnis sōrts bryucē tev mirdz.

Sirds Svātō, myus mīļojūt bryuces šōs nes,

lai dabasu vaļsteibu montojam mes.

Tev dzeivōt, Tev nūmērt, ar Tevi mums byut.

Ļauņ mums Tovū cīšōnu cīneigim kļūt.

Tev, dīviškō Sirds, mes zīdojamēs,

un svāti kolpōt sūlomēs, un svāti kolpōt

sūlomēs.

Ak Jezus Sirds, mīleibas pōrpylna,

par cīlvēces grākim Tu cīt,

bet Tevi tik daudzi vēl nycynoj

un zaimojūt garum Tev īt.

Ak, uzklausi žēleigs, kad gondorom mes,

Sirds dīviškō, pīdūd un grākus mums dzēs.

Tev dzeivōt,...

Ak Jezus Sirds, svātlaimes myužēibā

pi Tāva Tev trūnis ir dūts.

Tev, Karaļam, dabasu augsteibā

ir myužēiga slava un gūds.

Caur pasauli ejūt, Tev kolpōsim mēs

leidz redzēsīm Tevi, kai ilgojamēs.

Tev dzeivōt, Tev nūmērt, ar Tevi mums byut.

Ļauņ dabasu gūda mums cīneigim kļūt.
Tev, diviškō Sirds, mes zidojamēs,
Tev svāti kolpōt sūlomēs, Tev svāti kolpōt
sūlomēs.

80.

NU VAIDU ZEMES, OSORU LEJAS,
lyudzūši bolsi debesīs kōp.

Uzklausi myus, Kungs, dūd želesteibu,
lai myusu bādas nūrymst un stōj.

Pi Tevis, Jezu, lyugšonas syutom.

Vodi myus cauri nadīnom gryutom.

Tova Sirds svātō – dabasu jaukums –
uz Tevi ceram, Kungs, žāloj myus.

Sirds myusu ticās, Jezu uz Tevi
ikdīnas dzeivei svēteibu gyut.

Snēdz Tu mums sovu diviškū rūku,
jo vysod Tovi gribim mes byut.

Pi Tevis, Jezu...

Ļauni mes bejom, Kungs myusu augstais,
kad grāka volgūs ikrytom mes.

Golgotas krysta Upurs Tavs svātais,
vysus nu grāka atpesteit spēj.

Pi Tevis, Jezu..

Paglōb nu ļauna ticeigūs sovs,
kad dzeives gaitōs spāki tim zyud.

Myužēigōs dzeives olūts Tu esi,
nu Tevis vysi styprumu gyust.

Pi Tevis, Jezu...

81.

TU CEREIBA MUMS DRŪŠŌ, Vyssvātō
Jezus Sirds, * Tu myusu zvaigzne kūšō, kas
dzeives tymsā mirdz: * bez Tovas mīlesteibas
mums sirdis skumst un raud; * bez Tovas
žēlesteibas tik baigō nōve draud.

Kad Tovu gaismu smeļu, maņ dzīd un liksmoj
gors; * lai vīnmār rōda ceļu Tōvs žēlesteibas
stors. * Jo kai bez leita lopas, kas ōtri veist un
kolst, * tai muna sirds jyut slōpes un gors pēc
Tevis olkst.

82.

DAUDZ CĪTUŠAIS DĀLS,
moldu ceļinīks vāls,
voi dabasu bolsu tu dzērdi?
Tu grēceigs un vōjs,
tevi glōbs Pesteitōjs,
un svēteis Jys satriktū sirdi.

Pi Jezus Sirds klōt
steidzīs, dāls, tu labprōt,
tad montōsi mīru dreīž svātu,
un prīcōsis sirds,
kas vēļ nūspīsta ir,
tik pasaļauņ drūši uz Tāvu.

DZĪSMES KUNGA JEZUS GŪDAM

83. (Muna tu prīceiba)

MUNA TU PRĪCA, O JEZU MUNS,
muna Tu liksme, o Jezu muns!

Muna Tu prīca, o Jezu muns,
muna Tu liksme, o Jezu muns!

Kaids ir tys lobums, kū īgyut varu?
Jezus mums dōvoj myužēibu garu.

Muna Tu prīca,...

Smōdeju vysus šos zemes prikus,
pīdōvoj maņ jī laiceigus nīkus.

Muna Tu prīca,...

Kū maņ var leidzēt pasaule vysa,
ja manī gaida tod Dīva tīsa.

Muna Tu prīca,...

Tevi vīn, Jezu, es grybu mīlēt,
augstōka mērķa navaru zynēt.

Muna Tu prīca,...

Ļauņ Tevi redzēt dabasu laimē,
prīcōtis myužam tur svātū saimē.

Muna Tu prīca,...

84.

MUNĀ SIRDĪ, munōs rūkōs
sovu žēlesteibu lic,

lai ni priķūs, lai ni bādōs
naidņiks mani nasasnīdz; } 2 reizes

Kungs, es pīlyudzu tik Tevi;
Jezu muns, tik Tevi vīn.
Tev es dūdu vysu sevi
leidz pat nōvei kotru dīn.

Dōvynoj maņ gora spāku,
lai es bādōs nalyuztu:
lai, pat smogu krystu nasūt, } 2 reizes
dzeives priķs maņ nazustu.

Kungs, es pīlyudzu...

Debess gaismu nadzīstūšū
dvēselē, Kungs, munā dedz:
lai sirds muna Tovu svātū } 2 reizes
patīseibu skaidrōk redz.

Kungs, es pīlyudzu...

Tevis dūtū žēlesteibu
paleidz, Kungs, maņ saglobōt,
jo pēc Tova prōta grybu } 2 reizes
dzeives ceļu nūstaigōt.

Kungs, es pīlyudzu...

85.

SKAISTAIS KUNGS JEZU, grybu Tevi redzēt,
 munu dzeives – ilgu tāls;

Tev grybu kolpēt, Tevi vīn mīlēt, } 2 reizes
 Tu esi patīss Dīva Dāls.

Skaisti ir laukā, skaistāk mežā jaukā,
 zīdūņvāsmom lidojūt;

Jezus ir skaistāks, Jezus ir jaukāks, } 2 X
 Jys mums skumes remdēt prūt.

Saule un mēness, sudobrūtās zvaigznes
 ir gon gaiši speidekli,

Jezus ir gaišāks, Jezus ir skaistāks } 2 reizes
 nakai vysi eņģeli.

Skaistākā rūta, poša Dīva dūta,

kū vērš zemes varu gyut;

augstākā laime – nūklūt Dīva saimē, } 2 X
 skaistākais, Jezu, Tovam byut.

86.

CIK MIĻOJAMS TU ESI, lobais Jezu;

kai gaismas pīskōriņš Tu, lobais Jezu.

Tu ceļu rōdi maņ un žēlesteibu snīdz,
 ak lobais Jezu, muns lobais Jezu!

Cik augsti gūdojams Tu, lobais Jezu!

Kas Tovūs pādūs sekoj, lobais Jezu,
 tam spākus styprynoj, lai augšup prīceigs īt,

ak lobais Jezu, muns lobais Jezu!
Tu Mīlēteiba eistō, lobais Jezu,
Tu sirdei saules stors, ak lobais Jezu!
Kad sevi zīdoju, tad Tevī dzeivoju,
ak lobais Jezu, muns lobais Jezu!
Kad beigsīs muna taka, lobais Jezu,
un muni sūli klusēs, lobais Jezu,
tad sovu rūku snēdz, pi sevis mani ved,
ak lobais Jezu, muns lobais Jezu!
Cik cīnejams Tu esi, lobais Jezu,
un vīnmār pīlyudzams, Tu lobais Jezu;
Tu sirdi mīrynoj un prōtu styprynoj,
ak lobais Jezu, muns lobais Jezu!

87.

KUNGS JEZU, TOVA PĪMIŅA
ir sirdim prīca eistyna,
bet lelōka vēļ dōvona
ir Tova maigō klōtbyutne!
Voi agrs reits, voi vokors vāls,
nikod nav teikts kaut kas tik cāls,
nav īdūmōs vēļ meilōks tāls
kai Tu, muns Jezus, Dīva Dāls!
Pi Sevis, Kungs, Tu aicynoj,
īt Tovūs pādūs skubynoj;
kas sekoj Tev, tūs mīrynoj,
jim olgā Sevi dōvynoj.

Sirds slōpem Jezus – remdējums
un prōtam gaismas storējums,
vysaugstōkais Tu īgyvums,
kū pasaule dūt naspēj mums.

Tō cylvāks naspēj izsaceit,
ni rokstu zeimēs parōdeit,
kaidis lobums Jezu izvēlēt,
Jū mīlēt un Jam pīdarēt.

Tev, Jezu, sevi vēltēsīm
un vīnmār Tovi paliksim:
ved, lyudzam, myus uz debesīm,
kur myužam Tevi slaveisīm.

88.

MES SŌCAM IKDĪNU ar liksmu sveicīni:

Lai slaveits Jezus Kristus ir vysā myužēibā!
Jys uzticeigais Draugs. Sirds gaišā prīcā sauc:

Lai slaveits...

Svāts Jezus sūlejums: Es asu šeit ar jums;

Lai slaveits...

Kas Viņa pādūs īs, tam nabyus bādōtīs.

Lai slaveits...

Voi dorbs voi atpyuta – Kungs prīcu atsyuta.

Lai slaveits...

Pat kotrā gryuteibā ir sova svēteiba.

Lai slaveits...

Jo Kungs tai nūlicis – maņ krystu uzlicis:
Lai slaveits...
Kas Dīvu īmīļoj, tys Viņu īmontoj.
Lai slaveits...

89.

RAUG, JAU DĪNAS DORBI BEIDZĀS,
debess zvaigznes mirdzēt sōc.
Dūmōs vēļ pi Jezus steidzūs,
navaru es cytaidōk.

«Lobu nakti, o muns Jezu,»
soku es nu vysas sirds.

Nūmōc mani dīnas smogums,
rūkas gurdi lejup sleid.
Tev kai gaišam prīcas storam
munā sirdī jōatspeid.

«Lobu nakti, o muns Jezu,»
soku es nu vysas sirds.

Kad byus dzeives gaitas golā,
nōve spōrnus pōri klōs,
Jezu, Tevi ļūti lyudzu:
mani vīnu naatstōj!

«Lobu nakti, o muns Jezu,»
soku es nu vysas sirds.

90.

DĪNAS GAISMA IZDZYSUSE,
Satymst vokors, nakts jau klōt.

Sovus dorbus pabeiguši,
īsim Jezu sveicynāt.

Jezu, oltorā Tu esi,
myusu dzeivi vadeidams,
un par mums ikkotru reitu
pacel rūkas svēteidams.

Paļdis Tēv, ka dīnas ceļūs
žēleigi mums beji klāt;
lyudzam, syuti sorgēņelūs
myusu mīgu apsorgūt.

Nūgurušim syuti dusu,
nūskumušūs mīrynoj;
dōvynoj mums nakti klusu
un nu ļauna pasorgoj.

91.

VYSU JEZUM, VYSU JEZUM,
vysu Jam es atdūdu:
sovas dūmas, vōrdus, dorbus,
kotru klusu nūpyutu.

Vysu Jezum, vysu Jezum,
Viņa mīlesteibas dēļ,
tikai Jezum, Jam tik vīnam
muna dvēsele lai kvēļ.

Vysu Jezum, vysu Jezum:
dzeives dīnas saulainōs,
rūžu vejas, ēršk'u takas,

bādu naktis dziļākās.

Vysu Jezum...

Rūkas strādās Jezus dorbus,

kōjas Viņa pādās īs;

acis lyukosīs uz Viņu,

sirds pēc Viņa ilgosīs.

Vysu Jezum...

Kad es Jezum Pesteitōjam

asu vysu atdevis,

sovai laimei tyvōk ticis:

Jezus ir muns svātums vyss.

Vysu Jezum...

Ak, kaidis priks un svāta dusa,

vyss kad Jezum pīdaru;

svētneica maņ sirdī klusa,

kur Jys jēmis mōjvītu.

Vysu Jezum...

92. (Kungs Jezu, Tova pīmiņa)

KUNGS JEZU, MYUSU PATVĀRUMS,

Tu gaisma patiseigō mums,

kur Tova žēlesteiba mirdz,

tur mīrs un laime sirdī ir.

Kad reitūs acis atveru,

es Jezum sevi atdūdu,

un vysā dīnas gōjumā

ir Jezus munā tyvumā.

**Kad dažreiz dzeives nosta mōc
un gryutōs šaubōs pagurst prōts,
tad Jezus vōrdu pīsaucu,
tik Jam es sevi uztycu.**

**Nav Jezus myužam atstōjis
tū, kas uz jū ir ticējis.**

**Jys dzērd pat klusu nūpyutu,
redz kotru slāptu osoru.**

**Kungs Jezu, Tovā vadeibā
es gaišā bārna ticeibā
caur zemes dzeivi ceļoju
uz skaistū, svātū Myužēibu.**

93.

**KUNGS JEZU, LOBAIS GONS,
kas mani drūši sorgoj,
Tu – Glōbējs esi muns,
kad plūsōs auka borga.**

**Uz zaļim pakolnim,
pi skaidrim olūtim
gons aizvad sovas vuškas;
kad jēreņš paguris,
vīns ceļā palicis –
nas tū uz rūkom sovom.**

**Cik labi dvēselei
pi Jezus kōjom dusēt!
Te skaļō pasaule,**

vyss dzeives ļaunums klusej.

Vīn maigi vārdi skaņ:

Bārns uzatici man –

Es tevi naatstōšu!

Nu vysi ļaunuma –

pat nōves tyvumā

Es tevi pasorgōšu.

Kad ceļa golu redz,

lic mani eļļom svaideit

un dzeivū Maizi snēdz,

lai prīceigs varu aizīt.

Cik dzeivē skaistuma,

cik laimes, gaišuma –

Tu, Jezu, vysu devis.

Muns korstais ilgōjums

ir – lelais īgyvums:

byut myužebā pi Tevis.

94.

LOBAIS JEZU, TEVI LYUDZU,

sovā sirdī vītu dūd;

Tev es sovas bādas syudzu,

dvēsele lai mīru rūn.

Tev es...

Lobais Jezu, dzērkti svātu

ari munā sirdī met,

Tevi vīnu lai es spātu

pōri vysam īmiļōt.

Tevi vīnu...

Lobais Jezu, gudru prōtu,
skaidru sirdi dōvynoj.
Pasaule kad maldynōtu,
ticeibā tad styprynoj.

Pasaule kad...

Lobais Jezu, izslōpušam
dūd maņ Tovu veļdzi dzert,
gryutā ceļā pagurušam
Tovu styprū rūku tvert;

Gryutā ceļā...

Lobais Jezus kad pi manis,
tōli ir nu manis pūsts;
zynu – sova lobō Gona
sorgōšonā asu drūšs;
Zynu – sova...

95.

VYSLOBAIS JEZU, nōkam mes pi Tevis,
esi mums žēleigs, naatstum nu sevis.
Tu – myusu Tāvs, Tu vīnmār vysus dzērdi,
kas Tevi lyudz ar skaidru bārna sirdi.

Mes lyudzam, Jezu, pīdūd myusu grākus
un lobūs dorbūs styprynoj mums spākus.
Dūd uzticeibu stypru leidz pat nōvei
lai varim ļaunam drūši pretim stōvēt.

Pēc sova prōta vodi myusu grybu,
mums stōvi klōt ar sovu žēlesteibu.
Tovs Gors lai vysas myusu gaitas voda,
nu ļauna sorgoj, gaišu ceļu rōda.

Lai mes kai brōli vīnprōteigi asam,
vīns ūtra nostu dzeives laikā nasam.
Kad beidzūt dzeives ceļus nūgurs kōjas,
ak Pesteitōj, tad atver sovas mōjas.
Mums esi žēleigs! Borgi nanūtisoj
par vysu, kū mes grākōjuši mīsā.
Lic laimē skaiteit Tovu vaigu svātū
un Tevi slaveit pulkā izradzātū.

96.

«MĪRS JUMS!» skan Kristus bolss mums,
cylvākim.

Kad milesteiba zyud storp tyvōkim,
lai atspeid apziņā, kai zvaigzne myrdzūša:
gaišs Kristus vēlējums: «Muns mīrs ar jums!»

Kaut apkōrt lismōtu naid pasaulē,
Dīvs mīru ikšējū dūd dvēselē.

«Pi manis nōcit jyus un sirds jums mīrā
byus,»

skan Kristus sūlejums: «Asu ar jums!»
Kristus ir sūlejis myus naatstōt,
Jys sovā Bazneicā ir vīnmār klōt.
Kaut pīviļ pasaule, vēļ atskaņ dvēselē

šys Kristus sūlejums: «Asu ar jums!»

Tik lūti Jezus ir mīlōjis myus,

ka Jys par maizi mums goreigū kļust.

Jys myus nu oltora pi sevis aicynoj,

ar jauku sveicīni: «Muns mīrs ar jums!»

DAŽAIDAS DZĪSMES DĪVA GŪDAM

97.

TIKKŪ REITĀ MŪSTĀS AUSMA,
zeme, jyura, saule, gaisma
un ikkotra dzeiva byutne
pateiceibu Dīvam syuta.

Reitā, acis vaļā verūt,
lyudzu Dīvu; dorbā ejūt.

Pyrmās dūmas Kungam syutu,
vysā dobā Dīvu jyutu.

Daudzus nōve aicynōja,
vakar, kas pi mīra gōja.

Es vēl vasals varu celētis,
dīnas dorbūs prīceigs dūtis.

Dīva grybu pildeit steigšu,

Kungu pilyugšu un teikšu:

«Svēteļ myus un myusu mōjas,
lai mums dzeivē labi klōjas!»

98.

DĪVS, MES TEVI SLAVEJAM,

Kungs, mes teicam Tovu spāku:

jo Tu voldi pasauli,
sovom rūkom caltū āku.

Laiki īt un dīnas skrīn, } 2 reizes
Pavēlniks Tu esi vīns.

Engēli un cylvāki,
kū Tū debess laimei lēmis
dūd Tev gūdu augstokū,
radzūt tū, kū esi cēlis.
Tikai Tu, Kungs, esi svāts } 2 reizes
un kas Tevis izvālāts.

Tāvs, kas esi debesīs,
vysu litu pyrmais sōkums:
«Nūteik vysod lai Tovs prōts!»,
taids ir Tovu bārnu lyugums.
Sovā dzeivē kotru dīn' } 2 reizes
mes Tev kolpōsim arvīn.

Tu kai saule debesīs
myusu dzeivē gaismu rōdi;
un caur dzeives gryuteibom
myus pi sevis tyvōk vodi,
lai mes Tovā vaļsteibā } 2 reizes
satyktūs reiz myužēibā.

Dīvs, mes Tevi slavejam,
Radeitōju, sovu Tāvu;
mīlēt Tevi nabeigsim
žēlesteibā smeļūt spāku.
Sovu dzeivi veļtejam } 2 reizes
tikai Tev mes vīneigam.

99. (senā latgališu dzīsmē)

MYUŽAM CERĒŠU TEVI, DĪVU MUNU,
ka sadzērdēji munu vōju runu.

Un koleidz mīsā munā byus dvēsele,
teiks Tevi mēle, teiks Tevi mēle.

Gryutā slimeibā beju paguldynōts,
ar nūskumšonu, sōpem apgryutynōts.

Tad es sev prōtā Dīvu vīn turēju,
uz Jū cerēju, uz Jū cerēju.

Tūlaik es sauču: Dīvs Kungs, mani klausī,
dūd žēlesteibu, pilic sovu ausī.

Vēl nabeja tei lyugšona pabeigta,
jau uzklauseita, jau uzklauseita.

Lyudžu nu Tevis slimeibā glōbšonu,
redzēji munas sōpes, apspīšonu.

Pajēmi mani, Dīvs, uz rūkom sovom
kai bārnu sovu, kai bārnu sovu.

Dzeivōt jau tagad Tevis dēļ, Kungs, grybu,
slavejūt Tevi ar vysu radeību.

Un pa taisneigom stygom vīn staigōšu,
koleidz dzeivōšu, koleidz dzeivōšu.

100.

DĪVS, TICIM TOVAI VARENEIBAI
jo vysur samonoms Tovs spāks.

Un ticim Tovai mīlesteibai,
kū naaptymsoj myusu grāks.

Mes ticim, ka ar Tovu spāku
mums šamā dzeivē atļauts byut,
un lyudzam: myužēibā ļauņ vysim
pi Tevis svātlaimeibu gyut.

Dīvs, Tu ar sovu Svātū Goru
mums vysim gaišu prīcu dūd.
Ak, syutī sovu gaismu kotram,
lai Tevi cylvāks atrast prūt!

Mes ticim, ka bez Tovas ziņas
nu golvas nanūkreit ni mots.
Uz myužēibu caur dzeivi ejūt,
lai myusus pavoda Tovs skots.

101. (Es ticu, ka no zvaigžņu stariem)

ES TYCU DĪVA aizgōdeibai, ka vysu voda
Tāva skots. * Vyss padūts ir Jō svātai grybai un
najaušs nakreit pat ni mots. * Es žēlesteibu
nazaudēšu, * jo Dīva grybu pildeit spēšu.

Ak Tāvs, kaut daudzreiz dzeives laikā maņ
gryuts ir ceļš, bet asu drūšs, * Tu mani vodi sovā
gaismā; par tū Tev pateiceiba, gūds. * Es
mīreigs nasu krystu gryutu, * jo Tovu
aizgōdeibu jyutu.

Es tycu, ka mums esi klōtu Tu vysūs dzeives
breiteņūs. * Uz Tevi prīcā ceļu skotu, uz Tevi –

bādu nūpyutōs. * Ļauņ ari myužam byut ar
Tevi, * jo goram namērsteibu devi.

102. (Tu žēlastības avots)

DĪVS, MYUŽAM DZEIVAIS OLŪTS, kas
vysod spāku dūd, * un mīlesteibas dziļums, kur
sirdis mīru rūn, * vērs sovu Tāva skotu uz mani,
nīceigū, * un klausī munu bolsu un saudzej grē-
ceigū!

Tik Tev es grybu dzeivēt un pīdarēt Tev vīn.
* Tik Tevi grybu mīlēt un kolpēt Tev arvīn. * Ak
nōc, Dīvs Kungs Vysaugstais, un manī īmōjoj, *
un mīlesteībā sovā Tu mani apžāloj!

Kungs, esi vīnmār blokus! Kungs, stōvi vīn-
mār klōt, * lai paļōveībā drūšā pi Tevis varu
nōkt! * Kungs, svētej munas dūmas un munus
dorbus ar, * Tu – myužam dzeivais olūts, kur
spāku smēltis var!

103.

DĪVS KUNGS VYUSVARENAIS,
Tu, kas debess valstī mōjoj,
mes lyudzam Tevī žēleigi,
lai mums Tova gaisma storoj.

Pi Tevis, Varenaiss,
myusu sirdis drūši ticās,
jo vysim esi Lobais Gons,

Tovas rūkas pretī snīdzās.
Lai mīlēt napōrstōj
Tova Sirds, myužu myužūs.
Kungs, sovā patvārumā jem,
styprynoj myus sōp'u breižūs.

Mes Tevi lyudzam, Kungs,
atpestej nu vysa ļauna,
un maizi dīniškū mums dūd,
pasorgoj nu grāka kauna.
Lai myusu dzeive, Kungs,
Tovam gūdam byutu svāta,
Kungs, dori tai, lai debesis
ļaudim žēlesteibas sātu.

Svāts, svāts, svāts!

Tai Tevi slavej debess, zeme.

104.

CIK BREINEIGI, MUNS DĪVS, Tu mani vodi!

Ir Tovōs rūkōs muni myuža godi.

Kad smogi kļūst, Tu mani mīrynoj.

Cik breineigi!

Cik breineigi, muns Dīvs, Tu mani vodi!

Un cereibā uz Tevi ceļās skoti.

Kad namīrs mōc, Tu mani drūšynoj.

Cik breineigi!

Cik breineigi, muns Dīvs, Tu mani vodi!

**Tu dzeivē vīnmār taisnus ceļus rōdi.
Kad spāki zyud, Tu mani styprynojo.**

Cik breineigi!

Cik breineigi, muns Dīvs, Tu mani vodi!

Nōc munā sirdī, mōjvītu sev rodi!

Pēc Tevis, Dīvs, sirds muna ilgojās!

Cik breineigi!

105.

TYVŌK PI DĪVA KĻYUT sirds ilgojās.

**Kad spāks un spērgtums zyud maņ cīsšonōs,
tad vīna cereiba vēļ mani mīrynojo:**

tyvōk pi Tevis, Dīvs; tyvōk Tev, Dīvs.

**Uz debess Tēviju ceļš ērškim sāts,
bet maņ par svēteibu tys izradzāts.**

**Tur debess svātlaipe myus vysus aicynoj:
tyvōk pi Tevis, Dīvs; tyvōk Tev, Dīvs.**

**Pēc nakts kad dīna klōt un saule mīrdz,
Tev sevi dōvynōt steidz muna sirds.**

**Jei Tevī priceigi palikt grib myužeigi:
tyvōk pi Tevis, Dīvs; tyvōk Tev, Dīvs.**

**Caur dzeives īleju ceļš myglā teits,
tūmār tur aizeju, kur blōzmoj reits.**

**Kad ceļu nūbeigšu, pi Tevis palikšu:
tyvōk pi Tevis, Dīvs; tyvōk Tev, Dīvs.**

106.

KOD MAŅ SAULES gaisma izdzysuse byus,
nōves nakts ap mani borgi tymša kļyus,
kū vērs zemes gyvu, tys vairs nabyus muns:
tikai Dīvs maņ nūteiks, kaidis byus montōjums.

Es uz debess mōjom dūšūs cereibā
skateit Kungu Jezu Viņa gūdeibā.

Esi tad, Kungs, žēleigs sovam ticeigam,
pīdūd vysas vaines vōjam cylvākam.

Jezu, Jezu, Jezu, gaisma myužēigō,
naatstōj, Kungs, mani nōves timseibā!

Debesstāva mōjōs uzjem žēleigi,
Tevi skateit, mīlōt grybu myužēigi.

DZĪSMES VYSUSVĀTŌS JAUNOVAS MARIJAS GŪDAM

107.

**SVĀTŌ MARIJA, DĪVA dzemdeitāja,
ticeigūs vysu Tu sorgotāja:**

**Lyudz dzeives ceļā mums paleidzeibu
nu sova Dāla, Svātō Marija!**

Tu Pesteitōju pasaulei nesi,

Tu ticeigajim kai Mōte esi:

**Nu grāka brismom, nu pazusšonas
pasorgoj Tu myus, Svātō Marija!**

**Zam krysta kūka Tu sovu Dālu
reiz apraudōji ar sirdi žālu.**

**Paleidz mums krystu nest pacīteigi
leidz dzeives golam, Svātō Marija!**

Jaunova, Svāta un pazemeiga,

izlyudz, lai mīrā dzeivojam ilgā,

lai naidš un namīrs zyud ļaužu storpā!

Sorgoj nu kara, Svātō Marija!

**Tev «Rūžukrūni» ir daudzreiz veiti
lai Mōras zemē – saulaini reiti.**

**Tu myusu tautu jem patvārumā
uz vysim laikim, Svātō Marija!**

Mōte, vysskaidrō un bezvainīgō,

dabasūs myužam Tu – svātlaiimeīgō.

**Ved myus pi rūkas caur dzeives vātrom
uz debess mōjom, Svātō Marija!**

108.

**VAĻDNEICA SVĀTŌ, iĵimta bez grāka,
ir ticeigajim Diva izvālāta.**

**Pi viņas nōkam, sovas bādas syudzūt,
ticeigī ļaudis – paleidzeibu lyudzūt.**

**Tu Kristus Mōte – gūdynojam Tevi,
jo Pesteitōju vysim ļaudim devi.**

**Uzklausī ļaudis, kas pi Tevis steidzās,
naatstum tautu ticeigū, kas lyudzās.**

**Nu vysa ļauna sorgōtis mes sūlam,
ļauņ lai caur Tevi žēlesteibu rūnam.**

**Jaunōtnē sorgoj navaineibas rūtu,
dabasu laimei šajā dzeivē dūtū.**

**Tu, Sōp'u Mōte, stōvēji zam krysta,
lai sovam Dālam sōpēs leidza justu.**

**Paleidzi ļaudim cīšsonōs un bādōs,
mīrs lai ir myusu giminēs un sātōs.**

**Pi Tevis slimi izlyudz veseleibu,
un grēcinīki meklej aizbīļdeibu.**

**Tova Sirds svātō skaidra, bezvaineiga,
ceļvede vysim dzeivē divbeigā.**

**Dīvmōte svātō aizstōve mums drūša,
pyrms godu simtim myusu zemei dūta.**

Tevi lai cīnej vysōs zemes molōs
ticeigi ļaudis leidz pat laika golam.

109.

MARIJU MES SVEICYNŌSIM,

ar eņģelim gūdynōsim.

Jei nu grāka pasorgōta,

bezvaineigō Dīvamōte.

Īgōja kad Ilzes mōjōs,

jauki vysus prīcynōja:

Jōņam nese žēlesteibu,

vacōkim jō – lobu reitu.

Betlemes vōrds vysur slaveits,

pīdzyma tur Kungs vysvarens.

Svātas patīsi tōs mōjas,

kurōs Jezus apsastōjōs.

Dīva Mōte bezvaineiga

svētneicā ar Bārnu beja:

bolūžus Jei upurēja,

lykumu tai izpīļdeja.

Svētneicā Bārns Jezus gōja,

– kaidreiz Rokstus izskaidrōja –

mōceitī Jū uzklauseja,

par kū breinums vysim beja.

Pa tū laiku Dīva Mōte

Bārnu meklej lelōs sōpēs.

Tikai trešā dinā redz Jū
– sovu Jezu pazaudātū.
Dīva Mōte, mōci myusus
napazaudēt Jezu myužam;
žēlesteibā vysod dzeivōt,
uzticeigi Dīvam kolpōt.

110.

GŪDS MARIJAI, GŪDS UN SLAVA,
lai jai dzismēs skan;
ticeibā un milesteibā
Viņu slavejam.

Pesteitōjam gūdu atdūd, kas Jō Mōti
sveic. (2x)

Dīva Dālu, Jezu Kristu
viņa dzemdēja.
Jeļ uz rūkom nese Dīvu,
kas myus pesteja.

Pesteitōjam gūdu atdūd,...
Jezus Bārns Jai padūts beja
viņu cīneja;
Mōtes gribu izpildeja,
tai gon beja Dīvs:

Pesteitōjam gūdu atdūd,...
Meilī bārni, jo jyus gribit
taisnu ceļu īt,
tad kai Jezus sovai Mōtei

gūdu atdūdit.

Pesteitōjam gūdu atdūd,...

Par eņgelim augšōk caltu

krūņoj Kungs Dīvs jū.

Ticeigais, tu ari taipat

cīnej Mariju.

Pesteitōjam gūdu atdūd,...

Vysōs sovōs dzeives bādōs

paleigā jū sauc.

Caur jōs aizbiļdeibu Dīvs dūs

žēlesteibu daudz.

Pesteitōjam gūdu atdūd,...

Mariju, kai sovu Mōti

jo tu cīneisi,

tad ar viņu kūpā myužam

Dīvu slaveisi.

Pesteitōjam gūdu atdūd,...

111.

KAI ZVAIGZNE JYURĀ, DĪVMŌTE skaidrō,

pēc Tevis ticās nūskumis prōts.

Kad Tu mums smaidi cīsšonu breidī,

bādas mums sirdi vairs nanūmōc.

Uzklausi, Mōte, myus sovus bārnus } 2 reizes
izlyudz nu Dīva svēteibu mums.

Kai zvaigzne jyurā, ceļvede drūšō,

**Tu sovīm ļaudīm paleigs un sorģs;
myus styprus dori, gaiši mums storoj,
jo myusu ceļā nagaiss nōk borgs.**

Uzklausi, Mōte,...

**Mes Tevi lyudzam, glōbēja Mōte,
pa dzeives celim pavodi myus!
Tu spūžō zvaigzne dabasu vōrtūs
skots myusu pacalts uz Tevi byus.**

Uzklausi, Mōte,...

112.

MES DABASU VAĻDNEICAI DZĪDIM

**jū lyugšonōs slavejam mes,
jū sveicam ar tykumu zīdim,
kas kvāloj mums dvēselēs.**

Ak, Marija, esi sveicynōta,

Esi vīnmār Mōte mums!

**Caur Tevi, vysžēleigō Mōte,
mums dōvonas izdola Dīvs.
Jo bādas un cīsšonas mōktu,
pi Tevis sirds remdēsīs.**

Ak, Marija,...

**Jo ceļā mums gryuteibas stōsīs,
tad steidzīs Tu paleigā, Mōt!
Nu ausmas leidz pādejam rītam,
mes lyudzam, stōvi mums klōt!**

Ak, Marija,...

113.

**SVEIKA, JYURAS ZVAIGZNE,
spūdrō Dīva Mōte;
vysod teira, svāta
mirdzi debess mōjōs.**

**Pījamūt sveicīni
Tu nu Gabriēla,
vodi Īvas bārnus
pesteišonas ceļā.**

**Nūjem grāku važas,
sirdis gaismu īdedz,
svētej sovus ļaudis
viņu vaines dzīdej.**

**Esi myusu Mōte
aizbiļdi pi Dīva,
myusu Pesteitōja,
kurs nu Tevis dzyma.**

**Jaunova vyslaipnō,
škeistej sirdis myusu,
lai, nu grākim breivi,
skaidrōki mes kļyutu.**

**Svātai dzeivei mōci,
drūšu ceļu rōdi,
lai mes Jezu redzim,
myužam aplaimōti.**

**Tāvam un Jō Dālam,
ari Svātam Goram,**

**Trejadeibai vīnai,
lai ir slava myužam.**

114.

**PI TEVIS, DĪVA MŌTE, ar prīcu steidzamēs.
* Pi Pesteitōja tyvōk caur Tevi nōkam mes. * Tu
Jezus Mōte esi, mums vysod prīcu nesi. * Ak
Mōte, lyudz Dīvu par mums grēceigim!**

**Ar aizbiļdeibu Tovu nōk Dīva paleigs mums,
* un Mōras zemei pōri mirdz gaiši debess jums.
* Kai reita blōzma kūša – Tu bezvaineiga, spūža.
* Ak Mōte, lyudz Dīvu par mums grēceigim!**

**Kū pasaule vad grākā, kam naspāks sirdi
mōc, * un ceiņā pītryukst spāka, tam paleigā Tu
nōc: * un uzklausa Dīvs žēleigs, kad lyudzās
cylvāks grēceigs. * Ak Mōte, lyudz Dīvu par
mums grēceigim!**

**Kai debess zvaigzne jauka mirdz ceļā
jyurnikim, * Tu smaidi mums, kad auka draud
Tovim ticeigim: * Tev pīteik vīna vōrda un
nūrymst vātra borgia. * Ak Mōte, lyudz Dīvu par
mums grēceigim!**

**Kad tyvōsīs jau nōve, un myusu dzeivi jauks,
* tad Dīva Mōte dōvōs mums debess mīra daudz.
* Uz viņu lai cer drūši, pi Dīva aizejūši. * Ak**

Mōte, lyudz Dīvu par mums grēceigim!

**Pēc dīvbeigas dzeives tu myužam prīcōsis *
ar vysim svātīm kūpā pi Dīva debesīs, * un svāt-
laimeibā liksmi tu Dīvu myužam teiksi. * Ak
Mōte, lyudz Dīvu par mums grēceigim!**

115.

**SVĒTEIBU MAŅ, MŌTE, dzeives ceļā dūd,
muna sirds lai mīru, eistū laimi rūn.**

**Munus dorbus svētej, dūmas augšup ceļ,
lai es vysod prūtu dzeivōt Dīva dēļ. (2x)**

**Svētej tūs, kas Tevi, Dīva Mōti, teic,
Radeitōju pazeist, lobu dareit steidz.**

**Svētej, Mōte, ari tūs, kas sveši maņ,
lai nu vysom sirdim Dīvam slava skaņ. (2x)**

**Svēteibu mums vysim, Dīva Mōte, snēdz
un pret vysom brīsmem sovus bārnus sedz.**

**Patvārumu viņim dūd, kad spāki zyud,
taisnūs ceļūs vodi, uzvaru, lai gyust. (2x)**

**Kad nōks dzeives vokors, myusu sūli stōs
gryutā ceiņā, Mōte, Tu mums esi klōt.
Cereibu un mīru myusu sirdim snēdz,
dvēsele lai glōbta Dīvu myužam redz. (2x)**

116.**ES DĪVMŌTI SVĀTŪ**

nu sirds mīļošu,
jū priķūs un bādōs
vīnmār gūdōšu.

Tev, breineigō Mōte,
lai dag muna sirds,
Tu – ceļvede zvaigzne,
kas debesīs mirdz.

Ak Jaunova svātō,
Tu skaidreibas zīds
pēc skaidreibas ilgas
maņ dvēselē lic.

Tu – Mōte vysšķeistō:
Tovs bārns grybu byut,
lai dzeivē un nōvē
sev svēteibu gyut.

Dūd drūsmi pret grāku,
vīnmār ceineitīs,
pi tō, kū Tev sūlu,
labprōt turētīs,
lai mani nu Tevis
nikas navar šķērt,
kai ticeigam bārnām
maņ dzeivōt un mērt.

117.

MARIJA, RAUG, TEV VYSI
mes sovas sirdis dūdam.

Tu myusu Mōte esi – } 2 reizes
pi Tevis mīra daudz.

Snēdz, Mōte, savu sirdi,
kas debess gaismu storoj.

Par mums kai zvaigzne mirdzi, } 2 reizes
kas tumsai cauri speid.

Snīdz Sirdi, kas kai saule
ik reitus laipna kvāloj,
lai namōc myusus bailes, } 2 reizes
kad dzeives vokors nōk.

118.

VED MYUS PI DĪVA, AK MARIJA,
bez tō mes dzeivōt naspējam,
jo Viņu mīlēt arvīn beja
eists priks un laime cylvākam.

Tū lyudzam, meilō Mōte,
nu vysas dvēseles.

Tu Mōras zemes Karaline, } 2 reizes
kū slavas dzīsmēs teicam mes.

Lai mīlēt Dīvu kotra saime
ikvīnā dzeives breidī mōk:
kad bādas ir voi smaida laime,

kad dīnu sōc voi vokors nōk.

Tū lyudzam,...

**Kad Svāts Gors saimē ir ikvīnā,
aug bārni stipri ticeibā,
tad sovus vacōkus tur cīnā,
kai mōca Kristus Bazneica.**

Tū lyudzam,...

**Lai narymst tauta sovōs dzīsmēs
lyugt Dīva Mōti Mariju,
ka sorgōtu nu vysom brīsmom
jei myusu dōrgū Tēviju.**

Tū lyudzam,...

119.

**JAUNOVA SVĀTŌ Aglyunas bazneicā,
ar sovu spāku dori daudz mums prīcas:
ļaudis līcynoj, ka latvīšu molai
daudz žēlesteibu dōvōji bez gola.**

**Jī steidz pi Tevis ar stypru cereibu,
paleigu Tovu lyudz ar milesteibu,
Tu vysod syuti taidim žēlesteibu
un vysā dzeivē dori jūs laimeigus.
Slimeibā gryutā kas ir paguldynōts,
cereibas tykums kam ir nūvōjynōts,
tad Tu jū paceļ, nōvi aizdzen tōli
un sovu Dālu dōvynoj par brōli.**

Mōtes nas bārnus, lai Tu viņus sorgoj,
kad jī ciš sōpes, slimeibas un vōrgus.
Caur Tovas svātōs glōbšonas paleigu
jōs atrūn bārnus vasalus, prīceigus.
Na vīns vīn sleikums dziļumā yudiņa,
kad Tevi sauce, beja glōbts nu viņa.
Kad gunī daga ļaužu mōjas, sādžas,
nūvērsi pūstu, mozynōji bādas.

Kad myus apjēme slimeibas un sārgas
cylvāki daudzi myra sovōs sātōs,
Tu, lobō Mōte, glōbi myus žēleigi,
caur Tovu spāku asom mes laimeigi.
Lai apspīšona, vysaidas nalaimes
ir tōli prūm nu kristticeigū saimes.
Kad Tu, Jaunova, byusi mums žēleiga,
tad slavēs Tevi myusu sirds prīceiga.

Mameņa myusu, kreitam mes pret Tevi
pasorgoj, lyudzam, vysod sauc pi sevis.
Esi mums bruņas vysūs dzeives vōrgūs
un pasnēdz rūku myusim laikūs borgūs.
Ļaudis pi Tevis steidz ar pateiceibu
un Tovu gūdu teic ar milesteibu.
Ļaun, Dīva Mōte, Tevi slavēt, cīnēt,
jō vysod gribim Tevi korsti mīlēt.

120.

AGLYUNA, AGLYUNA, LATGOLAS ilgas,
breinumu Jaunova svātcelinīkim.

Mōrzemes azarus turi Tu klēpī,
pakolnus, teirusus sorgoj un svētej. } 2 X

Seņtāvu Mōra un latvišu Mōte,
izlyudz nu Dīva mums ticeibu dzeivu.

Uzturi tykumus styprus un svātus,
pasorgoj, globoj Tu latvišu dālus! } 2 X

Aglyunas Dīvmōte, Jaunova skaidrō,

Mōrzemes ticeigū aizstōve lobō,
vinōti lyugšonā, sōpes Tev syudzam,
pīvērs jel vaigu mums, uzklausi, } 2 X
lyudzam!

Bazneicas Mōte un Svātcelineica,

sekoji Dālam Tu cīsšonu ceļā,

Golgotas kolnā tam leidzcītī sōpēs,
stōvēji klōt Viņam upura slōpēs. } 2 X

Jezus nu krysta mums vēlēja Tevi:

«Lyuk, tova Mōte,» Jys mōcekļam teice.

Īdams pi Tāva, Jys syuteja Mōti,
lai Tu arvīn pi mums stōvātu klōtu. } 2 X

Dīva gors Tevi ir piļdejis, Svātō,

svēteigu teiks Tevi paaudzes vysas:

Mōrzemes ciļtim Tu svēteibu nesi,
aizbīldne, glōbēja, cereiba esi. } 2 X

Dabasūs uzjimtō, augustā sveiktō,
pulcynoj Aglyunā ticeigū tautu
lyugt Tevi, Jaunovu, Aglyunas Mōti, } 2 X
ceļu uz dabasim lai Tu mums rōdi!

121.

PĪDŪD MUMS, DĪVMŌTE, PĪDŪD!

Dzīsmes skaistōkōs dzižūt
atnesem sirdis Tev zidōt,
ceļūs pi oltora stōt.

Paceļ Tu vēleigōs rūkas,
svēteļjūt laukus un kūkus,
Dzimtenes apvōršņu lūkus,
breineigō Aglyunas Mōt! 2x

Mozi un jauni, un vaci
narims kai yudiņi tecēt.
Tāvi ceļs bārnus uz placim
tyvōk nest oltoram klōt:

Tōļi nu ļaunuma neistō,
spāks lai mums ticeibā eistā,
dabasu olūtā škeistā

mozgoj myus, Aglyunas Mōt! 2x

Mīrynoj sirdis mums bādōs,
dzīdynoj vainas un rātas,
kai Tovōs skaidrajōs pādōs
ejam pa dzeivi labprōt.

Pasorgoj cylvāku cīlti,
mōjas ar svēteibu pīļdi,

pasaulē solstūšūs sīldi,
breineigō Aglyunas Mōt! 2x
Tu, kas pōr povordim storoj,
mīru tim syuti, kas karoj,
ar sovu lēneigū varu
naidam un vaidim lic stōt.
Zam Tovas vadeibas kļautai
giminei, Tēvijai, tautai
uzplaukt un uzzīdēt atļāun,
breineigō Aglyunas Mōt! 2x
Mōci myus žālōt un pīdūd,
sevi par tyvōkim zīdōt,
dīviškū padūmu īdūd –
gora montas tik krōt.
Izdzīstūt šos zemes gaismai,
aizlyugt pi Tīsneša taisnō
iznōc ar Bārnu uz rūkom,
breineigō Aglyunas Mōt! 2x
Augusta brīdeigā gaismā
pasarōd dabasu plaismā
tautai, kas myužēigi Taisnū
nōkuse pagūdynōt!
Svēteibai pacaltō rūka,
lai myusu liktiņus lūka,
vīnmār uz lobu lai lūka,
breineigō Aglyunas Mōt! 2x

122.

**PŌR kolnim un lejom jau zvonu bolss trauc,
tys ticeigūs ļaudis uz lyugšonu sauc.**

Ave, Ave, ave Maria.

Gūds Tev, gūds Tev, gūds Tev Marija.

**Bet Ļurdā gar klintim, kad dīna sōc aust,
īt meitine, kuru par Bernadi sauc.**

Ave,...

**Un sirdsbolss šū meitini mudynōt sōc,
lai tyvōk pi upmolas klintim jei nōk.**

Ave,...

**Nu debesim gaisma sōc myrdzumu līt,
pi grotas vēļ tyvōk grib meitene īt.**

Ave,...

**Tad breiniški skaistu jei Jaunovu redz,
vyskrōšņōkōs drēbes Tai augumu sadz.**

Ave,...

**Kai dabasu byutne tik skaista Jei ir,
un salyktōs rūkōs Jei Rūžaini tur.**

Ave,...

**Un nadrūši meitine runōt tad sōc:
«Kas esi Tu, Kundze, nu kurīnes nōc?»**

Ave,...

«Es dabasu Mōte, kas svēteibu dūd,
pi manis kas atnōk, tys mīru sev rūn.

Ave,...

Es aicynu vysus pi Dīva lai nōk,
par grēceigū dzeivi lai gondareit sōc».

Ave,...

Tai četrpadsmīt dīnas tur Jaunovu redz,
un tagad tur breiniškeigs olūtenš irdz.

Ave,...

Bez grāka ījimtō Valdneica myusu,
par Mōti Tu esi dēļ ļaužu vysu.

Ave,...

Lyudzis pi Dīva par ticeigū saimi,
paleidzi īmontōt dabasu laimi.

Ave,...

123.

TU SKAISTŌ DĪVA DŌRZA RŪZE,

Tu, Jaunova Vyssvātōkō,
jau dabasim Tu lamta beji,
kad dzeives gaitas īsōci.

Mes lyudzam Tevi – nūvērs pūstu
nu Dīva tautas ticeigōs.

Jū cauri dzeives vātrom vodi
pi sova Dāla vīneigō.

Tu Jaunova, kū grāks nav skōris:
Tu Mōras zemes aizbīldne.

**Gon debess priks, gon zemes sōpe
mirdz Tovā Mōtes skatīnī.**

Mes lyudzam Tevi...

**Uz Tevi raugōs myusu skoti,
Tu, Dīva Mōte Marija.
Pi Tevis ejom dīnōs syurōs
un ari breižūs prīceigūs.**

Mes lyudzam Tevi...

**Tu esi vysu myusu Mōte,
kas dzeives ceļā leidza nōc.
Tu myusu vajadzeibas redzi
un patvārumu dōvoj mums.**

Mes lyudzam Tevi...

**124. (Ar asaru pērlēm uz sejām)
AR LYUGŠONĀ PACALTOM SEJOM,
ar zīdim nu šōszemes lejom,
ar dzīsmem vysskaistōkom ejam
mes sveikt Tevi, mīlētō Mōt.**

**Ar bārnu vysskaidrōkom jyutom,
ar jauneibas mirtem un rūtom,
pi Tevis ar nadīnom ryugtom
mes steidzamēs, mīlētō Mōt.
Kai bangas vērs vātraiņas jyuras,
tai pasaulē cīššonas turās
Kad vējs dzeives jyurā plēš buras,**

Tu Mōte mums v̄ysim, mes m̄ļojam Tevi, } 2 X
pēc svātuma steigtis mums lic!

126. (Kas grib Jaunavai Marijai kolpēt)

**DĪVA MŌTE, TEVI SLAVEJAM,
Tovas sōpes mes ar gūdu pīmynam
lyudz, lai Dīvs mums sirdis škeisteitu,
žēlesteibas gaismu prōtam dōvōtu.**

**Sirdssōpes Tu cīti, Dīvamōt,
Betanijā Jōņs kad nōce paziņōt,
saceidams: «Tev, Mōte mīļōtō,
atnešu es ziņas tikai skumeigas:
Prūjom ir Tovs Dāls, muns Mōceitōjs,
eistais Dīvs un Cylvāks, ļaužu Pesteitōjs.
Judass, mōceklis, jū nūdeve,
īnainniku pyulis viņu aizvede.**

**Īsim ōtri, cik vīn īspējams,
tiksimēs ar Jezu kaut voi cītumā.
Jo mes Viņu dzeivu redzēsīm,
tad ar vysīm spākim viņam kolpōsim.»
Satrikta tad beja Marija.**

**kad ar sovom acīm pīktdīn redzēja
Kungu Jezu, vērvem sasītu,
un kai nūzīdzniku kēdēs ikoltu.**

**Klōt pi Jezus steigtīs gribēja,
bet aiz dziļom sōpem paīt naspēja:
vaidu sauciņš lauzēs kluseībā,
Mōtes sirds kad cite dziļā žālumā.
«Jezus muns! Dīvs vysu Glōbējs Tu,
leidz ar Tevi cīšu sōp'u ryugtumu!**

Kōpēc radzu Tevi saisteitu,
nataisneigas tīsas kolpim nūdūtu?»
Marija sirds sōpēs drebēja,
kad ar reikstem šaustū Jezu skateja,
golvā Jam nu ērškim vainags veits...
debess Kungs par vērgu zamōk nūstōdeits.
Škēršonūs vyscīšōk izjuta,
kad uz nōvi vastū Dālu satyka,
ilgōjōs jei poša krystu nest,
spēja tikai Dīvam sōpes upurēt.
Skumu jjurā gryma Marija,
kad pi krysta Jezu beņdes pikola;
upurī ar Dālu vīnōjōs,
dvēselem par lobu leidza zīdōjōs.
Zūbyns oss jai sirdi pōrdyure,
kad pēc gryutom mūkom Jezus nūmyra;
saule tūlaik gaismu nadeve,
ilgs un brīsmēigs tymsums zemi apklōja.
Akmini un kliptis plaisōja,
nūmyruši daudzi kopus atstōja;
radeiba par Kungu sārōja,
leidzjyuteibu lelu Jezum rōdeja.
Kū gon juta Mōte Marija,
kad jau nūmyrušū Dālu auklēja?
Dzilōs skumēs gauži raudōja,
osorom un mirrem Viņu svaideja.
Kas vīn ar jū Kungu apraudōs,
tys ar viņu kūpā Jezu gūdynōs,

pīminēs, kai Jezus mīļoja,
kai Jys, Asni lejūt, ļaudis pesteja.
Asni lēja, kad bej' dūts Jam vārds –
kad bej' nōves bailēs – šausteits – sōpynōts –
ērškim krūņōts – krystā pīnoglōts –
kryutis škāpa caurdūrts – sirdi īvaiņōts.
Jezus Kristus, Kungs Dīvs myužēigais,
cylvāka dēļ cīte mūkas brīsmēigas;
Dāla pādūs mōte staigōja,
tūmār ari lelu laimi montōja.
Prīcas pylna beja Marija,
kad par sovu Mōti Dīvs Jū svētēja;
kad pi Elzabetes aizgōja,
Svātō Gora priks jōs sirdi pildeja.
Beja priks, kad Jezus pīdzyna,
un kad jū par Dīvu gudrī atzyna;
priks, kad svētneicā jū atroda,
un kad Leldīnreitā dzeivu redzēja.
Laimes pylna storoj Marija,
pajimta nu zemes debess tēvijā.
Tur jū Dāls ar slavu krūņōja
un par Kēnenīni ļaudim dōvōja.
Svātō Mōte, lyudzam sirsneigi,
atļauņ Tevi gūdā slaveit myužēigi.
Esi tagad styprais patvārums,
gryuteibōs un brīsmōs rūku pasnēdz mums!

127.

UZ DĪVMŌTI LYUDZĪS, kad nalaime mōc,
pi dabasu Mōtes ar cereibu nōc.

Jei dziļōkōs bryuces tev izdzeidynōs
un nūspistū dvēseli īprīcynōs.

Pi Dīvmōtes atnōc, kad nūticis grāks,
lels dabasu Mōtei ir glōbšonas spēks.

Par bārnu Jei aizlyugs, tū aizstōvēt īs:

kai žālširdeigs Tāvs tevi izklausēis Dīvs.

Var apmalōt tevi, var nycynōt, smīt,
vyss cylvāku ļaunums pōr tevi var īt;
pi dabasu Mōtes kas atnōcis byus,
tys īkšeju mīru un glōbīni gyus.

Var pasaule draugus vyslobōkūs škērt,
vysstyprōkōs saites var pōrtryukt un ērt;
bet vīnmār par bārnu vēļ nūsalīks maigs
Vyssvātōkōs Mōtes tik mīleigais vaigs.

Kad pādejā stuņdē sirds baiļōtis sōks,
sauc Dīvmōti, Vīņa tev paleigā nōks.
Pret satana dusmem jei dvēseli segs,
kai maigōkō mōte tū gōdeībā slēgs.

128.

ES DZĪDŌŠU TEV DZĪSMI

Tu spūdrō, Dīva Mōt!

Tu, Jaunova Vyssvātōkō,

vyskrōšņōkais debess zīds.

**Ak, svātō Dīva Mōte,
par mums Tu Jezu lyudz,
lai uzklausa Jys sirdis,
kas sovas vaines syudz.**

**Tu svātlaiمةibā storoj
un slavas spūžumā.
Ar Tevi Kungs ir vīnmār,
Tu esi svēteita.**

**Ak, svātō Dīva Mōte,...
Tu daudzōs vītōs nōci
un dori breinumus;
nu dabasim nes vēstis,
lai glōbtu cylvākus.**

**Ak, svātō Dīva Mōte,...
Tovs maigums, Karalīne,
myus vysus drūšņoj,
Tovs pōrdabiskais svātums
myus Dīvam tyvņoj.**

Ak, svātō Dīva Mōte,...

129.

**TU DABASU SYUTNE nu svēteigū ciļts
un skaistōkō byutne – uz dabasim tylts.**

**Tu Dīvmōte esi, kas lyudzās par mums,
un patvārums esi, kad brīsmes draud mums.**

**Tev krūņōta golva un krūnī mirdz zalts,
kai peļneita bolva Tev trūnis ir calts.
Ar sevišku spāku, kas Dīva Tev dūts,
Tu satrīci grāku, kas vysim kai slūgs.**

**Tev atdūdam sirdis. Tovs breineigais tāls
mums dvēselē atmirdz svāts, varens un cāls.
Nu zvaigznem Tev rūta, un saulains Tovs vaigs.
Tev Mōtes sirds dūta un deveigums maigs.**

**Reiz izdziss gon zvaigznes, gon saule, kas kvēļ,
un izabeigs raizes – Tu paliksi vēļ.
Tu mirdzēsi spūži. Lai paaudzes trauc!
Ar Tevi mums drūši, leidz Pesteitōjs sauks.**

130.

**DĪVA MŌTE VYSULOBŌ,
mani, sovu bārnu, globoj,
lai es svāti staigoju,
debess mōjōs aizeju.**

**Tu tik meili mani vodi,
šaubōs patiseibu rōdi.
Sorgoj ari, lobō Mōt,
kad byus nōves stuņde klōt.**

**Lelō myužeiba kad uzauss,
zemes dzeive tymsā izgaiss –
Dīva Mōte Marija,
aizved mani tēvijā!**

**131.
KOD NŌKS NŌVES CEIŅA GRYUTA,
Dīvmōte lai spākus syuta,
lai mes svāti aizejam, } 2 X
svātlaiimeibu montojam. }**

**Dīva Mōte, Tu tū spēji,
Tu mums vīnmārpaledzēji.
Tovi bārni asam mes, } 2 X
sorgoj myusu dvēseles! }**

**Tu mums vysur leidza gōji,
bādōs vysus mīrynōji,
nōves breidī, Dīva Mōt, } 2 X
žēleigi mums stōvi klōt. }**

**Zemes dīnas kaidreiz izgaiss,
myužeiba mums gara atauss...
Dīva Mōte Marija
aizvess myusus Tēvijā. } 2 X**

132.

**RŪŽUKRŪŅA KARALĪNE, Jaunova svātō,
myus' dzeives ceļā Tu mōci un vodi!**

Prōts bīži lyugšonōs uz Tevi paceļas,

Mōte – Jaunova svātō!

**Rūžukrūņa Karalīne, Valdneica myusu,
nu ļauna sorgoj, Tu, Mōrzemi sovu!**

Ar sovu gōdeibu pi Jezus vodi myus',

Mōte – Valdneica myusu!

**Rūžukrūņa Karalīne, skaidrōkō Mōte,
par mums Tu debesīs aizlyudz pi Dāla,**

lai Jys mums žēleigi atlaistu porōdus,

Mōte – skaidrōkō Mōte!

**Rūžukrūņa Karalīne, Glōbēja myusu,
pi Tevis prīcā un cīšonōs steigsim.**

Leidz myuža vokoram Tevi mes slaveisim,

Mōte – Glōbēja myusu.

STUNDU DZĪSMES VYSUSVĀTŌKŌS J. MARIJAS GŪDAM

ĪVODS

**Dīva Tāva un Dāla un Svātō Gora vōrdā.
Amen.**

**V. Īsōksim, ticeigī, svātū Jaunovu gūdynōt,
R. Dīva Mōtei prīceigi sovas dzīsmes skan-
dynōt.**

REITA STUNDE

**Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
pasorgoj myusus nu ļaunō gora vīlteiga.
Gūds lai ir Tāvam un Dālam, un Švātajam
Goram,
kai beja nu īsōkuma, tai tagad un vysod, un
myužēigi myužam. Amen.**

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – paradīzē apsūleитай)

**Vysā Kristus Bazneicā, sōcūt dīnas gaitas.
ļaudis Dīvu gūdynoj, lyugšonas Jam skaita.
Mes ar vinim kūpeigi Kungam gūdu dūdam,
ari svātū Jaunovu, Dīva Mōti lyudzam.**

**Jaunova Vyssvātōkō, Rokstūs pravītōtō,
Tu par Mōti Mesijam, pošā Dīva dūtō.
Čyuskas golvu satrici, jaunō Īva esi,
grēceigajai cīlvēcei Pesteitōju nesi.**

V. Es ceļšu īnaidu storp ļaunū goru un sīvīti.

R. Viņa satriks jam golvu.

Lyugsīmēs:

**Svātō Marija, myusu Pesteitōja Jezus Kristus
vysucīneigō Mōte, Tev Dīvs ir pīškeiris īpašas
žēlesteibas un uzvaru pōr ļaunū goru, mes
lyudzam Tevi: paleidzi ari mums uzvarēt ceīnā
ar timseibas spākim un sasnēgt myužēigōs svāt-
laimes mōjūkļus. Caur Jezu Kristu, myusu
Kungu. Amen.**

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

PYRMŌ STUNDE

**Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
pasorgoj myusus nu ļaunō gora vīlteiga.
Gūds lai ir Tāvam utt.**

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – bezvaineigi ījīmtai)

**Sveicynōta, Marija, pylna žēlesteibas
Tevi Dīvs Kungs radeja sovā mīlesteibā.
Jau kūpš vysas myužēibas tyki izradzāta,**

**Tu storp vysom sīvītem bezvaineiga, svāta.
Tovā dzeivē nūtyka vyss pēc Dīva prōta:
Tu nu grāka idzymtō tyki pasorgōta.
Žēlesteibā pīdzimi – bārns kai paradīzē,
grāka āna naskōre Tevi vysā dzeivē.**

V. Esi sveicynōta, žēlesteibas pylnō.

R. Dīvs Kungs ir ar Tevi.

Lyugsimēs:

**Dīvs, Tu ar Vyssvātōkōs Jaunovas Marijas
Bezvaineigū Ījimšonu sagatavōji sovam Dālam
cīneigu mōjūkli, un, paradzūt sova Dāla, Jezus
Kristus, nōvi, šū Jaunovu pasorgōji nu kotra
grāka traipa, mes Tevi lyudzam, paleidzi ari
mums ar jōs aizbiļdeibu teirim aizīt pi Tevis.
Caur Jezu Kristu myusu Kungu. Amen.**

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

TREŠŌ STUŅDE

**Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
Pasorgoj myusus nu ļaunō gora vīlīga.
Gūds lai ir Tāvam... utt.**

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – Pasludynōšonas nūslāpumā)

**«Sveicynōta Marija! Dīvs Kungs ir ar Tevi»,
eņģeļs laipni saceja, sveicynōdams Tevi.**

«Dīva Svātō Gora Tu aplaimōta byusi,
jaunaveibā palikūt, Dīva Mōte kļyusi».
«Lai ir tai, kai vēlejās Dīva gryba svātō:
asu Kunga kolpyune, Viņa izvālātō».
– Kūpš Tu sevī myužēigū Dīva Dālu nesi
Tu storp Dīvu – cylvākīm Vydūtōja esi.

V. Kunga eņģeļs pasludynōja Jaunovai
Marijai,

R. Un jei ijēme nu svātō Gora.

Lyugsimēs:

Mes Tevi lyudzam, Kungs, ilej myusu sirdīs
sovu želesteibu, lai mes, eņģeļa sludynōšonā
pazynuši Kristus, Tova Dāla, cylvāktopšonu, ar
Jō cīsšonom un krystu iitu augšanceļšonōs
gūdeibā. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Āmen.

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

SASTŌ STUNDE

Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
Pasorgoj myusus nu ļaunō gora vļteiga.
Gūds lai ir Tāvam... utt.

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – Kristus pīdzimšonā)

Sveicynōta Betlemē, myusu Kunga Mōte,
leidz ar Bārnu diviškū esi gūdynōta.

**Breineigi Tev pīdzyna ļaužu seņgaideitais,
myusu lobais Pesteitōjs, Dīvs un cylvāks eistais.
Gavilēja eņģeli ari Tev par gūdu,
sveicūt Mōti breineigū, Dīva Bārnām dūtū!
Tu par Mōti – Jaunovu Pesteitōjam klivi,
lai nu vysi cylvāki Dīvam byutu tivi.**

V. Dīva Vōrds kliva mīsa,

R. Un dzeivōja storp mums.

Lyugsimēs:

**Dīvs, Tu esi myusus breinumaini radejis un
žālširdeigi atpestejis, Jezum Kristum pījamūt
cylvāka dobu. Tevi lyudzam, dori, lai ari mes
varātu pīsadaleit myusu Pesteitōja, Tova Dāla,
dīviškajā dzeivē, kas dzeivoj un voldi myužēigi
myužam. Amen.**

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

DEVEITŌ STUŅDE

**Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
Pasorgoj myusus nu ļaunō gora vīlteiga.
Gūds lai ir Tāvam... utt.**

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – Golgotā)

**Dīva Mōte Golgotā, Dālu apraudōji,
viņam leidza cīti Tu, kad zam krysta stōji.**

**Pyrmō Lelō piktdīna – Tovā dzeivē syura:
sōpes Tovā dvēselē dziļas bej' kai jyura.
Kristus Mīsu myrušū īlyka Tev klēpi,
Tovu Sirdi pōrdyure naskaitami škāpi.
Grēcinīku glōbēja, Dīva Mōte lobō,
sovā Sirdī skaidrajā myusu ryupes globoj.**

V. Jyus vysi, kas garum ejat, nōcit un skotītis,

R. Voi ir vēl lelōkas sōpes kai munejōs.

Lyugsimēs:

**Kungs Dīvs, kas Jezus Kristus Mōtei devi
spāku stōvēt zam sova Dāla krysta, dori lai mes
ar jōs aizbīldeibu spātu pacīteigi nest sovu ikdī-
nas krystu un byutu cīneigi jimt daleibu Kunga
Jezus augšanceļšonōs gūdā. Caur Jezu Kristu
myusu Kungu. Āmen.**

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

VOKORA STUŅDE

**Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
Pasorgoj myusus nu ļaunō gora vīļteiga.
Gūds lai ir Tāvam... utt.**

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – debesīs uzjimtai)

Sveicynōta Dīvamōt, zvaigznem vainagōtō,

saulē tārptō sīvīte, vysu gūdynōtō.
Debesīs Tu uzjīmta augsta gūda trūnī,
Radeitōjs Tev uzlyka Karalies krūnī.
Daudzom senču paaudzem sorgōtōja beji,
viņu dzeives nadinōs gaismas storus veji.
Lyudzam Tevi Dīvamōt, Mōras zemē voldi,
lic, lai kotrā cylvākā gaistu tymsas moldi.

V. Muna dvēsele, augsti slavej Kungu

R. Un muns gors liksmojās Dīvā, munā
Pesteitōjā.

Lyugsimēs:

Kungs Dīvs, kas Vyssvātōkū Jaunovu Mariju
izvēlēji par Mōti sovam Vīnpīdzymušajam
Dālam un pīškeiri jai debesīs augstas gūdeibas
krūnī, dori, lai ari mes, atpērkti ar Jezus
Kristus, Tova Dāla, nōvi un augšancelšonūs,
varātu nūnōkt pi Tevis, kas dzeivoj un voldi
myužu myužūs. Amen.

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

BEIDZAMŌ DĪNAS STUŅDE

Vysusvātō Jaunova, steidzīs mums paleigā,
Pasorgoj myusus nu ļaunō gora vīļteiga.
Gūds lai ir Tāvam... utt.

SLAVAS DZĪSME

(Dīvmōtei – ceļvedei)

Dīva Mōte, ticeigi tai kai zvaigzne speidi,
viņim ceļu pareizu rōdi šaubu breidī.
Žēlesteibu piļneiba Tevi stypru dora,
izneikst Tovā tyvumā ļaunū spāku vara.
Paleidzeibu izlyudz mums Tu nu Dāla sova,
lai tūp myužam svēteita Mōras zeme Tova.
Lyudzam Tevi, Dīvamōt, myusu gaitas vodi,
lai nav veļti dzeivōti myusu myuža godi.

V. Lyudzīs par mums, svātō Dīva
Dzemdeitōja,

R. Lai mes Kristus apsūļejumu toptu cīneigi.
Lyugsimēs:

Svātō Marija, dabasu Karāline, myusu Kunga
Jezus Kristus Mōte un pasaules valdneica, kas
nivīna naatstōj un nivīna nanycynoj, pasaver uz
mums sovā žālsirdeibā un izlyudz mums nu sova
miļōtō Dāla vysu grāku atlaisšonu, lai mes varā-
tu īmontōt myužēigōs svātlaiņeibas olgu debe-
sīs. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

V. Slaveisim Kungu.

R. Pateiceiba Dīvam.

Veļtēšonōs:

Dīva Mōte, globoj myus mīlesteibā sovā,

**vysus ļaudis svētejūt, žēlesteibas dōvoj!
Šajā dzeives ceļā myus vysod laipni vodi.
bet pi Dīva debesīs aizstōvi un gaidi.**

DZĪSMES DĪVA SVĀTŪS GŪDAM

**AK SVĀTAIS JEZUP, SVEICYNŌTS ESI,
Davida noma vārdu kas nesi!
Tu lelā gūdā storp senim Tāvim –
Dīvs tū nav devis pat lelim svātim.**

**Dīvs sovam Dālam par audžutāvu
ar zeimi skaidru rōdeja Tevi:
Reikste nu kūka vysusausōkō,
tev, Jezup, rūkā zidēt īsōka.**

**Engeli svātī pi tevis gōja,
kad Dīva grybu tev sludynōja.
Pazemeigs Dīvu tu uzklauseji,
vysu, kai praseits, tai izpildēji.**

**Tad daudzus godus – breinums patiši –
Dīvs tovōs mōjōs dzeivōja mīsā.
Vysu kū teici, Bārns Jezus veice,
paleigā ari Marija nōce.**

**Tu Bārnam Jezum beji par sorgu,
glōb ari myusus nadīnā borgā.
Vysi mes tevi seviški lyudzam:
pōrlyudz tu Dīvu, kad grākus syudzam!**

**Jem, svātais Jezup, gōdeibā sovā
vysus, kas gaida paleiga tova.
Ar Dīva spāku aizstōvi vōjūs,**

**lai vysi teikam dabasu mōjōs.
Pesteitōjs vysus atpērka dōrgi,
lai myusu vaines natīsōt borgi.
Aizstōvit svātī myusus pi Dīva,
Joahim, Anna, Jezup, Marija.**

Sv. Mikelā erceņgeļa gūdam

**DĪVS TEV DEVIS LELU VARU,
krūņs ir gūda pylns tev veits.
Tevī klausa lobī gori,
tovā priškā eļne treis.
Pīveic vysus timsūs spākus,
kuri vadynoj uz grāku!
Svātais Mikel, aizstōvi,
Dīva tautu ticeigū!**

**Ļaunais, radzūt Dīva slavu
plaukstam Kristus Bazneicā,
plūsōs tai kai ryucūšs lauva
naida pylnā skaudeibā.
Kristus ļaudis grib Jys sameit,
myužam pazusšonā idzeit.
Svātais Miķel, aizstōvi,
Dīva tautu ticeigū!**
**Napiļauņ tu grēcinīkim
Dīva gūdu kōjom meit,
naļauņ viņu sekōtōjim**

**Dīva vōrdu sagrūzeit.
Naļauņ naidam storp mums ceļtīs,
Kristus ticeigajim šķeļtīs.
Svātais Miķeļ, aizstōvi
Dīva tautu ticeigū!**

**Aizstōvi pret moldu brīsmem
svātū Kristus Bazneicu.**

**Pasorgoj nu kara lismem
myusu dōrgū tēvijū.**

**Lobim tykumim līc zīdēt,
vysas grāku vaines dzīdej.**

**Svātais Mīkeļ, aizstōvi
Dīva tautu ticeigū!**

**Beidzūt, kad pēc Dīva grybas
nōks mums stuņde pādejō,
kad ar aukstim svīdrim klōta
drebēs mīsa mērsteigō,
kad myus eļnes spāki baideis,
un kad Dīva tīsa gaideis,
Svātais Mīkeļ, aizstōvi
Dīva tautu ticeigū!**

**CIK BREINEIGI SVĀTAIS veirs Ontōns
mums nalaimē paleidzēt spēj,
tū Bazneica ticeigim vēstej,
tū paaudžu paaudzes miņ.
Jys ticeigūs aizstōv pi Dīva,**

**kad bādas voi slimeibas mōc,
un sarausta satana volgus,
kur cylvākim sasapyn prōts.
Kas pazaudāts, paleidz tū atrast;
kas nūzogts, tū atpakaļ gyut.
Ikvīnōs Jys gryuteibōs, bādōs
nu dabasim leidza mums jyut.
Kad lyugsi tu Ontōnu svātū,
Jys ōtri tev paleigā īs.
Tik atsoki grākim, lai volda
par tevi tik vīneigi Dīvs.
Ak Ontōn, tu svātais, pi tevis
ar cereibu steidzamēs mes.
Jem lyugšonas, prikus un bādas,
un dabasu Tāvam tōs nes.**

Sv. Terezijas gūdam

**TU LILIJA BREINIŠKI SKAISTŌ,
kas dabasu pogolmūs zīd,
tai mīlēt myus mōci, lai spātu
caur gryuteibom prīceigi īt.
Lai Dīvam, cik varim, mes gūdu vīn dorom.
Ai Tereze svātō, lyudz Dīvu par mums!
Tev sveša šōs pasaules seja,
tōs priki dreīž mainōs un zyud.
Caur upurim šōs zemes lejā
var myužēibas vainagu gyut.**

**Šū dvēseles kvēli mums vysim tu vēlej,
ai Tereze svātō, lyudz Dīvu par mums!**

**Kai zvaigzne mums myrdzumu rōdi,
vēļ dzeivē ir tymsas tik daudz.
Pa mozū celeņu vodi,
kū «goreigō bērneiba» sauc.
Nu ļauna tad spēsīm byut breivi un īsim,
kur aicynoj gaismas un dzeiveibas Dīvs!**

**Tev sekojūt, plauksim kai zīdi,
kas Dīvam par gūdu vīn zīd,
kas škeisti kai reitausmas rosa,
jo dīnas mirdz daiļōk arvīn.
Myus sorgoj un aizsedz un sirdīs mums īdedz
vēļ styprōku mīlu uz Dīvu arvīn!**

**Ļauņ breineigam rūzeišu leitam
nu dabasu augstumim leit,
un myužēigōs dzeiveibas sākla
lai cylvāku dvēselēs kreit.
Ar priku lai spātu nest upuri svātu,
mes atdūdam vysu, lai dvēseles glōbt.**

DAŽI ĪPAŠI DZĪDŌJUMI UN LYUGŠONAS SVAREIGŌKAJOM DĪNOM BAZNEICAS GODĀ

ZĪMASSVĀTKU VIGILIJĀ

Zīmassvātku priekšvokorā (24. dec.) ticeigī pulcējās pi Kūču golda, kur uz sīna ir uzlyktas svēteitīs oblates, pīmynt sileitē uz sīna paguļdeitu Bērneņu Jezu. Gimines golva voda kūpeigū lyugšonu:

Vadeitōjs: **Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā.**

Vysi: **Amen.**

Vad.: **Reit Zīmassvātki – Kristus Kunga, Dīva Vīnpīdzymušō Dāla dzimšonas dīna vērs zemes. Mīlōdams myusus, Jys atnōce uz šū pasauli cylvāka mīsā, lai myusus atpesteitu nu grākīm. Ļaunō gora pīvylti pyrmī cylvāki beja sagrākōjuši un sevi un myusus atšķeiruši nu Dīva. Bet Kungs Jezus atnese mums pīdūšonu nu dabasim un cylvākus otkon padarēja par Dīva bārnim. Šamōs vakariņōs Kristus dzimšonas svātku priekšvokorā Jezus mums atgōdynoj un rōda, ka mes asam vīnas Dīva saimes lūcekli, aicynōti cyts cytu mīlēt kai Jys myusus mīļoja un mīļoj. Tōdēļ šūvokor pīdūsim**

vysim un aizmērssim tū, kas apānōja myusu vīnōteibu. Atjaunōsim kristeigū nūdūmu: dzeivōt Dīva gūdam, kolpojūt cylvākim. Kai vīnōteibas un mīlesteibas zeimi mes snēgsim vīns ūtram pasvēteitōs maizeites un lyugsimēs, lai Dīvs paleidz dzeivōt tai, kai Kristus myusus ir mōcējis.

Vad.: Kungs, atjaunoj myusūs Tovu mīlesteibu.

Vysi: Lai pasaule pazeitu, ka mes asam Tovi mōcekļi.

Vad.: Dīvs, svētej ari tūs myusu gimines lūcekļus, kuru nav šeit klōt.

Vysi: Un myusu myrušajim dūd myužēigū mīru.

Vad.: Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

Vysi: Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

Lyugsimēs:

Kungs, Jezu Kristu, dzeivō Dīva Dāls, Tu pījēmi cylvāka mīsu un klivi mums vysim par Brōli, dori, lyudzam, ka šys vokora mīlasts tyvynōtu myusus patīсай vīnōteibai un mīlesteibai, un paleidzātu mums vysim byut vīnai Dīva saimei kūpā ar Tevi, myusu Brōli un Pesteitōju, kas ar Tāvu un Svātū Goru dzeivoj un voldi myužu myužūs.

Vysi: Amen.

Vad.: Sveicynoju, jyusus vysus, sagaidūt Kristus dzimšonas svātkus, un vēleju bogōteigas Dīva žēlesteibas jyusu dzeivei un dorbam.

Pēc tam vadeitōjs pajam oblates un jōs izdola pōrejim. Vysi lauž oblates un sovā storpā jōs dola, izsokūt vīns ūtram svātku nūvēlējumus. Kūču vakariņōs jōivāroj gavēņs. Pēc vakariņom var nūdžīdōt kaidu dzīsmi, pīm., «Dziļā pusnakts timsā» 399. lpp. un nūlaseit šū lyugšonu:

Vad.: Dīviškais Bārns Jezu, mīra un sati-ceibas Devēj, paleidzi mums dzeivē izpīldeit vysas lobōs apsajimšonas, kū esi īdvēsis myusu sirdīs.

Vysi: **Amen.** (Un apzeimej sevi ar krysta zeimi.)

JAUNAJĀ GODĀ

Vacū godu aizvodūt un īsōcūt jaunū, ticeigim cylvākim pīsanōk sirsneigā lyugšonā pasateikt Dīvam, lyudzūt sev Jō svēteibu un gaismu jaunajā godā. Taidam breižam pīmārōtas ir lyugšonas uz Dīvu Svātū Goru (sk. litanija 191. lpp. u. c. lyugšonas).

SVEČU DĪNĀ

Kunga Prezentācijas svātkūs bazneicā teik
svēteitas sveces – Kristus gaismas simbols.

Ejūt procesijā ar aizdagtom svecem rūkās
ticeigī dzīd Simeona lyugšonu (Lk 2, 29):

Refrens:

**Kristus ir gaisma vysom tautom un Jō
svātās Bazneicas slava**

**Tagad nu atlaid, Kungs, sovu kolpu mirā, kai
tu esi sacejis.**

Refrens

**Jo munas acis ir skatejušas tovu pestišonu,
kū tu sagatavōji vysu tautu priškā.**

Refrens

Procesijā var dzīdēt arī dzīsmi «**Mariju mes
sveicynōsim**» (483. lpp.)

PALNU DĪNĀ

Lelō Gavēņa sōkumā, Palnu trešdīnē bazneicā
svētej palnus, kas teik kaiseiti uz ticeigū golvom.
Palnu kaiseišonas laikā dzīd **51. psalmi**, (sk. 249.
lpp.), ik pēc versa atkōrtojūt refrenu.

Refrens:

**Pidūd, Kungs Dīvs, pidūd sovai tautai, kuru
esi atpērcis ar sovu dōrgū asni.**

**Ps. 51: Dīvs, apsažāloj par mani sovā lelajā
žēlesteibā**

PALMU SVĀTDĪNĀ

Kunga cīsšonu svātdīnā atceramēs Kristus īīšonu Jeruzalemē, lai tur pīpiļdeitu Leldīnu nūs-lāpumu.

1) Kad prīsters, ejūt pa bazneicu, slacynoj ar svēteitū yudini pyupūlu zorus, var dzīdūt 24. psalmi ar refrenu:

Refrens:

**Ļaudis nasūt olivu zorus
izgōja pretim Kungam,
dzīdōdami: «Hosanna augstumūs.»**

24. PSALME

**Kungam pīdar zeme un vyss, kas zemes vērsā,
* pasaule un vyss, kas tur dzeivoj.**

**Jo vērs jyūrom Jys tū ir uzcēlis, * Jys tū ir
nūlicis gar upu krostim. R.**

**Kas uzkāps Kunga kolnā * un kas stōvēs Jō
svātajā vitā?**

**Tys, kam skaidra sirds un teiras rūkas, * kas
pi tukšēibom sovu dvēseli nasaista un nadūd
nataisnu zvārastu. R.**

**Nu Kunga jys sajims svēteibu * un atleidzeibu
nu Dīva, sova Pesteitōja.**

Šei ir paaudze, kas jū meklej, * kas meklej
Jākuba Dīva vaigu. R.

Jyus, vōrti, pacelit sovas palūdas * un tūpit
augstōkas, jyus, myužsenōs durovas, * lai ūt var
gūdeibas karalis.

Kas ir šys gūdeibas karalis? * Styprs un
varens Kungs, * Kungs, kas varens ir kaujā. R.

Jyus, vōrti, pacelit sovas palūdas * un tūpit
augstōkas, jyus myužsenōs durovas, * lai ūt var
gūdeibas karalis.

Kas ir šys gūdeibas karalis? Debesspulku
Kungs – Jys pats ir gūdeibas karalis. R.

2) Pyupūlu svēteišonas laikā var dzīdēt ari:

Refrens:

Ļaudis klōja drēbes uz ceļa
un skaļā bolsā sauce:

«Hosanna Dāvida Dālam:

Slaveits, kas nōk Kunga vōrdā!»

47. PSALME

Vysas tautas, plaukšķinojit rūkom, * gavilejit
Kungam priceigim bolsim, * jo vysaugstōkais
Kungs ir brīsmēigs, * lels Kēneņš pōr vysu zemi.
R.

Dīvs pasaceļ augšup, gaviļu pavadeits, * un
Kungs, atskanūt taurei.

**Dzīdit Kungam, dzīdit, dzīdit myusu
Karalam, dzīdit. R.**

**Jo Dīvs ir vysas zemes Karalis, * dzīdit slavas
dzīsmi.**

**Dīvs volda pōr tautom * Dīvs sēd sovā trūnī.
R.**

**Tautu valdniki apsavīnoj kūpā * ar
Abrahama Dīva tautu,
jo zemes varenī pīdar Kungam, * bet Jys ir
Vysaugstōkais.... R.**

3) Ejūt Pyupūlu svātdinas procesijā, dzīd:

Kōris:

**Tev, Pesteitōj, gūds lai un slava, Tu Karalis
myusu un Dīvs,**

kam tauta reiz sauce Hosanna.

Vysi:

Tev, Pesteitōj, gūds lai un slava,

Tu Karalis myusu un Dīvs,

kam tauta reiz sauce Hosanna.

Kōris:

**Tu, gaideitais Karalis, Davida cyldonō atvase,
kas nōc Kunga vōrdā kai Valdniks pōr vysim.**

Vysi:

Tev, Pesteitōj,...

Kōris:

**Tev debesīs gūds ir nu eņģeļu kōrim,
nu ticeigim ļaudim, nu radeibas vysas.**

Vysi:

Tev, Pesteitāj,...

Kōris:

**Jī dzīdōja slavu, Tev sōcūt jau cīsšonu ceļu,
bet mes Tev kai pasaules Valdņikam atdūdām
gūdu.**

Vysi:

Tev, Pesteitāj,...

Kōris:

**Lai pateik Tev ticeigū dedzeiba vysa,
Tu lobais un žēleigais, Karali, myužēigōs
dzeiveibas olūts.**

LELAJĀ CATURTDĪNĀ

Procesijas laikā, kad Vysusvātōkais Sakraments teik pōrnasts uz Kristus Cīsšonu oltoru, tauta dzīd «**Pilyudzu es Tevi...**» (440. lpp.).

Kad Vysusv. Sakraments ir ilykts Cīsšonu oltora tabernakulā, vysi dzīd:

**Vysusvātū Sakramentu
gūdbejeigi pilyudzam.**

Maizes zeimēs klōtasūšū

**Kungu Dīvu slavejam – ticeibā un paļōveibā
viņa vōrdam svātajam.**

**Dīvam Tāvam, Dīvam Dālam
lai ir slava myužēiga**

**debesīs un vysā zemē
nu ikvīnas radeibas.
Goram Svātajam lai vysod
pīlyugšona leidzeiga. Amen.**

LELAJĀ PĪKTDĪNĀ

1) Atsadzūt krystu, prīsters dzīd:

**Raug, Krysta kūks,
kurā pacalts pasaules Pesteitōjs.**

Tauta: Nōcit gūdynōsim jū.

**2) Gūdynojūt krystu, tauta var dzīdēt šos
dzīsmes:**

Raug, svātais krysts (418. lpp.)

Kungs pīkolts krystā (412. lpp.)

Ļaudis maņ meilī (413. lpp.)

Ēņgeļi raudīt (419. lpp.)

Raud, raud dvēsele (415. lpp.)

3) Procesijas laikā uz Kristus kopa oltoru dzīd:

Jezus Kristus, Kungs Dīvs meilais. (64. lpp.)

LELAJĀ SASTDĪNĀ

Bazneica lyudzās pi Kristus kopa. Ticeigī var
dzīdēt Gavēņa laika dzīsmes, «Ryugtōs sōpes», var

skaitēt «Kristus cīsšonu» aprokstu, «Krysta ceļu» u. c. lyugšonas, kai ari kluseibā pīlyugt Vyssvātōkū Sakramentu.

LELDĪNU SVINEIBAS

1) Īsasōc ar vigīlijas dīvkolpōjumu. Prīsters svētej guni, nūtur īpašu Dīva Vōrda liturgiju, pēc tam Mises laikā svētej yudini un atjaunoj kūpā ar tautu Kristeibas sūļejumus. Ticeigī sekoj leidza dīvkolpōjuma nūrisei. Kad pēc guņs svēteišonas prīsters ar aizdagtu Leldīnu sveci nōk bazneicā un dzīd: «Kristus gaisma», ticeigī atbiļd: «Pateiceiba Dīvam». Kristeibas sūļejumus atjaunojūt, ticeigī atbiļd uz prīstera jautōjumim.

2) **Leldīnu reitā** pi Kristus kopa sōcās Rezurekcijas dīvkolpōjums. Kad prīsters ar minis-trantim dūdās pi Kopa oltora, tauta dzīd:

Gloria tibi Trinitas,
aequalis una Deitas,
et ante omnia saecula,
et nunc, et in perpetuum.

Gūds lai ir svātai Trejadeibai,
vinam vīneigam Dīvam,
kai beja nu myužeibas
tai tagad un vysod.

117. PSALME

**Teicit Kungu, vysas tautas,
slavejit jū, vysī ļaudis!**

**Tōdēļ ka Jō žālširdeiba ir ļūti stypra pōr mums,
un Kunga patiseiba pastōv myužam.**

Gūds lai ir Tāvam un Dālam un svātajam

Goram,

**kai beja nu īsōkumu tai tagad un vysod un
myužei myužam. Amen.**

Gloria tibi Trinitas,...

V. Kyrie eleison.

R. Christe eleison. Kyrie eleison.

Tāvs myusu...

**V. Kungs Jezu, Tovas augšancelšonōs dinā
alleluja.**

R. Prīcojās dabasi un zeme, alleluja.

V. Kungs, uzklausi myusu lyugšonu.

R. Myusu sauciņš lai nūnōk pi Tevis.

V. Dīvs Kungs lai ir ar jums.

R. Kungs ir ar tevi.

Lyugsimēs.

**Kungs Jezu Kristu, gūdeibas Karali, cīššonōs
pazemeigais un augšancelūtis varenais, nōves
un eļnes Uzvarātōj, Tu šudiņ, augšanceltis nu
kopa, esi izpildejis sūlejumu, kū caur prāvīšim
beji devis Svātajūs Rokstūs. Tōdēļ vysi dabasu
gori un vysa plašō pasaule Tevi ar lelu prīcu
pīlyudz un gūdynoj, un Tovā prīškā bailēs
nūdrab eļnes varenī. Bet mes, Tovas Majestates
pazemeigi kolpi, kas asam šeit pulcējušis, dīvbe-
jeigi svinēt Tovas slaveigōs augšancelšonōs**

pīmiņu, atceramēs Tovu lelū milesteibu uz cylvākim un naslēpam myusu savilņōjuma osoras. Uzlyukoj, Tevi lyudzam, myusu pazemeigū kolpōšonu un lic, lai nūmozgōjuši sovu grāku traipus, mes šymūs Leldīnu svātkūs augšancaltūs Tev un kļyutu cīneiģi sajimt Tovu svēteigū cīššonu un augšancelšonōs augļus. Kas dzeivoj un voldi myužu myužūs.

Amen.

b) **Procesijas laikā dzīd:** «Prīceiga mums ir šei dīna». (424. lpp.)

Pēc procesijas prīsters pajēmis krystu, kas ir greznōts ar sorkonu stolu, trejs reizes dzīd, tautai atbyldūt:

Surrexit Dominus de
sepulchro,
qui pro nobis
pependit in ligno, alleluia.

Kungs Jezus ir augšancēlis
nu kopa,
kas par mums beja
pacalts pi krysta, alleluja.

V. Kungs Jezu, Tovas augšancelšonōs dinā, alleluja.

R. Prīcojās dabasi un zeme, alleluja.

Lyugsimēs.

Vysulobais Dīvs, Tu sovai tautai ikgodus dōvoj Leldīnu prīcu: Tevi lyudzam paleidzi mums, Tevi gūdynojūt vērs zemes, nūpeļneit svātlaimi debesīs. Caur Jezu Kristu myusu

Kungu. Amen.

c) Sekoj pateiceibas himna:

**TEVI, DĪVS, MES SLAVEJAM * Tevi
Kungu augsti teicam.**

Tevi myužēigū Tāvu * vysa zeme gūdynoj.

**Tevi vysī eņgeli, * tevi debesis un vysī debess
spāki.**

**Tevi Kerubi un Serafi * namiteigim bolsim
daudzynoj:**

**Svāts ir, svāts ir, svāts ir * Kungs Dīvs,
debesspulku Valdņiks!**

Dabasi un vyša zeme * ir tovas gūdeibas piļni.

Tevi slavej cyldonais * Apostolu kōris.

Tevi teic cīnejamī * daudzī pravīši.

Tevi gūdoj myrdzūši * Mūcekļu pulki.

Tevi vysā pasaulē * teic svātō Tova Bazneica,

**Tevi * bezgola dyžonū Tāvu un tovu dīviškū *
vīneigū Dālu, kai ari Svātū * Īprīcynōtōju Goru.**

**Tu, Jezu Kristu, gūdeibas Kēneņ * Tu
myužēigais Dīva Tāva Dāls.**

**Tu, atnōkdams atbreivōt cilvēci, * pīdzymi nu
Jaunovas Marijas.**

**Tu, salauzis nōves varu, * atvēri ticeigim
dabasu valšteibu.**

**Tu sēdi pi Dīva lobōs rūkas * sova Tāva
gūdeibā.**

Tu esi Tīsnesis, * kas atnōksi tīsōt pasauli.

Tōdēļ, Tevi lyudzam, paleidzi sovīm ļaudīm, *

kurus esi atpērcis ar vysudōrgū asni

Un pīskaiti jūs pi sovīm Svātajim * myužēiga-jā svātlaimē.

Atpestej, Kungs, sovu tautu * un svētej sovu īpašumu.

Un voldi vysus ļaudis * un īved jūs myužēigā gūdā.

Mes Tevi augsti teicam * nu dīnas dīnā; un slavejam Tovu vōrdu * tagad un vīnmār un myužu myužūs.

Kungs, pasorgoj šamā dīnā * myusus nu ikvī-na grāka.

Kungs, esi vysim žēleigs, * Kungs, apsažāloj par mums.

Lai Tova žālširdeiba pōr mums ir lela, * kai mes cerējom uz Tevi.

Uz Tevi, Kungs, es cerēju * un nimyužam natikšu apkaunōts.

d) Leldīnu Misē pyrms Evangelija tauta dzīd Leldīnu sekvenci:

Lai kristīši šymūs liksmajūs svātkūs, * dūd Leldīnu Upuram gūdu un slavu.

Jārs izglōbe vuškas: Kristus, kam nabeja grāka, * grēceigim cylvākim deve ispēju izleigt ar Tāvu.

Nōve un dzeiveiba satykōs dīvainā ceļņā: * dzeiveibas Valdņiks kaut kryta, tūmār dzeivoj un volda.

Soki mums, Marija, kū redzēji ceļā? * «Es redzēju kopu jau tukšu un Augšānpīcaltō gūdeibu.

Kristu es satyku dzeivu, redzēju dabasu syutņus * un sateitūs audaklus un blokus tim – svīdrautu.

Augšāncēlis ir Kristus, Jys – muna cereiba! * Lai sasatikt Galilejā, Jys tur dūsīs pyrms jums.»

Mes zynom, ka Kristus patiši ir augšāncēlis nu kopa: * Ak, Karali, kas svinēji uzvaru, esi mums žēleigs!

e) Leldīnēs Kristum ticeigī cyts cytu sveicynoj ar vōrdim: «Kristus ir augšāncēlis». Uz tū atbiļd: «Patīsi augšāncēlis».

Īsōcūt svātku mīlastu, golda lyugšonōs teik pīvīnōti šī vōrdi:

Kungs, Dīvs, mes Tevi lyudzam, svēteļ myusus un šōs Tovas dōvonas, kuras nu Tovas deveibas pījamam, ar prīcu pīmynūt Tova Dāla, myusu Pesteitōja Jezus Kristus, augšāncēļšonūs, kas dzeivoj un volda myužu myužūs. Amen.

KUNGA DEBESSKŌPŠONAS SVĀTKŪS

Pyrms Mises teik reikōta procesija, kuras laikā tauta dzīd «Prīceiga mums ir šei dīna».

Pēc procesijas prīsters, pacēlis krystu, trejs reizes dzīd, tautai atbyldūt:

**Ascendo ad Patrem meum
et Patrem vestrum: Deum
meum et Deum vestrum,
alleluia.**

**Es eju pi sova Tāva un
jyusu Tāva:
muna Dīva un jyusu Dīva,
alleluja.**

V. Kristus ir uzkōpis debesīs, alleluja.

R. Lai sagatavōt mums tur vītu, alleluja.

Lyugsimēs.

**Dīvs, Tōvs Vīnpīdzymušais Dāls, Jezus
Kristus, uzkōpdams debesīs, ir sagatavōjis
ticeigim tur vītu, dōvoj, lyudzam, ari mums tōs
žēlesteibas, ar kaidom sovas augšanceļšonōs
līciniks Jys ir apveļtējis, kas ar Tevi dzeivoj un
volda myužu myužūs.**

Amen.

VOSORSVĀTKŪS

Pyrms Evangelija tauta dzīd sekvenci, t. i., dzīs-
mi «Nōc pi mums, Dīvs Svātais Gors» 433. lpp.

KRYSTAMVĒRDU SAROKSTS

(bižok sastūpamī vōrdi)

Ahilejs, 12. majā
Adaļberts (Voiceks), 23.
apr.
Adele, 30. jun.
Adolfs, 29. aug.
Agata, 5. febr.
Agnese, 21. janv.
Alberts, 15. nov.
Albins, 1. martā
Aleksandrs, 3. majā
Aleksijs, 17. jul.
Alfreds, 28. okt.
Alfons, 1. aug.
Aloizijs, 21. jun.
Alvins, 26. majā
Ambrozijs, 7. dec.
Amalija, 10. jul.
Anastasija, 25. dec.
Anatolijs, 20. martā
Andrejs, 30. nov.
Andžela, 27. janv.
Anna, 26. jul.
Anzelms, 21. apr.
Antonina, 3. majā
Antonijs(Ontōns),
13. jun.
Apolinars, 23. jul.
Apolonija, 9. febr.
Arkadijs, 12. janv.
Arnolds, 18. jul.
Arturs, 1. nov.
Astrida, 10. aug.
Atanazijs, 2. majā

Augustins, 28. aug.
Aurelija, 25. sept.
Barbara (Bōrbola),
4. dec.
Barnaba, 11. jun.
Bartolomejs (Bārtuļs),
24. aug.
Bazilijs, 2. janv.
Beata, 8. martā
Beatrise, 29. jul.
Benedikta, 8. okt.
Benedikts, 11. jul.
Bernadeta, 16. apr.
Bernardins, 20. majā
Bernards, 20. aug.
Blazijs, 3. febr.
Bonifacijs, 5. jun.
Boriss, 2. majā
Brigita, 23. jul.
Bronislava, 3. sept.
Bronislavs, 30. jūl.
Bruno, 6. okt.
Cecilija, 22. nov.
Ciprijans, 26. sept.
Cirils (Kirils), 14. febr.
Česlavs, 20. jūl.
Damjans, 26. sept.
Daniels, 21. jul.
Darija, 25. okt.
Diana, 10. jun.
Digna, 11. aug.
Ditrihs, 20. apr.
Domicela, 7. majā

Dominiks, 8. aug.
Donats, 7. aug.
Doroteja, 6. febr.
Edīte, 16. sept.
Edmunds, 16. nov.
Edgars, 8. jun.
Edvards, 13. okt.
Edvīns, 12. okt.
Efremš, 9. jun.
Elfrīda, 20. majā
Eleonora, 21. febr.
Eliass, 20. jul.
Elizabeta, 5. nov.,
4. jul.
Elmārs, 28. aug.
Elvīra, 25. aug.
Emma, 27. jun.
Emilija, 19. aug.
Emīls, 22. majā
Ēriks, 18. majā
Ermelinda, 29. okt.
Ernests, 7. nov.
Erhards, 8. janv.
Ervīns, 25. apr.
Eugenija, 15. sept.
Eugenijs, 13. jul.
Euzebijs, 2. aug.
Evalds, 3. okt.
Fabijans, 20. janv.
Felicita, 7. martā
Felicijans, 9. jun.
Felikss, 30. aug.
Ferdinands, 30. majā

Filemons, 22. nov.
Filips, 3. majā
Flora, 24. nov.
Florentina, 20. jun.
Florijans, 4. majā
Franciska, 9. martā
Francisks, 4. okt.
Frida, 19. okt.
Frīdrihs, 18. jūl.
Gabrieļš, 29. sept.
Genadijs, 27. majā
Genovefa, 3. janv.
Georgijs (Jurs), 23. apr.
Geraldš, 5. dec.
Gerards, 24. sept.
Gertrude, 16. nov.
Gotfrīds, 14. nov.
Gracija, 21. aug.
Gregorijs (Gregors),
2. janv.
Gustavs, 10. martā
Gvido, 12. sept.
Haralds, 1. nov.
Helena, 18. aug.
Helmuts, 29. martā
Helga (Ilga), 7. majā
Henriks (Indrikis),
13. jūl.
Herta, 12. apr.
Heronims, 30. sept.
Hilarijs, 13. janv.
Hipolīts, 13. aug.

Honorats, 16. janv.	Juvenals, 3. majā
Huberts, 3. nov.	Kajetans, 7. aug.
Hugo, 29. apr.	Kamils, 14. jūl.
Ignacijs (Ignats), 31. jūl.	Karina, 7. nov.
Igors, 19. sept.	Kārlis, 4. nov.
Imelda, 13. majā	Kaspars, 6. janv.
Ingrīda, 2. sept.	Katrīna, 29. apr.
Inocents, 28. jūl.	Kazimirs, 4. martā
Irena, 5. majā	Klāra, 11. aug.
Irenejs, 28. jun.	Klaudija, 20. martā
Irina (Irma), 24. dec.	Klaudijs, 18. febr.
Izaks, 19. okt.	Klemenss, 23. nov.
Izidors, 10. majā	Klotīlde, 3. jun.
Īva, 24. dec.	Kolumbans, 23. nov.
Ivo, 23. dec.	Konrads, 21. apr.
Jacinta, 30. janv.	Konstancija, 18. febr.
Jadviga, 16. okt.	Konstantīns, 11. martā
Jākubs, 25. jūl.	Kornelijs, 16. sept.
Janina, 24. jun.	Kristijans, 14. majā
Januarijs, 19. sept.	Kristijana, 15. dec.
Jezups, 19. marts	Kristina, 24. jūl.
Jolanta, 16. jun.	Kristofors (Kristaps), 24. jūl.
Joanna (Žanna), 12. dec.	Lamberts, 17. sept.
Jōņs, 24. jun., 27. dec.	Laurencija (Laura), 8. okt.
Jozafats, 12. nov.	Laurencijs (Lauris), 10. aug.
Julija, 22. majā	Leons, 10. nov.
Julijs, 22. majā	Leokadija, 9. dec.
Julijana, 19. jun.	Leonards, 6. nov.
Julijans, 9. janv.	Leopolds, 15. nov.
Juris, 23. apr.	

Lucija, 13. dec.	Olivers, 1. sept.
Ludmila, 15. sept.	Olga, 11. jūl.
Luize, 15. martā	Ontōns, 13. jun.
Ludvika, 31. janv.	Oskars, 3. febr.
Ludviks, 25. aug.	Osmunds, 4. dec.
Magdalena, 22. jūl.	Osvalds, 28. febr.
Makarijs, 2. janv.	Otilija, 13. dec.
Maksimiljans, 14. aug.	Otto, 30. jun.
Mamerts, 11. majā	Otomārs, 16. nov.
Manfreds, 28. janv.	Patricija, 25. aug.
Margarita, 16. okt.	Patricijs (Patriks), 17. martā
Marija, 12. sept.	Paulina, 13. martā
Marijans, 19. aug.	Paulins, 22. jun.
Marks, 25. apr.	Pauls, 29. jun.
Marta, 29. jūl.	Pīteris, 29. jun.
Matilde, 14. martā	Petronilla, 31. majā
Matejs, 14. majā	Pijs, 21. aug.
Medards, 8. jun.	Polikarps, 23. febr.
Meinards, 14. aug.	Prudencijs, 28. apr.
Melanija, 31. dec.	Publijs, 21. janv.
Metodijs, 14. febr.	Pudencija, 19. majā
Mikeļs, 29. sept.	Rafaeļs, 29. sept.
Modesta, 4. nov.	Raimunds, 31. aug.
Modests, 15. jun.	Regina, 7. sept.
Monika, 27. aug.	Reginalds, 12. febr.
Natalija, 27. jūl.	Remigijs, 1. okt.
Nikolajs, 6. dec.	Reinholds (Renards), 7. martā
Nikodems, 3. aug.	Renata, 22. majā
Nils, 20. febr.	Rihards, 3. apr.
Nonna, 5. aug.	Rimberts, 11. jun.
Norberts, 6. jun.	Rita, 22. majā
Odums, 24. dec.	Roberts, 17. sept.
Olavs, 29. jūl.	

Rohs, 16. aug.	Tits, 26. janv.
Rolands, 15. sept.	Tomass, 3. jūl.
Romans, 9. aug.	Ubalds, 16. maijā
Romualds, 19. jūn.	Urbans, 25. maijā
Roza, 23. aug.	Ursula, 21. okt.
Rozalija, 4. sept.	Vaclavs, 28. sept.
Rudolfs, 6. nov., 12. okt.	Valdemārs (Vladimirs), 15. jūl.
Ruperts, 27. martā	Valentins, 14. febr.
Salome, 17. nov.	Valerija, 28. apr.
Samuels, 20. aug.	Valerijans, 14. apr.
Sebastijans, 20. janv.	Valters, 22. janv.
Sebalds, 19. aug.	Venceslavs, 28. sept.
Sergijs, 7. okt.	Veneranda, 14. nov.
Silvestrs, 31. dec.	Veronika, 9. jūl.
Silvija, 3. nov.	Verners, 4. jūn.
Simons (Seimanis), 18. febr.	Viktors, 8. maijā
Sofija (Zofija), 15. maijā	Viktorija, 23. dec.
Stanislavs, 11. apr.	Vilhelms, 25. jūn.
Stefanija, 11. janv.	Vilibalds, 7. jūl.
Stefans (Stepōns), 26. dec.	Vincents, 27. sept.
Tadeuss, 28. okt.	Viola, 3. maijā
Tatjana, 20. janv.	Virgilijs, 27. nov.
Tekla, 23. sept.	Vitalijs, 28. apr.
Teodora, 30. dec.	Vits (Vitolds), 15. jūn.
Teodors, 9. nov.	Vladislavs, 27. jūn.
Teofans, 12. martā	Volfgangs, 31. okt.
Teofilis, 8. janv.	Zaharijs, 5. nov.
Terezija, 1. okt.	Zinaida, 11. okt.
Ticijans, 16. janv.	Zigfrids, 15. febr.
Timotejs, 26. janv.	Zigrīda, 5. maijā
	Zigmunds (Sigismunds), 1. maijā

Svareigākās dienas Bazneicas kalendārā

Gods	Palnu diņa	Leldiņas	Debeskōpšonas svātki	Vosorsvātki	Adventa pirmō svātdiņa
2015.	18. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2016.	10. febr.	27. martā	5. maijā	15. maijā	27. nov.
2017.	1. martā	16. apr.	25. maijā	4. jūnijā	3. dec.
2018.	14. febr.	1. apr.	10. maijā	20. maijā	2. dec.
2019.	6. martā	21. apr.	30. maijā	9. jūnijā	1. dec.
2020.	26. febr.	12. apr.	21. maijā	31. maijā	29. nov.
2021.	17. febr.	4. apr.	13. maijā	23. maijā	28. nov.
2022.	2. martā	17. apr.	26. maijā	5. jūnijā	27. nov.
2023.	22. febr.	9. apr.	18. maijā	28. maijā	3. dec.
2024.	14. febr.	31. martā	9. maijā	19. maijā	1. dec.
2025.	5. martā	20. apr.	29. maijā	8. jūnijā	30. nov.
2026.	18. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2027.	10. febr.	28. martā	6. maijā	16. maijā	28. nov.
2028.	1. martā	16. apr.	25. maijā	4. jūnijā	3. dec.
2029.	14. febr.	1. apr.	10. maijā	20. maijā	2. dec.
2030.	6. martā	21. apr.	30. maijā	9. jūnijā	1. dec.
2031.	26. febr.	13. apr.	21. maijā	1. jūnijā	30. nov.
2032.	11. febr.	28. martā	6. maijā	16. maijā	28. nov.
2033.	2. martā	17. apr.	26. maijā	5. jūnijā	27. nov.

Gods	Palnu dina	Leldinas	Debeskopšonas svātki	Vosorsvātki	Adventa pymō svātdina
2034.	22.febr.	9. apr.	18. maijā	28. maijā	3. dec.
2035.	7. febr.	25. martā	3. maijā	13. maijā	2. dec.
2036.	27. febr.	13. apr.	22. maijā	1. jūnijā	30. nov.
2037.	18. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2038.	10. martā	25. apr.	3. jūnijā	13. jūnijā	28. nov.
2039.	23. febr.	10. apr.	19. maijā	29. maijā	27. nov.
2040.	15. febr.	1. apr.	10. maijā	20. maijā	2. dec.
2041.	6. martā	21. apr.	30. maijā	9. jūnijā	1. dec.
2042.	19. febr.	6. apr.	15. maijā	25. maijā	30. nov.
2043.	11. febr.	29. martā	7. maijā	17. maijā	29. nov.
2044.	2. martā	17. apr.	26. maijā	5. jūnijā	28. nov.
2045.	22. febr.	9. apr.	18. maijā	28. maijā	3. dec.
2046.	7. febr.	25. martā	3. maijā	13. maijā	2. dec.
2047.	27. febr.	14. apr.	23. maijā	2. jūnijā	1. dec.
2028.	19. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2049.	3. martā	18. apr.	27. maijā	6. jūnijā	28. nov.
2050.	23. febr.	10. apr.	19. maijā	29. maijā	27. nov.

SATURA RĪDEITĀJS

Svātō krysta zeime**	5
Ikdīnas lyugšonas	5
Reita lyugšonas	5
Es tycu**	6
Vokora lyugšonas	8
Kunga eņģeļs**	9
Debess karalīne**	10
Eisas golda lyugšonas**	7

Svātdīnas dīvkolpējums:

Svēteiba Mises sōkumā	11
Svātō Mise (I)	15
O salutaris Hostia	35
Tantum ergo**	36
Svātais Dīvs	38
Vesperes	41
Magnificat**	47
Esi sveicynōta, Karalīne**	50
Ryugtōs sōpes	53
Krystaceļš** (I)	65
Krystaceļš** (II)	81
Dīva žāļsirdeibas krūneits	103
Rūžukrūņs**	121

Litanijas:

Vysusvātōkajai Jezus Sirdei**	105
Cilvēces veļtēšona Vysusv. J. Sirdei**	108
Gondareišonas lyugšona Vysusv. J. Sirdei	109
Privāta sevis veļtēšona Vysusv. J. Sirdei	111

Himna «Pretim Vysuaugstōkam»	112
Litanija Vysudōrgajam Kristus Ašņam**	114
Litanija Vysusvātajam Jezus vōrdam**	116
Litanija Vysusv. Jaunovai Marijai**	130
Zam Tova patvāruma**	133
Veļtēšonōs Vysusv. Jaunovas Marijas	
Bezvaiveigai Sirdei	132
Litanija svātajam Jezupam**	137
Pi tevis, svātais Jezup**	136
Litanija vysim svātajim**	139
Litanija svēteibu gadejumūs	145
Litanija Dīva Svātō Gora gūdam	191

Sv. sakramentu pījimšona:

Sirdsapziņas izmeklēšona	148
Lyugšonas grāku nūžālas izmūdynōšonai	
(pyrms grāksyudzes)	155
Lyugšona pēc grāksyudzes	159
Lyugšonas pyrms sv. Komunijas (ilgas pēc Dīva) . . .	162
Sv. Komunijas rits	164
Lyugšonas pēc sv. Komunijas	168
Kristus dvēsele**	183
Redzi, lobais un vysumileigais Jezu**	187
Lyugšonas, pījamūt Sliminiku sakramentu	188
Novennas:	
Dīva Svātō Gora gūdam	197

Sv. Jezupa gūdam (litanija)**	137
-------------------------------	-----

Dažaidas lyugšonas:

Dīva Svātō Gora gūdam	194
Apdūmojūt Dīva vareneibu	199
Pateiceibu Dīvam sokūt	200
Atdūdūt Dīvam gūdu	201
Gryuteibu laikā	201
Lyugšonas Dīva gōdeibai atsadūdūt	202
Vysu nu Jezus	206
Par Bazneicas vīneibu**	207
Par prīsterim	207
Kristeigōs gimines lyugšona	208
Vacōku lyugšona par bārnim	209
Bārna lyugšona par sovīm vacōkim	210
Lyugšona par loba dzeives drauga izvēli	211
Mīra ceļūs	211
Par mīru un saticeibu	212
Vacumā	213
Slimeibā	213
Cīsšonōs un nalaimē	214
Ticeibas gryuteibōs	214
Lyugšonas pi mērštūša cylvāka	216

Kristeigō apglobōšona:

Dīva vōrda liturgija	225
Vispōrējū lyugšonu formulas	227
Bēru gōjīņš	231
Atvodu rits	232

Gōjiņš uz apglobōšonas vītu	235
Aizlyugums pi kopa	237
Psalmes (izvodūt pādejā gaitā mozus bārnus)	239

Dzīsmes par myrušajim:

Ekzekvijas	243
Esi sveicynōta, Karālīne	289
Es tycu, ka muns Pesteitōjs dzeivoj	247
Cik breineigi, muns Dīvs, Tu mani vodi	476
Dīvs, apsažāloj par mani (51. ps.)*	249
Kad maņ saules gaisma	478
Kad nōks nōves ceīņa gryuta	505
Kunga eņģeļs pasludynōja	9
Lai lyudz par tevi vysi Dīva svātī	234
Nu dziļumim (130. ps.)*	278
Pasorgoj myus, Kungs un Dīvs (Libera)	288
Tyvōk pi Dīva kļjut	477
Tymōs postordinas brīsmōs	283
(Izvylkumi):	

Jezu, myusu Kungs vysspēceigs	284
Pyrms uz myužim acis slādzu	284
Mani debess mōjōs vodi	284
Pīzeime: Ar divom zvaigzneim apzeimeitōs lyugšonas skaitūt, var imontōt atlaidas.	

Eisa katōļu ticeibas mōceiba:

Ikdīniškū lyugšonu paskaidrōjums	293
Par ticeibas patīseibom	298
Kai rūnās ticeiba	298

Par Sv. Rokstim un Bazneicas Tradīciju	299
Svareīgokās patiseibas par Dīvu	301
Par eņģeļim	303
Par cylvākim	304
Par Jezu Kristu	305
Par kristeigū Bazneicu	308
Par Svātūs sadraudzeibu	310
Par myužeibu	310
Desmit Dīva bausleibas	312
Pīcas Bazneicas bausleibas	332
Gavēņa īvārōšona	332
Par grāku	334
Par lobim dorbim un tykumim	336
Par Dīva želesteibu	337
Par kristeibas sakramentu	340
Par īstyprynōšonas sakramentu	342
Par Vysusvātōkū Sakramentu	344
Par sv. Misi	345
Par sv. Komuniju	347
Par Gondareišonas sakramentu	349
Par Slimniku sakramentu	354
Par prīstereibas sakramentu	356
Par lauleibas sakramentu	358
Par lyugšonu	361
Par kristeigū apglobōšonu	363
Par religiskas nūzeimes prīkšmatim	365
Par uzavešonu bazneicā	366
Par liturgiskū godu	369
Svareīgokās dīnas Bazneicas kalendarā	546

Krystamvōrdu saroksts	541
-----------------------------	-----

Goreigōs dzīsmes

Adventa dzīsmes	383
Zīmassvātku dzīsmes	388
Gavēņa laika dzīsmes	411
Leldīnu dzīsmes	424
Dzīsmes Vyssv. Sakramenta gūdam	435
Dzīsmes Vysusv. J. Sirds gūdam	553
Dzīsmes Kunga Jezus gūdam	462
Dažaidas dzīsmes Dīva gūdam	475
Dzīsmes Vyssv. J. Marijas gūdam	483
Dzīsmes Dīva Svātūs gūdam	520
Dzīsmes par nūmyrušajim (sk. saturā īpriķš)	
Daži īpaši dzīdōjumi un lyugšonas svareigōkajom dīnom	
Bazneicas godā	525
Zīmassvātku vigiliajā	525
Jaunajā godā	527
Sveču dīnā	528
Palnu dīnā	528
Pyupūlu svātdīnā	529
Lelajā caturtdīnā	532
Lelajā pīktdīnā	533
Lelajā sestdīnā	534
Leldīnu svineibōs	534
Kunga Debeskōpšonas svātkūs	540
Vosorsvātkūs	540

ALFABETISKAIS DZĪSMU RŌDEITŌJS

Aglyuna, Aglyuna, Latgoles ilgas	496
Ak, gaismas Dīvs, kas radēji	385
Ak, Marija svātō, Tu lilija boltō	502
Ak, Pesteitōjs, muns lobais	417
Ak, svātais Jezup, sveicynōts esi	520
Ar ilgom Tevi gaidu	447
Ar lyugšonā pacaltom sejom	501
Ar osajim ērškim Tu apveita	459
Augstais gūds	391
Cik breineigi, muns Dīvs, Tu mani vodi	480
Cik breineigi svātais veirs Ontons	522
Cik mīļojams Tu esi, lobais Jezu	464
Dīvs, apsažāloj par mani (psalme)	249
Daudz cītušais dāls	461
Dīvs, debess zemes Radeitōj	284
Dīnas gaisma izdzysuse	467
Dīvs, mes tevi slavejam	475
Dīvs, myužam dzeivais olūts	479
Dīvs, Kungs vysvarenaiss	479
Dīva Mōte, vysulobō	508
Dīva Mōte, Tevi slavejam	503
Dziļā pusnakts timsā	399
Dīvs, Tevi pilyudzu	441
Dīvs Tev devis lelu varu	521

Dīvs, ticim Tovai vareneibai	477
Eņģeļs gaišs pi gonim gōja	394
Eņģeļs gonim sacēja	397
Eņģeli, raudit	419
Es Jezus Sirdi sveicu	456
Es tycu Dīva aizgōdeibai	478
Es dzīdōšu Tev dzīsmi	506
Es Dīvmōti svātū	492
Esi sveicynōta, Karalīne	289
Ekzekvijas	243
Es tycu, ka muns Pesteitōjs dzeivoj	233
Gaidas beidzās	401
Gavilēja lelā prīcā ganeņi	393
Gūds un slava	404
Gūdynōsim Bārnu Jezu	394
Gūds Marijai, gūds un slava	486
Īsim gaišajā Dīva svētneicā	429
Īsim, Jezup, lēņōk gon	388
Jaunova svātō, Aglyunas bazneicā	494
Ja vysi Tevi atstōtu	422
Jezu, īnōc munā sirdī	450
Jezus Kristus pīdzimis	396
Jezus Kristus augšāncēlis	427
Jezus Kristus, Kungs Dīvs meilais	64
Jezu, nōc, muns priks un laime	442
Jezu, Tu Karali, pōr vysim valdnikiem	408

Jyus, ticeigī, nōcit	400
Kas gon nūvērtēt var gryutū	416
Kas gon Tevi, Jezu, saitēs sēja	420
Kad maņ saules gaisma izdzysuse byus	482
Kad nōks nōves ceīņa gryuta	509
Kad prīstera rūkas ceļ Hostiju svātū	450
Kad reitā agri augšā ceļūs	453
Kai zvaigzne jjurā	487
Klusa nakts, svāta nakts	390
Kristus augšancēlis	427
Kunga eņģeļs pasludynōja Jaunavai Marijai	9
Kungs Jezus dzeivs ir pīcēlis	431
Kungs Jezu, labais Gons	470
Kungs Jezu, Tova pīmiņa	465
Kungs Jezu, myusu patvārums	469
Kungs, es naasu cīneigs	451
Kungs pīkolts krystā	412
Kungs, uzklausi myus	458
Kungs Dīvs Tu myusu radeitōjs	409
Lai gūds un slava	443
Lai lyudz par tevi vysi Dīva svātī	234
Ļaudis, man meili	413
Līksmi dzīdit Pesteitōjam	426
Lobais Jezu, Tevi lyudzu	471
Maizi pi dīvgolda dōvoj mums debesis	449
Marija, raug, Tev vysi	493
Mariju mes sveicynōsim	483

Mes ceļūs kreitam	435
Mes pi Dīva golda ejam	449
Mes dabasu Vaļdneicai dzīdim	488
Mes sōcam ikdīnu ar liksmu sveicīni	466
«Mīrs jums,» skan Kristus bolss	473
Munā sirdī, munōs rūkōs	462
Mūstitēs, goni, celitēs goni	406
Muna Tu prīca, o Jezu muns	462
Myrgoj sudrobōts snīgs	387
Myužam cerēšu	477
Nōcit vysi Dīva ļaudis	455
Nōc, Jezu Kristu, Mesija	383
Nōc, Jezu, munā sirdī	446
Nōc pi mums, Dīvs Svātais Gors	433
Nōc pi Jezus sovōs bādōs	421
Nōc, Svātais Gors, Dīvs Radeitōjs	432
Nu dziļumim uz Tevi, Kungs, (psalme)	278
Nu tōlom, gaišom bērnu dīnom	447
Nu vaidu zemes	460
Oltora zvanenim skanūt	448
Olivdōrzā Tu, muns Jezu	411
Par mani gryutas mūkas	422
Pōr kolnim un lejom	499
Pīdūd mums, Dīvmōte, pīdūd.	497
Pīdzyma jau Jezus Kristus	396
Pīlyudzu es Tevi, augstais, svātais Dīvs	440
Pi Tevis, lobais Jezu	444
Pōr Betlemi, kur Jezus dus	406

Priceiga mums ir šei dīna	424
Priceigs «Alleluja»	430
Priceiga mums ziņa	395
Pretim Vysuaugstōkam	112
Pi Tevis, Dīva Mōte	490
Pusnakts tymsā gaisma ausa.	407
Pasorgoj myus, Kungs un Dīvs (Libera)	288
 Raug, jau dīnas dorbi beidzās	467
Raug, otkon Kristus ticeigajim.	386
Raug, svātais krysts	418
Raud, raud, dvēsele	415
Rūžkrūņa Karalīne	510
 Šeit ir Jezus, Kungs un Dīvs	439
Seņ sludynōtais, seņ sludynōtais.	398
Skaistais Kungs Jezu	464
Slavej sovu Pesteitōju	452
Slēdz debess vōrtus vaļā, Kungs	384
Spūžōk zvaigznes mirdzēt sōce	404
Stundu dzīsmes V. J. Marijas gūdam	511
Svātō Marija, Dīva dzemdeitōja	483
Sveika, jyuras zvaigzne	489
Svēteibu maņ, Mōte, dzeives ceļā dūd	491
 Te oltorā Kristus Kungs	451
Teiksim dzīsmēs Jezu, šudiņ dzymušu	392
Tevi, Dīvs, mes slavejam (Te Deum)	534
Ticeigī, jyus redzit ar	402
Ticit man, ka es patisi	428

Tikkū reitā mūstas ausma	475
Tovā prikšā, Kungs es stōjūs	436
Tovai Sirdei gūdu dūdam	457
Tu cereiba mums drūšō	461
Tu dabasu syutne nu svēteigū ciļts	507
Tu lilija breinišķi skaistō	523
Tu skaistō Dīva dōrza rūze	500
Tyvōk pi Dīva kļut sirds ilgojās	481
Tymōs postordinas brīsmēs	283
a) Jezu myusu Kungs vysspēceigs	284
b) Pyrms uz myužim acis slādzi	284
c) Mani debess mōjōs vodi	284
Uz Dīvmōti lyudzīs	506
Uz dīvnomim mes ejam	404
Valdneica svātō	484
Ved myus pi Dīva	493
Vēļ reizi vokorā Tēv syutu	454
Vysi ļaudis, nōcit klōt	437
Vyslobais gaismas Radeitōjs	45
Vyslobais Jezu, nōkam mes pi Tevis	472
Vysu Jezum, vysu Jezum	468

Pizeime: Adventa, Zīmassvātku, Gavēņa un Leldīnu laikā var dzīdēt na tikai šam laika pūsmam paradzātōs dzīsmes (383.–434. lpp.), bet ari dzīsmes Vyssvātōkajam Sakramentam, Vyssv. Jezus Sirdei, Kungam Jezum, Dīvmōtei un Kunga Svātīm par gūdu.

TEICIT KUNGU
Lyugšonu grōmota katolim